

301
125

கௌதமப் புத்தர் காப்பியம்

கௌதமப் புத்தர் காப்பியம் * சுந்தர சண்முகனார்

சுந்தர சண்முகனார்

Wrapper Printed at
Eskay Art Printers, Madras-5
Designed by P. N. Anandan

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

கௌதமர் எனலும் கவுதமய் புத்தர் கார்ப்பியம்

ஆசிரியர் :

இயற்கவி—புதுப்படைப்புக் கல்லூர்—ஆராய்ச்சி அறிஞர்
முனைவர் சுந்தர் சண்முகனார்
புதுச்சேரி

கிடைக்குமிடம்:

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், லிமிடெட்,
79, பிரகாசம் சாலை,
சென்னை—108.

1986

உரைமை : சுந்தர சண்முகனார்
1986

சுருத்துரை:

'கவுதமப் புத்தர் காப்பியம்' என்னும் நூலைப் படித்தேன். இந்நூலால் விளையும் பயன்கள் பல. இங்கே ஒன்றே ஒன்று வருக:--இந்நூல்வழிப் பெறப்படும் துறவு உள்ளம், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உதவும்; அதனால், எந்த வழியிலாயினும் பெரும் பொருள் ஈட்ட வேண்டும் என்ற நிய பேரவா குறையும்; அதனால், பிறர் நலம் பேணும் பேராண்மை யுணர்வும் பெருகும்.

—யாரோ ஒருவர்—

வெளியீடு:

புதுவைப் பைந்தமிழ்ப் பதிப்பகம்

38, வேங்கட நகர்,
புதுச்சேரி—11.

விலை: ரூ. 30-00

அச்சிட்டோர்:

கே.பி.டி. இண்டஸ்ட்ரி,
அண்ணாமலைநகர்.

608 002

ஆசிரியர் முன்னுரை

பாயிரப் பாடல்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

பொன்னார். கவுதமப் புத்தரின் பேரால் புதுமுறையில் பன்னூல் படித்துப் பகுத்தறி வேய்ந்திடப் பாடியானும் அன்னை தமிழில் அளித்தனன் காப்பியம்; ஆய்ந்துகற்றே என்னை உலகோர் இனிதேற்று வாழ்த்த இறைஞ்சுவனே.

(குறிப்பு: - அடியேனது முன்னுரையின் சுருக்கமே மேலுள்ள பாயிரப் பாடலாகும்.)

காப்பியத் தோற்றம்:

“ அம்பிகாபதி காதல் காப்பியம்” என்னும் காப்பியம் ஒன்று இயற்றி 1982 பிப்ரவரியில் வெளியீட்டுள்ளேன். காதல் காப்பியம் எழுதிய நீங்கள், துறவுக் காப்பியம் ஒன்றும் எழுதலாமே - என்று சிலர் என்னைத் தூண்டினர். எனது இயல்பான முயற்சியுடன் இந்தத் தூண்டலும் சேர்ந்து கொண்டதன் பயனாக இந்நூல் எழுந்தது.

காப்பிய அமைப்பு:

இரட்டைக் காப்பியங்க ளாகிய சிலப்பதிகாரம் - மணிமேகலை ஆகியவை போலவும், எனது 'அம்பிகாபதி காதல் காப்பியம்' போலவும், இந்தக் காப்பியத்தையும் முப்பது காதைகள் உடையதாக யாத்துள்ளேன்.

வெண்பா, ஆசிரியம், மருட்பா, ஆசிரிய விருத்தம், கட்டளைக் கலித்துறை, கண்ணிகள் முதலிய பலவகைப் பாக்களால் ஆன இந்நூலில், உரை நடையும் ஒரு காதையின் இடையே இடம்பெற்றுள்ளது.

எனது நூல் நடை மிகவும் எளியது. ஆயினும், யார்ப்பு அமைதிக்கு ஒத்து வருவதற்காக, மிகச் சிறிய அளவில் பக்க நிலச் (இசைச்) சொற்களும், ஓரளவு திரி (அருஞ் சொற்களும்) நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. போதிய அளவு

இலக்கியப் பயிற்சி இல்லாதோர்க்கு உறுதுணையாக, அருள் சொற் பொருளும் யானே எழுதி அமைத்துள்ளேன்.

பன்னூல் படிப்பு:

கவுதமப் புத்தரைப் பற்றிய நூல்கள், தமிழில் சிலவும் ஆங்கிலத்தில் பலவுமாக உள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றைப் படித்துப் பார்த்தேன். சர் எட்வின் ஆர்னால்டு (Sir Edwin Arnold) என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள The Light of Asia என்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பாக, கவிமணி தேசிக வீநாயகம் பிள்ளை இயற்றியுள்ள "ஆசிய ஜோதி" என்னும் செய்யுள் நூலைப் பல ஆண்டுகட்கு முன்பே படித்துள்ளேன். இந்நூல் புத்தரைப் பற்றிய சில செய்திகளை மட்டும் கூறும் மிகச் சிறிய நூலாகும். ஆதலின், புத்தரின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ள செய்திகளை மிகவும் நிரம்பத் தரும் செய்யுள் நூலொன்று தமிழில் வரவேண்டும் என எண்ணி இந்தக் காப்பியத்தை யாத்துள்ளேன்.

பொய் புரட்டுச் செய்திகள்:

இம் முன்னுரையின் தொடக்கத்தில் உள்ள பாயிரப் பாடலில், 'புதுமுறையில்' என்றும், 'பகுத்தறிவு ஏய்ந்திட' (ஏய்ந்திட - பொருந்திட) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஏனெனில், நான் படித்துப் பார்த்த சில நூல்களில், பழங்காலப் புராணக் கதைகள் போன்ற - மூடப் பழக்க வழக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட - நம்பத்தகாத - பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத - அறிவியல் ஆய்வுக்கு ஏலாத - முற்றிலும் பொய் என்று ஒதுக்கித் தள்ளவேண்டிய செய்திகள் நிரம்ப உள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக மூன்று மட்டும் தருகிறேன்:

1. புத்தர் தாயின் விலாவிலிருந்து பிறந்தார்.
2. புத்தர் மண்ணுலகத்திலிருந்து துறக்கம் (சுவர்க்கம்) சென்று, இறந்து போய் அங்கிருக்கும் தம் தாய்க்கு அறிவுரை பகர்ந்து மீண்டும் மண்ணுலகுக்கு வந்தார்.
3. மாற்றுருவம் எடுத்தல், விண்வழியே செல்லுதல் முதலிய அருள் செயல்கள் (சித்துகள்) புரிந்தார். புத்த

ருடைய முதன்மையான மாணாக்கத் துறவியரும் இவ்வாறு செய்தனர்.

இன்ன பிற பொய்யுரைகளை இக்கால அறிவியல் உலகம் ஏலர் தாதலின், இன்னவற்றை என் நூலிலிருந்து விலக்கிவிட்டேன்.

முதல் புரட்சியாளர் :

முதல் முதலாக, மூடப் பழக்க வழக்கக் கொடுமைகளைச் சாடித் தகர்த்து மறு மலர்ச்சி உண்டாக்கியவரும், குலவேறுபாடு இன்றியும் - ஆண் பெண் என்ற பரல் வேறுபாடு இன்றியும் யாரும் துறவு கொள்ள வழிவகுத்தவரும் புத்தரே.

இப்போது உள்ள கிறித்தவம் முதலிய சமயம் பரப்பும் அமைப்புகளைப் (Mission) போல, ஏறக்குறைய இற்றைக்கு (1986) - 2500 ஆண்டுகட்கு முன்பே, சங்கம் அமைத்து, அதன் வாயிலாக, உள்நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் அறநெறி பரப்ப வழிவகுத்த முதல் அறிஞரும் புத்தரே.

எனவே, கி. மு. 563 ஆம் ஆண்டு பிறந்து கி. மு. 483 ஆம் ஆண்டு இறுதி எய்திய புத்தரே, இந்தியாவின் முதல் சீர்திருத்தக்காரர் - முதல் புரட்சியாளர் எனலாம். கி.பி. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கூறப்படும் புரட்சி - பொதுவுடைமை பகுத்தறிவு - சீர்திருத்தம் - என்பன யாவும், இந்தக் (1986) காலத்துக்கு 2500 ஆண்டுகள் முற்பட்ட காலத்தில் புத்தரால் பின்பற்றப்பட்ட புதுமைக் கொள்கையினும் முற்போக்கானவை என்று கூற வியலாது. புத்தரின் கொள்கைகளின் அளவுக்குப் புரட்சி இன்னும் இந்தக் காலத்தில் மறுமலர்ச்சி பெறவில்லை என்று கூறலாம்போல் தோன்றுகிறது.

இதனால்தான், இந்த முன்னுரையின் தொடக்கப் பாடலில், "புது முறையில்பகுத்தறிவு ஏய்ந்திடப்" பாடியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இது மதநூல் அன்று:

பொதுவாக இந்து மதத்தவனாகிய - சிறப்பாக இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவாகிய சைவ சமயத்தவனாகிய அடியேன், மதச் சார்புடையதாகக் கருதிப் புத்தர் வரலாற்றைக் காப்பியமாக இயற்றவில்லை. புத்தர் ஒரு சமூகச் சீர்திருத்த வாதி என்ற நம்பிக்கையில் - ஒரு சமூகச் சீர்திருத்த நூலாகவே இந்நூலைப் படைத்துள்ளேன்.

கிறித்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த மேலைநாட்டினர் சிலரும், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவரும் அந்தணர் குலத்தவரும் முன்னாள் இந்தியக் குடியரசுத்தலைவரும் ஆகிய டாக்டர் சர்வ பள்ளி, இராதா கிருஷ்ணன் அவர்களும், இந்து மதத்தவரும் அந்தணர் குலத்தவரும் ஆகிய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களும், இந்து மதத்தவராகிய கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை அவர்களும், இன்ன பிறரும், புத்தரைப்பற்றி—புத்தரின் வரலாற்றைப் பற்றி எழுதியது மத அடிப்படையில் அன்று; மக்கள் குல வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையிலும் சமூகச் சீர்திருத்தப் பணியின் அடிப்படையிலும் அவர்கள் எழுதியுள்ளனர். அடியேனும் அந்த அடிப்படையிலேயே இந்நூலை யாத்துள்ளேன். ஏசு பெருமான், முகமது நபி முதலிய அருளாளர்களை எந்த அடிப்படையில் எல்லா மதத்தினரும் பொதுவாகப் போற்றுகிறார்களோ—அத்தகைய அடிப்படையிலேயே எனது நூலும் இயற்றப் பெற்றுள்ளது. எனவே, மதக் காழ்ப்புக்கு இங்கே துளியும் இடமில்லை. இது மத நூல் அன்று—அன்று.

நாட்டு நடப்பு:

1984 ஆம் ஆண்டு இயற்றப் பெற்ற இந்த நூலை வெளியிடப் பண வசதியில்லை. பதிப்பகத்தார்கள் உட்படப் பலதுறைகளைச் சேர்ந்த பதினொருவரின் (11 பேரின்) உதவி—ஒத்துழைப்பை நாடினேன்; கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலையில், எனக்குப் பழைய நினைவு ஒன்று வந்தது:

1963 ஆம் ஆண்டு 'தமிழ் அகராதிக்கலை' என்னும் அரிய நூலை எழுதினேன். வெளியிடப் பலர் உதவியை

நாடினேன்—கிடைத்திலது. பின்னர் என் மனைவியின் உதவியை நாடினேன்; ஒரு நகை கிடைத்தது. நூல் 1965 ஆம் ஆண்டு வெளியாயிற்று. அந்த நூலுக்குப் பெரும் புகழும் அரசின் பரிசும் பாராட்டிதழ்களும் பொன்னாடைகளும் கிடைத்தன. தமிழ் M.A. தேர்வுக்கும் புலவர் தேர்வுக்கும் அந்நூல் பாட நூலாகவும் ஆக்கப் பெற்றது. அந்த நினைவு இப்போது வந்தது.

திருமணம் செய்து கொடுக்கவேண்டிய மகளுக்கு நகை செய்யாமல், நூல்களை அச்சிட்டு அடுக்கி வைத்திருக்கிறேன்—என்பதாக, என்மேல் என் குடும்பத்தினர் கமத்தும் குறை பல ஆண்டுகளாக உண்டு. இருப்பினும், இப்போதும் என் மனைவியின் உதவியை நாடினேன். ஒரு நகை தரப்பெற்றது. நூல் இப்பொழுது வெளிவருகிறது. நாட்டு நடப்பு நிலையை அறிவிக்க இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

இந்நூலுக்கும் தமிழ் அறிந்த மக்களின் பேருதவியும் பேராதரவும் கிடைக்குமென நம்புகிறேன்.

கருத்துரை வழங்கியவர்க்கும், இந்நூலை நன்முறையில் விரைந்து அச்சிட்டுத் தந்த அண்ணாமலை நகர் கே.பி.டி. அச்சகத்தார்க்கும் மிக்க நன்றி செலுத்துகிறேன்.

வணக்கம்.

சுந்தர சண்முகன்

நூலின் உள்ளுறை

பதிகம்	பக்கம்
1. அரசனும் அரசியும் நோற்ற காதை	9
2. சித்தார்த்தன் பிறந்த சிறப்புறு காதை	12
3. மாயா தேவி மறைந்த காதை	16
4. பல்வகைப் படிப்பினை படர்ந்த காதை	23
5. அரசன் கவலை அடைந்த காதை	27
6. அன்னம் காத்த அருளுறு காதை	38
7. சித்தார்த்தன் நிலையாமை உணர்ந்த காதை	42
8. காதல் உணர்வு கனிந்த காதை	49
9. திருமணம் கொண்ட திறமுரை காதை	53
10. முதலிரவு இன்பத்தில் முழுகிய காதை	65
11. நகர்வலம் சித்தார்த்தன் நச்சிய காதை	71
12. உலக நடப்புகள் உணர்ந்த காதை	87
13. கவலை தந்திடும் கனவுகாண் காதை	96
14. சித்தார்த்தன் துறவு பூண்ட காதை	102
15. அரண்மனையில் உள்ளோர் அரற்றிய காதை	111
16. அமைச்சரும் புலவரும் அழைத்த காதை	123
17. பொதுமக்கள் திறனாய்வு புரிந்த காதை	129
18. பிம்பிசாரன் வேள்வியைத் தடுத்த காதை	134
19. ஆயர் சிறுவன் அமிழ்தாட்டு காதை	143
20. துறவியர் சிலரொடு தொடர்புகொள் காதை	159
21. ஆறாண்டு அருந்தவம் ஆற்றிய காதை	165
22. சசாதை உணவு படைத்த காதை	178
23. சிக்கர் புத்தரான சிறப்புக் காதை	184
24. புத்தர் கபிலைக்குப் போந்த காதை	194
25. மகனிழந்த தாயுளத்தை மாற்றிய காதை	204
26. புத்தரால் துறவு பூண்டோர் காதை	214
27. பகைப்புரைப் படலம் படர்ந்த காதை	236
28. அசாத ஈத்துருவை ஆட்கொண்ட காதை	259
29. இறுதிப் பயணம் ஏற்ற காதை	271
30. அழியா அமைதி அடைந்த காதை	278
பிற்சேர்க்கை:	286
அருஞ்சொல்-சிறப்புப் பெயர் அகர வரிசை	302
	304

கவுதமப் புத்தர் காப்பியம்

பதிகம்

(கதை 10 பாட்டு)

1. உலகெலாம் பரந்த உயர்தமிழ் மொழியில் அலகில் சீர்சால் "அம்பி காபதி காதல் காப்பியம்" என்னும் நூலை ஈதல் செய்துள்ளேன் இதற்கு முன்னர்.
5. காதல் காப்பியம் சுற்ற சில்லோர், ஓதத் துறவுக் காப்பியம் ஒன்றும் அளித்திடல் வேண்டும் என்றனர். அங்ஙனே களித்து நானிக் "கவுதமப் புத்தர் காப்பியம்" என்னும் கவினுறு பெயரில்,
10. மாப்புசுழ் பெற்று மன்னுயிர் ஒம்ப முழுதும் துறந்த முனிவராம் புத்தரின் பழுதில் வாழ்க்கை பற்றி எழுதியிந் நூலாய்த் தந்துள்ளேன்; நூலோர் வாழ்த்துக. ஏல இந் நூலில் இருப்பன வருக:-
15. அரசனும் அரசியும் நோற்ற காதை, சித்தார்த்தன் பிறந்த சிறப்புறு காதை, மாயா தேவி மறைந்த காதை, பல்வகைப் படிப்பினை படிந்த காதை, அரசன் கவலை அடைந்த காதை,

2 அலகுஇல் - அளவில்லாத; சீர்சால் - சிறப்பு மிகுந்த (அம்பிகாபதி). 6 ஓத - கற்க. 7 அங்ஙனே - அவ்வாறே. 8 களித்து - மகிழ்ந்து; நானிக் - நான் இந்த. 9 கவின் உறு - அழகு பொருந்திய. 10 மாப்புசுழ் - பெரிய புகழ்; மன்னுயிர் - உலகில் உள்ள உயிர்கள்; ஒம்ப - காக்க. 11 முழுதும் - முற்றும். 12 பழுது இல் - குற்றம் இல்லாத. நூலோர் - நூல்வல்ல அறிஞர்கள். 14 ஏல - ஏற்க, பொருந்த.

- 20 அன்னம் காத்த அருளுறு காதை,
சித்தார்த்தன் நிலையாமை உணர்ந்த காதை,
காதல் உணர்வு கனிந்த காதை,
திருமணம் கொண்ட திறமுரை காதை,
முதலிரவு இன்பத்தில் மூழ்கிய காதை.
- 25 நகர்வலம் சித்தார்த்தன் நச்சிய காதை,
உலக நடப்புகள் உணர்ந்த காதை,
கவலை தந்திடும் கனவுகாண் காதை,
சித்தார்த்தர் துறவு பூண்ட காதை,
அரண்மனையில் உள்ளோர் அரற்றிய காதை
- 30 அமைச்சரும் புலவரும் அழைத்த காதை,
பொதுமக்கள் திறனாய்வு புரிந்த காதை,
பிம்பிசாரன் வேள்வியைத் தடுத்த காதை,
ஆயர் சிறுவன் அமிழ்தூட்டு காதை,
துறவியர் சிலரொடு தொடர்புகொள் காதை,
- 35 ஆரூண்டு அருந்தவம் ஆற்றிய காதை,
சசாதை உணவு படைத்த காதை,
சித்தர் புத்தரான சிறப்புக் காதை,
புத்தர் கபிலைக்குப் போந்த காதை,
மகனிழந்த தாயுளத்தை மாற்றிய காதை,
- 40 புத்தரால் துறவு பூண்டோர் காதை,
பகைப்புதைப் படலம் படர்ந்த காதை,
அசாத சத்துருவை ஆட்கொண்ட காதை,
இறுதிப் பயணம் ஏற்ற காதை,
அழியா அமைதி அடைந்த காதை -

25 நச்சிய - விரும்பிய. 29 அரற்றிய - அழுது புலம்பிய,
31 புரிந்த - செய்த. 32 வேள்வி - யாகம். 33 ஆயர்
சிறுவன் - இடைக்குலச் சிறுவன்; அமிழ்து ஊட்டுதல் -
அமிழ்தம்போன்ற பாலைப் பருகச் செய்தல். 35 ஆற்றிய
- செய்த. 38 போந்த - போன. 40 துறவு பூண்டோர் -
துறவு கொண்டோர். 41 படலம் - தொகுதி.

- 45 என்னும் முப்பான் இனிய பகுதிகள்
துன்னி யுள்ளன தூயஇந் நூலில்.
அந்தணர் புத்தரின் அருமையைப் புகழும்
இந்த நூலை ஈந்த என்பெயர்
செந்தமிழ் வளர்க்கும் சீர்மிகு புதுவைச்
- 50 சுந்தர சண்முகன் என்று சொல்வரே.

45 முப்பான் - முப்பது. 46 துன்னுதல் - பொருந்துதல்.
47 அந்தணர் - அழகிய அருளாகிய தன்மை (குளிர்ச்சி)
உடையவர். 48 ஈந்த - இயற்றித் தந்த. 49 புதுவை - (ஊர்
காலத்தில் பிரெஞ்சுக்காரரால் ஆளப்பட்ட) - புதுச்சேரி.

கவுதமப் புத்தர் காப்பியம்

I. அரசனும் அரசியும் நோற்ற காதை

- 1 உலகத்தில் நனியுயர்ந்த ஒங்கல் என்னும்
உயர்பெருமை உற்றமலை இமயம் ஆகும்;
அலகில்சீர் ஆர்ந்திடுமம் மலையில் தோன்றும்
ஆறுகளுள் நலஞ்செறிந்த ஆறு கங்கை;
இலகுகங்கை தங்கையென இயம்பும் வண்ணம்
இவ்வளம்மன் னுகினை 'உரோகினிப்பேர்' ஆறாம்;
பலகாலால் நீர்நிறையில் வாற்றின் பாங்கர்ப்
பயந்தருமோர் பைநநகரம் கபில வாத்து.
- 2 பொன்னகராம் இதன்பெருமை புகலற் பாற்றோ!
பூவுலக முழுதுமிதன் பெயர்போ யிற்றே!
இந்நகரில் சாக்கியப்பேர் மரபில் தோன்றி
இனிதாள்வான் எழில்சுத்தோ தனனாம் வேந்தன்.
மன்னுபுகழ் மன்னவற்கு மனையாய் உற்றாள்
மாபெருஞ்சீர் மாண்பினளாம் மாயா தேவி.
தன்னிகரில் அரண்மனையோ தழைத்துச் சீர்த்தும்
தவழ்ந்திடவே ஒருமகவு தானங்கில்லை.

1 ஒங்கல் - மலை; சீர் - சிறப்பு; இலகுதல் - விளங்குதல்; கங்கை தங்கை - கங்கையின் தங்கை; இயம்புதல் - சொல்லுதல்; வளம் மன்னுதல் - வளம் மிகுதல்; உரோகினி - ஓர் ஆறு; பல காலால் - பல கால்வாய்களின் வழியாக; பாங்கர் - பக்கம்; பைந நகரம் - பசுமையான நகரம்; கபில வாத்து - கபில வாஸ்து (கபிலை). 2 புகலற் பாற்றோ? சொல்லி முடியத்தக்கதோ?; எழில் - அழகு; மனையாய்-மனைவியாய்; தழைத்து - எல்லா வளமும் வாழ்வும் பெருகி; சீர்த்தும் - சிறப்புற்றிருந்தும்; மகவு - குழந்தை.

- 3 வெண்ணில்வு தோன்றாத இரவில் விண்ணும்
விளங்கிடுமோ? வியனுலகம் இருளில் மூழ்கும்.
வண்ணமிகப் பெற்றிட்ட வனப்பார் பூவும்
வளவியநன் மணமிலதேல் மதிப்பே இல்லை.
கண்ணிருந்தும் ஒளியிலதேல் காண்ப தெங்ஙன்?
காசிருந்தும் ஈகையிலான் கயவன் அன்றோ?
மண்ணிடநீர் இல்லாத மடுவே போல
மகவல்லா மனையதனில் மகிழ்ச்சி உண்டோ?

கணிப்பு காணல் (வேறு-ஆசிரியப்பா)

- 1 மணியின் சிறந்த 'கண் மணி' பெறா மன்னன்
கணியனை அழைத்துத்தன் கணிப்பு காட்டினான்.
கோள்கள் அமைந்துள குறிப்பு பற்றி
நூல்கள் நுவலும் நுட்பம் நுணுகி
- 5 ஓர்ந்து கணியன் உரைக்க லானான்:
சோர்ந்து துயரம் சூழ்ந்த வேந்தே!
கவலை வேண்டா; கடியக் கடிந்திடு.
நுவலுவன் உறுதியாய் நூல்கள் ஆய்ந்தே.
செஞ்ஞா யிறொத்த செல்வனை அரசி
- 10 இஞ்ஞா லமுய்ய ஈன்றளித் திடுவாள்;
வறிஞன் பெற்ற வைப்பே போல
அறிஞன் ஒருவனை அரிதிற் பெறுவீர்.
- 3 வியன் - பெரிய; வண்ணம் - நல்ல நிறம்; வனப்பு - அழகு; எங்ஙன் - எவ்வாறு; மண்ணுதல் - குளித்தல் - மடு-ஆழமான நீர்நிலை. 1 கண்மணி - குழந்தை (உவமை ஆகுபெயர்). 2 கணியன் - சோதிடன்; கணிப்பு - சாதகம். 3 கோள்கள் - கிரகங்கள். 4 நுவலுதல் - சொல்லுதல். 5 ஓர்தல் - ஆய்தல். 7 கடிய - விரைவில். 11 வைப்பு - புதையல்.

மருளாட்சி செய்யும் மன்னன் அவனிலை,
அருளாட்சி புரியும் ஆண்டவனேயவன்,

- 15 என்றே எவரும் ஏத்தும் வண்ணம்
நன்றே அவனும் நானிலம் புரப்பான்.
ஆர்வ முடனே அரசியும் நீயும்
ஓர்வு செய்துநல் உறுதி கொண்டு
மகவு வேண்டி மாபெரு நோன்புகள்
- 20 தகவொடு நோற்கின் தக்கது பெறலாம்.
இன்றே தொடங்குமின் இனியவை புரிமின்!
என்றே கணியன் இயம்பித் தொடர்ந்து
நன்றே தூண்டிட, நாடாள் வேந்தன்,
மகன்பிறப் பான்எனும் மகிழ்ச்சி மேலிட
- 25 அகங்குளிர் வெய்தி, அரியபொன் னாடையும்
மல்கு கடரணி மணிகளும்
நல்கிடப் பெற்று நடந்தனன் கணியனே.

நோன்பு நோற்றல்

(வேறு)

- 1 பெறுமவற்றுள் பிள்ளைப்பே றன்றி வேறு
பெருமைதரும் பேறில்லை என்ற உண்மை
அறிவுதனில் ஆழக்கொண் டறிந்த வேந்தும்
அரசியும்தம் அகத்தில்நல் அன்பு கொண்டே
அறிவறிந்த மக்கட்பே றடைவான் வேண்டி
அரியதவம் பலபுரிய அயர்வு றாமல்
துறவியரை நாடிவழி துலக்கக் கேட்டுத்
தொல்வோர்தம் வழிநின்று தொடர்ந்தார் நோன்பு

16 நானிலம் - உலகம். 20 தகவு-உயர் தகுதி; தக்கது -
தகுந்த மகப் பேறு. 26 மல்குதல்-நிறைதல். 7 துலக்குதல்-
விளக்குதல்.

ஆசிரியப்பா
(வேறு)

- இமய முதலாக் குமரி யிடம்வரை
10 அமையும் தெய்வ அமைப்புகள் தொழவே
செலவுமேற் கொண்டனர்; செய்தனர் தானம்;
நிலவுநீர் முழுகித் தெய்வம் நேர்ந்தனர்;
கோவில் கட்டினர், குளங்கள் தொட்டனர்;
காணில் பயந்தரு கனிமரம் நட்டனர்;
- 15 அந்தணர்க் கன்றி அரிய வளம்பல
வந்தவர்க் கெல்லாம் வாரி வழங்கினர்;
ஏழைக் குழந்தைகள் எல்லாம் நலம்பெறப்
பேழை பேழையாய்ப் பெரும்பொருள் ஈந்தனர்
இருளில் முழுகிய இடங்களில் ஒளியெழத்
- 20 தெருளுறு விளக்குகள் திகழச் செய்தனர்;
கல்விக் கூடம், கற்றோர் கழகம்,
பல்வகைக் கலைகள் பயில்வோர் அரங்கம்,
நல்லோர் அறிவுரை நல்கும் அறிவகம்,
எல்லாம் வளர்ந்தெழ ஏற்பாடு செய்தனர்;
- 25 காப்பகம் இன்றிக் கவல்புவர் வாழக்
காப்பகம் நிறுவிக்கண்ணீர் துடைத்தனர்;
தொழில் கிடைக்காதவர் துவளா வண்ணம்
தொழில்பல புதியவாய்த் தோற்றிக் காத்தனர்;
இவ்வணம் பல்பணி இனிதின் இயற்றிச்
- 30 செவ்வனே நோன்பு செய்திட டனரே.
இறைவழி பாட்டினும் ஏழையர்ப் புரத்தல்
முறைவழி நோன்பு முடித்த தாகுமே!

10 தெய்வ அமைப்புகள் - கோயில்கள். 11 செலவு-யாத்
திரை. 12 நிலவுதல் - பொருந்துதல்; நேர்தல் - வேண்டிக்
கொள்ளுதல். 13 தொட்டனர் - தோண்டினர். 14 கா -
சோலை. 18 பேழை-பேட்டி. 20 தெருள்-தெளிவு. 23 நல்கு
தல் - வழங்குதல், கொடுத்தல். 25 காப்பகம் - காப்பாற்
றும் இடம்; கவலுதல் - கவலைப் படுதல். 31 புரத்தல்-காப்
பாற்றுதல்.

2. சித்தார்த்தன் பிறந்த சிறப்புறு காதை

கனவு காண்டல்

- 1 உண்டுமக வென்கிறநல் உறுதி உந்த
ஒரிரவு மாதேவி உறங்கும் வேளை
வெண்டிருநல் விண்மீனென் றவள்வ யிற்றுள்
வீறுடனே விரைந்துவந்து வீழ்ந்த தாகக்
கண்டகன வதனைத்தன் கணவன் கேட்கச்
கழறியதும் கரையில்லாக் களிப்பு சாலக்
கொண்டரசன் கனாறூலில் கூர்ந்தோர் தம்மைக்
கொணர்கவென ஏவலரும் கொண்டு வந்தார்.

(வேறு)

- 2 காவலன் ஆவ லோடு
கனவுநூல் வல்லார் தம்பால்,
மேவிய கனவைக் கூற,
மிளிர்நூல் அன்னார் ஆய்ந்தே,
ஓவலில் மகிழ்ச்சி பொங்க
உலகினை ஒம்பிக் காக்கும்
காவலன் பிறப்பான் என்று
கண்டநல் உண்மை சொன்னார்.

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

- 1 'எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்' எனல் தெள்ளிதாம்.

பாடல் 1 விண்மீன்-நட்சத்திரம்; வீறு - ஒளி; கரை-
அளவு; சால - மிகவும்; கூர்ந்தோர் - மிகுதிறன் வாய்ந்
தோர். பாடல் 2 மிளிர்ந்தல் - விளங்குதல்; ஓவல் - அழி
கல். அடி 1: 666 ஆம் திருக்குறள் காண்க. 2 தெள்ளிது
தெளிந்த உண்மை.

சாயா உளத்துத் தாய்மை உணர்வால்
மாயா தேவி மணிவயிறு வாய்த்தாள்;

- 5 கறுத்தன கொங்கைக் காம்புகள் திரண்டு;
வெறுத்தனள் இன்கவை; விரும்பினள் புளிப்பு;
மாங்காய் தின்றனள்; மயக்க உணர்வொடு
தூங்காத் தூக்கம் தொடர்ந்து கொண்டனள்.
ஐயிரு திங்கள் ஆன போழ்து
10 மையிருள் நீக்கும் மணிநிகர் மகவைப்
பெறுதற் குத்தன் பெற்றோர் இல்லம்
உறுதல் நல்லதென் றுரைத்தனள் தேவி.
அவ்வணம் அவளை அளித்தோர் வாழும்
தேவ தாகம் என்னும் திருநகர்
15 மேவச் செய்ய வேண்டிய அனைத்தும்
ஆவல் உந்த அரசன் செய்தான்.
கபிலையி லிருந்து தேவ தாகம்
செல்லும் வழியெலாம் செப்ப னிட்டனர்;
தேவி திருமகள் என்னத் திகழ
20 ஆவன புனைந்தே அணிபெறச் செய்தனர்.
முத்துச் சிவிகையில் முத்து நகையாள்
மெத்தென அமர்ந்தாள்; மெல்லியல் மாதர்
முன்னும் பின்னும் மொய்த்துச் சென்றனர்.
பன்னரு ஆடலும் பாடலும் நிகழ்ந்தன.
25 பரிகள், யானைகள், படைகள், பல்லோர்
வரிசையாய்ச் செல்ல, வளங்கெழு நகரமே
இரண்டு பக்கமும் எதிரும் பின்னும்

5 கொங்கை-முலை. 8 தூங்காத் தூக்கம் - மசக்கை.
13 அளித்தோர் - பெற்றோர். 21 சிவிகை - பல்லக்கு; முத்து
நகையாள் - முத்துப் போன்ற பல்லுடைய தேவி. 24 பன்ன
ரும் - சொல்லுதற்கு அரிய. 25 பரிகள் - குதிரைகள்.

- திரண்டுசென் நாற்போல் திகழ்ந்தது காட்சி.
கபிலைக்குப் பன்னிரு கல்தொலை யளவில்
- 30 'உலும்பினி' என்னும் ஒருபொழில் உள்ளது;
சொலும்படி சிறப்பாய், வளம்பல சூழ்ந்தது.
கொண்டலின் முழக்கம் குடமுழ வாக,
வண்டுகள் யாழிசை வழங்க, அயலே
குயில்களின் கூவல் குழலாய் இனிக்க,
- 35 மயில்கள் ஆடல் மகளிராய் ஆட,
பூவையும் கிளியும் பாடல் பொழிய,
யாவும் சேர்ந்தே யாணர் மிக்க
ஆடல் அரங்கொன் றமைந்தது அங்கே.
நாடரும் வளங்கள் நண்ணுமச் சோலையில்
- 40 அள்ளிக் கொளும்படி அழகிய மரஞ்செடி
கொள்ளை கொள்ளையாய்ப் பூத்துக் குலுங்கின.
பதியக் கீழே பழஞ்சருகு உதிர்மரம்
புதிய தளிர்களாம் பொன்னுடை புனைந்தன.
தெளிவாய் ஒருவம் தெரிந்திடு கண்களில்
- 45 அளிகள் கிண்ட அவர்ந்த மலர்பல
எட்டித் தரையைப் பார்த்துநின் றிருந்தன.
மட்டில் மரம்பல மண்டுமப் பொழிலில்
காலையும் மாலையும் காட்சியில் ஒன்றே!
சேரலை எங்கணும் சுற்றி வளைந்து
- 50 பன்னிற மலரொடு படர்ந்துள கொடிகள்

30 பொழில் - சோலை. 32 கொண்டல் - மேகம்; குட முழவு - ஒருவகை மத்தளம். 36 பூவை - பேசும் ஒலி வகைப் பறவை. 37 யாணர் - அழகு - புதுமை-வளமை. 42 உதிர் மரம் - சருகு உதிர்ந்த மரங்கள் (பால் பகரி அகற்றினைப் பெயர்). 45 அளிகள் - வண்டுகள். 47 மட்டு அளவு; மண்டுதல் - நெருங்கி நிறைந்திருத்தல்.

- விண்ணுறு வண்ண வில்போல் விளங்கின.
இவ்விடம் வந்ததும் தேவி இறங்கிச்
செவ்விதின் ஓய்வு சிறிதே கொண்டபின்,
திகழுமச் சோலையில் திரிந்து சுற்றி
- 55 மகிழ்கையி லேபலா மரமொன்று கண்டாள்,
மயிலின் தோகைபோல் மண்டி இலைகள்
பயிலுமம் மரத்தின் பாங்கர் வந்ததும்
ஆரும் அறியா நிலையில் அவட்குப்
பேறு காலம் பெரிதும் உற்றிட
- 60 ஈன்று தந்தாள் இணையிலா மகளை.
ஆன்றவை காசிப் பருவம் அந்நாள்.
வேந்தன் அறிந்ததும் வியனகர் கொண்ட
போந்து தவநனி பூரிப் புற்றனன்.
விழாவளம் கொண்ட வெற்றிக் கபிலை
- 65 விழாவணி கொண்டமை விளம்பற் பாற்றோ!

நுகர் விழாக் கோலம் பூண்டல் (வேறு)

- 1 செறிந்திடு பட்டி தொட்டி
சீருறு நகரம் எங்கும்
பிறந்தநாள் விழாக்கொண் டாடப்
பிறந்ததே அரசன் ஆணை.

51 விண்ணுறுவண்ணவில் - வானவில். 57 பயிலுதல் நெருங்கி இருத்தல். 58 ஆரும் அறியா நிலையில் - எதிர்பாரா விதமாய். 59 பேறு காலம் - பிரசவ காலம். 61 ஆன்ற - சிறந்த (முழுநிலா) நிறைந்த; வைகாசிப் பருவம் - வைகாசித் திங்களின் பெளர்ணமி நாள். 63 தவநனி - மிக மிக. 64 விழா வளம் - விழாத - விழ்ச்சி உடையாத வளம். 65 விழா வணி - விழா அணி - விழாக்கோலம். பாடல் 1 பட்டி, தொட்டி-சிற்பூர்கள்.

சிறந்திடு முறையில் மக்கள்,
செல்வனின் பிறந்த நாளை
நிறைந்திடும் உவகை யோடு
நெடிதுகொண் டாடி னாரே.

(வேறு)

- 2 தெருவெல்லாம் முத்துப் பந்தர்,
திகழும்பல் தோர ணங்கள்,
மருவியநல் வாயில் தோறும்
மாவாழை தெங்கின் காய்கள்,
விரவுறுமங் கலக்கு டங்கள்,
விளங்குமணி பொதிவி ளக்கு,
திருவளரந் நாடு முற்றும்
திரள்திரளாய்த் திகழ்ந்த மாதோ!

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

- 1 கோவில் பூசனை, குளிர்களை யாடல்,
காவில் விருந்து, கவர்பல் கலைவிழா,
அறிஞர் மன்றத்து ஆய்சொற் பொழிவு,
வறிஞர் பசிக்கு வளமார் உணவு,
5 மறைவல் லோர்க்கு மாண்புறு பரிசுகள்,
சிறையுள் ளோர்க்குச் செல்லும் விடுதலை,
கோழி குறும்பூழ் கொழுதகர் பகையை
வீழச் செய்யும் வெற்றிப் போர்கள்,
ஆடல் போர், பல் லாட்டப் போர்கள்,
10 பாடல் போரொடு பல்லியங் களின்போர்,
மன்னு நாடே மகிழ்
இன்ன பலவும் இடம்பெற் றனவே!

அடி 2 கா - சோலை, 7 குறும்பூழ் - ஒருவகைப் பறவை (காடை); தகர் - ஆடு. 10 பல் இயங்கள் - பலவகை வாத்தியங்கள். 11 மன்னுதல் - நிலைபெற்றிருத்தல். இன்ன - இத்தகையன.

பெயர் சூட்டு விழா (வேறு)

- 1 சுத்தோத னன்பெயர் சூட் டுவிழாக் கொண்டு
சொலற்கரிய நற்கோள்கள் சூழ்நே ரத்தில்
சித்தார்த்தன் என்றாலே தித்தித் தீர்க்கும்
திருப்பெயர்தான் திருமகற்குச் சூட்டி னானே.
2 சர்வார்த்த சித்தனெனச் சாற்றும் பேரும்
சால்புடனே வழங்கிடுவர் சான்றோர் பல்லோர்.
'விர்விர்' எனச் சுருக்கமாக அழைக்க வேண்டி
விழைவுமிகச் 'சித்தன்' என்றும் விளம்பு வாரே.

அசித முனி வருகை (வேறு - ஆசிரியப்பா)

- 1 கசியும் அன்பொடு மகவைக் காண
அசிதர் எனமுனி அரண்மனை அடைந்தார்.
அரசன் முனிவரின் அடிமலர் வீழ்ந்து
பரசிப் பணிவுரை பகர்ந்து நின்றான்.
5 குழந்தையை முனிவர் கூர்ந்து நோக்கினார்;
குழைந்து மகவின் கணிப்பும் குறித்தார்;
விழைந்து வாழ்த்தி விளம்ப லானார்;
இந்தக் குழவி எளிய மகனலன்;
வந்தனன் தரைக்கு வானின்று இறங்கி.
10 இவன்பிறந் திடவே ஈண்டுநீ என்ன
தவம்புரிந் தனையோ? தனிப்பே றுடையை!

பாடல் 1 ஈர்த்தல் - கவர்ந்து இழுத்தல். பாடல் 2 சாற்றுதல் - சொல்லுதல்; 'விர்விர்' - விரைவுக் குறிப்பு ஒலி; விழைவு - விருப்பம்; விளம்புதல் - சொல்லுதல். அடி 4 பரசுதல் - துதித்தல்; பகர்தல் - சொல்லுதல். 11 பேறு - பாக்கியம்.

சாக்கிய நாடு தந்தஇச் சான்றோன்
காக்கும் வையமோர் கதிரவன் போல.
முகக்குறி நோக்கின் மூட மக்களின்

15 அகக்கண் திறந்தே அறிவு கொளுத்துவான்-
என்பது விளங்கும்; இவனால் இந்த
மன்பதை முழுதும் மருளின் நீங்கும்.
இவனோ.

உலக மயக்கம் ஒருவித் துறப்பான்.
உலகின் தந்தை உன்மகன் ஆவான்.

20 உலகிற் குதவுவான் உனக்கிவன் உதவான்-
என்றே முனிவர் இயம்பிப் போந்தார்.
அன்றே வேந்தன் அஞரில் ஆழந்தனன்.
முனிவர் மொழிந்தது முற்றும்
கனவோ நனவோ காணலாம் பின்னே!

13 வையம் - உலகம்; கதிரவன் சூரியன். 15 அறிவு
கொளுத்துதல் - அறிவை ஒளிபெறச் செய்தல். 17 மன்
பதை - மக்கள் குலம்; மருளின் - மயக்கத்தினின்றும்.
18 ஒருவுதல் - நீங்குதல். 21 இயம்புதல் - சொல்லுதல்.
22 அஞர் அன்பம்.

3. மாயா தேவி மறைந்த காதை

- 1 ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
வெள்ளிக்கு வெள்ளி விடியத் தலைமுழுகி
அள்ளி மிளகு தின்று அளவிலாக் கொடை ஈந்து
கேதாரி நோன்பிருக்கக் கிடைத்த பெருஞ் செல்வமே!
ஈதோ நேரமாச்ச இளங்கிளியே கண்வளராய்.
ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
- 2 கண்ணே உறங்குறங்கு கண்மணியே நீ உறங்கு.
கண்ணான கண்ணுக்குக் கண்ணேறு வந்ததென்ன?
கண்ணாம்பும் மஞ்சளமாய்ச் சுற்றி எறிந்திடுவோம்
வெற்றிலையும் பாக்கும் வீசி எறிந்திடுவோம்.
ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
- 3 ஆணையைக் கண்டுநீ அலறி அழவேண்டாம்;
பூணையைக் கண்டுநீ புலம்பி அழவேண்டாம்;
நாயைக் கண்டுநீ நடுங்கி அழவேண்டாம்;
பேயை எண்ணிநீ பிதற்றி அழவேண்டாம்;
இதோ யாம் ஒட்டி விட்டோம்
இளவரசே கண்வளராய்
ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
- 4 இலை வதங்கிக் கொடி காய்ந்து
இல்லை என்ற நாள் போக,
மழை பெய்து கொடி துளிர்ந்து
மாஞ்சி முளைச்ச கண்ணே
கறுத்த தலை நரைத்துக்
கால மெல்லாம் போனபோது

1 கேதாரி-ஒரு வகை நோன்பு. 2 கண்ணேறு-கண்
திருஷ்டி. 4 மாஞ்சி-மாய்ந்து-இங்கே மாஞ்சி என்பது,
உதிர்ந்து (மாய்ந்து) திரும்பவும் துளிர்ந்துத் தோன்றுதலைக்
குறிக்கிறது-இது தென்னார்க்காடு வட்டார வழக்கு;
பனிப் பயறு-ஒரு வகைப் பயறு.

வறுத்த பனிப்பயறாய்
 மாஞ்சி முனைச்ச கண்ணே
 இடிஞ்ச மதில் எழுப்பி
 இருபுறமும் தூண் நிறுத்தி
 குறைஞ்ச மதிலுக்குக்
 கொடியேற்ற வந்த கண்ணே
 இன்னே உறங்குறங்கு
 இனிப் பளிப்போம் நீ உறங்கு
 ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!

- 5 அடித்தாரைச் சொல்லி அழு
 ஆணைகள் இட்டிடுவோம்.
 தொட்டாரைச் சொல்லி அழு
 தொழு விலங்கு பூட்டிடுவோம்.
 அதை உன்னை அடித்தாளா
 அலரிப்பூச் செண்டாலே,
 மாமன் உன்னை அடித்தானா
 மல்லிகைப் பூச் செண்டாலே.
 ஆரும் அடிக்க வில்லை
 அங்கொருவர் தீண்ட வில்லை.
 தானே நீ அழுகிறாயோ
 தாயாரைக் காணாமல்.
 நைந்து நீ அழுகி றாயோ
 நற்றூயைக் காணாமல்.
 ஏழாம் நாளிலேயே
 என்னைத் தவிக்க விட்டுப்
 போய் விட்டாள் தாய் என்று
 பொங்கி அழுகிறாயோ.
 நாங்கள் துணை இருக்கின்றோம்

4 இன்னே - இப்பொழுதே. 5 நற்றாய் - பெற்ற தாய்

நல்ல முத்தே அழாதே நீ
 திங்கு ஒன்றும் நேராது
 தெள்ளமுதே கண் வளராய்.
 ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!
 ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ!

(வேறு)

- 6 இன்ன வளர்க்கும் தாயர்
 இரங்கிப் பாடும் வண்ணம்,
 அன்னை மாயா தேவி,
 ஆணி முத்தை ஈந்த
 வண்ணச் சிப்பி போல
 மகவின் றவேழாம் நாளே
 மன்னு உலகு நீத்து
 மாண்டு தெய்வ மானாள்.

(வேறு)

- 7 நாள்பல கடந்து நாற்பத்
 தைந்தெனும் அகவை நண்ண
 வாள்விழி பேறு காலம்
 வாய்த்ததால் மந்திட் டாளோ!
 8 மன்னவற் கடுத்து வாய்த்த
 மனை 'கவு தமிழ்ப்பேர்' நல்லாள்
 மன்னியே மகவைக் காப்பாள்
 என்றுதாய் மாண்டிட் டாளோ!

6 இன்ன - இத்தகைய செய்திகள்; ஆணிமுத்து - ஒருவகை உயர்ந்த முத்து; மன்னு - நிலையில்லாத; நீத்தல் - பிரிதல். பாடல் 7 அகவை - வயது; வாள் விழி - வாள் போலும் விழி உடைய மாயாதேவி (அன்மொழித் தொகை). பாடல் 8 அடுத்து வாய்த்த மனை - இரண்டாம் தாரம். மனை - மனைவி; கவுதமிழி - அரசியின் பெயர்.

(வேறு ஆசிரியப்பா)

- 1 இன்பம் இன்பம் இன்பத் தின்பின்
துன்பம் துன்பம் தொடரும் துன்பம்
என்று பல்லோர் இயும்புவ துண்மையோ!
என்று வேந்தன் ஏங்கித் தனித்தான்.
- 5 மெல்லிசை கேட்டு மேலிய அசுணம்
வல்லிசை கேட்டு வாடுதல் நிகர
மகளைப் பெற்று மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தவன்
மனைவியை இழந்து மயங்கி உழந்தான்
அழுங்கும் அரசை அறிஞர் தேற்றி
- 10 ஒழுங்கு செய்தனர் ஒருவா ருக.
மகளைக் காணும் மகிழ்ச்சியால்
மயக்கம் சிறிது சிறிதாய் மறைந்ததே;

4. பல்வகைப் படிப்பினை படிந்த காதை

கலை-கல்வி

- 1 காவலன் மதலை கல்வி
கற்றிடும் பருவம் எய்த,
தாளிலா ஆசாற் கொண்டு
தக்கபல் கலைநூல் யாவும்
ஆவலாய்க் கற்கச் செய்ய,
அவன்றனை அனைத்துப் பண்பும்
பூவிலார் மணமே போலப்
பொருந்தின கல்வி யோடு.
- 2 மன்னரின் குலத்திற் கேற்ப
மாவொடு யானை ஏற்றம்
துன்னரு தேரில் ஏற்றம்
துளங்குபல் படைப்ப யிற்சி
இன்னை பலவும் மன்னன்
இனியதன் மகற்கு நல்க
முன்னியும் அவற்றில் உள்ளம்
முற்றிலும் தோய்ந்தான் இல்லை.
- 3 இன்னபல் படைப்ப யிற்சி
எனக்குநீர் ஈவ தேனோ?

1 காவலன் - அரசன்; மதலை - பிள்ளை; கற்றிடும் பருவம் எட்டாம் அகவையில் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கியதாகக் கூறுகின்றனர். தா-வழு, குறைபாடு; ஆசாற் கொண்டு - ஆசானைக் (ஆசிரியனைக்) கொண்டு; பூவில் ஆர் - ஆர்தல்-நிறைதல். 2. மா - குதிரை; துன்னரு - துன்ன அரிய - அடைதற்கு அரிய; துளங்குதல் - விளங்குதல்; முன்னுதல் - நினைத்தல்.

அடி 5 மேலிய - விரும்பி வந்த. 6 நிகர - ஒப்ப. 8 உழத் தல் - வருந்துதல். 9 அழுங்குதல் - துன்புறுதல் - அழுதல்.

என்னவே இளைஞன் கேட்க,
ஈபவர், போர்வந்திட்டால்
பன்னரும் போர்க்க ளத்தில்
பகைவரை வெட்டிக் கொன்று
துன்னிட வெற்றி, இன்ன,
தூயனே வேண்டும் என்றார்.

- 4 ஒருயிர் காக்கச் சால
உருற்றுவர் மருத்து வர்தாம்
ஆருயிர் பலவும் போரில்
அழிந்திடக் கொல்லல் தீமை
பாருயிர் அனைத்தும் காக்கும்
பண்புமன் னர்க்கு வேண்டும்
ஒருவீர் இதனை என்றே
ஒதுங்கினான் பயிற்சி விட்டே.
- 5 வேட்டையா டற்கு வெய்ய
விலங்குகள் திரிந்து வாழும்
காட்டைநாம் அடைதல் வேண்டும்
கடியநீ புறப்ப டென்று
வேட்டையில் பயிற்சி மிக்கார்
விளம்பிட, இளைய வேந்தன்
கூட்டமாய் உயிர்கள் கொல்லல்
கொடுவினை, கூடா தென்றான்.
- 6 குதிரைணர் போட்டி நீமேற்
கொள்கஎன் றாரை நோக்கி

3 ஈபவர் - பயிற்சி கொடுப்பவர்; பன்னரும் - பன்ன
அரும் - சொல்லுதற்கு அரிய - பன்னுதல் சொல்லுதல்;
அன்னுதல் - அடைதல். 4 உருற்றுதல் - முயன்று
உழைத்துச் செய்தல்; ஆருயிர் அருமை உயிர் - அரிய
உயிர்; பார் - உலகம்; ஓர்தல் - ஆராய்ந்து உணருதல்.
5 வெய்ய - கொடிய; கடிய - விரைவாக

அதிரவே பரியை ஓட்டின்
அயர்ந்திடும்; அந்தோ வேண்டா!
எதிர்வுறப் புரவி ஓட்டி
எவரையும் மிஞ்சி வெல்லின்,
உதிர்வுறு சருகாய்த் தோற்றோர்
உலருவர் வேண்டேன் என்றான்

(வேறு)

கருவில் திரு:

- 1 சித்தன் கல்வியில் சிறந்திட விகவா
மித்திரர் என்னும் மேன்மை ஆ சானும்,
படைப்போர்ப் பயிற்சி பலவும் திறமாய்
அடையச் சாந்தி தேவ ஆ சானும்,
- 5 அரசனால் மகனுக்கு அமர்த்தப் பெற்றும்,
'குருவை மிஞ்சிய மாணவன்' எனவே
மருவிய பழமொழிக் கேற்ப, மைந்தன்
கருவில் திருவுறு கலைஞனா கினனே.

(வேறு)

இன்னிசை வெண்பா

பல்லாண் குழந்தும் பழுக்கா மரமுண்டு;

சில்லாண்டில் சீர்பயன் சேர்த்திடும் சின்மரங்கள்;

6 ஊர்தல் - சவாரி செய்தல்; அந்தோ - ஐயோ;
எதிர்வுற - எதிர்ப்பாக; புரவி - குதிரை; மிஞ்சுதல் -
முன்னேறிக் கடத்தல்; உலருவர் - வாடுவர். 1 சித்தன் -
சித்தார்த்தன்; விகவா மித்திரர் - கல்வி பயிற்றிய
ஆசிரியர் பெயர். 4 சாந்தி தேவன் - படைக்கலப் பயிற்சி
தந்த ஆசிரியர் பெயர். 7 மருவுதல் - பொருந்தி வழங்கு
தல்; மைந்தன் - மகனாகிய சித்தன். 8 கரு - கர்ப்பம்;
கருவில் திரு உறல் - கருவில் இருக்கும் போதே திறமை
பெற்று வளர்தல். வெண்பா - 1 உழந்தும் - பாடுபட்டு
வளர்த்தும்.

கல்லாது கற்றான் கவினுறச் சின்னாளில்
வல்லான்சித் தார்த்தன் வகுத்து.

(வேறு)

ஆசிரியப்பா

- 1 வாலறி வினனாய் வயங்கும் சித்தன்
மேலும் மேலாம் படிப்பினை
சாலப் பெற்றதைச் சாற்றலாம் இனியே:

(வேறு ஆசிரியப்பா)

ஏர் விழா

- 1 ஆண்டு தோறும்
அழகுறு கபிலையில்
வேண்டும் ஏர்விழா
விருப்பொடு நடத்துவர்:
- 2 மன்னர் பொன் ஏர்
மகிழ்ந்து பிடிப்பார்;
பின்னர்ச் செல்வர்கள்
பிடிப்பர் வெள்ளி ஏர்:
- 3 அதன்பின் உழவோர்
அவரவர் ஏர்களைப்
பதமாய்ப் பிடித்துப்
பாங்காய் உழுவர்.

3 கவின் - அழகு, பொலிவு; சின்னாளில் - குறுகிய
(சிறு) கால அளவில். 4 வகுத்து - அறிய வேண்டுவன
வற்றை முறையே வகைப்படுத்தி. ஆசிரியம் - 1 வாலறி
வினனாய் - அறிவுடையவன்; வயங்குதல் - விளங்கு
தல். 2 படிப்பினை - கற்றுக் கொண்ட அனுபவப் பாடம்.
சாற்றலாம் - கூறலாம். 1 வேண்டும்
பெறவேண்டுகிற. 2 பொன் ஏர் - பொன்னால்
பிடிக்கப்படும். 3 பாங்காய் - நல்ல விதமாய், முறையாய்.

- 4 இன்னியம் எங்கும்
இன்விசை எழுப்ப
நண்ணரு சிறப்பொடு
நடைபெறும் இவ்விழா.
- 5 நாட்டு மக்கள்
நல்வேர் விழவினைக்
கூட்டமாய்க் கண்டு
குளிர்ந்து மகிழ்வர்.
- 6 சித்தார்த் தன்மிகச்
சிறியனா யிருக்கையில்
சுத்தோ தனனோர் நாள்
சொன்னான் மகனிடம்:
- 7 தரைமகள் நமக்குத்
தன்வள மெல்லாம்
தரவே காத்துக்
கிடக்கிறுள், தம்பீ!
- 8 உழைத்தால் ஏற்ற
ஊதியம் பெற்றுத்
தழைத்து வாழலாம்;
தக்கஉண் மையிது.
- 9 ஒருவாது செல்வம்
மேன்மேல் உயர்ந்துநம்
கருஜலம் நிறையக்
காரணம் அவளே.

4 இன்னியம் - இன்னியம் - இனிய இசைக்கருவிகள்;
நண்ணரு - நண்ண (அடைய) அறிய (அ) தொகுத்த
தல் வேறுபாடு. 9 ஒருவாது - நீங்காது; கருஜலம் -
பொக்கிழைம்.

- 10 எனவே இந்நாள்
ஏர்விழா நடத்துவம்.
நினையும் அழைக்கிறேன்;
நீயும் வருகென
- 11 ஏர்விழாக் காண
இனிய மைந்தனை
ஆர்வமாய் வயலுக்கு
அழைத்துச் சென்றனன்.
- 12 இயற்கையின் வனப்போ
எங்கும் சிரித்தது.
செயற்னை ஒப் பனைகளும்
சேர்ந்து கொண்டன.
- 13 நத்தைகள் 'நத்தை
விரைவில்' நகர்ந்தன.
நத்தும் அணில்கள்
நனி மகிழ்ந்து ஆடின.
- 14 கன்னியரைச் சுற்றும்
காளை யரைப்போல்
மின்னி மணக்கும்
மெத்தெனும் மலர்களை
- 15 வண்டுகள் சுற்றி
வட்ட மிட்டன.
கண்டவர் தம்மைக்
கவரலாம் என்று

10 வருகென - வருக என்று கூறி. 12. வனப்பு - அழகு; சிரித்தது - பொலிவாய்க் காணப்பட்டது; ஒப்பனை - சோடிப்பு. 13 'நத்தை விரைவில்' - நத்தை வேகத்தில். நத்தும் - விருப்ப முற்ற; நனி - மிகவும் 14 மின்னி - நிறங்களால் பளபளத்து. 15 கவரலாம் - பிடிக்கலாம்.

- 16 நண்டுகள் வளைக்குள்
நழுவி மறைந்தன.
அண்டை ஓர் அரிவை
அடைய, நாணி
- 17 மானங்கு ஒன்று
மருண்டோ டிற்று.
வானம் பாடி
வானில் இசைத்தது.
- 18 வானம் பாடிக்கு
எந்த வகையிலும்
நானும் தோற்கேன்
என்பதை நாட்ட.
- 19 அயலே ஒருமரக்
கிளையில் அமர்ந்து
குயிலொன்று கூவிக்
'கூகூ' ஒலித்தது.
- 20 பயிலும் ஆட்டப்
பாவையர் நிகர
மயிலொன்று மண்மேல்
மகிழ்ந்தா டியது.
- 21 பச்சைக் கிளிகள்
பழங்கள் கொத்தின.
நச்சும் புரூக்கள்
நண்ணின விண்ணை.

16 அண்டை - அருகில்; அரிவை - பெண். 17 மான் அங்கு; மருண்டு - (பெண்ணின் அழகுக்குத் தோற்ற தால்) மிரண்டு. 19 அயலே - அருகே; கூகூ - ஒலிக் குறிப்பு. 20 பயிலும் - பயிற்சி பெறும்; ஆட்டப் பாவையர் - நடனமாதர்; நிகர - போல. 21 நச்சும் - விருப்பமுறும்; நண்ணின விண்ணை - விண்ணிலே வெகு தொலைவு அடைந்தன.

- 22 இயற்கை அளித்த
இவ்விருந் தினோடு
செயற்கையாய் இயங்கனும்
சீர்விருந் தளித்தன.
- 23 இந்த ஆர
வாரத் திடையே
வந்து மன்னரும்
மற்றை யோரும்
- 24 ஏரைப் பிடித்தே
இறைவனை வழுத்திச்
சீராய் உழுதனர்
சிறக்க வளமென.
- 25 நாவல் மரத்தடி
நம்பி கட்டிலில்
ஆவலோடு அமர்ந்தே
அனைத்தும் கண்டனன்.
- 26 கலப்பை கீறி
உழுவதால், காய்ந்தமண்
அலைபோல் சுருண்டெழுந்து
அயலே வீழ்ந்தது.
- 27 மேழி பிடித்த
மேன்மை உழவர்
கீழும் - மேலுமாய்க்
கிளறி மண்ணை

24 வழுத்தி - துதித்து; வளம்சிறக்க - (சிறப்பாக்கு) என. 25 நம்பி - சிறந்த சித்தன். நாவல் - மரத்தடியில் இட்டுள்ள கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தான். 27 மே - கலப்பை.

- 28 உழுவதால் வியர்வை
உற்றிடக் கண்டான்;
உழுதிடும் காளைகள்
உழல்வதும் நோக்கினான்;
- 29 அங்கும் இங்கும்
நடப்பன அறிந்தான்.
எங்கும் உயிர்களின்
இழிநிலை உணர்ந்தான்.
- முதுக் குறைவு
- 30 சிறிய பூச்சியைப்
பெரிய பூச்சியும்,
பெரிய பூச்சியைப்
பிடித்துப் பல்லியும்.
- 31 பல்லியைக் கோழியும்
கோழியைப் பருந்தும்
வல்லமை யோடு
வருத்தி உண்பதை
- 32 சித்தன் அறிந்து
சிதைந்தான் உள்ளம்.
இத்தரை வாழ்வோ,
இன்னோர் உயிரியைக்
- 33 கொல்லு வதையே
குறியாய்க் கொண்டிடும்
முள்ளூறு மலரென
முற்றும் உணர்ந்தான்.

28 காளைகள் - காளை மாடுகள்; உழல்வது - வருந்துவது. 32 சிதைதல் - அழிதல், உடைதல். இத்தரை - இவ்வுலகு. 33 குறி - குறிக்கோள். இலக்கு - முள் உறுமலர் - முள் பொருந்திய 'உரோசா' மலர். 34

- 34 இயற்கையின் திருவிளை
யாடலாம் இதற்குச்
செயற்கையாய் மாற்றம்
செய்வொண் ணாதோ!
- 35 என்றெலாம் பலப்பல
இளைஞன் எண்ணி
ஒன்றி அவற்றொடு
உழல லானான்.
- 36 இந்த இளைய
அகவை யிலேயே
வந்தது அவற்கு
வளமெய் யறிவே.
- 37 ஏர்பிடி விழாவை
இனிது முடித்தபின்
சீர்பெறு மன்னன்
செல்வனைக் காண
- 38 நாவல் மரத்தடி.
நண்ணினான்; அங்கே,
ஓவமாய் அசையாகு
எண்ணுதல் உற்றும்
- 39 தலைமேல் ஒருகை
தாங்க வைத்தும்

மாற்றம் - மாற்று ஏற்பாடு; செய ஒண்ணாதோ - செய்ய முடியாதோ. 35 ஒன்றி அவற்றொடு - அவற்றொடு ஒன்றி - அந்தக் காட்சிகளோடு உள்ளம் ஈடுபட்டு; உழலல் - வருந்துதல். 36 அகவை - வயது; வளம் - வளமான; மெய் யறிவு - பேரறிவு, மெய்ஞ்ஞானம். 37 ஏர்பிடி - ஏர்பிடித்து உழுகின்ற; சீர்பெறு - சிறப்பு பெற்ற; செல்வன் - செல்வ மகன். 38 நண்ணினான் - அடைந்தான்; ஓவம் - ஒலியம்; அசையாகு - ஒலியம். போல் - அசையாமல்; எண்ணுதல் - சிந்தித்தல்.

- உலைபோல் மிகவும்
உள்ளம் கொதித்தும்
- 40 இருந்த மகளை
ஏறிட்டு நோக்கித்
தெரிந்திலன் செய்வது,
திகைத்தனன் பெரிதும்;
- 41 முதுக்குறைவு உற்ற
முதன்மை மைந்தனின்
புதுக்குறு நிலையைப்
புரிந்து கொண்டான்;
- 42 பின்னரண் மனைக்குப்
பெயர்ந்தனன் மகனொடு.
பன்னரு வகையில்
பல்வகைப் படிப்பிலை
- 43 துன்னிய வனாகத்
தோன்றினான் சித்தன்.
என்னமேல் படிப்பினை
இனிவேண் டுவதே!

39 உலை - கொல்லனது நெருப்பு உலை. 40 ஏறிட்டு நோக்கல் - தலை நிமிர்த்திப் பார்த்தல்; செய்வது தெரிந்திலன் - என்ன செய்வது என்று அறியாது (தெரிந்திலன் - முற்றெச்சம்). 41 முதுக்குறைவு - இளம் பருவத்திலேயே முதியோர்க்கு உரிய பேரறிவு-பெரிய ஞானம்-பெற்றிருப்பது; புதுக்குறு நிலை - எவர்க்கும் இல்லாத - புதுமை பொருந்திய நிலை. 42 பின் அரண்மனைக்கு; பெயர்ந்தனன் - மீண்டு சென்றான்.

5. அரசன் கவலை அடைந்த காதை

(ஆசிரியப்பா)

- 1 வளம்பல இருந்தும் வறிஞரே மான
இளம்பரு வத்தே எதிலும் தன்மகன்
விருப்புறா மைக்கு வேந்தன் கவன்று
திருப்பம் செய்யத் தேடினன் வழிபல:
- 5 மகன்நட மாடும் மாண்பமை இடமெலாம்
அகங்கவர் சிலைகள் அமைக்கச் செய்தனன்;
காணும் இடமெலாம் கண்கவர் ஓவியம்
மாணத் தீட்டி மன்னப் பணித்தனன்;
மின்னல் கொடிகள் மிளிர்ந்தசை வதுபோல்
- 10 பொன்னும் மணியும் புனைந்து பொலியும்
ஆடல் மகளிரை ஆட விட்டனன்;
பாடல் வல்லார் பண்பல இசைக்க,
காணாயர் உளங்களைக் கவர்ந்துபந் தாடும்
காளிகள் அல்லர்-கன்னியர் பலரைப்
- 15 பற்று அவன் உளத்தைப் பற்று மாறு
கற்று முற்றும் சூழச் செய்தனன்;
நகைச்சுவைக் கலைஞரின் நடுவில் அமர்த்தி
நகைப்புகள் வெடிக்க நல்வழி கண்டனன்;
அன்புரை யாடலால் அகமகிழ் விக்கும்
- 20 நண்பர் குழாத்தின் நடுவண் இருத்தினன்;
பொழுதை இன்பமாய்ப் போக்க மூன்று

1 மான - போல, 3 கவன்று - கவலையுற்று, 5 மாண்பு - சிறப்பு, 8 பணித்தனன் - கட்டினாயிட்டான், 9 மிளிர்ந்தல் - ஒளி வீசல், 18 நகைப்புகள் வெடித்தல் - வெடி போன்ற ஒலியுடன் சிரித்தல், 20 குழாம் - கூட்டம்.

பழுதில் மனைகள் பாங்காய்க் கட்டினன்;
குளிர்கா லத்தில் குலவித் தங்க,
மிளிரும் தேவ தாருடன் மிக்க

- 25 மணமுறு ஆர மரங்களின் பலகையை
இணையச் சுவரில் இழைத்துப் பதித்துக்
குணமுறக் கட்டிக் கொடுத்தனன் மகற்கே
'இராமம்' என்பது இதன்பெய ராகும்.
கோடையில் மகிழ்வொடு குளிர்ந்து வாழ.
- 30 நாளும் முகங்கள் நன்றாய்த் தெரியும்
பச்சை, நீலப் பளிங்குக் கற்களை
நச்சப் பதித்துக் கட்டி நல்கினன்.
'சுராமம்' என்று சொல்வர் இதன்பெயர்.
இளவே னிலிலே இன்பமா யிருக்க.
- 35 நலமார் செங்கலால் நன்றாய்க் கட்டி,
உயரே நீல ஓடுகள் குயிற்றி
உயிரே ஓத்த மைந்தற் குதவினன்.
'சுபதம்' என்று சொல்படும் இதன்பெயர்.
சுற்றிநாற் புறமும் சுரும்பார் சோலைகள்.
- 40 உற்றிட அமைத்தனன் உவகை ஊட்டவே.
இன்னன இன்னும் இயைய இயற்றி
மன்னன் முயன்றான் மைந்தனை மாற்றவே.
'எண்ணெய் செலவே தவிரப் பிள்ளை
- 44 பிழைத்தபா டிலை' எனல் பெரியோர் கூற்றே!

22 பாங்கு - அழகு, 23 குலவிதல் - குலாவு
தல்-அளவளாவி மகிழ்தல் 25 ஆரமரம் - சந்தன மரம்.
29 கோடை - கொடிய வெயில் காலம், 32 நச்சு
தல் - விரும்புதல், 34 இளவேனில் - இன்பமான வசந்த
காலம், 36 குயிற்றுதல் - பதித்தல், 39 சுரும்பு - வண்டு
40 உவகை - மகிழ்ச்சி, 41 இயைய - பொருந்த; இயற்று
தல் - செய்தல், 44 கூற்று - கூறும் மொழி.

வேறு

- 1 வன்புறு பற்று நீங்கி
வயங்கிடும் துறவி யர்போல்,
துன்பறு இசை, நற் கூத்து,
துளங்குபல் கலைநி கழ்ச்சி,
அன்புளம் கொண்டு மிக்க
அழகிய மடவார் சூழ
இன்பமாய்ப் பொழுது போக்கல்
எதையுமே மைந்தன் நாடான்,
- 2 அடிக்கடி தனியி டத்தில்
அமருவான் ஆழ எண்ணி;
வடித்திடும் கண்கள் நீரை,
வாடுமெவ் வுயிரும் கண்டு;
வெடித்திடும் துயரால் உள்ளம்,
வேறுயிர் பசிக்கப் பார்த்து;
துடித்திடும் உடம்பு, நோயால்
துன்பறு வோரை நோக்கி.
- 3 அரண்மனை வாழ்வோர் யாரும்
அரற்றிடப் பொறுக்க மாட்டான்;
அரண்மனை ஆர வாரம்
அனைத்திலும் ஆர்வம் காட்டான்;
அரண்மனை அடிமை கட்டும்
அன்பொடு வணக்கம் சொல்வான்.
முரண்படும் செயல்கள் கண்டால்
மூழ்குவான் துயரில் ஆழ்ந்தே.

பாடல் 1 வன்புறு - வன்பு உறு - தீமை மிக்க;
பற்று - உலக ஆசை; வயங்குதல் - விளங்குதல்; துன்பறு
துன்பு அறு - துன்பம் போக்குகிற; கூத்து - நடனம் -
நாடகம். மடவார் - பெண்கள்.
3 அரற்றுதல் - அழுதல், வருந்துதல்; முரண் படும் -
ஒவ்வாத, மாறுபட்ட, பகை கொண்ட.

(வேறு)

நேரிசை வெண்பா

தந்தைசுத் தோதனன் தக்க பலசெய்தும்
மைந்தன் உறுதியோ மாறிலது - முந்தையோர்
பெற்றவுளம் பித்தென்றும் பிள்ளையுளம் கல்லென்றும்
சொற்றதுவின் போருமோ சொல்.

வெண்பா 1 தக்க - தகுந்த வழிகள் (உபாயங்கள்);
2 முந்தையோர் - முன்னோர்; 4 சொற்றது - சொன்ன
பழமொழி.

6. அன்னம் காத்த அருளுறு காதை அருள் லெள்ளம்

- 1 சித்தார்த்தன் சிறியவனாய்த் திகழ்ந்த போழ்தே
சிறுயிர்கள் பாலுமிகச் செல்லம் காட்டி
மெத்தஅவை மகிழ்இரை மிகவும் ஈந்து
மேலுமருள் வெள்ளத்தில் மிதக்கச் செய்தான்!
ஒத்துவினே யாடுந்தன் உழையோர் கூட்டம்
ஒருயிர்க்கும் ஒருதீங்கும் உஞற்றா வண்ணம்
நித்தலும்கண் காணித்து நிலத்தோர் போற்ற
நீடுபுகழ் பெற்றதிலே நிலையாய் நின்றான்.
- 2 ஆடுமாடு தமைக்கம்பால் அடிக்கா வாறும்,
அழகியநல் அணில்மீதம் பெய்யா வாறும்,
ஒடுகின்ற ஓணானின் உயிர்போம் வண்ணம்
ஒங்கிமேலே ஒருகல்லும் உந்தா வாறும்,
தோடுவிரி தூமலர்த்தேன் துய்க்க நாடும்
தும்பிகளைப் பிடித்துத்துன் புறுத்தா வாறும்,
ஆடுதலே அறம்எனத்தன் அருமை நண்பர்
அனைவர்க்கும் அன்பான ஆணை யிட்டான்.
- 3 கதிரவன்தன் கனல்விச்சால் காயா வாறு
காரிருளுக் கடைக்கலம்தந் தோங்கிக் காத்து
முதிர்மரங்கள் செடிகொடிகள் முற்றும் சூழ்ந்து
முனிவரையும் கவர்ந்திடுமோர் சோலை நாப்பண்

1 மெத்த-மிகவும்; உழையோர் - பாங்கர் - நண்பர்; உஞற்றுகல் - செய்தல்; நித்தலும்-நாள்தோறும். 2 கம்ப-தோல்; உந்துதல் - எறிதல்; தோடு - இதழ்; துய்த்தல்-சூக்குதல்-அனுபவித்தல்; தூ-தூய. 3 கனல் - நெருப்பு; நாப்பண் - நடுவே; அதிர்தல் - அதிர்ச்சி அடைதல்; பொழுதை ஒட்டுதல்-பொழுது போக்குதல்.

அதிரவுறும் அவாவெதற்கும் அடிமை யாகா
அறமேஓர் உருவான அரசு மைந்தன்
உதிருமலர்ப் பரப்பின்மேல் ஒருநாள் மாகை
உற்றநண்ப ரொடுபொழுதை ஒட்டும்வே.

(வேறு)

- 4 வெண்பனிக் கட்டி கர்ற்றால்
விண்ணிலே சிதறி னுற்போல்
அன்பமை அன்னக் கூட்டம்.
அணிஅணி யாகச் செல்ல,
மன்பதை காக்க வந்த
மைந்தனுக் குறவால் மச்சான்
அன்பறு தேவ கத்தன்,
அக்குழு வானில் கண்டான்;
- 5 எமனது தூதாம் அம்பொன்று
எடுத்துநாண் வில்லில் பூட்டி
அமர்புரி பகைஞன் பேர்ல
அன்னமொன் றின்மேல் எய்தான்.
தமதினம் விட்டல் வன்னம்
தரையிலே துடித்து வீழ,
அமரிள வரசன் தூக்கி
அன்புடன் அணைத்தான் மார்பில்;
- 6 பறவையின் துயரந் தன்னைப்
பட்டறிந் திடவே எண்ணி
இறகினில் கைத்த அம்பை
இதவுற எடுத்துக் கையால்

4 மன்பதை - மக்களினம்; மைந்தன் - சித்தன்
மச்சான் - மைத்துனன் (வழக்குச் சொல்); அன்பறு அன்பு
அறு-அன்பில்லாத; குழு-கூட்டம். 5 நாண்-வில்லின் நாண்
வீழ; அமர் - போர்; அமர் இளவரசன் - அமர்தல்
நிரும்புதல். 6 பட்டறிதல் - அனுபவித்தறிகல் - சொல்

ஒருமுறை தனது மெய்யின்
உட்புகக் குத்திப் பார்க்க
இறுவது போன்ற துன்பம்
எய்திடத் துடித்து விட்டான்.

- 7 புண்ணிலே பிச்சும் செந்நீர்
புரவலன் உடைந னைப்பு,
அண்ணலின் மழைக்கண் ணீரில்
அன்னமும் நனைந்த தம்மா!
புண்ணிலே வலியை நீக்கப்
பொருத்தமாம் மருந்து பூசி
உண்ணெனப் பாலும் சோறும்
உழுவலன் ஊட்டிக் காத்தான்.

வழக்கு

- 8 இன்னபல் செயல்கள் கண்டே
இழிமகன் தேவ தத்தன்
என்னுடைக் கணையால் வீழ்ந்த
திதுவென உரிமை கோரித்
தன்னிடம் அன்னப் புள்ளைத்
தரும்படி வற்புறுத்த,
மன்னிளங் குமரன் ஒவ்வான்
மறுத்தனன் இயலா தென்றே.

உற - இனிமையாக - மெதுவாக; இறுவது - இறப்பது;
எய்துதல் - அடைதல்.

7 செந்நீர் - இரத்தம்; புரவலன் - காப்பவன் -
சித்தன்; அண்ணல் - சித்தன்; அம்மா - இரக்கக் குறிப்புச்
சொல்; உழுவலன் - மிக்க அன்பினன். 8 கணை - அம்பு;
புள் - பறவை; மன் - அரசு; ஒவ்வான் - ஒத்துக் கொள்
ளான்; இயலாது - முடியாது. 9 வெருவரல் - அஞ்சுதல்;

(வேறு)

- 9 ஒருவரின் முயற்சியால் உற்றதோர் பயனையின்
நெருவர் பற்றல்
அருவருக் கத்தகும் ஆண்மையில் செயலென அறிவாய்
நீயே.
வெருவர நம்மிடை வேண்டுமோ செருவிடல்?
விரைவில் என்பால்
தருவதே முறையெனத் தருக்கொடு புள்ளினைத்
தத்தன் கேட்டான்.

வேறு

- 10 விண்ணிலே பறந்து செல்லும்
வேறின உயிரி மீது
மண்ணுளோர் உரிமை கோரல்
மடமையுள் மடமை யாகும்.
எண்ணியே பார்நீ உண்மை
இஃதென உணர்வாய் என்றே
அண்ணலும் உணர்த்தத் தத்தன்
அவ்வுரை ஏலா னாகி;
11 காட்டுள விலங்கு, மேலே
கண்டிடும் பறவை, யாவும்
வேட்டையா டிடுதல் மன்னர்
வியன்குல மரபாம் கண்டாய்.
நாட்டினை ஆளும் வேந்த
நன்மகன் நானும் ஆவேன்.

செரு - சண்டை; தருக்கு - கர்வம். தத்தன் - தேவ
தத்தன்.

10 உயிரி-உயிருடையது; மீது-மேலே; ஏலான் - ஏற்
றுக் கொள்ளான். 11 மேலே - உயரே - விண்ணிலே;
வியன் - பெருமை; வீட்டுதல் - வீழ்த்துதல்; எகினம் -
அன்னம்; சேர்த்தி - சேர்ப்பாய்.

வீட்டிய எகினம் என்பால்
விரைவிலே சேர்த்தி என்றான்.

- 12 கேட்டிள வரசன் மேலே
கிளத்துவான் தத்த னுக்கே;
நாட்டுள யாரும் எந்த
நல்லுயிர் தனையும் கோறல்,
கேட்டினுள் கொடிய கேடாம்;
கீழ்ச்செய லாகும் கண்டாய்;
கீட்டிடு அறிவை, நிற்குத்
தெரிந்திடும் உண்மை என்றான்.
- 13 வம்புநீ என்பால் செய்தல்
வருத்தமே தருவ தாகும்;
அம்பொடு பறவை வல்லே
அளித்திடு என்றான் தத்தன்.
வெம்பிடும் எகினம் தேற
வெள்ளூடல் தடவிக் கொண்டே
நம்பியும் தத்த னுக்கு
நல்லுரை பகர்வான் மீண்டும்.
- 14 பொதுப்பொருள் ஒன்று, தன்னைப்
பொசுக்குவோர்க் குரிய தாமோ?
மதிப்பொடு தன்னை ஒம்பி
மகிழ்பவர்க் குரிய தாமோ?
கொதிப்பொடு பேசும் தத்தா!
கூறுவாய் என்ன, தத்தன்

12 மேலே - மேற்கொண்டு; கிளத்துதல் - சொல்லு
தல்; கோறல் - கொல்லுதல்; நிற்கு - நினக்கு. 13
வல்லே - விரைவில்; தேறல் - உடம்பு குணம்பெறுதல்
வெள்ளூடல் - அன்னத்தின் வெண்மையான உடம்பு
நம்பி - திறந்த; ஆண்மகன் - சித்தன். 14 பொசுக்கு
தல் - அழித்தல்; ஒம்புதல் - காத்தல்; மீக்கூர் தல் - மிகுதி
யாதல்.

வெறுப்புமிக் கூர மேன்மேல்
விளம்புவான் உரிமை வேண்டி.

- 15 மடக்குகின் றனைநீ என்னை,
மயங்கிட மாட்டேன் யானும்;
இடக்குநீ பேசு கின்றாய்
எங்ஙனம் எகினம் உன்பால்
வெடுக்கென வந்த (து)? ஓர்ந்து
விடையது தருவை யோ, யான்
முடுக்கிய அம்பால் சோர்ந்துன்
முன்னது வீழ்ந்த தென்றான்.

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

தீர்ப்பு

- தத்தன் கூறிய தகுதியில் பேச்சைச்
சித்தார்த் தன் ஒரு சிறிதும் ஒவ்வாமே
அறமொழி வழங்கும் அறிஞர் முன்னிதன்
திறமொழிந் திட்டுநாம் தீர்ப்பு கேட்பம்
- 5 என்று பகர, இருவரும் அறவோர்
மன்று சேர்ந்து மாறி மாறித்
தத்தம் செயலே தக்கதென் றுரைத்தனர்.
அத்தனை மாற்றமும் அறமெடுத் தியம்பும்
மன்றுளோர் கேட்டு மயக்கற எண்ணி
- 10 ஒன்றிய உளமொடு உரைக்க லாயினர்:
விண்ணிலே பறந்தஅவ் வெள்ளை ஒதிமம்.

15 இடக்கு - வம்பு; முடுக்குதல் விரைந்து விடுதல்,
முன்னது - முன் அது - உன் முன்னே அந்த அண்மை
3 அறமொழி - நீதி. 4 திறம் - தன்மை, நிலைமை.
5 அறவோர் - நீதிமன்றத்தார். 6 மன்று - நீதிமன்றம்.
8 மாற்றம் - மாறி மாறிச் சொன்ன உரை; அறம் - நீதி

மண்ணிலே அம்பால் மாண்டுவிழ்ந் திருந்தால்
அம்பு தொடுத்தவர் அதற்குரி யராவர்;
வெம்பி மண்ணில் வீழ்ந்த பறவை

- 15 இறக்க வில்லை; இளவேந்து அதனைச்
சிறக்கப் பேணிச் செல்லுயிர் மீட்டதால்
மறுக்கவொண் ணாதிள மன்னர்க் குரியதாம்—
என்று தீர்ப்பை இனிதே வழங்கிச்
சென்றனர் எழுந்து சீர்மிகு அவையோர்.
- 20 தோற்ற தத்தனின் துயரம் கண்டும்
ஆற்ற இளவரசு அகமிக நொந்தான்.
தேவ தத்தன் திருடன் போல்விழித்து
ஆவதொன் றின்றி அகன்றவன் அப்பால்.
இன்னுயிர் மீட்ட ஏந்தல் எகினர்
- 25 தன்னை மீண்டும் தடவிக் கொடுத்து
விண்ணிலே பறக்க விட்டனன். அஃது
விண்ணெனப் பறந்து விரும்புதன் இனத்தை
நண்ணியே மகிழ்ந்து நடுக்கம் தீர்ந்தது.
எந்த உயிர்க்கும் இனிய விடுதலை
- 30 தந்து பேணல் தக்க கடமையாம்.
வில்லையில் லாதது விடுதலை;
கொலைசெய் வோரிதைக் குறித்துக் கொள்கவே.

- 10 ஒன்றுதல் - ஒன்று படுதல். 11 ஒதிமம் - அன்னம்.
15 இளவேந்து - இளவரசர். 17 ஒண்ணாது - முடி-
யாது. 19 அவையோர் - நீதிமன்றத்தார். 21 ஆற்ற-
மிகவும். 23 ஆவது - ஆகக் கூடியது. 24 ஏந்தல் - சிறந்த
ஆண்மகனைக் குறிக்கும் பெயர். 27 விண்ணென - 'விண்'
என்பது விரைவைச் சுட்டும் ஒலிக் குறிப்பு - விரைவாக.
28 நண்ணுதல் - அடைதல்.

7. சித்தார்த்தன் நிலையாமை உணர்ந்த காதை

(ஆசிரியப்பா)

- 1 மகற்குப் பொறுப்பு மன்னப் பதினைந்தாம்
அகவை யிலேஇள வரசுப் பட்டம்
மன்னன் குட்டி மகிழ்ச் செய்தும்,
தனிமையில் சித்தன் தன்னுளத் துள்ளே
- 5 இனிமை இல்லா எண்ணம் பலவும்
எண்ணி எண்ணி ஏங்கித் தவிப்பான்;
புண்ணிலே அம்பு புகுந்தாற் போல
நிலையாமை உணர்வு நிறைந்த நெஞ்சிலே
நிலையாய் ஒருதுயர் நேடிப் புகுந்தது;
- 10 அன்னையை இழந்ததே அத்துயர்.
அன்னவளை எண்ணி அரற்ற லானான்:

(வேறு)

- 1 எனையின்ற ஏழாம்நாள் ஏகினையில் வலகுவிட்டே
என்றசெய்தி என்னுளத்தை இளக்கும் அம்மா!
உனைக்காக்கும் மருத்துவர்இவ் வலகினிலே
இலையோஎன் றுள்ளும்போ தென்னுள்ளம் உருகும் அம்மா!
எனையின்ற தனாலன்றோ இறந்தனைநீ
உனைக்கொல்ல
எமனாய்வந் தேன்பிறந்தேன்? ஏன்பி றந்தேன்?
அனையேநீ என்கனவி லாயினும்வந் துன்னுருவை
அறிந்திடச்செய் துளமகிழ் அருளு வாயே.

- 1 மகற்கு - மகனுக்கு; மன்ன - நிலைபெற. 2
அகவை - வயது. 9 நேடி - தேடி. பாடல் 1 ஏகுதல் -
போதல்; உள்ளுதல் - நினைத்தல்; அனையே - அன்னையே
(இடைக்குறை).

- 2 குலையீன்ற வாழைதனைக் குலைப்பதனால் அது 'தாயைக் கொன்றான்' என்னும் பெயரைக் கொண்ட தென்பர். தலைமகனாய்ப் பிறந்திட்டுத் தாய்கொன்ற எற்கு மந்தத் 'தாய்கொன்றான்' எனும் பெயர்தான் தகுமே அம்மா! குலைபோட்ட ஏழாம்நாள் கொல்வதில்லை வாழையினை; குலைமுதிர்ந்த பின்னர் த்தான் கொல்வர் அம்மா! குலம்விளக்கப் பெற்றவுன்னைக் குறியொடுநான் வளருமுன்னே கொன்றுவிட்டான் எமனந்தோ கொடுமையம்மா

(வேறு)

- 3 மகன்பிறப்பான் பொட்டிடும் மையிட்டும் அண் செய்து மகிழ்ந்து நாமும் முகஞ்சிவப்பக் கொஞ்சிகொஞ்சி முத்தமழை பொழிவோம்மெய் முழுதும் ஏந்தி அகங்குலிரத் தொட்டிலிட்டே 'ஆராரோ' பாடிடுவோம் அன்பாய்; அவனும் தகுமுறையில் முடிசூடித் தழைத்திடஇப்பாராள்வாள் தாய்போல் காத்தே
- 4 மைந்தனுயர் நாடாரும் மாண்பினைநாம் கண்டு கண்டு மகிழ்ச்சி மேலும் உந்தவுந்தப் பூரிப்போம்; உறுநாளில் திருமணமு உவந்து செய்தே

செந்தளிர்போன்ம் நற்பேரன் சீரோடு பிறப்பதையும் சிறக்கக் கண்டே உய்ந்திடுவோம் என்றெல்லாம் உள்ளினையோ! அம்மா ஏன் உயிர்போய் விட்டாய்?

(வேறு)

- 5 உன்னிலும் மூத்தோர் பல்லோர் உயிரொடு வாழுங் காலை, உன்னுடை உயிரைப் போக்க உரிமையே நமனுக் கில்லை. கண்ணெதிர் கனியி ருக்கக் காய்தனைப் பறிப்ப தேனோ? உன்னிடும் போதென் உள்ளம் ஒருநிலை கொள்ளா தம்மா!
- 6 பச்சிலை பழுப்ப தேனோ? பழுப்பிலை உதிர்வ தேனோ? எச்சிறு காயும் முற்றி இன்கனி ஆவ தேனோ? நச்சிடும் கனியும் கீழே நழுவிவீழ்ந் தழுகல் ஏனோ? இச்சில வினாவிற கேற்ற இறைதரு வாரும் உண்டோ? என்றெலாம் புலம்ப, வேந்தன் ஏற்றன செய்ய லானான்; கன்றிடும் மகனின் கண்ணில் காய்ந்திலை படாத வண்ணம்

2. குலைத்தல் - அழித்தல்; 'தாயைக் கொன்றான்' - மகிழ்தல்; போன்ம் - போலும் (மகரக் குறுக்கம்); உய்தல் என்பது வாழையைக் குறிக்கும் ஒரு காரணப் பெயர்; கடைத்தேறல். 5 நமன் - எமன்; உன்னுதல் - நினைத் தற்கும் - எனக்கும்; குறியொடு - குறிக்கோளோடு. 6. நச்சுதல் - விரும்புதல்; இறை - பதில்.

ஒன்றையும் விடாது முற்றும்
உதிர்த்திடு மாறும், முற்றிக்
கன்றிய கனிகள் யாவும்
கரந்திடு மாறும் செய்தான்.

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

- 1 துறவுளம் மகற்குத் தோன்றியது எங்ஙன்?
துறவின் தோற்றத் தொடக்கம் இதுவோ!
ஏழாம் நாளே ஈன்றதாய் இழந்த
ஊழாய் இருக்குமோ உற்ற காரணம்!
- 5 மாற்றூந் தாய்பால் வளர்வது, வெறுப்பின்
ஊற்றாய் உள்ளதோ! உலகிதை ஒப்புமோ?
மகாபிரசா வதிஎனும் மாற்றுப் பெயர்கொள்
கவுதமி முதலில் கறுத்து மாயைபால்
பொழுமைகொண் டிருந்தாள் என்று புகல்வது
- 10 மருத உண்மையே யாயினும், மைந்தன்
பிறந்தபின், பழைய பேய்க்குணம் நீங்கிச்
சிறந்த முறையில் செல்வனை வளர்க்கிறாள்.
எல்லாத் தாயரும் இன்பொடு நடத்தவே
வல்லபல் வழிகள் வகுத்துள்ளேன்; மேலும்
- 15 மைந்தனை மாற்ற முயல்வேன் என்று
நந்தை உறுதி தான்எடுத்த தனனே.

7-1: கன்றுதல் - இரங்குதல்; காய்ந்திலை - காய்ந்த இலை ('அ' தொகுத்தல் வேறுபாடு); 7-4: கன்றுதல் - பதன் அழித்தல்; கரத்தல் - மறைதல். 1 துறவு உளம் - துறவு மனப் பான்மை; எங்ஙன் - எவ்வாறு. 6 ஒப்புமோ - ஒத்துக் கொள்ளுமோ. 7-8 இரண்டாம் மகிஷிக் குக் கவுதமி, மகாபிரசாவதி என்னும் இரு பெயர்கள் உண்டு. 8 கறுத்து - கறுவு கொண்டு, சினந்து; மாயை - மாயாதேவி. 10 மருத - மறுக்க முடியாத; மைந்தன் - சித்தார்த்தன். 12 செல்வன் - சித்தார்த்தன்.

காதல் உணர்வு கனிந்த காதை அரசன் அமைச்சரொடு சூழ்தல்

- 1 பெறற்கரிய மைந்தனையான் பெற்றிருந்தும் நற்பேறு
பெற்றே னில்லை.
செறற்கரிய பற்றுக்களைச் சிறிதளவும் கலங்காமல்
செற்று விட்டான்.
உறற்கரிய அமைச்சர்கள் உய்ந்திடுநல் வழியதனை
உரைப்பீர் என்றே
அறற்கரிய பற்றுந்த அலமந்தே அமைச்சருடன்
அரசன் சூழ்ந்தான்.

(வேறு)

- 2 அமைச்சருள்ளே தலையாய அறிவுமிக்கோன்
ஆழ்ந்தெண்ணி அரசை நோக்கி
உமைச்செறுக்கும் துன்பகல உணர்த்திடுவேன்
ஒருவழியென் றுரைக்க லானான்:

(வேறு-ஆசிரியப்பா)

- 1 இனையரை மயக்கி இறுக்கிக் கட்ட
எளிய ஒருவழி இருப்பது உண்மை.
போரில் பகைஞரைப் புறமுது கிடச்செயும்
நேரில் மறவரும், நீன்பாம் பதனைக்

பாடல் 1: பெறற்கரிய - பெறுதற்கு அரிய; செறற் கரிய - செறற்கு அரிய - அழித்தற்கு அரிய (செறுதல் - அழித்தல்); செற்று விட்டான் - அழித்து விட்டான், உறற்கரிய - உறற்கு அரிய - அடைதற்கு அரிய; அறற் கரிய - அறற்கு அரிய - அற (நீங்க) முடியாத; பற்று உந்த - (பிள்ளைப்) பாசம் முடுக்க; அலமந்து - கலங்கி (அலமரல் - கலங்குதல், சுழலுதல்). அடி 4 நேரில் - நேர் இல் - சமம் இல்லாத.

- 5 காலால் துவைத்துக் கசக்கு காணையரும்.
சீயம் தனையும் சிற்றெறும்புபோல்
மாயக் கொல்லும் மறமிகு மல்லரும்,
இறைவர் பற்றும் இம்மியும் இலாத
துறவோர் தாமும், துவண்டிடச் செய்யும்
- 10 ஆற்றலொன் றுள்ளது; அணுவும் அதனை
மாற்ற வல்லோர் மாநிலத் தில்லை.
கன்னியர் என்னும் காந்தம் ஆண்களின்
திண்ணிய உள்ளமாம் தேனிரும் பதனையும்
'துண்ணென்' ஈர்த்துத் துவளச் செய்யும்.
- 15 கருமை, மென்மை, கவர்ந்திடு நீளம்,
கருளொடு செறிவு எனச் சொல்லும் ஐம்பால்
மருவும் கூந்தல் மைந்தரை மயக்கித்
துருவும் உயிரைத் தொலைந்திடு மாறு.
இரும்புத் தொடர்க்கும் இல்லா வனிமை
- 20 கரும்பு மொழியரின் கருமயிர்க் குண்டு.
நண்ணிய ஆணுள்ம் நயப்புறு நங்கையின்
ஒண்ணுதல் கண்டதும் 'ஓஓ' உடைந்திடும்!

6 சீயம் - சிங்கம். 7 மறம் -- வீரம், மல்லர் - வீரர்கள். 8 இறைவர் பற்றும் இம்மியும் இலாத துறவோர் - "ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்கள்" - என்னும் திருமந்திரப்பாடல் (2615) பகுதி ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. 10 அணுவும் - சிறிதளவும். 13 தேன் இரும்பு - ஒருவகை உயர்ந்த இரும்பு; உள்ளமாம் இரும்பு - உவகம். 'துண்' என - திடுக்கிடும் படி விரைவாக - திடீரென்று - (துண்-ஒருவகை ஒலிக்குறிப்பு). 16 செறிவு - அடர்த்தி ஐம்பால் - ஐந்து தன்மையுறு (கூந்தல்). 19 தொடர் சங்கிலி; 20 கரும்பு மொழியர் - கரும்பு போல் இவிக் மொழிபெயர் பெண்கள். 22 ஒண்ணுதல் - ஒளந்து விளக்கமான நெற்றி; 'ஓஓ' - ஐயோஎன்னும் பொருத்தரும் ஒலிக்குறிப்பு - 'ஒண்ணுதற்கு ஓஓ உடைந்தே' என்னும் குறள் (1088) காண்க.

- புருவ வில்லின் புறப்படு கண்களை
உருவ, நம்பியர் ஓய்ந்தே போவர்.
- 25 முல்லைச் சிரிப்பால், மொய்க்கும் ஆடவர்
கொள்ளை போகிக் குழைவர் குழவிபோல்.
மார்பில் நிமிர்ந்திடும் மத்தமாக் கொம்புகள்
சார்பில் இளைஞரைச் சாடிச் சாய்த்திடும்.
இடையின் நெளிவும் இனிய அன்ன
- 30 நடையின் கவர்ச்சியும் நல்லின மயிவின்
சாயலும் சிறிதும் சாயாக் காணையர்
ஓயச் செய்திடும் உண்மை யேயிது!
எனவே,
மன்றல் விரைவில் மகற்குப் புரிய
- 35 இன்றே முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.
அதற்கும் ஒருவழி அறைகுவன் யானே:
இதற்கவன் பிறந்தநாள் ஏற்றதுஅந் நாளில்,
எதற்கும் துணிந்த இளங்கன் வியரால்
கலைவிழா பலவும் களிப்பொடு நடாத்தி,
- 40 கலைகளில் திறமை காட்டிய கன்னியர்
இளவர சுகையால் இனிய பரிசுகள்
வளமொடு பெறவே வகைசெய வேண்டும்.
- 23 புருவ வில்லின் - புருவமாகிய வில்லிலிருந்து (உருவகம்); கண்களை - கண்ணாகிய அம்பு (உருவகம்). 25 முல்லைச் சிரிப்பு - முல்லை போன்ற பற்களின் சிரிப்பு; மொய்க்கும் - நெருங்கிச் சூழ்தல்; ஆடவர் - ஆண்கள். 27 மத்தமாக் - மத்தம் - மதம்; மா - விலங்கு; மத்த மா - மதமுடைய விலங்காகிய யானை; கொம்புகள் - தந்தங்கள்; மத்தமாக் கொம்புகள் - யானைத் தந்தம் போன்ற முலைகள் இத்து உவமை ஆகுபெயர். 28 சார்பில் - சார்பு இவ் சாரும் துணை (பற்றுக்கோடு) இல்லாத. 31 சாயா செய்து சாய்த்திடாத 34 மன்றல் - திருமணம். 36. அறைகூ - சொல்லு தல்.

அஞ்ஞான்று,

கன்னியர் தழுள்நம் காணையைக் கவரும்

- 45 கன்னி எவளெனக் கண்டு தேர்ந்து அந்
நங்கையை நந்தம் நம்பி மணக்க
இங்குநாம் செயல்படல் ஏற்ற தாகும்
என்றே அமைச்சன் இயம்ப,
நன்றே இஃதென நவின்றனன் வேந்தே.

(வேறு)

தந்தை மைந்தனை மாற்றல்

- 1 மைந்தனை நேரிலே கண்டுபேசி - அவற்கு
மணம்செயப் போவதாய்க் கூறி அவன்
தந்திடும் மாற்றம் அறிந்தபின்பே - தந்தை
தானெதும் செய்திட எண்ணினனே.
- 2 சித்தா உனக்குப் பதினெட்டாம் - அகவை
சென்றதால் நம்மணம் செய்யவேண்டும்.
ஒத்தே கருத்தை உரைத்திடுவாய் - உன்
உள்ளம் நிறைவுற, என்றுகேட்டான்.
- 3 ஏழுநாள் கொண்ட இடைவெளியும் - தனக்கு
சந்திடக் கேட்டதைப் பெற்றுவைத்தே,
குழ நினைத்துத் தனக்குள்ளே - சித்தன்
ஆய்ந்து மிகவும் குழம்பினனே.

43. அஞ்ஞான்று - அப்பொழுது. 44. கன்னியர்
தழுள் - கன்னியர்க்குள்ளே; காணை-காணை போன்ற இள
வரசன் (உவமை ஆகுபெயர்). 46. நந்தம் - நம்முடைய;
நம்பி - சிறந்த ஆண்கள் - சித்தன்
மாற்றம் - அவர்க்கு அவர்க்கு, மாற்றம்-பதில்; தானெ
தும் - தானேதவும்; 3. கேட்டதை - கேட்டு அதை.

4. காமக் கடனிலே ஆழ்ந்திடினே - பின்
கரையே றுவதும் அரிதாகும்.
வாமமார் மேகலை மாதர்களின் - சிக்கும்
வலைதனில் வீழ்ந்திடின வீழ்ந்ததுதான்;
5. பேரவாக் காட்டில் வளர்மரங்கள் - மிகப்
பெய்திடும் காய்கனி துன்பங்களே;
பேரவாக் காடுதீப் பற்றிடினே - கூடப்
பேர்ந்திடும் எவ்வகை இன்பங்களும்;
6. என்று முதலில் நினைத்திட்டான் - பின்
எண்ண அலைகள் சிதறிடவே
வென்று விலக்கிக் குழப்பத்தை - நனி
வேறு விதமாக மாறிவிட்டான்.
7. சேற்றிலே தாமரை பூப்பதுண்டு - மற்றும்
சிப்பியில் முத்து விளைவதுண்டே;
ஆற்றநல் இல்லறம் ஏற்றிடினும் - சால
அடையலாம் ஆர்ந்திடும் நற்பேறே;
8. என்று துணிந்து திருமணமும் - மழுது
ஏற்பதாய் ஒத்தே இயம்பியபின்,
துன்றும் அழகொடு நற்பண்பும் - உள்ளத்
தாய்மையும் கொண்டபெண் வேண்டுமென்றான்

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

1. மைந்தன் உள்ளம் மாறிய தறிந்த
தந்தை மகிழ்ந்து தக்கது சூழ்ந்தான்;
அரண்மனை உளோரின் கருத்தையும் அறிந்தான்.
சாலவும் அயலே சார்ந்து திகழும்

4. வாமம் - ஒளி, அழகு; மேகலை - ஒட்டியாணம். 5
பேரவா - பேராசை; பெய்திடும் - (மழை போல்)
பொழியும்; பேர்ந்திடும் - நீங்கிவிடும். 7 ஆர்ந்திடும் - நுக
ரும். 8 துன்றுதல் - மிகுதியாய்ப் பொருந்தி யிருத்தல்.

- 5 கோலிய நாட்டில் கோலோச்சு மன்னன்
மாலேநேர் சுப்பிர புத்தனின் மகளாம்
யசோதரை மிகவும் ஏற்ற பெண்ணென
உசாவியோர் எல்லாம் உரைத்தனர் ஓர்ந்தே.
ஆனால்,
- 10 சித்தன் துறவியாய்ச் சென்றிடு வானென்
மெத்தக் கணியன் மேவ உரைத்ததை
அறிந்த கோலியன், மகளை அளித்தல்
சிறந்த தன்றெனச் செப்பி, சித்தன்
பயனுறு படைக்கலப் பயிற்சியும் பெறவினை
- 15 நயனுறப் பெண்ணை நல்குவ தெங்ஙன்?
என்று மொழிந்தே ஈய இணங்கிலன்.
ஆயினும்,
சித்தனை யேமணம் செய்து கொள்வதாய்
வைத்தனர் எண்ணம் வயங்கும் யசோதரை.
- 20 காவலன் பின்னர்க் கலைவிழா நடத்தி
ஆவன அனைத்தும் அறிவித் தனனே.

(வேறு)

கலைவிழா

- 1 நாட்டுள கன்னி மாரை
நற்கலை விழாந டாத்தக்
கூட்டிடு மாறு மன்னன்
கூறியே ஆனை போக்க.

அடி 4 சாலவும் அயலே - மிகவும் அண்மையில். 6
மாலேநேர் - திருமலை ஓத்த - காத்தல் கடவுளாதலின்.
அரசர்க்குத் திருமலை ஒப்பிடுதல் மரபு. 8 உசாவியோர்
விசாரித்தவர் - உசாவுதல் - விசாரித்தல். 11 மெத்த
மிகவும்; கணியன் - சோதிடன்; மேவ - பொருந்த.
15 நயன் - நன்மை, இனிமை; எங்ஙன் - எப்படி.
16 ஈய இணங்கிலன் - கொடுக்க உடன் படான்.

- விட்டுள கன்னி மாருள்
விரும்பியோர் பரிசு வெல்லும்
வேட்டையில் பங்கு கொள்ள
விரைந்தனர் அரங்கம் நோக்கி.
- 2 பாடினர் சிலர்பண் காதுல்
பாய்ந்துளம் உருக்கும் பாங்கில்;
ஓடின சிலர்கைக் காந்தள்
உயிர்ப்பிசை எழுப்ப யாழ்மேல்:
ஆடினர் கூத்து சில்லோர்
அவையுளோர் சொக்க, சில்லோர்
ஆடின பந்து நாணி
அயர்ந்தது முலைக்குத் தோற்றே.
- 3 பரிசிவர் வென்றார், இன்னார்
பரிசினைத் தோற்றார் என்றே
உரைசெய ஒண்ணா வண்ணம்
ஒவ்வொரு வரும்தம் ஆற்றல்
அரசொடு பலரும் காண
அவையிலே சமனாய்க் காட்ட,
வரிசையாய் அனைவ ருக்கும்
வழங்கிட நினைத்தான் வேந்தன்.
- ஆசிரியப்பா
பரிசு வழங்கல்
- 1 மன்னன் வல்லே மகளை அழைத்துப்
பன்னரும் பன்மணி பதித்த தவிசில்

1 அரங்கம் - கலை விழா நடக்கும் திடல்; கூடம். 2
உருக்கும் பாங்கு - உருக்கும் விதம், உருக்கும் தன்மை
வில், காந்தள் - கை விரல்கள்போல் இருக்கும் ஒரு வகை
மேல்; கைக் காந்தள் - கையாகிய காந்தள் - உருவம்.
உயிர்ப்பு இசை - உயிர் ஊட்டும் இசை; கூத்து - நடனம்.
அவையுளோர் - சபையில் உள்ளவர்கள்; சொக்க - மயக்க.

அமர்த்திப் பரிசுகள் அளிக்கென, மைந்தன்
நிமிர்த்திலன் தலையை நின்றனன் எழுந்தே.

5 திரும்பிய இடமெலாம் தாமரைத் திருமுகம்;
காணும் இடமெலாம் கார்முகில் கூந்தல்;
பார்க்கும் இடமெலாம் பானல் விழிகள்,
கட்டுக் குலையாக் கவினுறு நகில்கள்,
பட்டுத் தளிரெனப் பளிச்சிடும் மேனிகள்:

10 நண்ணும் இடமெல்லாம் நல்லசல் லாக்கள்,
வண்ணப் பட்டுடை, வகைவகை சால்வைகள்,
அணியாய்க் கைகளில் ஆர்க்கும் வளைஒலி,
'கணீர்கணீர்' என்றே கறங்கும் சிலம்பொலி -
இன்ன சிறப்புகள் எல்லாம் அமைய,

15 பொண்ணை உருக்கிப் புதிதாய் ஊற்றிய
வண்ண வார்ப்பட வடிவச் சிலைகள்
உயிர் பெற் றெழுந்தே உலவுதல் போலவும்,
மயினம் ஆடி வருவது நிகர்ப்பவும்,
மானினம் துள்ளி மன்னுதல் மானவும்,

20 தேனிலும் இவிய திருமிகு கன்னியர்
எழிலுறு சித்தன் எதிரில் வந்து
தொழுதி நின்றனர்; - தொடாமே அவன்தன்

அடி 2 தவிசு - இருக்கை. 3 அளிக்கென - அளிக்க
என - கொடுப்பாய் என்று சொல்ல ('அ' தொகுத்தல்
வேறுபாடு). 6 கார்முகில் - கரிய மேகம் போன்ற.
7 பானல் - கருங்குவளை. 8 கவின் - அழகு; நகில் -
முலை. 9 மேனி - உடம்பு. 11 சல்லா - ஒருவகை மெல்
லிய துணி (வடவர் அணிவது). 12 ஆர்த்தல் - ஒலித்தல்;
வளை - வளையல். கணீர் கணீர் - ஒருவகை ஒலிக் குறிப்பு;
கறங்குதல் - ஒலித்தல். 18 நிகர்த்தல் - ஒத்திருத்தல்.
19 மன்னுதல் - பொருந்துதல்; மான - ஒப்ப. 21 எழில்

கைகளால் கைகளில் கணக்கில் பரிசுகள்
மைகலை யாயிடு மான்விழி யார்க்கு உளம்

25 கனிந்து வழங்கியே கைகள் சிவந்தான்.
குனிந்த தலையராய்ப் பெற்றுக் கொண்டே
எட்டாக் கனியாம் இவனென உணர்ந்து
கொட்டாவி விட்டுக் குமரியர் நகர்ந்தனர்.
கண்களும் கண்களும் கண்டு கொள் ளாமையால்

30 புண்கொள் உளத்தனாய்ப் புரவலன் நைந்தான்.
இருந்த பரிசுகள் எல்லாம் தீர்ந்தன.
பொருந்தஅப் போதொரு பொன்மகள் வந்தாள்
சித்தார்த் தனுக்குச் சீர்முறை மாமனாம்
கோலிய மன்னனின் குணமுறு மகளவள்;

35 சாலவும் முல்லை சார்ந்த பெண்ணவள்.
கோடரி முடிச்சுக் கொண்டையின் வனப்பும்,
நாடரும் புருவ நயமுறு நெரிப்பும்,
நடையில் தளுக்கும், நகில்க ளால்இறும்
இடையில் குலுக்கும், மேகலை இசைப்பும்,

40 கண்களில் சிமிட்டும், காட்சியில் பகட்டும்,
மென்கை வளைகளின் மெல்லிசைப் புலம்பும்,

23 கைகளால் - சித்தன் கைகளால்; கைகளில் -
பெண்களின் கைகளில். 24 மை கலையாய் இடுதல் -
மை பூசுவதே ஒரு கலை யெனும்படி பூசுதல்; மான் விழியார்
- மான்விழி போன்ற விழியுடைய பெண்கள் (உவமை).
28 கொட்டாவி விடுதல் - எண்ணியது கிடைக்காதென
வாய் பிளந்து சோர்தல். 30 புரவலன் - அரசன்.
35 முல்லை - கற்பு. 36 கோடரி முடிச்சுக் கொண்டை
- கோடரி போல் முடிக்கும் ஒருவகைக் கொண்டை.
38 இறுதல் - ஒடிதல் (முலைகளின் சுமையால் இடுப்பு
ஒடிதல்). 39 மேகலை - இடுப்பில் அணியும் ஒட்டியாணம்.
40 பகட்டு - இறு மாப்பான மினுக்கு. 41 புலம்பு -
ஒலி.

கால்களில் சிலம்பின் 'கணீர்கணீர்' கறங்கும்,
மேல்முதல் அடிவரை மேனியில் மினுக்கும்
கொண்டஅக் கோதை, குலவிளக் கேபோல்

- 45 அண்டினள் இனைய அரசன் பக்கல்;
எனக்கெப் பரிசும் இல்லையோ என்றனள்.
நினக்குப் பரிசா! நேடரும் பொருள்கள்
எல்லாம் தீர்ந்தன; இந்தா பெறுகெனக்
கல்லார் மார்பில் சுதிரொளி வீசுவான்
- 50 வில்லார் மாலையை விருப்பொடு கழற்றி
நல்லாள் கழுத்தில் நம்பி குட்டினள்.
அஞ்ஞான்று,
அகத்தில் காதல் அரும்ப இருவர்
முகத்தும் முறுவல் முகிழ்க்க, மற்றும்
- 55 கண்ணொடு கண்ணினை கவ்வி ஒன்றையொன்று
உண்ணவும் தொடங்கின. உழையுளோர் கண்டு
கையொலி செய்தனர் காதல் உளதென.
தையலோ நாணித் தலைதாழ்த் தினளே.
குலமகள் கழுத்தில் கொழுநன் மட்டுமே
- 60 மலர், அணி குட்டுதல் மரபாம் என்பதை

42: கறங்கு - ஒவி. 44 கோதை - பெண். 47 நேட
ரும் - நேட அரும் - தேட அரிய. 48 பெறுகென -
பெறுக என்று. 49 கல்லார் மார்பு - கல் ஆர் மார்பு -
கல்லாப்போன்ற திண்ணிய மார்பு. 49-50. வான் வில் ஆர்
மார்பு வான் வில்லைப் போன்ற பன்னிற ஒளியுடைய
மார்பு. 51 நல்லாள் - நல்ல பெண். 52 அஞ்ஞான்று -
அப்போது. 54 முகிழ்த்தல் - சிறிது தெரிதல். 55
கண்ணினை - கண் இனை - இரண்டு கண்கள். 56 உழையு
ளோர் - பக்கத்தில் உள்ளவர்கள். 58 தையல் - பெண்
59: குலமகள் - குடும்பப்பெண்; கொழுநன் - கணவன்.
60: மலர் - அணி மலர் மாலையும் மணி மாலையும்;
மரபு - முறை வழக்கம்.

நம்பி அறியான்; நங்கை கழுத்தில்
வம்பாய் அணிந்தது வரைவு போன்றதே.
கன்வி யவள்தான் கவரும் யசோதரை.
மன்னன், அவளை, மகளை மயக்கவே

- 65 திட்டம் தீட்டித் தெளிவுற அனுப்பினள்;
திட்டப் படியே தேன்மொழி ஒழுகினாள்.
முறைப்பெண் ணாமவள் முனைந்து முயன்றதால்
மறுப்பிலா தினையோன் மணங்கொள இசைந்தான்.
மதுபோ தைதரும் மங்கையால் மயங்கும்
- 70 இதுதான் உலக இயற்கையோ! இப்பால்,
கொற்றவன், மைத்துனன் கோலிய மன்னனை
உற்றுஎன் மகனுக்கு உன்திரு மகளை
மணம்செய் விக்க மறாதளிப் பாயெனத்
தனதுளம் திறந்து தகவாய்க் கேட்டான்.
- 75 சுப்பிர புத்தனே,
படைக்கலப் பயற்சி பழகா ஒருவற்கு
அடைக்கல மாக அளிக்கேன் மகளை
என்று கூறி ஈந்திட மறுத்தான்.
அறிந்தகித் தார்த்தன் அனைத்துப் பயிற்சியும்
- 80 அறிந்துதேர்ந் துள்ளேன்; ஆரையும் எதிர்த்து
வென்று வாகை வீரெடு குடுவேன் -

62 வம்பு - புதுமை; வரைவு - திருமணம். 66 தேன்
மொழி - தேன்போல் இனிக்க மொழி பேசுபவள் -
(உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்
தொகை). 71 கொற்றவன் - மன்னன் சுத்தோதனன்.
72 உற்று - அடைந்து. 74 தகவாய் - தகுதியாய் -
முறையாய் - தெளிவாய். 76 ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு.
77 அளிக்கேன் - கொடுக்க மாட்டேன். 80 ஆரையும்
யாரையும். 81 வாகை - வெற்றி மாகை: வீறு - ஒளி
(பேரகாசம்), விளக்கம்.

என்று மார்பு தட்டி இயம்பினான்.
அவ்வணம் போட்டிகள் அனைத்தும் நடந்திடச்
செவ்வனேற பாடு செய்தனன் மன்னன்.

85 நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியா நிலையில்
அனைத்துப் பந்தயமும் அவனே வென்றான்.
கண்ட கோலியன் கவினயசோ தரையைக்
கொண்டு வந்து கொடுப்பதாய் இணங்கினான்.
கொற்றவன் மகிழ்ச்சி கொண்டு

90 மற்றவை தொடங்கினான் மணவிழா நிகழ்த்தவே!

84 செவ்வனேற்பாடு - செவ்வன் ஏற்பாடு. 88
கொடுப்பதாய் - (பெண்) கொடுப்பதாய். (பெண்ணைக்
கொடுத்தல் - பெண்ணைக் கொள்ளல் - கொள்வனை
கொடுப்பனை - என்பது உலக வழக்கம்).

திருமணம் கொண்ட திறமுரை காதை

மணவிழா மகிழ்ச்சி

அணிநகர் முழுதும் உள்ள
அகல்தெரு, மனைகள், வேந்தன்
மணிபதி கோயி லோடு
மாபெரும் போட்டி யிட்டு
மணவிழாக் கோலம் பூண்டு
மங்கலம் கொண்ட; மக்கள்
அணியணி யாக வந்தே
அரண்மனை அண்மிச் சேர்ந்தார்.

2 திருமணக் களியாட் டத்தின்
திறமெலாம் சொலவொண் னோது;
பெருமைசால் தெய்வம் போற்றல்,
பெரியபல் ஊர்வ லங்கள்,
அருமையாம் ஆடல் பாடல்,
அணிபெறும் பேச்ச ரங்கம்,
ஒருமையாய் மக்கள் கண்டே
உவந்திட நிகழ்ந்த எங்கும்.

3 ஒருவரின் னொருவர் மேலே
ஊற்றினர் வண்ண ஒண்ணீர்;

பாடல் 1 கோயில் - அரண்மனை - (தெருக்களும் வீடு
களும் அரண்மனையோடு போட்டியிட்டு அணிசெய்யப்
பெற்றன). கொண்ட - கொண்டன. (அன்சாரியை
கெட்ட வினைமுற்று). அணியணியாக - கூட்டங் கூட்ட
மாக; அண்மி - அணுகி. 2 சொல - சொல்ல (இடைக்
குறை). பேச்சரங்கம் - பேச்சு அரங்கம் - சொற்பொழிவு,
பட்டி மன்றம் முதலிய நிகழ்ச்சி; ஒருமையாய் - ஒருமித்து;
நிகழ்ந்த - நிகழ்ந்தன.

செருவிலர் நகைப்புப் பேச்சால்
சிரிப்பொலி விண்முட் டிற்று;
மருவுறு காது லர்கள்
மகிழ்ந்துபே சினர்தம் கண்ணால்;
தெரிவுறும் முதியோர் கூடத்
திரும்பினர் இளமை நோக்கி.

4. அணிகலன், ஒன்பான் கற்கள்,
ஆடையின் வகைகள், மேனி
புனையுமொப் பனைப்பொ ருள்கள்,
பொன்னதால் செய்க லங்கள்,
உறும்பல பண்டம், சீராய்
ஊர்திமேல் ஊர்தி யாக,
மணமகள் வீட்டார், மன்னன்
மகிழ்வுறக் கொண்டு வந்தார்.

5 இத்தனை ஊர்தி மீதும்
ஏற்றியே கொணர்ந்த சீர்கள்
மொத்தமும் இறக்க ஓர்நாள்
முழுவதும் போத வில்லை.
தத்தைநேர் பெண்ணைப் பெற்றோர்
தணந்திட உளமே இன்றி

3 வண்ண ஒண்ணீர் - பலநிறம்விளங்கும் தண்ணீர்
செரு இலர் - பகை இல்லாத நண்பர்; தெரிவுறும் - எல்
லாம் தெரிந்த. 4: அணிகலன்-ஆபரணம்; ஒன்பான் - ஒன்
பது (நவரத்தினங்கள்); மேனி-உடம்பு; புனையும் ஒப்பனை
சேர்மிக்கும் அலங்காரம்; பொன்னதால் செய் கலங்கள்
- பொன்னால் செய்த பாத்திரங்கள்; உறும் - மிகுதியி
யிருக்கும்; சீர் - பெண்ணின் சீர் வரிசை; ஊர்தி - வண்டி
மன்னன் - சுத்தோதனன். 5 இறக்க - மேலிருந்து கீழே
இறக்குவதற்கு; தத்தை நேர் - கிளியை ஒத்த; தணந்தி
- பிரிய; உளம் - மனம்; முத்து - முத்து போன்ற கள்

முத்தினைக் கண்கள் சிந்த
மூதரண் மனையில் சேர்த்தார்.

மணவினை

6 உளத்திடைத் துறவு கொண்ட
உயர்மண மகளை, நண்பர்,
களித்திடக் கவரும் ஆடை
கலம்பல அணியப் பண்ணி
ஒளித்திடும் வேளை ஒத்த
உருவொடு திகழச் செய்து
தினைத்திடு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
திருமண அரங்கில் விட்டார்.

7 துறவியர் தமையும் ஈர்த்துத்
துடித்திடச் செய்கண வீச்சு
மருவிய மணப்பெண் தன்னை,
மங்கையர் சில்லோர் கூடி,
உருவிலே இரதி ஒப்ப
ஒப்பனை பலவும் செய்து
பரவுறு மாமாப் பிள்ளை
பக்கவில் அமர வைத்தார்.

8 இன்னியம் பலவும் ஏய்ந்த
இன்னிசை வழங்க, மூத்தோர்

ஊர்தி துளிகள் (உவமை ஆகுபெயர்); மூது அரண்மனை
- பழம் பெருமை வாய்ந்த அரண்மனை. 6 கலம் - அணி
லைம்; ஒளித்திடும் வேள் - உருவம் தெரியாமல் மறைந்
திருக்கும் மன்மதன்; வேளை - மன்மதனை. 7 இரதி - மன்
மதன் மனைவி; பரவுதல் - போற்றுதல்; மா மாப்பிள்ளை
- நிறப்புறு மனம்கள்; (மாமா பிள்ளை என்றும் வேடிக்கை
வாகப் பிரித்து, உறவு முறையில் மாமாவின் மகன்
என்றும் ஒருவகைப் பொருள் கொள்ளலாம்). 8 ஏய்ந்த
- பொருத்தமான; மணவினை - திருமணச் சடங்குகள்

பன்னெடுங் காலம் வாழ்ந்து
பாரிணைப் புரக்க என்று
மணனிடும் வாழ்த்து கூற,
மக்களும் மகிழ்ந்தே ஆர்ப்ப,
மன்னரின் மரபிற் கேற்ப
மணவினை பலவும் செய்தார்.

- 9 மங்கல வேளை தன்னில்
மணமக னாஞ்சித் தார்த்தன்
தங்குல யசோத ரைக்குத்
தக்கஞாண் பூட்ட, அன்னார்
செங்கையின் ஆழி யோடு
சீர்மலர் மாலை மாற்றித்
திங்களும் கதிரும் என்னத்
திகழ்ந்தனர் அரங்கில்; பின்னர்,

வாழ்த்து

- 10 மணனின் அருகில் சென்று
மலரடி வணங்க, அன்னான்
தன்னிரு கண்கள் என்னத்
தருமண மக்கட் பார்த்து,
துன்னியே வாழும் அன்றில்
துணையெனப் பிரியா தென்றும்

9 வேளை - நேரம்; ஞாண் - மங்கல நாண் - தாவி;
பூட்ட - அணிய, கட்ட; அன்னார் - அந்த மணமக்கள்
இருவரும், ஆழி - மோதிரம் - மோதிரமும் மலர் மாலை
யும் மாற்றிக் கொண்டனர்; திங்கள் - சந்திரன் (மணமகன்);
கதிர் - சூரியன் (மணமகன்) - (உவமை அணி). 10 மலர்
அடி - மலர் பேர்ன்ற பாதம் (உவமை); மண மக்கட்
பார்த்து - மண மக்களை நோக்கி; துன்னுதல் - நெருங்கு
தல். அன்றில் - ஒருவகைப் பறவை; துணை - இரண்டு -
உண அன்றிலும் பெண் அன்றிலும் ஆகிய இரண்டும்
எப்போதும் இணையிரியா திருக்குமாம்.

மன்னியே வாழ்க என்று
மங்கல வாழ்த்து ரைத்தான்.

இணங்கிநூ ருண்டு காலம்
இருவரும் சேர்ந்தே வாழ்வீர்!
குணங்கொளும் குழந்தைச் செல்வம்
குறைவறப் பெறுவீர்! மக்கள்
உணங்குதல் இன்றி நானும்
உயர்ந்திட ஆள்வீர்! என்றே -
வணங்கிய செல்வர் தம்மை
வாழ்த்தினர் அறிஞர் பல்லோர்.

மண்டிய மக்கள் கூட்டம்
மாபெரும் பரிசும் சீரும்
உண்டிட விருந்தும் பெற்றே
உவகையில் மிதந்த தம்மா!
பெண்டிருள் பெரியோர் வந்து
பெட்புறு மணமக் கட்டுக்
கண்டிடும் தீக்கண் ணேறு
கழித்தனர் ஆலம் சுற்றி.

- 13 இன்னணம் சிறப்பு மல்க
இனிமையாய் மணஞ்செய் வித்தே
எண்ணிய வாறே எல்லாம்
இணக்கமாய் முடிந்த தென்று

11 மக்கள் - நாட்டு மக்கள்; உணங்குதல் - வாடுதல்;
செல்வர் - திருமணச் செல்வர்கள். 12 பெண்டிருள்
பெரியோர் - அகவை முதிர்ந்த பெண்கள்; பெட்பு - அன்பு;
கண்டிடும் - உண்டாகக் கூடிய; தீ - தீய; கண்ணேறு -
கண் திருஷ்டி; ஆலம் - மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் கலந்த
நீர் (ஆலத்தி) - கண்ணேறு கழிக்க ஆலம் சுற்றுதல் மரபு.
13 இன்னணம் - இவ்வாறாக; மல்க - பெருக,
நிறைய; கண்ணிய - கருதியிருந்த, குறிப்பிட்டிருந்த;

மன்னனும் அளவில் லாத
மகிழ்ச்சிமேற் கொண்டு, நெஞ்சில்
கண்ணிய சுமையில் பாதி
கழிந்ததாய் நிறைவு கொண்டான்.

சுமையில் பாதி - பாதிச் சுமை-அஃதாவது, திருமணம்
செய்துகொள்ள மகனை இணங்க வைக்க வேண்டும் என்ற
ஒன்றும், பின்னர் த் துறவு கொள்ளாது நாடாளச் செய்ய
வேண்டும் என்ற ஒன்றும் ஆகிய இரண்டு சுமைகளுள்
பாதியான முதல்சுமை இப்போது கழிந்ததி.

10. முதலிரவு இன்பத்தில் மூழ்கிய காதை

(ஆசிரியப்பா)

இன்ப மாளிகை

- 1 சித்தனில் லாளொடு சிற்றின் பத்தில்
நத்தித் தினைத்து நனிமூழ் கிடவே
காமமண் டபமெனக் கழறும் வண்ணம்
ஏமம் ஆர்ந்த எழிலுறு மாளிகை
- 5 அமைத்துத் தந்தான் அரசன்; அதனது
அமைப்பு முழுதும் அறைதற் பாற்றோ!
சுற்றி யுள்ள சுவர்களும் தரையும்
பற்றி ஏறும் படிகளும் பாதையும்
பனிங்குக் கற்கள் பதிக்கப் பெற்றவை.
- 10 துளங்கும் கதவுகள், தூமணம் வீசும்
ஆர மரத்தில் ஆணைக் கொம்புகள்
சேரப் பதித்துச் செய்யப் பட்டவை.
பூங்கொடிப் பந்தரும் பொய்கையும் பொழிலும்
பாங்கர் அமையப் பண்ணி வைத்தனர்.
- 15 அன்னம் புறாகிளி அன்றில் மயில்குயில்
இன்னும் மாண்களும் இன்பம் பெருக்கின.
அருகே செய்குன்று அமைந்து நிற்க,
உருகிநீர் ஓடும் உரோகிணி ஆறு

1 சித்தன் இல்லாளொடு - சித்தன் மனைவியுடன்.
2 நத்துதல் - விரும்புதல். 4 ஏமம் - இன்பம். 6 அறை
தல் பாற்றோ-சொல்லும் தரத்ததோ. 10 துளங்குதல்
விளங்குதல். 11 ஆர மரம் - சந்தன மரம். ஆணைக்
கொம்புகள் - யானைத்தந்தங்கள். 18. உருகி நீர் ஓடுதல் -
இமயத்திலிருந்து பனிக்கட்டி உருகி நீராக ஓடுதல். 19

- சிரித்து விளையாடிச் சென்றுகொண்டிருந்தது.
- 20 குறித்தஅவ் விடத்தின் குளிரும் வடபால்
'மோனம்' கொண்ட முனிவர் தமைப்போல்
வானம் நோக்கி வயங்கும் இமய
மலையின் முடிகள் மகிழ்நின் றிருந்தன.
வெளியுல கத்தின் விருப்பை மறைக்கும்
- 25 இன்பச் சூழலே எங்கும் இருந்தது!
துன்பச் சுவடே துளியும் இல்லை.
சிற்றின்ப மென்னும் சிறைக்குள் சித்தன்
முற்றும் அடைபட் டானென மொழியலாம்.
'கிணற்றுத் தவளை' என்று கிளத்துவர்;
- 30 அரண்மனைத் தவளையாய் அடங்கினன் சித்தன்.
காம வலையின் கண்ணிக ளிடையே
ஏமம் உறும்படி எளிதாய்ச் சிக்கினன்.
புதிய மாளிகை புணர்ந்து மகிழ்ந்து
வதிய நல்ல வாய்ப்பாய்த் திகழ்ந்தது.
- 35 எனவே,

முதலிரவுப் பள்ளி அறை
நம்பியும் நங்கையும் நன்முத விரவில்

ஆறு சிரித்தல் - ஓடும் ஆறு 'சல சல' என ஒலி எழுப்பு
தல்; ஆறு விளையாடுதல் - பல பொருள்களை எற்றி எறிந்
தும், குமிழிகளை விட்டும், சுழன்றும், வளைந்தும், அலையாகிய
கையால் கரையை அடித்து மோதியும் ஓடுதல். 20 வட
பால் - வடக்கே. 21 மோனம் - மௌனம் - வாய்
வாளாமை. 23 முடிகள் - உச்சிகள்; மகிழ் - காண்போர்
களிக்க. 26 சுவடு - பதிவு. 29 கிளத்துதல் - சொல்லுதல்.
31 கண்ணிகள் - இடைவெளி உள்ள கயிற்றுப் பகுதிகள்.
32 ஏமம் - இன்ப மயக்கம். 33 புணர் தல் - உடல்
உறவு கொள்ளல். 34 வதிய - தங்கிவாழ. 36 நன்-நல்-
நல்ல.

- தும்பியும் மலருமாய்த் துய்ப்பதற் கேற்ற
நடைமுறை எல்லாம் நடக்கத் தொடங்கின.
அடைவே மூத்த அரிவையர் கூடிப்
- 30 பள்ளி அறையில் பல்வகை ஒப்பனை
உள்ளிச் செய்தனர் உயர்பொருள் கொண்டே:
விண்ணுயர் காட்டில் வெட்டிக் கொணர்ந்த-
ஒண்ணிற வயிர உறுதி கொண்ட-
விலைசொல முடியா விதத்தில் சிற்பக
- 35 கலையுறச் செதுக்கிய கவினமரத் துண்டைப்
பொன்னின் தகட்டால் போர்த்தி, அதன்மேல்
பன்னிற மணிகள் பதித்துக் குயிற்றிய-
விஞ்சும் வனப்பெலாம் விளங்கு பாண்டிலில்
பஞ்சனை மெத்தை பரப்பி வைத்தனர்;
- 50 அதன்மேல்,
பன்னிறப் பூக்களைப் பதித்தாற் போன்ற
நன்னிறப் படாத்தை நலமுற விரித்தனர்;
அதன்மேல்,
ஓம்பும் வெள்ளை ஒதிமத் தூவியும்
- 55 காம்பு நீக்கிடக் கமழ்மண மலர்களின்
நாம்பும் இதழ்களும் நறுமண நீரொடு
- 37 தும்பி - வண்டு. நம்பி தும்பி, நங்கை மலர்;
ஆயத்தல்; - அனுபவித்தல். 39 அடைவே - முறையே;
அரிவையர் - பெண்கள். 40 பள்ளி அறை - படுக்கை
அறை. 41 உள்ளூதல் - திட்டமிட்டு எண்ணுதல். 43 ஒண்
னிறம் - ஒண்நிறம் - ஒளியுள்ள நிறம். வயிரம் - திட்பம்.
47 குயிற்றுதல் - செய்தல். 48 விஞ்சும் - மிகுந்த;
வனப்பு - அழகு; பாண்டில் - கட்டில். 49 பஞ்சனை
மெத்தை - பஞ்சால் ஆன தலையணையும் மெத்தையும்.
52 படாம் - துணி, விரிப்பு. 54 ஓம்புதல் - பேணிக்
கர்த்தல்; ஒதிமம் - அன்னம்; தூவி - (மெத்தென்ற)
நிறகு. 56 நாம்பும் இதழ் - மெலிந்த - மென்மையான
இதழ்; நறுமண நீர் - வாசனை நீர் (scent).

- கூம்பல் இன்றிக் குளிரத் தூவினர்.
யானையின் திண்ணிய எயிற்றால் யாவும்
ஆனமேற் கட்டியில் அணிபெறப் பல்லுரு
- 60 வரைந்த ஓவியம் வயங்கும் கலிங்கம்
பொருந்தக் கட்டிப் பொலிவுறச் செய்தனர்;
பிறங்குமேற் கட்டி முதலாப் பேரொலி
கறங்கும முழவுநேர் கட்டில் கால்வரை
முத்து வடமும் மொம்மலர்த் தொடையலும்
- 65 பத்தி பத்தியாய்த் தொங்கப் பண்ணினர்;
அரியபூந் தொட்டிகள், அணிமணி இருக்கைகள்
உரிய இடங்களில் உற்றிடச் செய்தனர்;
கண்ணைக் கவரும் கலைவல் சிலைகளும்
வண்ண ஓவிய வடிவமை கிழிகளும்
- 70 எங்கும் வெற்றிடம் இல்லா வகையில்
அங்கும் இங்கும் அமையச் செய்தனர்.
அதன்பின்,

உணவு வகைகள்

வளமொடு வைத்த உணவு வகைகளை
அளவிடல் ஒண்ணுமோ அரிதினும் அரிதே!

57 கூம்பல் இன்றி - சுருக்கமாக இல்லாமல்; குளிர் - குளிர்
- உளங்குளிரும்படி நிரம்ப. 58 யானை எயிறு - யானை
தந்தம். 59 மேற்கட்டி - விதானம் - கட்டிலின் மேல்பர
பில் பந்தல்போல் கட்டியிருக்கும் பகுதி; பல்உரு - பல்
வடிவங்கள். 60. வரைந்த - எழுதிய; கலிங்கம் - துணை
62 பிறங்குதல் - விளங்கு தல். 63 கறங்குதல் - ஒலி
தல். கட்டிலின் கால் முழவு போன்ற வடிவத்துட
கடையப்பட்ட டுள்ளது. 64 முத்து வடம் - முத்து மாலை
சரம்; தொடையல் - மாலை. 65 பத்தி - வரிசை. 66
இருக்கைகள் - ஆசனங்கள். 69 கிழிகள் - ஓவியம்
திய துணிகள்.

- 75 அறுவகைச் சுவையொடு அமைந்தநால் வகைகளை
வறுவல் வகைபல, வகைவகைச் சீவல்,
சாரம் நிறைந்த சாரப் பருப்பு,
ஆரும் விரும்பும் அருமை முந்திரி,
பண்ணியம் பல்வகை, பல்வே றப்பம்,
- 80 தண்ணிய பூசனி ததைந்ததித் திப்பொடு
இனித்திடும் உருண்டைகள், இன்சுவைக் கட்டிகள்
தனித்த சுவையுறு தக்கபால் ஆடை,
திருகு முறுக்கு, தெவிட்டாத் தேன்குழல்.
உருகு நெய்யை ஊற்றி நன்கு
- 85 செருகப் பண்ணிய சிற்றுண்டி வகைபல;
எய்து பயறுகள் எண்ணிலா வற்றால்
செய்து முடித்த சிறப்புறு வடைவகை;
தேனென இனிக்கும் தேமார் பழவகை,
தேனில் தினைத்த தித்திப்புப் பலாவகை,

75 அறுவகைச் சுவை - இனிப்பு, புளிப்பு, கைப்பு
(கசப்பு), கார்ப்பு (உறைப்பு), உவர்ப்பு (உப்பு), துவர்ப்பு
என்பன. நால்வகை உண்டி - உண்டல், தின்னல், உறிஞ்
சல், பருகல் என்பன. 77 சாரம் - சத்து, இனிமை;
சாரப் பருப்பு - ஆற்றல் தரும் ஒரு வகைப் பருப்பு. 80
தண்ணிய-குளிர்ச்சியான; ததைத்தல் - இணைந்து கலத்தல்;
பூசனி ததைந்த தித்திப்பு - 'காசி அல்வா' எனப்படுவது.
81 இனித்திடும் உருண்டைகள் - இலட்டு போன்றவை;
இன்சுவைக் கட்டிகள் - மைசூர் பாகு - கேக் - போன்றவை.
82 பால் ஆடை - பால் ஏடு. 83 திருகு முறுக்கு - திருகிப்
பிழியும் முறுக்கு; குழல் - உள் துளை; தேன் குழல் -
தேன் குழல் போன்றது எனலாம். 85 செருகப் பண்ணல் -
செய்தல். 86-87 பயறு வடைவகை - உருத்தம்
வடை (மெதுவு வடை), கடலைப் பயறு வடை (மசூர்
வடை) முதலியவை போன்றன. 89 தேன் பலா என ஒரு
வகை உண்டு; பலாச்சுவையைத் தேனில் ஊறவைப்பதும்
உண்டு.

- 90 வாழச் செய்யும் வாழைப் பழவகை,
யாதினும் சிறந்தது என்றுரைக் கத்தகும்
மாதுளை, அன்னாசி, மகிழ்விளா, கொய்யா,
பெருங்கொடி முந்திரி, பேரீந்து, இலந்தை,
பருமு லாம்பழம், பப்பளி, கிச்சிலி,
- 95 வெண்பொங் கலோடு வெல்லப் பொங்கல்,
தேங்காய்ப் புழுக்கல், தெவிட்டும் புலவு,
மிளகுச் சோறு, எலு மிச்ச மிதவை,
புளியம் புன்கம், புதுப்பருப்பு அயினி,
தயிரும் வெண்ணெயும் ததும்பும் அமலை,
- 100 நல்வகைப் பூக்களில் உறிஞ்சிய நறுந்தேன்,
பல்வகைக் கனிகளின் பன்னிறச் சாறு,
தேன்பால் பாயசம், தேங்காய்ப் பாயசம்,
பருப்பு வகைகளின் பாயசம், மற்றும்
விருப்பொடு பருகும் விதவிதப் பாயசம்,
- 105 கத்திகொடு துணிக்கும் கட்டி படுதயிர்,

90 வாழச் செய்யும் வாழை - உணவில் உள்ள பற்றாக் குறையை வாழைப் பழம் ஈடு செய்து வாழ வைக்குமாம்; ஒருவருக்கு ஒரு நாளைக்கு (500) ஐந்நூறு கலோரி (calorie) வெப்பக் கூறு உணவில் இருக்கவேண்டுமாம்; ஒரு வாழைப் பழத்தில் மட்டும் (200) இருநூறு கலோரி உள்ளதாம். 93 - பேரீந்து - பேரீச்சம் பழம். 95 வெல்லப் பொங்கல் - சர்க்கரைப் பொங்கல். 96 - 99 புழுக்கல், புலவு, மிதவை, புன்கம், அயினி, அமலை - (இவற்றின் பொருள்) சோறு. 99 ததும்பல் - நிறைந்து வழிதல்; தயிரும் வெண்ணெயும் ததும்பும் சோறு - 'பகாலா பாத்' என்று இப்போது சொல்லப் படுவது. 103 பருப்பு வகைகளின் பாயசம் - பச்சைப் பருப்பு முதலியவற்றால் ஆன பாயசம். 104 வித விதப் பாயசம் - சேமியாப் பாயசம், சவ்வரிசிப் பாயசம் போன்றவை. 105 கொடு - கொண்டு; கத்தியால் வெட்டும்படி கட்டியாயுள்ள தயிர்.

இத்தனை வகைஎனல் இன்னும் ஒல்லுமோ!
அத்தனை வகையும் அரிவையர் சில்லோர்
நட்டுதட் டாகத் தகவுற அடுக்கி
மட்டிலாது அறையில் மாண நிரப்பினர்.

- 110 உரிய நேரம் உற்றதும், அகவையில்
பெரிய மடந்தையர் பெண்ணைப் பள்ளி
அறையில் கொணர்ந்தே அமளியில் அமர்த்தி
முறையாய் நடைமுறை முற்றும் உணர்த்தினர்.
அதன் பின்,

மண மக்களின் வினா விடை

- 115 தறவி யேபோல் தோன்றுசித் தார்த்தனை
அறையை அடையுமாறு அறிவு றுத்தினர்.
'என்னை ஏன் அங்கே ஏகச் சொல்கிறீர்
இன்ன வேண்டேன்' என்ற ஏந்தலை
இருவர் மெல்ல இட்டுச் சென்று

- 120 மருவும் அறைக்குள் மன்னு மாறு
தள்ளி, உள்ளே தாழ்ப்பாள் போட்டுக்
கொள்ளென அவளிடம் கூறினர்; அவளும்
உருட்டுத் தாளினை உள்ளே இட்டிட,
திருட்டுப் பயல்போல் 'திருதிரு' என்றே
- 125 விழித்திள வேந்தன் வெறுத்து நோக்கினான்.
அழித்து அவன் வெறுப்பை, ஆர்வம் கொண்டிடச்

106 ஒல்லுமோ - முடியுமோ. 107 அரிவையர் - பெண்கள். 109 மட்டு இலாது - அளவின்றி; மாண சிறப்புற. 110 உரிய நேரம் - குறிப்பிட்ட நல்ல நேரம். 112 அமளி - படுக்கைக் கட்டில். 113 நடைமுறை - உணவளிடம் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறை. 118 ஏந்தல் - சித்தார்த்தன். 123 தாள் - தாழ்ப்பாள். 124 அவன் வெறுப்பை அழித்து.

செய்யும் முறையை செல்விமேற் கொண்டாள்.
எய்யும் மலர்க்கணை எடுத்தனன் கருவேள்.
உண்ணும் பொருளாய் உள்ளவை அனைத்தும்

- 130 எண்ணிச் செல்வன் எதற்கிவை என்ன,
தாங்கள் உண்ணவே தக்கஇப் பொருள்கள்
ஈங்கே உள்ளன என்றவள் இயம்ப,
எண்ணிலா மக்கள் பசியால் ஏங்கும் இம்
மண்ணிலோ ஒருவன் மாந்திட வோ இவை?
- 135 கண்ணிலா மாந்தரின் கயமைச் செயலிது.
முன்னரே உண்டுநாம் முடித்து விட்டதால்
இன்னவை அனைத்தையும் ஏழை மக்கள்
உண்ணக் கொண்டுபோய் உதவிட வேண்டும்.
இவற்றை உடனே எடுத்துச் சென்று
- 140 வயிற்றுப் பசியால் வாடும் மக்கள்
உண்டிடத் தருமாறு உரைத்திடு நீயே.
இல்லையேல்,
வெளியே சென்றிடு வேனெனச் செல்வன்
உடைய உள்ளம் உரைத்திட, செல்வி
- 145 தினைத்துணை உணவும் தெரியா வண்ணம்
அனைத்தையும் வெளியே அகற்றிடச் செய்து,
கணவன் உள்ளம் கவிந்திடச் செய்யும்வழி
நினைவில் கொண்டு நெடுங்கை பற்றிப்

128 எய்தல் - (அம்பு) வீடுதல்; மலர்க்கணை
மலராகிய அம்பு (உருவகம்); கருவேள் - கருநிற
உடைய மன்மதன் - மன்மதன் மலர்க்களையே அம்பாக
வதாகச் சொல்வார். 134 மாந்துதல் - உண்ணுதல்
135 கயமை - கீழமை. 136 உண்டு - சாப்பிட்டு.
உடைய உள்ளம் - உள்ளம் உடைய - மனம் வருந்த.
தினைத்துணை - தினை அளவு. 147 கவிந்திடச் செய்தல்
தலைக் கொள்ளும்படியான பக்குவம் உண்டா
பாண்டிலில் அமர்த்திப் பணிவொடு நின்றுள்ளார்.

பாண்டிலில் அமர்த்திப் பணிவொடு நின்றுள்ளார்.

- 150 ஈண்டு நம்மை இருத்தியது ஏனென்
வேண்டா வெறுப்பெட்டு வினவி னுணவன்
வேண்டும் விடையவள் விடுக்க லானான்
இந்த வினாவை எழுப்பினேன் யானும்
வந்த பதிவிது வாலறி வோர்மொழி.
- 155 நுந்தை ஆண்டபின், நூறாண் டிற்குமேல்
மைந்தராம் நீவிர் மகிழ்வொடு ஆள்விர்
பின்னர் இந்தப் பெருமைசேர் நாட்டை
மன்னி ஆள மைந்தன் ஒருவனைப்
பெற்றுத் தந்திடும் பெரிய பொறுப்பு
- 160 முற்றும் நமதென மொழிந்தனர் மூத்தோர்.
இதற்குமேல் அறியேன் என்றவள் இயம்ப,
அதற்கும் ஒவ்வான், அண்ணல் உரைப்பான்.
உலகில் பிறந்த உயிர்கள் யாவும்
அலகில் துன்பம் அடைவது உண்மை.
- 165 காப்போ பொறுப்போ கடும் இலாமே
நீப்பச் செய்யும் உலக நிலைமை
நெஞ்சைப் பிளக்க நெடுமுகச் செறிகிறேன்;
அஞ்சவல் உயிர்க்குப் பிறவி அளிக்க.
- 149 பாண்டில் - கட்டில். 152 வேண்டும் விடை -
கொடுக்க வேண்டிய பதில். 154 வால் அறிவோர் -
சாய்மையான அறிவுடைய பெரியோர். 155 நுந்தை -
நுந்தை தந்தை. 162 ஒவ்வான் - உடன்படான்; அண்ணல் -
பெருமைக்கு உரியவர் - ஈண்டு - சித்தார்த்தன். 165
பொறுப்பு - பாதுகாப்பு; பொறுப்பு - காக்கும் பொறுப்பு.
கடும் - கடுகளவும் - சிறிதும். 166 நீப்ப -
நீக்காக; நீத்தல் - நீங்குதல், இறத்தல் - உயிர் விடுதல்.
ஒரு பாதுகாப்பும் ஒரு பொறுப்பும் இல்லை. 168
அஞ்சவல் - அஞ்சவேன். 169 வன் பகை - கொடிய
பகையை.

வறுமை பசிபிணி வன்பகை முதுமை
170 உறும் முறை முறையாய் உயிர்கட் கெல்லாம்.
இந்தத் துயர்களால் இறக்கப் போகும்
எந்த உயிர்க்கும் ஏனோ பிறவி?
ஆக்கல் எதற்கோ அழியப் போவதை?
நோக்கிடு இந்த நுட்பம் நீயே.

175 எனவே,
பிள்ளைகள் பெறுவது பெரிய தீவினை;
உள்ளாக இதையென்றுரைத்தனன் கேள்வன்.
கேட்ட யசோதரை,
பிள்ளை இலாதோர் பிணிமூப் பால்துயர்

180 கொள்ளும் போதுகை கொடுப்பவர் யாரோ?
எவ்வுயிர்ப் பிறவியும் இல்லை என்றால்
இவ்விரு ஞாலம் இயங்கல் ஏது?
கூறுவீர் என்றாள் கொழுநனை நோக்கி.
ஆறுதல் சிறிதே அடைந்த செம்மல்

185 நல்லதிப் போது நடக்கவேண்டியதைச்
சொல்லுக என்றான். சொல்வாள் யசோதரை:
ஊணவாக் கொள்ளா உயரிய உமது
வேணவா யாதென விளம்பிடின, அதனை
மாணவே செய்வேன் மகிழ்ந்தென்றுரைக்க,

190 இனிய யாழினை எடுத்து மீட்டிக்
கனிய உள்ளம் கவர்ந்திடும் பண்ணொடு

170 உறும் - வந்து சேரும். 173 ஆக்கல் - படைத்
தல். 177 கேள்வன் - கணவன். 180 கைகொடுத்தல்
கைதந்து காப்பாற்றுதல். 182 இரு ஞாலம் - பெரிய உலகம்
184 செம்மல் - சிறந்த ஆடவன் (சித்தன்). 187 ஊண் அவா
உணவில் விருப்பம். 188 வேணவா - பேராவல். 188
மாண - சிறப்புற.

பாடல் ஒன்று பாடுக என்றான்.
புடல் இசையொடு இன்மொழி, தனக்குக்
கற்ற பெண்டிர் கற்றுத் தந்த
பற்று கொளச்செயும் பாடலைப் பாடுவாள்:

(வேறு)

காதல் பாடல்

ஓரறிவின் உயிர்முதலா உயர்திணை எனப்படுஞ்சீர்
ஆற்றிவின் உயிர்வரையும் அனைத்துயிரின் இனங்
கனையும்

ஆணெனவும் அதைக்கவரும் அன்புமிகு
பெண்ணெனவும்

காணவிரு பாலனவாய்க் கடவுளரும் படைத்தனரே
சேவலென்றும் பெடையென்றும் செப்பிடும்புள் இனத்
தனையும்,

ஆவலுறு காணையென்றும் அன்புடைய கடாரியென்றும்

4 பேருருவாம் கறிநெனவும் பிடியெனவும் இன்னபல
பேருறவே விலங்கினையும் பிரித்துளரே இருபாலாய்.

5 வேருறவே நிலைத்திணையாய் வேறிடத்தில் பெயர்
தலின்றிப்

பாருறவே படிந்தபடி பாலுறவு கொள்ளுமினத்தில்

பாடல்1: ஓரறிவுயிர் - தாவரம்; ஆற்றிவுயிர்-மக்கள்.
3. சேவல் - ஆண் பறவை; பெடை-பெண்பறவை; செப்
புதல் - சொல்லுதல்; புள் - பறவை. காளை - ஆண்மாடு;
கடாரி - பெண்மாடு. 4 களிறு-ஆண்யானை; பிடி-பெண்
யானை; இருபால் - ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இரு
பால். 5 நிலைத்திணை - வேர் பாய்ந்து ஒரே இடத்தில்
நிலைத்து நிற்கும் இனமாகிய மரவகை (மரம், செடி, கொடி,
பூல், பூண்டு-தாவரம்). பார் - தரை. மர இனம் தரையில்
கங்கியிருந்த படியே, ஆணும் பெண்ணுமாகப் பால்
உறவு கொள்ளும். (மர இனம் - தாவரம்).

- 6 ஆண்மரம்பெண் மரமெனவும், ஆண்செடிபெண்
செடிஎனவும்
மாண்மரமொன் றிலேஇருபால் மலர்களுமே
தனியாயும்.
- 7 ஓர்மலரின் உள்ளேயே உறும்ஆண்பெண் உறுப்
பமைத்தும்
சீர்மலரக் கடவுளரும் செழிப்புடனே படைத்துளரே
- 8 ஆண்பெண்பால் என்னுமிரு அமைப்பில்லா உயி
ரெதையு
காண்பதுதான் இயலாது கண்டுள்ள உண்மையித்
- 9 இயங்குதிணை உயிரனைத்தும் இடம்பெயர்ந்தொ
ரோடொன்ற
முயங்கிப்பல் குஞ்சுகுட்டி முதற்பொருளாய்ப்
பெற்றிடுமே
- 10 இயங்காத நிலையுயிர்கள் இனியமலர் வழியாக
முயங்கிக்காய் கனிவகைகள் முதிர்ச்செய் தளித்திடுமே

6 மாண் மரம் - நன்மை தரும் மரம். மர இனத்தி
ஆண் மரம் - பெண் மரம், ஆண்செடி-பெண்செடி என
தனித் தனியாகச் சில இருப்ப தல்லாமல், ஆண் பெண்
வேறுபாடு இல்லாத ஒரே மரத்திலேயே அல்லது ஒரே
செடியிலேயே ஆண்பூவும் பெண்பூவும் தனித்தனியாக
இருப்ப துண்டு. 7. ஆண்பூ - பெண்பூ என்ற பாசுபாடு
இல்லாத ஒரே பூவிலேயே, ஆண்உறுப்பும் பெண் உறு
பும் அமைந்திருக்கும் பல செடி கொடிகள் உண்டு.
இயங்கு திணை - மர இனம் அல்லாத - இடம் விட
இடம் பெயரும் உயிரினம். இவ்வினத்தில், ஆணும் பெண்
ணும் ஒன்றோடு ஒன்று உடலுறவு கொண்டு குஞ்சு-குட்
- குழந்தை - பெறும். முதற்பொருள் - குழந்தை பூ
தனமான முதற்பொருளாகும். 10. இயங்காத நிலையு
- மரஇனம்: முயங்குதல் - உடலுறவு கொள்ளுதல்.
இனம், ஆண்மலரிலும் பெண்மலரிலுமாக வண்டுகள் மர
மாறி மொய்க்கும் மலர்களின் வழியாக உறவுகொண்
டுவதற்குக் கனிதரும்.

- 11 பெண்மலர்கள் ஆண்மலரின் மகரந்தம் பெற்றிடப்பல்
வண்ணமொடு மணம் வீசி வண்டுகளை வரவீர்க்கும்.
- 12 காரிருளில் பூக்கும்பூ கவர்ந்திடவே வண்டுகளை,
பேரொளிசெய் வெள்ளைநிறம் பெற்றுநனி திகழ்ந்
திடுமே.
- 13 ஆண்மலரில் தேனுண்ணும் அளியினங்கள் அதிலுள்ள
மாண்மகரந் தத்தூளை மன்னவைக்கும் பெண்மலரில்;
- 14 மகரந்தம் பெற்றிடுபெண் மலர்நலமாய்க் கருவுற்று
நுகரக்காய் கனி, பசியாம் நோய்தீரத் தந்திடுமே.
- 15 நீரிலுள பெண்செடிதண் ணீர்மேலே பூஉயர்த்தி
வாரலுறு காதலனின் வரவையெதிர் பார்த்திருக்கும்.
- 16 ஆண்செடியின் பண்மலர்கள் அழகியகா தலிதேடி
நீண்முதலின் தாம்பிரிந்து நீரின்மேல் திரிந்திடுமே.

11. வண்டுகள், ஆண்மலரில் உள்ள ஆண்மைக்
கூறான மகரந்தத்தூளைப் பெண்மலரில் சேர்க்கும்.
இவ்வாறு வண்டுகள் வரும்படி கவர்ந்து ஈர்ப்பதற்கே.
மலர்கள் பல வண்ணமொடு மணம் வீசி மயக்குவதுவழக்
கும். 12 கார் இருள் - கரிய இருட்டு; பேரொளி - பெரிய
பிரகாசம்; மாணியில் மலரும் முல்லைமலர் போன்றவை
வெண்மையா யிருப்பதன் காரணம் இஃதேயாம். 13
அளி - வண்டு; மாண் - நன்மையான, சிறந்த; மன்ன
வைக்கும் - பொருந்தச் செய்யும்; 14 நுகர - உண்ண;
பசியாம் நோய் - பசிப்பிணி. 13-14: இதன் விவரம் 11
ஆம் பாடலின் குறிப்புரையில் காண்க. 15 வாரல் - உற
வருவதற்கு உரிய. 16 நீண் முதலின் - நீண்ட முதல்
பொருளாகிய செடியிலிருந்து.

- 17 காதலன்பூ மகரநதம் காதலிப்பூ பெற்றவுடன்
காதலிதன் பூவைக்கீழ்க் காணாமல் தாழ்த்திடுமே.
- 18 இன்னவாறு புல்பூண்டும் இன்கொடியும் செயாவிடினே
உண்ணவொரு பொருளுமிங்கே உயிர்களுக்குக்
கிடைத்திடுமோ
- 19 ஆதலினால் உடலுறவை ஆனொடுபெண் கொள்ள
வேண்டும்
ஓதலுறின் இஃதின்றி உலகமென ஒன்றிலது.
- 20 தெய்வமும் ஆண் பெண்ணாகத் திகழுவதாய்த் தெளிந்திட்டுத்
தெய்வநம்பிக் கையுடையோர் தெரிவிப்ப துண்மையாமே!

(வேறு) ஆசிரியப்பா

- 1 என்னும் பாடலை இன்னிசை ததும்பப்
பன்னிப் பன்னிப் பாடப் பாடத்
தன்னையும் அறியாத் தன்மை எய்தி
உள்ளத் துள்ளே உணர்ச்சிமீக் கூர

15-16-17: தண்ணீரில் உள்ள வேலம் பாசிச் செடி போன்றவற்றில், ஆண் செடியின் பூக்கள், செடியிலிருந்து பிரிந்து, பெண்செடியின் பூக்களைத் தேடித் தண்ணீரின் மேல் மிதந்து திரிந்து கொண்டிருக்குமாம். பெண்செடி தன் பூவை நீருக்குமேல் உயர்த்தி, ஆண்செடியின் பூக்களை எதிர்நோக்கியிருக்குமாம். மிதந்து திரியும் ஆண் மலர்கள் மேலே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பெண் மலரோடு சேர, அதன் மகரந்தத்தைப் பெற்றதும், பெண் செடி தன் மலர்களைத் தாழ்த்திக் கீழே நீர்க்குள் இறக்கிக் கொள்ளுமாம். 18 புல் பூண்டுகளும் உடலுறவு கொள்வதாலேயே நமக்கு உணவுப் பொருள் கிடைக்கிறது. 19 ஓதலுறின் - சொல்லப் போனால். அடி 2 பன்னிப் பன்னிப் பாடல் - திரும்பத் திரும்ப இசைத்துப் பாடுதல். 4 மீக் கூர்தல் - மேலிடுதல்.

மமள்ள அமளியின் மேலே சாய்ந்தாள்.
அண்ணல் உடனே அணைத்துப் பிடித்துத்
தண்ணிய கூறித் தலைமுடி நீவி
ஆறுதல் செய்ய, அயர்வு நீங்கித்
தேறுதல் கொண்ட தேன்மொழி, இருவரும்
அணைத்த நிலையில் அமர்ந்திருப் பதன்பொருள்
கணித்து நாணிக் கவிழ்த்தனள் தலையை.
கற்றுக் கொடாகிக் கையில் தேர்ச்சி
பெற்றுள் எவர்போல் பேசாது பேசினர்;
இதுவரை அறியா இன்பப் போதையில்
மதுவுண் ஞிமிறென மயங்கினர் இருவரும்.
உடல்களும் இரண்டிலை, உயிர்போல் ஒன்றென,
உடலும் உடலும் உறவு கொண் டொன்றின.
இசையொடு கவர்பொருள் இயைந்த பாடலின்
விசையுறு ஈர்ப்பு விளம்பற் பாற்றே!

20 ஊழை வென்றது ஒப்பிடுஞ் ஞான்று

7 தண்ணிய - குளிர்ந்த மொழிகள் - குறிப்பு வினையால் அணையும் பெயர்; நீவுதல் - கடவிக் கொடுத்தல். 9 தேன் மொழி - யசோதரை (அன்மொழித் தொகை). 11 கணித்து - கணக்கிட்டு - உய்த்துணர்ந்து. 12 கற்றுக் கொடாக் கலை - புணர்ச்சிக்கலை. 13 பேசாது பேசுதல் - மௌனமொழி பேசுதல் - கண்ணாலும் முகக் குறியாலும் பேசுதல். 14 இன்பப் போதை - இன்ப மயக்கம். 15 மதுஉண் - தேன் உண்கின்ற; ஞிமிறு - வண்டு. 16-17: ஈருயிரை ஒருயிர் எனல் மரபு; ஈண்டு, ஈருடலுங்கூட ஒரு டல் என்னும் படி உடலுறவு கொண்டனர். 17 ஒன்றின - ஒன்றாயின. 18 கவர் பொருள் - கவர்ச்சியான கருத்து. 20 விசை - பொறி (இயந்திர) ஆற்றல்; ஈர்ப்பு - கவர்ந்து இழுத்தல். 20 ஊழை வெல்வது அரிது; அதையும் வென்று விட்டது போல; இஞ்ஞான்று - இப்போது.

வேழ வில்லோன் வெற்றி கொண் டனனே.
இவ்வாறு,
சித்தன் மனையொடு சிறக்க இன் புற்றுப்
பத்தாண்டு காலம் பறக்கவிட் டனனே.

(வேறு)
நேரிசை வெண்பா

இல்லற வேளாண்மை ஏற்றே இருவரும்
நல்லறம் பற்றி நடந்திடவே - மெல்ல
அழகார் இராகுல அம்பெயர் கொண்ட
குழனி பிறந்தான் குளிர்ந்து.

21 வேழம் - கரும்பு; வேழவில்லோன்-கரும்பு வில்லை
உடைய மன்மதன். வெண்பா 1: இல்லற வேளாண்மை
- இல்லற மாகிய பயிர்த்தொழில்; வேளாண்மை
பயிர்த்த தொழில், உதவி. 4 குழனி - (ஆண்) குழந்தை.

11. நகர்வலம் சித்தார்த்தன் நச்சிய காதை

நகர் வலம்

1 இருபதோ டொன்ப தாண்டும்
எய்திடும் அகவை தன்னில்,
தருபதம் தனைவேண் டாது
தறியினை அறுத்துக் கொண்டு
வெருவரக் காடு செல்ல
விரும்பிடும் களிறு போலக்
கருதரு - நகரைச் சித்தன்
கண்டிட நச்சி னானே.

2 துன்பமாம் சூழல் கண்ணில்
தோன்றிடல் நேரா வண்ணம்
இன்பமாம் சூழல் மட்டும்
இலங்கிடும் வழியே சென்று
கண்கவர் காட்சி யெல்லாம்
காட்டிவர் என்று மன்னன்
பண்பமை தேர்ப்பா கற்குப்
பகர்ந்திட அவனும் நேர்ந்தான்.

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

1 அழகு சிரிக்கும் அணிதிகழ் இடமெலாம்
பழகு வெள்ளைப் பரிநான்கு பூட்டி

பாடல் 1 இருபதோ டொன்ப தாண்டு - 29 ஆண்டு;
அகவை - வயது; பதம் - சோறு; தறி - யானை கட்டும்
முனை - தூண்; கருதரு - கருதஅரு - (பெருமை) எண்ணுதற்கு
சிரிய ('அ' தொகுத்தல் வேறுபாடு); நச்சுதல் - விரும்புதல்
பாடல் 2 சூழல் - சூழ்நிலை; நேர்தல் - உடன்பட்டல். அழகு

- ஒழுக்கு தேரை உவப்பொடு இயக்கிச்
சென்று காட்டிச் செல்வன் மகிழ
5 நன்றே புரிந்தான் நற்பாகன் சந்நா.
ஆயினும்,
துன்பம் தரும்சில துயரக் காட்சிகள்
என்பும் உருக இளவரசு கண்ணில்
எதிர்பா ராதே இங்கும் அங்கும்
10 அதிர்வுறத் தோன்றி அலக்கண் தந்தன.

இளமை நிலையாமை

- ஓரிடம் தன்னில்,
ஊன்று கோலாம் ஒருகால் உட்பட
மூன்று காலால் முதியவள் ஒருத்தி
கூனிக் குறுகிக் 'குறுகுறு' நடந்தாள்.
15 காணாக் கண்களில் கண்டன குழிகள்.
பல்லே இல்லை பணப்பை வாயில்.
சொல்லொடு நீரைச் சொரிந்தது வாய்தான்.
நிறங்களின் அடிப்படை வெள்ளை நிறமெனத்
திறமுடன் எடுத்துத் தெரிவிப் பதுபோல்
20 கறுத்த தலைமுடி தும்பை கடுக்க
இறக்க நரைத்தது; இளமையில் இளைஞரை
மயங்கச் செய்த மாந்தளிர் மேனிமேல்

3 ஒழுக்குதல் - ஒழுங்காகச் செல்லுதல்; சந்நா -
தேர்ப் பாகவின் பெயர்; என்பு - எலும்பு; அலக்கண் -
துன்பம். 14 'குறு குறு' - கொஞ்சம்கொஞ்சமாக அடிமேல்
அடிவைத்தலைக் குறிக்கும் தொடர். 16 பணப்பை வாய்
- இந்தக் காலத்தில் தோலால் ஆன 'மணி பர்ஸ்' வாய்
என்று சொல்கிறார்களே - அது போன்றதுதான் இது.
17 சொல் - எச்சில் நிரொடு சேர்ந்த பேச்சு. 20 கடுக்க -
ஒப்பு. 21 இறக்க - மிகவும்.

- வயங்கிய தோல்நனி வறண்டு திரைந்தது.
உடம்பு கு டிலாமையால் உலுங்கி நடுங்கத்
25 தடம்புரள் வண்டியின் தள்ளாடி நகர்ந்தாள்.
கண்டிள வேந்தன் கலங்கிப் பாகளை
விண்டிதன் போக்கு விளக்கென, விளம்புவான்:
ஈடற இளமையில் இந்தப் பெண்மணி
ஆடல் போட்டி, அழகுப் போட்டி,
30 பாடல் முதலாம் பல்வகைப் போட்டியும்
வென்று வேந்தனின் விருதுபெற் றவளாம்.
இன்று கொடிய ஏழமை யோடு
பொல்லா மூப்பின் போரில் தோற்றே
எல்லாம் இழந்தே இவ்வா றுனாள்.
35 என்று வலவன் இயம்ப, இளையோன்
பொன்றும் இளமையின் போக்கிது தானே!
நன்று நன்றென நவின்றுமற் றொருபால்!
மற்றொரு காட்சி மடக்க
39 உற்று நோக்கினான்: உரைக்கவொண் னாதது!

(வேறு)

யாக்கை நிலையாமை

- 1 மாந்தர் இளமும் அன்று
மனிதக் குரங்கும் அன்றே.
ஏய்ந்த இருவ கைக்கும்
இடையாம் உருவம் ஒன்று.

23 வயங்குதல் - விளங்குதல்; திரைந்தது - சுருங்
கியது. 25 தடம்புரள் வண்டியின் - வழி தவறிய வண்டி
யைப் போல. 27 விண்டு - பகுதி பகுதியாக விவரமாகச்
சொல்லி. 35 வலவன் - தேர்ப் பாகன். 36 பொன்றுதல்
- அழிதல். 37 நவின்று - கூறி. பாடல் 1 மாந்தர் - மனி
தர்; ஏய்ந்த - பொருந்திய - அமைந்த; இடையாம் -

தேய்ந்த நிலையில் சென்று
தெருவில் தெரிந்த தம்மா!
வேந்தன் மகனுக்கு அஃது
வெறுப்பு விளைத்த தந்தோ!

- 2 கால்கள் கைகள் தேய்ந்து
கணுவில் வளைவு கொண்டு
மேல்கீழ் உடம்பு முற்றும்
மிக்க புண்கள் நீரைக்
கால்போல் ஒழுக்கும் அந்த
உருவம் காண ஒண்ணுத்
தோல்கெட்ட மூகி நாளும்
தொழுநோ யாளி யாகும்.

(வேறு)

- 3 பார்த்தவன் என்னிஃ தென்று
பாகனை வினவ, சொல்வான்:
கூர்த்தநல் லறிவு கொண்டோன்,
கொடும்பகை கொன்ற மல்லன்,
ஈர்த்திடும் அழகு மிக்கோன்,
இளமையில் இவனே! துன்பம்
சேர்த்திடும் தொழுநோய் பற்றச்
சீரழிந் திவ்வா றானான்.

- 4 பாகனின் விளக்கம் கேட்டுப்
பதைபதைத் தினைய வேந்தன்
ஆகமோ எல்லா ருக்கும்
அழிந்திடும் போலும் என்று

இடைப்பட்ட தான; அம்மா - வியப்புப் பொருள்
தரும் இடைச்சொல். 2 கணு - எலும்பு மூட்டு; கால்
- வாய்க்கால்; ஒண்ணா - முடியாத - சகிக்காத; தொழு
நோய் - பெரு வியாதி - குட்ட நோய். 3 கூர்த்த
கூர்மையான; ஈர்த்தல் - சுவர்த்தல்; சீர் - சிறப்பு.

நோகவே, பாகன் தேரை
நொடியிலவ் விடத்தை விட்டு
வேகமாய் ஒட்டிச் சென்று
வேறிடம் ஒன்றில் சேர்த்தான்.

(வேறு - ஆசிரியப்பா)
செல்வம் நிலையாமை

- 1 ஆங்கொரு காட்சி அரச மகனுளம்
ஏங்கும் படிகாத் திருந்தது எதிரில்:
அழுக்கு தனியர சாரும் உடலினன்,
வழுக்கை மண்டையன், வறண்ட தோலினன்,
5 ஒடிந்த கோல்போல் ஒல்லி யானவன்,
வடிந்த நீரொடு வயங்காக் கண்ணினன்,
ஆயிரம் கண்ணுடை அரைகுறை ஆடையன்,
நோயுறும் பசியினன், நொண்டிக் காலினன்,
தாயிலாக் குழந்தையைத் தாங்கிய தோலினன்,
10 வாயிலே சுஞ்சி வார்த்தலை மறந்தவன்,
வினைசெய்து ஈட்டலில் வீழ்ச்சி உற்றவன்,
மனைதொறும் சென்று மகவைக் காட்டி
அம்மா மாரே! ஐயா மாரே!
இம்மா நிலத்தில் எமக்குணவு இல்லை.
15 எம்மைப் படைத்த இறைவன் கேளான்,
உம்மை வேண்டுவல் ஒருடீடி உணவு
குழவிக் காயினும் கொடுங்கள் என்றே.

பாடல் 4. ஆகம் - உடம்பு. அடி 6. வயங்கா - சரியாய்
வங்காத. 7. ஆயிரம் கண் - ஆயிரம் பொத்தல். 11. வினை
செய்தல் - தொழில் செய்தல்; ஈட்டல் - பொருள் சம்பா
தனை; வீழ்ச்சி - தோல்வி. 14 மாநிலம் - உலகம். 16.
வேண்டுவல் - வேண்டுவேன். 17. குழவி குழந்தை.

அழவைக் கலாமோ அறியாக் குழவியை?
தொழுவேன் உந்தம் தூவடி மலர்களை;

- 20 அழுவேன் குழவி அமுதலைக் கேட்டு;
இரக்கம் காட்டுயிர் ஏழைபால் - என்றெலாம்
உருக்க முடனே ஓயாது கெஞ்சினான்.
இந்தக் காட்சிகண் டினையோன், வலவனை,
நொந்திவன் பிதற்றுதல் பற்றி நுவல்கென,
- 25 எல்லா நிலைமையும் இயம்புவான் பாகன்;
பல்லாண்டு முன்பெரும் பணக்கா ரனும்இவன்;
வெளிநாட்டு வாணிகம் வீறொடு செய்தவன்;
ஒளிநாட்டி வாழ்ந்தவன் ஊரார் நடுவண்;
பலவகை இன்பமும் பரக்கத் துய்த்தவன்;
- 30 பலவித மாந்தரும் பரவத் திகழ்ந்தவன்;
வரவர வாணிகம் வழக்கி விடவே
பரபரப் படைந்து பணமெலாம் இழந்தவன்;
விண்ணிலே யிருந்து வீழ்ந்தாற் போலத்
தன்னிலை தவறித் தாழ்ந்தான் இவ்வணம்
- 35 என்ன, கேட்டதும் ஏந்தல் இரங்கி,
'இளமையும் நில்லாது யாக்கையும் நில்லாது
வளவிய வான்பெரும் செல்வமும் நில்லாது'
என்பது ஓர்ந்தே, இந்நிலை வாழ்க்கையில்
வந்த தேனோ? வாரா திருக்க

19. தூவடி - தூஅடி - தூய கால்; அடிமலர் - பாத
மாலிய தாமரை மலர் (உருவகம்). 24. பிதற்றுதல் -
பிணத்துதல், குழறிப்பேசல்; நுவலுதல் - சொல்லுதல்;
நுவல்கென - நுவல்கு என (-'அ' தொகுத்தல்); 27
வாணிகம் - வியாபாரம். 28 ஒளி - புகழ் ஒளி. 29 பரக்க
- விரிவாக, மிகுதியாக. 30 பரவுதல் - போற்றுதல். 36
யாக்கை - உடம்பு. 41 குளமாதல் - குளம்போல் கண்ணி
பெருக்கல்.

40 வழியிலே யோஎன வருந்தித் துயரால்
விழுகுள மாக வேறிடம் சேர்ந்தான்.

(வேறு)

உயிர் நிலையாமை

- 1 அத்துயரம் நெஞ்சிலிருந் தகலாமுன், சித்தார்த்தன்,
அயலே ஓர்பால்
பத்துக்கா லோடொருவன் பாடையிலே
சென்றதனைப் பார்த்து விட்டான்.
ஒத்துநாலு பேர்சுமக்க ஒருமாந்தன் பல்லக்கில்
உறங்கல் ஏனோ?
இத்தையுநீ விளக்கிடுக எனக்கேட்கத் தேர்ப்பாகன்
இயம்ப லுற்றான்;
- 2 தூக்கமிலை அவனுயிர்தான் தொலைந்திட்ட துடல்
நீத்து; சுற்றத் தார்கள்
ஏக்கமுடன் அவ்வுடலை எடுத்துச்சென் றிடுகாட்டில்
இட்டுச் செல்வர்.
யாக்கையுடை நிலையிதுதான்; யாரமுதிட்ட லுமுயிர்
யமனோ நல்கான்.
போக்கெதுவும் வேறில்லை; பொல்லாதிவ் வுலகநிலை;
புகல்வே இன்னும்;
3. பல்லுயிர்கள் சாகாமல் பண்பொடுநன் மருந்திந்து
பரிவாய்க் காத்த
நல்லமருத் துவன்இவனும்; நமனிந்த நல்லோனும்
நலியக் கொன்றான்.

பாடல் 1 பத்துக்கால் - இறந்தவன் கால்கள் இரண்
டும் சுமக்கும் நால்வரின் கால்கள் எட்டும் சேரப் பத்துக்
காலாகும்; உறங்குதல்-தூங்குதல். பாடல் 2: யமன்-எமன்;
போக்கு-போகும் மாற்று வழி; புகலுதல்-சொல்லுதல். 3:
நமன்; எமன்; நலிய - வருந்த; பல்அரும்பா-பல் முளைக்

பல்லரும்பாப் பசங்குழலி, பத்தினியர், பற்றற்றோர்,
பாராள் வேந்தர்,
எல்லாரும் உயிர்நீங்கி ஏகிடுவர் உலகுவிட்டே என்று
ரைத்தான்.

துறவின் தொடர்பு

- 4 இயக்கிடுக தேரைவல்லே இனியும்யான் இன்னகண்டும்
இருக்க கில்லேன்
மயக்கமெனைப் பற்றுமுன்னே மாளிகைநாம் சேர்ந்
திடுவோம்; மாற்றம் வேண்டா
வியக்கின்றேன் உலகுநோக்கி வேதனையென்
றிளவரசன் விளம்பும் வேளை
நயக்குமொரு துறவியங்கே நடந்திடநோக்
கியாரென்ன, நவில்வான் பாகன்
- 5 முற்றும்பற் றைத்துறந்த முனிவரிவர்; முன்னொருகா
முழுகிப் பற்றி
வெற்றுத்தீ வினைகளிலே வீண்காலம் போக்கியதா
விளைந்த துன்பா
கற்றிட்ட பாடத்தால் கடுகளவும் இலாதுலகக்
கட்டு நீ
மற்றிந்தத் துறவுநிலை மன்னலுற்றார் என்று
மடுக்கச் சொன்னார்

காத-பசங்குழலி-பச்சைக்குழந்தை; பத்தினியார்-
புடைய பெண்கள்; பற்றற்றோர்- துறவிகள்; பாராள்
பார் ஆள் - உலகை ஆளுகிற. 4: மாற்றம் - மாற்றுச்
யல்; விபந்தல்-ஆச்சரியப்படுதல்; நயத்தல் - நயமா
இனிமையாக தழுவுதல்; நவிலுதல்- சொல்லுதல். பா
5: முன்னொருகால்-முன்னொருகாலம்; துன்பு - து
உலகக் கட்டு-உலகப் பாசம்; மன்னல் - பொருந்த
அமைதல்; செவி மடுத்தல்-காதால் கேட்டல்.

- 6 முன்புகண்ட காட்சிகட்கு முடிவுரையும்
சொல்லுதல்போல் முதன்மை பெற்றுப்
பின்புகண்ட துறவுநிலை பேச்சொடுமுச் சறச்செய்யப்
பெரிதும் எண்ணித்
துன்பமில்லா நன்னெறியாம் துறவறமே ஏற்றதெனத்
தோன்ற ஓர்ந்தே
அன்புகொளும் உள்ளத்தோன் அங்கேயே நெடுநேரம்
அமர்ந்து விட்டான்.
- 7 பகல்முழுதும் மகன்வரவு பார்த்திருந்தும் காணாத
பாராள் வேந்தன்,
இகல்மன்னர் யாரேனும் என்மகனைக் கடத்தினரோ
என்றை யுற்றுத்
திகிலுடனே ஏவலரைத் திக்கெல்லாம் போய்த்துருவித்
தேடப் பண்ணி
அகல்மனைக்குக் கொணர்வித்தே அன்போடு தழுவித்
கொண் டகம கிழந்தான்.

6: ஓர் தல்-ஆராய்ந்து உணர் தல். 7: இகல் - பகை;
என்றையுற்று-என்று ஐயுற்று - ஐயுறல் - சந்தேகித்தல்;
கொணர்வித்தல் - கொண்டுவரச் செய்தல்; கொண்டக
கிழ்தல்-கொண்டு அகம் மகிழ்தல்-அகம்-மனம்.

12. உலக நடப்புகள் உணர்ந்த காதை

ஆசிரியப்பா

- 1 இளவரசுப் பட்டம் எய்திய மைந்தனை,
செங்கோல் நடாத்தும் சீர்பெறு அரங்கில்
தங்கி நடப்பன தகவே காண்கென
மன்னன் கூறிட, மதலையும் அவ்வணம்
- 5 நண்ணி நாட்டில் நடப்பன அறிய
மன்ன னிடம்வரும் மட்டிலா வழக்குகள்
உன்னிக கண்டே உணர்ந்தான் உண்மைகள்.
மக்கள் செயல்களில் மண்டிக் கிடக்கும்
மிக்க களைகளை மிதிக்க எண்ணினான்.
- 10 அவனுளம் அறிந்த அளவிலே கொடுமைகள்
இவ்ணசில வற்றை இயம்பல் நன்று:
பரவிக் கொள்ளையர் பகலிலும் திருடுவர்;
இரவில் கள்வர் எவரு மறியாமல்
பொருள்களைத் திருடிப் போவர் கொண்டு.
- 15 இருள்இலாப் பகலில், வாணிகம் ஏற்றோர்,
கள்ளக் கணக்குடன் கலப்படத் தீமையும்
கள்ளத் தனமாய்க் கரவுடன் செய்து
கள்ள வாணிகம் களிப்பொடு புரிவதும்
கொள்ளை விலையினைக் கூறி விற்பதும்
- 20 அளவில் குறைவாய் அளப்பதும் முதலிய
அளவில் தீமைகள் அனைத்தும், கண்டு
பிடிக்கப் பட்டுப் பெரிய சிறையில்
அடைக்கப் பட்ட செய்திகள் அறிந்தான்.
ஆழ அரசுப் பணியில் அமர்ந்துளோர்

11 இவன் - இங்கே. 24 ஆழ - அசைக்க முடியாமல்
ஆழமாய்.

- 25 ஊழியத் திற்கா ஊதியம் பெற்றும்
நல்ல நெறிகளை நாடா தவாவால்
சொல்லொணா வகையில் சுரண்டல் செய்தும்
கையூட் டவோர்க்கே காரியம் முடித்தும்
கையூட் டளியார் கலங்க வருத்தியும்
- 30 கையூட்டு பெற்றும் காரியம் சிலர்க்கு
முடியவைக் காமல் முரண்டு பண்ணியும்
கடமையில் சிறிதும் கருத்தான் றாமல்
மடமைச் செயல்கள் மட்டிலா வகையில்
செய்ததால் அவர்கள் சிறைக்குள் இருக்கும்
- 35 செய்தியும் அறிந்து சினமிகக் கொண்டான்.
காவல் புரியும் காவல் துறையிலும்
தாணில் நீதி தரத்தகும் துறையிலும்
வேலியே பயிரை மேய்வது போலவும்
காக்கும் இமைகளே கண்களைக் கெடுப்பது
- 40 போலவும் நடக்கும் பொல்லாங் குகளைச்
சாலவும் பொறாமல் சாடினான் உளத்துள்.
மேற்குலத் தார்கள் கீழ்க்குலத் தாரை
மேற்செல விடாமல் மிதித்தழி தீங்கும்
ஆண்டான் வழிவழி அடிமை முறைகள்
- 45 ஈண்டி மல்கி இழைக்கும் கொடுமையும்
அட்டி யின்றி அவாமிகக் கொண்டோர்

25 ஊழியம் - உழைப்பு, வேலை; ஊதியம் - சம்பளம். 26 அவாவால் - ஆசையால். 29 கையூட்டு-இலஞ்சம். 31 முரண்டு - இடைஞ்சல். 36 காவல் துறை - போலீசுத்துறை. 37 தாணில் - குற்றமில்லாத; தரத்தகும் துறை - தரவேண்டிய நீதித்துறை. 41 உளத்துள் - மனத்திற்குள். 45 ஈண்டிமல்கி-சேர்ந்து பெருகி. 46 அட்டி தடை.

வட்டியின் பேரால் வறியரை வதைப்பதும்
செல்வர் வறிஞரைச் செறுத்தழிப் பதனால்
செல்வரே மேன்மேல் செல்வரா குதலும்

- 50 வறிஞர் மேன்மேல் வறிஞரா குதலும்,
எதிலும் திருட்டும் எதிலும் புரட்டும்
எதிலும் குதும் எதிலும் வாதும்
எதற்கும் போரிடல் எதற்கும் வழக்குகள்
எதற்கும் அடிதடி எதற்கும் உயிர்க்கொலை,
- 55 எங்கும் கொள்ளை எங்கும் தன்னலம்
எங்கும் கற்பழிப்பு எங்கும் ஊழல்,
வெருவுறு சாதி விளைக்கும் சழக்குகள்
ஒருவரை ஒருவர் உண்டு விழுங்கல்
பொறாமை ஏமாற்று பொய்புனை சுருட்டு
- 60 அறாமல் கள்ளுணல் அடங்காக் காமம்
பெற்ற கடனைப் பின்னர்த் தராமை
வற்றிய மெலியரை வலியர் வருத்துதல்
தடியெடுத்த தவனெலாம் தண்டுதல் செய்தல்
இடியெனக் குண்டர் எவரையும் பொசுக்குதல்
- 65 தன்னுயிர் காக்க மன்னுயிர் கோறல்
இன்னபல் இழுக்குகள் இளவர சறிந்தான்.
அஃதாவது,
'உயிர்' எனும் சொற்பொருள் 'தன்னலம் உடையது
என்றுசொல் லும்படி எங்கும் தீமைகள்
என்றும் கொடுமைகள் இழைக்கப் படுவதை

48. செறுத்தல் - சினத்தல். 57 சழக்குகள் - குற்றங்கள். 60 அறாமல் - விடாமல். 62 வற்றிய - வலியற்ற. 63 தண்டுதல் - வரி வசூலித்தல். 64 குண்டர் - கொடிய தடியர்கள். 65 மன்னுயிர் - பொருந்தியுயிர். 66 இழுக்கல் - குற்றம், தீமை.

- 70 எண்ணி நொந்தான் ஏந்தல்; மற்றும்,
உரிய தொழிலாளர் ஒழுங்காய்த் தொழிலைப்
புரியாது ஏய்த்துப் பொழுதுபோக் குவதும்
கயவர் சில்லோர் கடவுள் பெயரால்
உயவழி தேடி, ஒன்றுமறி யார்பால்
- 75 காசவாங் குவதையே கருத்தாக் கொண்டு
மாசுறு செயல்களே மடுத்துப் புரிவதும்-
துறவியர் போலத் துவருடை உடுத்துத்
துறவினை மெய்யாய்த் துளியும் கொளாமல்
கள்ளத் தனமாய்க் காமம் துய்த்தும்
- 80 எல்லா வகையாம் இன்பமும் நுகர்ந்தும்
புல்லர் பல்லோர் பொய்யாய் நடிப்பதும்-
வல்லே அறிந்து வருத்தம் கொண்டான்.
உரியவை செய்தே உண்மையாய் உழைப்போர்.
உரிய ஊதியமும் உரிய அளவில்
- 85 உணவும் உடையும் உறப்பெ றாமலே
எணவொண் ணாத்துயர் எய்தி உழல்வதும்-
ஆண்கள் மிகவும் அடக்கி ஆண்டு
பெண்களை வருத்தும் பேடிச் செயலும்-
பெண்டிருள் சில்லோர் பேயாட் டமாடி
- 90 அண்டிய மனையில் அடாத செய்தலும்-
விண்டு தெரிந்து வேதனை உற்றாள்.

74 உய - உய்ய - பிழைக்க. 76 மாசு - குற்றம். 77 துறவியர் - மேற்கொண்டு. 77 துவர் - காவி. 81 புல்லர் - அறிபர். 82 வல்லே - விரைவாய். 86 எண்ணு - எண்ணு. 86 உழல்வது - வருத்துவது. 87 இழுக்கல் - இழுக்கல். 88 இளவர - இளவர. 89 அடாத - அடாச்செயல். 90 விண்டு - விவரமாய் விளங்கி. 92 மாக்களாய் - மாக்களாய். 92 மாக்களாய் - மாக்களாய்.

மாக்களாய் உளோரின் மடமைச் செயல்களைப்
போக்கக் கருதிப் புதுவழி தேடினான்:
அல்லன நீக்குமாறு அறிவு கொளுத்தினால்

95 நல்லன மக்கள் நாடிச் செய்வர்;

ஆனால்,
இந்நிலை யிலிருந் தின்னுரை கூறின்
எந்நிலை மாந்தரும் ஏற்ப தரிது.
தக்க அறவோர் தரும்அறி வுரையையே
மக்கள் மதித்து மடுப்பர் செவியில்.
அதனால்,

100 நாமும் துறவறம் நாடிச் செலினே,
ஆமாம், மக்கள் ஆவலாய்க் கேட்பர்;
எனவே துறவறம் ஏற்பதே நன்றென
உனவே உளத்திலோர் உறுதிதோன் றிற்று.
துவருடை உடுக்கின் துறவி ஆகோம்;

105 துவர உண்மைத் துறவுகோள் வேண்டும்.

அதற்கா,
அடவி நண்ணி அருந்தவம் புரியின்
கெடவில் உய்வழி கிடும் உறுதியாய்.
அதன்பின்,
மக்களை நேரில் மாண்பொடு கண்டு

94 அல்லன - நல்லன அல்லாத தீயவை; அறிவு
கொளுத்தல் - அறிவு பெறச் செய்தல். 96 இந்நிலையி
லிருந்து - இந்த அரச இல்லற வாழ்வில் இருந்து
கொண்டு. 98 அறவோர் - துறவியர். 99 மடுப்பர் - உட்
கொள்வர். 103 உனவே - உன்னவே - நினைத்ததும்.
105 துவர - முற்றிலும், துறவு கோள் - துறவுகொள்
எல்; அதற்கா - அதற்காக. 106 அடவி - காடு. 107
உய்வழி - கடைத்தேறும் வழி.

மிகநல் அறிவுரை மேவ வழங்கி,
110 செய்யும் பிழைகளைச் செவ்வன் திருத்தலாம்;
மெய்யாம் வழியிது; மிகவும் தக்கது-
என்றெலாம் பற்பல எண்ணி அமைந்தான்.

நூலாசிரியர் உரை

சொல்லருங் கொடுமைகள் சூழ்ந்துசெய்
வோர்க்கெலாம்

கொல்லும் ஒறுப்பு கொடுத்திடின் உலகம்
115 வல்லே திருந்தும்; தக்க வழியிது.

ஆனால்,
இன்னணம் செய்யின் இந்நில வுலகில்
மன்னும் மக்கள் மாண்டு குறைவர்.
இந்த அளவுக்கு எண்ணிலா மாந்தர்
எந்தப் பிழையேனும் இழைக்கவே செய்வர்.

120 இதுதான் உலக இயற்கை போலும்!
மதியால் இதனை மாற்றுவோர் அறிவரே.

109 - மேவ - பொருந்த, விரும்ப. 114 கொல்லும்
ஒறுப்பு - மரண தண்டனை. 121 அறிவர் - துறவியர்

13. கவலை தந்திடும் கனவுகாண் காதை

ஆசிரியப்பா

சித்தார்த்தனின் கனவு

- 1 பெருயான் சித்தனும்
பெண்யசோ தரையும்
ஒருநாள் இரவில்
உறங்கும் வேளை,
- 2 பெருநாள் வந்தது,
பிரிவதற் கேற்ற
திருநாள் வந்தது -
திருநாள் வந்தது;
- 3 மனைவி மகனெடு
மயங்கிய வாழ்வில்
இனியும் நில்லேன்;
உண்மை இன்பம்
- 4 காணஇப் போதே
கடுகிச் செல்வேன்;
பேண உலகைப்
பிரிவேன் என்று
- 5 கனவில் கணவன்
கழறிய மொழியை
மனைவி யசோதரை
மடுத்துச் செவியில்

- 6 கணவனை எழுப்பிக்
காரணம் கேட்க,
நினைவை இழந்து
நிலைதடு மாறிக்
- 7 கனவில் உளறினேன்,
காரணம் இல்லை -
எனவே சித்தன்
இயம்ப, உளத்தில்
- 8 ஆறுதல் யசோதரை
அடைய வில்லை;
மாறுதல் ஏதோ
மன்னி உளதென
- 9 என்ன என்னவோ
இருப்பதும் இலாததும்
எண்ணிய படியே
ஏந்திழை உறங்கினாள்.
- 10 எண்ணிய எண்ணமே
இரவில் கனவாய்த்
துன்னும் என்று
தொல்லோர் சொன்னது
- 11 உண்மை என்றே
உரைக்கும் வண்ணம்
நன்மையில் கனவு.
நல்லாள் கண்டாள்.

பாடல் 1; பெருமகன் - பெருமைக்கு உரிய ஆசிரியர். 4 கடுகி - விரைந்து; பேண உலகை - உலகை பேண - உலகைக் காக்க. 5 கழறுதல் - சொல்லுதல்.

மன்னி-நிலைத்து, பொருந்தி. 9 ஏந்திழை- ஏந்து இழை அணிகலன் (இழை) அணிந்த பெண் (வினைத் தொகை). 10 தொல்லை - மூன்றாம். 11 நன்மை இல் - நன்மை இல்.

யசோதரையின் கனவு

கனவாவது:

- 12 கணவன் கட்டிலில்
காண வில்லை,
அணையும் நிலையை
அடைந்தது விளக்கு.
- 13 கணவன் இல்லாக்
கட்டிலி விருந்து
மனைவியும் மகனும்
மயங்கி வீழ்ந்தனர்.
- 14 தனியே முதுநகர்
தாண்டி அண்ணல்
நனிமிக வருந்தி
நடந்து சென்றான்;
- 15 காட்டிலும் மலையிலும்
கல்லதர்ப் பாங்கரும்
மேட்டிலும் குழியிலும்
மெலிந்து நகர்ந்தான்;
- 16 வெய்யில் மழைபனி
விதிர்க்கும் குளிரெலாம்
ஐயன் தாங்கி
அல்லற் பட்டான்.
- 17 உண்பதும் குடிப்பதும்
ஒன்றும் இலாமையால்
என்பும் தோலுமாய்
இளைத்தது உடம்பு.

14 தனி மிக - மிக மிக - மிகவும் 15 கல் அதர் -
கல உள்ள வழி; பாங்கர் - பக்கம். 16 விதிர் த்தல் - (குளி
ரால்) நடுக்குதல்; அல்லல் - துன்பம். 17 என்ப -

- 18 பணக்கா - ரணையும்
பைத்தியம் தணையும்
அணுக்கமாய்ப் பதின்மர்
அண்மிச் சுற்றுவர் -
- 19 என்னும் மொழிப்படி
இவணையும் சில்லோர்
துன்னிச் சுற்றித்
தொல்லை தந்தனர்.
- 20 சிறார்சிலர் இவன்மேல்
செறுகல் எறிந்தே
உறாத துன்பெலாம்
உற்றிடச் செய்தனர்.
- 21 உய்யும் வழிபெற
உயிரைக் காக்க
ஐயன் தெருக்களில்
ஐயம் எடுத்தனன்.
- 22 இறுதியில் ஒருமர
இலைநிழ லின்கீழ்
உறுதியாய் அமர்ந்தே
உறுதவம் கொண்டனன் -

18 அணுக்கமாய் - நெருக்கமாய்; பதின்மர்-பத்துப்
பேர்; "பணக்காரனைச் சுற்றியும் பைத்தியக் காரனைச்
சுற்றியும் பத்துப் பேர் திரிவர்" என்பது பழமொழி;
அண்மி - அருகில் உற்று. 19 துன்னுதல் - நெருங்குதல்.
20 சிறார் - சிறுவர்கள்; செறு கல் - செறுக்கும் (அழிக்
கும்) கல்; உறாத - இது வரை அடையாத. 21 உய்தல் -
பிழைத்தல்; ஐயன் - சித்தன்; ஐயம் - பிச்சை. 22 உறு
தவம் - பெரிய தவம்.

- 23 இத்தகைக் கனவினை
ஏந்திழை கண்டு
மெத்த வருந்தி
மேனி நடுங்கினள்;
- 24 கணவனை எழுப்பிக்
கலங்கிக் கண்ட
கனவினைக் கூறிக்
கதறி அழுதே
- 25 இதன்பொருள் என்ன
என்று வினவினள்.
அதன்பொருள் அவனும்
அறியக் கூறுவான்:
- 26 இந்த வாழ்வோ
என்றும் நிலையிலே.
எந்த மாந்தரும்
இன்னலுக்கு உரியரே.
- 27 உனக்கும் வாழ்விது
உறுதி யில்லை;
எனக்கும் வாழ்வில்
இம்மியும் வீருப்பிலே;
- 28 கனவில் கண்ட
காட்சிகள் யாவும்
நனவா குமென்றே
நம்பு கிறேன்நான் -

23 ஏந்திழை - யசோதரை. 26 இன்னல் - துன்பம்
27 வாழ்வு - இது - இந்த வாழ்வு; இம்மியும் - ஒரு
சிறிதும். 28 நனவு - நினைவாயிருக்கும்போது நடக்கக்
கூடியது.

- 29 என்று சித் தார்த்தன்
இயம்ப, யசோதரை,
பொன்றும் வாழ்விது
போங்கால் போகுக.
- 30 நன்றே நடைபெறும்.
என்று நம்பாது
இன்றே இதற்கா
வருந்துதல் ஏனோ?
- 31 நமக்கொரு தீங்கும்
நண்ணிட வழியிலே.
உமக்கேன் ஐயம்
உற்றதோ! அறியேன்.
- 32 உம்மைப் பிரிந்தியான்
உயிர்வாழ் வேனோ!
நம்மைப் பிரிக்க
நமனும் அஞ்சுவான்.
- 33 காணாத் துயர்களைக்
கற்பனை செய்து
வீணாய் உளத்தில்
வேதனை கொள்வதேன்?
- 34 கள்ளம் கபடிவாக்
கண்மணி இராகுலன்
துள்ளி யாடத்
தொடங்குவான் இனிமேல்.

29 பொன்றும் - அழியும்; போங்கால் போகுக -
போகும் போது போகட்டும். 30 இதற்கா - இதற்கு
32 பிரிந்தியான் - பிரிந்துயான் (குற்றியலவம்);
கபடு - வஞ்சகம்; கண்மணி - கண்மணி போன்ற
பெண் (உவமை).

- 35 மகவொடு கொஞ்சி
மகிழும் இன்பினும்
மிகவொர் இன்பம்
மேதினி உள்ளதோ?
- 36 வீட்டில் எமக்கு
வேண்டா ஒன்றும்.
நாட்டை ஆளும்
நற்பேறு பெற்றநீர்
- 37 நாட்டின் வளர்ச்சியில்
நாட்டம் கொள்க; மேல்
வீட்டை அடைய
வேண்டிய வழிகளைப்
- 38 பின்னர்க் கண்டு
பெருமை பெறலாம்;
மன்னர் நீவிர்
மயங்கா துறங்குக -
- 39 என்றெலாம் யசோதரை
இன்மொழி இயம்ப,
நன்றெனச் சித்தன்
நன்மணிச் சேக்கையில்
- 40 புரண்டு படுத்துப்
பொய்த்துயில் கொண்டான்.
“மிரண்டவர் கண்ணுக்கு
இருண்டன எல்லாம்

35 மேதினி - பூமி (பூமியில்). 36 வீட்டில் - நம் அரண்மனை வீட்டில்; எமக்கு - எங்களுக்கு - (அதாவது) எனக்கும் மகனுக்கும். 37 மேல் வீட்டை - மேலே உள்ளதாகச் சொல்லப்படும் மோட்சமாகிய வீட்டை. 39 நன்மணி - நல்ல மணிகள் (இரத்தினங்கள் பதித்துச் செய்த) பேர்களை - வீட்டில் - படுக்கை. 40 துயில் - தூக்கம்.

- 41 பேயாகும்' என்ற
பெரியோர் மொழிப்படி
ஓயாக் கவலை
உற்றே யசோதரை
- 42 அச்சமும் ஐயமும்
அகத்தில் நிலைத்திட
நச்சம் மகவின்
நல்லுடல் தழுவிச்
- 43 கொண்ட படியே
கொண்டனள் உறக்கம்.
கண்டவர் யார்எதிர்
கால விளைவையே!

மன்னன் கனவு

- 44 அரசனும் ஓரிரா
ஆழ்துயில் கொள்கையில்,
முரசம் முழங்க
முடுகும் யானைமேல்
- 45 சித்தன் வீறொடு
செல்வது போலவும்,
முத்துத் தொடையல்
முழுதும் தொங்க
- 46 நாற்பரி பூட்டிய
நலமுறு தேரில்

42 நச்சதல் - விரும்புதல். 44 ஓரிரா - ஓர் இரா - ஓர் இரவு; முடுகுதல் - விரைந்து செல்லுதல். 45 வீறொடு பெருமைபுடன், பிரகாசத்துடன்; முத்துத் தொடையல் - முத்துக்களைத் தொடுத்துச் செய்த சரமலை (தேரில் முத்துச் சரங்கள் தொங்குகின்றன). 46 நாற்பரி - நால்

ஏற்ப அமர்ந்து அவன்
ஏகல் போலவும்,

- 47 நண்ணும் ஒன் பான்மணி
நலமொடு இழைத்த
ஒண்ணிற ஆழி
உருட்டுதல் போலவும்,
- 48 இன்னும் என்ன
என்னவோ எல்லாம்,
துன்னும் கனவில்,
துயரக் காட்சிகள்
- 49 கண்டு, கவன்று,
கனூரல் வலாரை
விண்டிடக் கேட்டான்.
விளம்பி னூரவர்:
- 50 துறவை மைந்தன்
துயதாய் எண்ணி
உறவே இருப்பதை
உணர்த்துமிக் கனூக்கள்-
- 51 என்பது அவர்கள்
இயம்பிய விளக்கம்.
துன்பம் மன்னனைத்
தொடர லானதே.

பரி - நான்கு குதிரைகள்; ஏகல் - போதல்; 47 ஒன்பா
மணி - (நவரத்தினம்) ஒன்பது மணிகள்; ஒண்ணிற
ஒண் நிறம் - விளங்கும் (பிரகாசிக்கும்) நிறம்; ஆ
சக்கரம்; 49 வலாரை - வல்லாரை (இடைக் கு
50 துயதாய் - துய்மையானதாய் (பரிசுத்தமானதாய்)
உறவே - அடையவே.

14. சித்தார்த்தன் துறவுபூண்ட காதை

(ஆசிரியப்பா)

தந்தையிடம் விடை வேண்டல்

- 1 உறவுப் பற்றை உதறித் தள்ளித்
துறவு பூணத் துணிந்தசித் தார்த்தன்
அரசனை அடைந்துதன் கருத்தை அறைந்து
விடைதர வேண்டிட, விரும்பா மன்னன்,
- 5 இடியே றுண்ட நாகம் ஏய்ப்பவும்
அடியால் யானை அறைந்து சிதைத்த
மரமே போலவும் மாழ்கி வருந்தி
உரமார் நெஞ்சம் உடைந்தவ குகி
மகனது கருத்தை மாற்ற முயன்று,
- 10 அகமதில் பதிந்தே ஆணிவேர் விட்டுள
துறவுக் கொள்கையைத் துறந்திடு கென்று
அறிவுரை பலவும் அளித்தனன் மகற்கே.
அறவே மைந்தன் அதைமறுத் தறைவான்;
எரியும் வீட்டினின்று ஏகுதல் வெளியே
- 15 சரியே, தவறிலை, சாலும்என் கருத்து.
மேவியான் சொலும்வலி மிக்கநால் பொறுப்பை

3 அறைந்து - சொல்லி. 5 இடியேறு - வன்மையான
இடியேறுண்ட - இடியோசையால் தாக்கப்பட்ட
ம - பாம்பு - பாம்பு இடியேர்சைக்கு அஞ்சுமாம்;
ஏய்ப்பவும் - போலவும். 6 அடியால் - காலால்; அறைந்து
அடித்துமோதி. 7 மாழ்கி - மயங்கி. 8 உரம் - ஆ
மை மிகுந்த. 10 அகமதில் - மனத்தில். 13 அறவே -
திறலும்; அறைவான் - சொல்லுவான். 15 சாலும் -
மையும் - பொருந்தும். 16 மேவி - விரும்பி; சொலும் -

நீவிர் நன்கு நிறைவேற் றித்தரிள்
துறவெண் ணத்தைத் துறந்திடு வேன்நான்.
உறவே அவற்றை உரைப்பன் இங்கே;

- 20 இன்பத் திடையே இன்னல் குறுக்கிடல்,
வளமார் உடம்பைப் பிணிபல வருத்துதல்,
இளமை ஏக முதுமை எய்தல்,
என்றோ ஒருநாள் இறப்பு நேரிடல்-
என்ற நான்கும் எய்தா வண்ணம்
- 25 புரப்ப தாகப் பொறுப்புமேற் கொள்ளின்
துறப்பதை யானும் துறந்து விடுவேன்-
என்று கூறி இமயம் போல
நின்றசை யாதொரே நிலையில் இருந்தனன்.
மன்னன் வழியறி யாது மயங்கினன்.
- 30 பின்னர் இருவரும் பேசிலர் ஒன்றும்.
சாலும் குறிக்கோள் சால நிறைவேறும்
காலம் நோக்கிக் காத்துக் கிடந்தனன்.

சித்தார்த்தன் பிரிவு

இருபத் தொன்பதாம் அகவையில், ஏற்ற
பருவநா என்று பனிநிலா காயும்

- 35 நளவிர வதனில் நன்னெறித் துறவு
கொள்ள எண்ணம் கொண்ட சித் தார்த்தன்,
புள்ளி அறையில் படுத்துத் துயிலும்

சொல்லும் (இடைக் குறை); வலி மிக்க - வன்மை
பிரிந்த. நால - நான்கு. 19 உறவே - பொருந்தவே
20 இன்னல் - அன்பம். 23 அசையாது ஒரே நிலையில். 31
சாலும் - பொருத்த மரணம். சால - மிகவும். 34 பருவ
நாள் - பெளர்ணமி, பனி நிலா - குளிர்நிலா.

புள்ளி மாடுகூடு பொன்மான் குட்டியைப்
பார்த்து நெஞ்சம் 'படபட' என்றடிக்கப்.

பேர்த்தும் எண்ணுவான்; பிரியத் தயங்குவான்;
கலக்கம் இலாதென் கண்மணி இரண்டும்
அலக்கண் மறந்தே அயர்ந்துறங் குவதைக்
கண்டும் எப்படி கடிமனை துறப்பேன்?

அண்டிப் இவர்தமை அகலல் முறையோ?
என்னைப் பிரியின் இவர்எதிர் காலம்
நான் ஆகும் எண்ணவும் நடுங்குவல்.

(மகளை நோக்கி)

குழந்தாய் எங்குலக் கொழுந்தே தளிரே!
எழுந்திடு முன்னே ஏக முயல்கிறேன்;
சரும்பாய்ச் சுற்றம் சூழ நீயும்

அரும்பா முன்னே அகல்கிறேன் பிரிந்து.
சேயைப் பெற்றதும் செத்து விட்டதால்
தாயைப் பிரிந்து தவித்தேன் யானே.
யான் செலின்,

எந்தை மகனிலாது ஏங்குவார்; மாறாய்த்

35 தந்தை யின்றித் தவிப்பையோ நீயும்?

38 புள்ளிமான் - புள்ளிமான் போன்ற யசோதரை -
பிடையில் உள்ள புள்ளி யோன்ற பூ வடிவத்தால், புள்ளி
நான்போல் காணப்படுகிறாள் (உவமை ஆகுபெயர்);
பொன்மான் குட்டி - அழகிய மான் குட்டி போன்ற மகன்.
39 'படபட' - அச்சமும் நடுக்கமும் கலந்த குறிப்பு. 40 -
பேர்த்தும் - திரும்பவும். 41 கண்மணி இரண்டு - இரண்டு
கண்மணிகளைப் போன்ற மனைவியும் மகனும். 42 அலக்
கண் - துன்பம். 43 கடிமனை - காவலுள்ள அரண்மனை.
49 சுரும்பு - (அரும்பும் மலரைச் சுற்றும்) வண்டு. 50
பரும்பா முன்னே - வளருமுன்பே. 53 செலின் - செல்லின்
(இடைக்குறை). 54 மாறாய் - எதிர்மாறாய்.

துறவி யாகத் துடிக்குமிக் கொடியோன்
பிறவி உனக்குக் கொடுத்தது பிழையே.
பொறுப்பில் லாமல் போகும் என்னை
வெறுப்பில் லாமல் விரைவில் மறப்பையோ!

- 60 நிறைந்த செல்வம் நிலையா யிருப்பதால்
மறைந்துநான் செல்வினும் மகிழ்வொடு வளர்கநீ.

[மனைவியை நோக்கி]

கொழுநனே தேவெனக் கும்பிட்டு, முன்னே
எழுநன் மணியே! எங்குல விளக்கே!

- இரும்பையும் காய்ச்சி இளக்கிடும் எரிபோல்
65 விரும்பா என்னையும் விரும்பச் செய்தனை.
உன்னை மலடிஎன் றுலகம் சொல்லா
வண்ணமோர் மகவு வாய்க்கச் செய்தேன்.
மேலும் குழந்தைகள் மிகுதியாய்ப் பெற்றிடின
கால மெல்லாம் கடுத்துயர்க் கடலில்
70 முழ்கி நீந்த முடியாது ஆழ்ந்து
மாழ்குவ ராதலின் மனைநலம் துறந்தேன்.
வெறுந்தோல் இன்பம் வேண்டா; நீயும்
துறந்து காமம், தூய்மை பெற்றிடு.
தூயநம் செய்குத் துணையாய் வளர்த்திடும்
75 தாயும் நீயே தந்தையும் நீயே.
எந்தைக் குப்பின் இளவர சனம்நம்
மைந்தன் நாட்டை மாண்போ டாள்வான்.

61 மறைந்து - மறைவாக. 62 தே - தெய்வம்
முன்னே எழுதல் - கணவனுக்குமுன் படுக்கை விட
எழுதல். 63 மணியே - மாணிக்கமே. 64 எரி - நெருப்பு
66 மலடி - பிள்ளை பெறாதவள். 71 மனைநலம் - இன்பம்
இன்பம். 72 தோல் இன்பம் - உடல் உறவு இன்பம்
73 காமம் துறந்து.

மனைவியைத் துறந்த மாபெருந் தீயோன்
எனவெனை யாரும் இகழா வண்ணம்

- 80 பூட்டக மாகப் பொழுது போக்கிடு.
காட்டகத் தேயான் கடுத்தவம் புரிந்திட
வீட்டை வீட்டேன்; விடையும் கொண்டேன்;
பொறுத்தருள் புரிக போகிறேன் என்றே
உறுத்தும் உளத்தொடு உரைத்து அவண் பெயர்ந்து
85 திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்த படியே
துரும்பும் எடாமல் தூய கையுடன்
அறையின் வாயிலை அடைந்து, பார்வை
மறையும் போது மயங்கி மீண்டும்
மீறுமுறை காண வந்தனன் கட்டிலை;
90 மீண்டும் திரும்பினான்; மீண்டும் வந்தான்;
ஆண்டு மும்முறை அங்ஙனம் செய்தான்.
யாண்டு நின்றும் எத்தனை முறைதான்
பார்க்கினும் அதேஅதே பற்றுக் கயிற்றூல்
சர்க்கப் படுவதை எண்ணி நாணிஞன்.
95 தன்னைக் கடிந்து தானே இகழ்ந்தான்:
இன்ன வலையில் இனியும் சிக்கேன்
மனைவியோ காலில் மாட்டிடும் விலங்கு;

79 எனவெனை - என எனே - என என்னை (இடைக்
கதை). 80 பூட்டகம் - வெளியில் தெரியாமல் நடந்து
காளானும் பக்குவம் (பூட்டியதுபோன்ற நிலை). 84 உறுத்
- (உள்ளத்தைத்) தாக்குதல்; அவண்பெயர்தல் -
விலகத்தினின்றும் அப்பால் செல்லுதல். 86 எடாமல் -
புக்காமல். 89 கட்டிலைக் காண வந்தனன். 91 ஆண்டு
அங்கே. 92 யாண்டு - எங்கே. 93 பற்றுக் கயிறு
பற்றுக்கிய (பாசமாகிய) கயிறு (உருவகம்). 95 கடிந்து
கடித்து.

நீலீர் நன்கு நிறைவேற் றித்தரின
 துறவேண் ணத்தைத் துறந்திடு வேன்நான்.
 உறவே அவற்றை உரைப்பன் இங்கே;

- 20 இன்பத் திடையே இன்னல் குறுக்கிடல்,
 வளமார் உடம்பைப் பிணிபல வருத்துதல்,
 இளமை ஏக முதுமை எய்தல்,
 என்றோ ஒருநாள் இறப்பு நேரிடல்-
 என்ற நான்கும் எய்தா வண்ணம்
- 25 புரப்ப தாகப் பொறுப்புமேற் கொள்ளின்
 துறப்பதை யானும் துறந்து விடுவேன்-
 என்று கூறி இமயம் போல
 நின்றசை யாதொரே நிலையில் இருந்தனன்.
 மன்னன் வழியறி யாது மயங்கினன்.
- 30 பின்னர் இருவரும் பேசிலர் ஒன்றும்.
 சாலும் குறிக்கோள் சால நிறைவேறும்
 காலம் நோக்கிக் காத்துக் கிடந்தனன்.

சித்தார்த்தன் பிரிவு

இருபத் தொன்பதாம் அகவையில், ஏற்ற
 பருவநா என்று பனிநிலா காயும்

- 35 தன்விர வதனில் நன்னெறித் துறவு
 கொள்ள எண்ணம் கொண்ட சித் தார்த்தன்,
 பள்ளி அறையில் படுத்துத் துயிலும்

சொல்லும் (இடைக் குறை); வலி மிக்க - வன்மை
 மிகுந்த; நால் - நான்கு. 19 உறவே - பொருந்தவே
 20 இன்னல் - துன்பம். 23 அசையாது ஒரே நிலையில். 31
 சாலும் - பொருத்த மான; சால - மிகவும். 34 பருவ
 நாள் - பெளர்ணமி; பனி நிலா - குளிர்நிலா.

புள்ளி மாடு பொன்மான் குட்டியைப்
 பார்த்து நெஞ்சம் 'படபட' என்றடிக்கப்

- பேர்த்தும் எண்ணுவான்; பிரியத் தயங்குவான்;
 கலக்கம் இலாதென் கண்மணி இரண்டும்
 அலக்கண் மறந்தே அயர்ந்துறங் குவதைக்
 கண்டும் எப்படி கடிமனை துறப்பேன்?
 அண்டிய இவர்தமை அகலல் முறையோ?
 என்னைப் பிரியின் இவர்எதிர் காலம்
 என்ன ஆகும் எண்ணவும் நடுங்குவல்.

(மகீன நோக்கி)

குழந்தாய் எங்குலக் கொழுந்தே தளிரே!
 எழுந்திடு முன்னே ஏக முயல்கிறேன்;
 சுரும்பாய்ச் சுற்றம் குழ நீயும்

- 30 அரும்பா முன்னே அகல்கிறேன் பிரிந்து.
 சேயைப் பெற்றதும் செத்து விட்டதால்
 தாயைப் பிரிந்து தவித்தேன் யானே.
 யான் செலின்,
 எந்தை மகனிலாது ஏங்குவார்; மாறாய்த்
 35 தந்தை யின்றித் தவிப்பையோ நீயும்?

38 புள்ளிமான் - புள்ளிமான் போன்ற யசோதரை -
 உடையில் உள்ள புள்ளி போன்ற பூ வடிவத்தால், புள்ளி
 மான்போல் காணப்படுகிறாள் (உவமை ஆகுபெயர்);
 பொன்மான் குட்டி - அழகிய மான் குட்டி போன்ற மகன்.
 39 'படபட' - அச்சமும் நடுக்கமும் கலந்த குறிப்பு. 40 -
 பேர்த்தும் - திரும்பவும். 41 கண்மணி இரண்டு - இரண்டு
 கண்மணிகளைப் போன்ற மனைவியும் மகனும். 42 அலக்
 கண் - துன்பம். 43 கடிமனை - காவலுள்ள அரண்மனை.
 49 சுரும்பு - (அரும்பும் மலரைச் சுற்றும்) வண்டு. 50
 அரும்பா முன்னே - வளருமுன்பே. 53 செலின் - செல்லின்
 (இடைக்குறை). 54 மாறாய் - எதிர்மாறாய்.

துறவி யாகத் துடிக்குமிக் கொடியோன்
பிறவி உனக்குக் கொடுத்தது பிழையே.
பொறுப்பில் லாமல் போகும் என்னை
வெறுப்பில் லாமல் விரைவில் மறப்பையோ!

- 60 நிறைந்த செல்வம் நிலையா யிருப்பதால்
மறைந்துநான் செல்லினும் மகிழ்வொடு வளர்கநீ.

[மனைவியை நோக்கி]

கொழுநனே தேவெனக் கும்பிட்டு, முன்னே
எழுநன் மணியே! எங்குல விளக்கே!

இரும்பையும் காய்ச்சி இளக்கிடும் எரிபோல்

- 65 விரும்பா என்னையும் விரும்பச் செய்தனை.
உன்னை மலடிஎன் றுலகம் சொல்லா
வண்ணமோர் மகவு வாய்க்கச் செய்தேன்.
மேலும் குழந்தைகள் மிகுதியாய்ப் பெற்றிடின
கால மெல்லாம் கடுத்துயர்க் கடலில்

- 70 மூழ்கி நீந்த முடியாது ஆழ்ந்து
மாழ்குவ ராதலின் மனைநலம் துறந்தேன்.
வெறுந்தோல் இன்பம் வேண்டா; நீயும்
துறந்து காமம், தூய்மை பெற்றிடு.
தூயநம் சேய்க்குத் துணையாய் வளர்த்திடும்

- 75 தாயும் நீயே தந்தையும் நீயே.
எந்தைக் குப்பின் இளவர சனும்நம்
மைந்தன் நாட்டை மாண்போ டாள்வான்.

61 மறைந்து - மறைவாக. 62 தே - தெய்வம்.
முன்னே எழுதல் - கணவனுக்குமுன் படுக்கை வி.
எழுதல். 63 மணியே - மாணிக்கமே. 64 எரி - நெரு.
66 மலடி - பிள்ளை பெறாதவள். 71 மனைநலம் - இ.
இன்பம். 72 தோல் இன்பம் - உடல் உறவு இ.
73 காமம் துறந்து.

மனைவியைத் துறந்த மாபெருந் தீயோன்
எனவெனை யாரும் இகழா வண்ணம்

- 80 பூட்டக மாகப் பொழுது போக்கிடு.
காட்டகத் தேயான் கடுந்தவம் புரிந்திட
விட்டை விட்டேன்; விடையும் கொண்டேன்;
பொறுத்தருள் புரிக போகிறேன் என்றே
உறுத்தும் உளத்தொடு உரைத்து அவண் பெயர்ந்து

- 85 திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்த படியே.
துரும்பும் எடாமல் தூய கையுடன்
அறையின் வாயிலை அடைந்து, பார்வை
மறையும் போது மயங்கி மீண்டும்
மறுமுறை காண வந்தனன் கட்டிலை;

- 90 மீண்டும் திரும்பினான்; மீண்டும் வந்தான்;
ஆண்டு மும்முறை அங்ஙனம் செய்தான்.
யாண்டு நின்றும் எத்தனை முறைதான்
பார்க்கினும் அதேஅதே பற்றுக் கயிற்றால்
சுர்க்கப் படுவதை எண்ணி நாணிஞன்.

- 95 தன்னைக் கடிந்து தானே இகழ்ந்தான்:
இன்ன வலையில் இனியும் சிக்கேன்
மனைவியோ காலில் மாட்டிடும் விலங்கு;

79 எனவெனை - என எனை - என என்னை (இடைக்
கறை). 80 பூட்டகம் - வெளியில் தெரியாமல் நடந்து
காள்ளும் பக்குவம் (பூட்டியதுபோன்ற நிலை). 84 உறுத்
தல் - (உள்ளத்தைத்) தாக்குதல்; அவண் பெயர்தல் -
வெவிடத்தினின்றும் அப்பால் செல்லுதல். 86 எடாமல் -
புக்காமல். 89 கட்டிலைக் காண வந்தனன். 91 ஆண்டு
அங்கே. 92 யாண்டு - எங்கே. 93 பற்றுக் கயிறு
பற்றுதிய (பாசமாகிய) கயிறு (உருவகம்). 95 கடிந்து
என்பது.

புனைமகன் விலங்கைப் பொருத்துகள் ளாணி;
'இராகுவன்' என்னும் ஏற்ற பெயர்க்கு

- 100 'விலங்கு போன்றவன்' எனும்பொருள் வெளிப்படை
நெஞ்சே என்னை நீயும் ஒத்துழை.
வஞ்ச மலங்களின் வாய்விழ்ச் செயாதே
எனையினித் தடுப்பவர் எவரும் இல்லை.
முனையின் உலகில் முடியாத துண்டோ?

- 105 என்று கூறி ஏகினன் வெளியே.

எரியில் எண்ணிய

அறையின் வெளிப்புறம் அடைந்த போது
பணிப் பெண் டிர்சிலர் படுத்துறங் குவதை
நுனிப்பொடு கண்டு நோக லானான்.
பகலில் வெளிக்குப் பகட்டாய் மின்னினோர்

- 110 படுத்துறங் குகையில் பறட்டைத் தலையொடும்
இனித்த பற்களில் எச்சில் வழியவும்
காணப் பொறாமல் கைகால் பரப்பியும்
பேய்போல் கிடப்பதைப் பெரியோன் கண்டனன்;
ஆய்வு செய்தே அழகின் உண்மை

98 புனை மகன்-அழகாக அணி செய்த மகன்; கள்
ளாணி - விலங்கின் இரு முனைகளையும் பொருத்தும் திரு
காணி போன்ற ஒன்று. 99-100 (வடக்கே வழங்கும்)
இராகுவன் என்னும் சொற்பொருள் 'விலங்குபோன்ற
வன்' என்பதாம். அது இப்போது பொருத்தமாயிருப்பது
வெளிப்படை. 102 மலங்கள்- பாசங்கள். 104 முனையின் -
முனைந்துமுயன்றல். 107பணி - வேலை. 108 நுனிப்பு - கூர்
மை. 110 பறட்டை - கூந்தல் கலைந்த நிலை. 110 இனித்த
- வெளியில் தெரியும்படி திறந்துள்ள. 112 காணப் பொ
றாமல் - காணச் சகிக்காமல். 113 பெரியோன் -
சித்தார்த்தன்.

இதுதா னோஎன எண்ணிக் கொண்டனன்.
இதுவும் அவனுக்கு எரியும் நெருப்பில்
எண்ணெய்விட் டாற்போல் ஈந்தது வெறுப்பை.
பின்னர்,

தலைநகர் தாண்டல்

தலைநகர் தாண்டும் தக்க தோர்வழி

- 120 நிலைதகர் உளத்துளே நினைத்துக் கண்டான்;
புரவி ஓட்டும் பொறுப்புறு சந்தகளை
இரவும் பாராது எழுப்பி இயம்புவான்;
நிகரில் நண்ப! நீ ஒன்றுதவுக.
நகரைக் கடந்து நான்செல்ல வேண்டும்.

- 125 கண்டகம் என்னும் கடும்பரி வல்லே
கொண்டு வருகென, கொணர்ந்தனன் அவனும்.
இருவரும் ஏறி இருநகர்க் கடந்தனர்.
இருபது கல் தொலைவு ஏகிய பின்னர்,
'அநோமம்' என்னும் ஆற்றின் கரையுள்-

- 130 பிருகுவின் பிள்ளையாம் பார்க்கவ முனிவரின்
தவக் குடில் அருகே வந்ததும் தயங்கித்
தவநனி சோர்ந்து தங்கியது கண்டகம்.
இருவரும் கீழே இறங்கினர். உடனே
பரிவுறு நம்பி பாகன் கையில்

120 நிலைதகர் உள்ளம்-நிலைமை சிதறிய உடைந்த
மனம். 121 புரவி - குதிரை. 123 நிகர் இல் - ஒப்பு இல்
லாத. 155 கடும்பரி - விரைந்து செல்லும் குதிரை; வல்லே
- விரைவில். 126 கொணர்ந்தனன் - கொண்டு வந்
தான். 127 இருநகர் - பெரிய நகரம். 130 பிருகு - ஒரு
முனிவர்; பார்க்கவர் - ஒருதுறவி 131 தவக் குடில் - தவப்
பள்ளி. 132 தவநனி - மிகமிக (மிகவும்). 134 பரிவு -
அன்பு, இரக்கம்; நம்பி - சித்தன்.

- 135 அணியெலாம் கழற்றி அளித்துப் பின்னர்
'இனிநீ பரிமீது இவர்ந்து நகர்க்குத்
தனியே செல்க; தங்குவன் நான்இவண்'
என்றே இயம்ப, இசையான் பாகன்;
நன்று நன்று, நான்தனிச் செல்லவா?
- 140 எங்கே நீவிர் ஏகு வீரோ
அங்கே யானும் அடைவேன் துணையாட்.
இரவில் தனியே எங்கும் செலாதீர்
புரவியில் ஏறுதிர் என்றவன் புகல,
சித்தார்த்தன்,
- 145 கலகம் செய்யும் கடுமைப் பகையாம்
உலக மலங்களை உதறித் தள்ளினேன்;
கானில் சென்று கடுத்தவம் புரிந்து
நானிலம் உய்ய நல்வழி காண்பேன்;
அரண்மனை அடைந்துநீ அனைவ ரிடமும்
- 150 முரண்படா தெனது முடிபைக் கூறென,
சந்தகன்,
'நினைவில் மறவா நேயத் தந்தை,
மனைவி மகன்முத லானோர் மாழ்கக்
காட்டை அடைந்து கடுத்தவம் புரிய
- 155 நாட்டமேன் கொண்டீர் நவீன்றிடு வீ'ரென,
ஒருசில ரேயென் உறவின் முறையார்
ஒருசிலர் உய்ய உழைப்பது போதுமோ?
உலக உயிர்கள் எல்லாம் உறுதுயர்

136 இவர்தல் - சவாரி செய்தல். 138 இவண் - உடன்படான். 146 மலங்கள் - பாசங்கள். 147 நானிலம் - உலகம். 150 முரண்படாது - (எனது கடுமையைத் தோடு) மாறுபடாமல்; முடிபு - முடிந்த தீர்மானம். 151 நேயம் - அன்பு. 155 நாட்டம் - நோக்கம், விருப்பம்.

- விலக உழைப்பதே வேண்டற் பாலது;
160 என்னநீ கூறினும் இசையேன்; இயற்ற
முன்னிய முயன்று முடிப்பேன்; நீயோ
இன்னே செல்கென, இனிய சந்தகன்
கொன்னே வருந்திக் குதிரைமேல் ஏற,
குதிரையோ அவனைக் குந்த விடாமல்
- 165 அதிரச் செய்துசித் தார்த்தன் அடியில்
கவிழ்த்துத் தலையை, கதறிக் கனைத்தது.
தனித்துப் புரவி தன்னைப் பிரிய
விரும்பா ததனை வேதனை யுடனே
இரும்பு நெஞ்சன் ஏறிட்டு நோக்கித்
- 170 தட்டிக் கொடுத்தும் தடவிக் கொடுத்தும்
மட்டில் அன்பால் மகிழ வைத்து,
பாகனை ஏறப் பண்ணி நகர்க்குள்
ஏகச் செய்தே இரங்கி நோக்கினன்.
கண்டகம் வழியில் கண்ணீர் சொரிந்து
- 175 கொண்டே சென்றது; குடித்திலது நீரும்;
விரும்பு சித்தனை விட்ட இடத்தைத்
திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்த படியே
கனைத்துச் சென்றது கடிநகர் நோக்கி.
- 178 அவ்வேளை,

160 இயற்ற செய்ய. 161 முன்னிய - முன்னியன - சித்தனை ('அன்'சாரியை குறைந்தவினைமுற்று, வினை மால் அணையும் பெயராக உள்ளது.) 162 இன்னே - இப்போதே. 163 கொன்னே - வீணே. 164 குந்துதல்-அமர்தல் - தன்னோர்க்காடு வழக்கு. 165 அடியில்-பாதத்தில். 166 தலையைக் கவிழ்த்தது. 169 இரும்பு நெஞ்சன் - (அரண்மனை விட்டுத் துறக்கும் அளவுக்கு) இரும்பு போன்றிருக்கும் வலிய மனமுடைய சித்தார்த்தன். 171 மட்டில் - இடில் - அளவு இல்லாத.

(வேறு)
காலைக்காட்சி

- 1 பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்று.
பூங்கொடி மாதர் புனலைத் தெளித்தே
எழுதும் ஒவியம் என்னவே மாவால்
இட்டனர் கோலம் இயங்குமுற் றத்தில்.
- 2 அங்கந் நேரம் 'அநோம'நீரில்
தங்க ஒளியைத் 'தக தக' என்றே
தங்கப் பரப்பினான் தனது கதிரால்
தரையோர் வணங்கும் தகைசால் ஞாயிறு.
- 3 பறவை இனங்கள் பற்பல ஒலியொடு
பறந்து சென்றன பழுமரம் நாடி.
கறவை மாட்டைக் கன்றுட்டியபின்
கறந்தனர் பாலைக் கலம் கல மாக.
- 4 பூவையர் முகத்தொடு போட்டி யிட்டுப்
பூத்தது தாமரை பொன்னிதழ். விரித்தே.
வானியில் மாலை வயங்கி மலர்ந்தவை
வாட்டத் தோடு வாயை மூடிவ.

பாடல் 1 பொற்கோழி-பொன் நிறமுள்ள சேவல்; பூங்கொடி - பூங்கொடி போன்ற; புனல் - தண்ணீர்; இயங்குதல் - நடமாடுதல்; முற்ற - வீட்டின் தெருப் பக்கவாயில் இடம். 2 அநோமம் - ஓர் ஆற்றின் பெயர்; தங்க ஒளி - தங்க ஒளி போன்ற பிரகாசம்; தங்கப்பரப்பினான் - தங்கும்படி பரப்பினான். தரையோர் - உலகோர்; ஞாயிறு - சூரியன். 3 பழுமரம் - பழம் பழுத்துள்ள மரம்; கறவை-கறக்கும் பசு; கலம் கலம் ஆக - குடம் குடமாக. பாடல் 4 பூவையர் - பெண்கள்; பொன் இதழ் - பொன் நிறமான இதழ்; வானி - தடாகம்; வயங்கி - விளங்கி; மாலை மலர்ந்தவை - மாலை நேரத்தில் (முன்னிரவுத் தொடக்கத்தில்) மலர்ந்த மலர் இனங்கள்; வாட்டம் - காலை யில் குவியும் போது வாடுதல்; வாயை மூடுதல் இதழ் மூடிக் குவிதல்.

உழவர் ஏரொடு உழவு மாட்டை
ஒட்டிச் சென்றனர் உலகு உய் விக்க.
மழவர் பயிற்சி மன்றம் போந்து
மற்போர் முதலன மகிழ்ந்து பயின்றனர்.
எழவே செய்திட, இனையோர் தத்தம்
இனிய பாடம் எடுத்துப் படித்தனர்.
தொழவே கோயிலைத் துன்னிய பெரியோர்
தூமலர் இறைமேல் தூவிப் பணிந்தனர்.
காலைப் பொழுதின் கடன்களை அறவோர்
சால இயற்றச் சால்பொடு தொடங்கினர்.
நூலை விளைத்திட, நூல்வல் புலவோர்
ஒலையில் ஆணியால் உழுதலைத் தொடங்கினர்.

(வேறு - ஆசிரியப்பா)
காவி உடுத்தல்

அஞ்ஞான்று,
காவி உடுத்துக் கையில் கொலைவில்
மேவ ஒருவன் மெல்ல நடந்து
சித்தன் அருகில் சென்ற போது.

5 உலகு உய்வித்தல் - உழவுத் தொழிலால் உணவு தந்து உலகைக் காத்தல்; மழவர் - இனையோர், வீரர். 6 எழவே செய்திட - சிறுர்களைப் பெரியோர்கள் விழிக் கும்படி எழுப்ப; பண்டைக் காலத்தில் வைகறையிலேயே பாடம் படிப்பதும் பள்ளிக்குச் செல்வதும் உண்டு; இறை - கடவுள் திருமேனி. 7 சால்பொடு பெருந்தன்மையுடன்; நூல்வல் புலவோர் - நூல்களை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த புலவர்கள்; ஒலை - பனைஒலை; ஆணி - எழுத்தாணி. புலவர் களாகிய உழவர்கள், ஒலையாகிய நிலத்தில், எழுத்தாணி யாகிய கலப்பையால், எழுதுதலாகிய உழுதலைச் செய்து, நூலாகிய (புத்தகமாகிய) பயிரை விளையச் செய்கின்றனர் அதாவது-நூல் எழுதுகின்றனர். 1 அஞ்ஞான்று - அப்போது.

- 15 வைத்த கண்கள் வாங்காது அவனைக்
கண்டுஅவன் உடுத்துள காவி உடைக்கும்
கொண்டவில் லுக்கும் கொஞ்சமும் தொடர்பே
இல்லை என்பதை ஏந்தல் உணர்ந்து,
'வில்லும் காவியும் வியந்திடக் கொண்டோய்!
- 10 சொல்லிதன் தொடர்பு சுருக்க' என்றிட,
'விறலீர்! யானொரு வேடவ; ஈண்டு
செறலுறு வில்லொடு மட்டும் செல்லின்,
மறவி என்று புட்கள் மறைந்திடும்;
அதனால்,
- 15 துறவி போன்ற தோற்றம் உடம்பில்
உறவே செய்துநான் உழல்கிறேன் ஈண்டென'
வேடன் விளம்ப, வியப்புறு சித்தன்,
'எனக்கோர் உதவிநீ இயற்றிட வேண்டும்;
உனக்குறு உடையை உதவிடு எனக்கே;
- 20 என்றன் உடையை ஏற்றுக் கொள்நீ'-
என்றே கேட்க, இணங்கினான் வேடன்.
சித்தன் பின்னர்ச் செங்காவி உடுத்துப்
பித்தன் போலப் பெயர்ந்துசென் றனளே.

2 கொலைவில் - கொலை செய்யும் வில். 2 மேவ்
பொருந்த, இருக்க. 7 கொண்ட வில் - கையில் வைத்த
ருக்கும் வில். 10 இதன் தொடர்பு - கொலை வில்லு
காவி உடையும் கொண்டிருப்பதன் பொருத்தம்; சுரு
- விரைவாக; சுருக்கமாக. 11 விறல் - பெருமை; விறல்
- பெருமைக்கு உரியவரே; ஈண்டு - இங்கே. 12 செ
உறு - அழிக்கும் தன்மை பொருந்திய. 13 மறவி - எம்
- பறவைகளைக் கொல்லும் எமன்; புட்கள் - பறவை
கள். 20 என்றன் - என்னுடைய. 23 பெயர்ந்து
விடத்தை விட்டு அப்பால் நகர்ந்து.

15. அரண்மனையில் உள்ளோர் அரற்றிய காதை

(ஆசிரியப்பா)

அரண்மனையோர் அரற்றல்

- 1 மணியிழந்த நாகமாய் மயங்கிச் சந்தகன்
அணிதிகழ் கபிலை அடைந்தனன் தனியே.
திணிவள நகருளோர் திரண்டு வந்து
புண்ணாய் நோகப் புலம்பிய படியே
- 5 கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கி உள்ளம்
எங்கிள வரசர் இன்னே சொல்கென.
சந்தகன் தானும் சார்ந்ததை நவின்று
வெந்து நொந்து வீரிட் டமுதான்.

யசோதரை அரற்றல்

- தேவி யசோதரை தேம்பி அரற்றிக்
- 10 கூவி யவனைக் கொதித்துளம் கூறுவாள்:
இங்கே திகழ்ந்தஎன் இதயதெய் வத்தை
எங்கே கடத்தினை ஏடா மூடா?
நல்லவன் போலவே நடித்தழு கின்றனை.
பொல்லா உனது புன்செயல் புரிந்தேன்.
இரக்க மின்றி எனக்குக் கேடு
பரக்க விளைத்தஉன் பசப்பு யாதோ?
வஞ்சஉன் செயற்கும் வருகண் ணீர்க்கும்
கொஞ்சமும் தொடர்பிலை; கூறிடு உண்மையை.
இனைய வேந்தர்க்கு ஏற்றநண் பன்போல்
- 6 இன்னே - இப்போதே. 7 சார்ந்தது - நடந்தது.
அரற்றுதல் - அழுது வருந்துதல். 11 இதயதெய்வம்
- உயர்வு. 12 ஏடா - ஏண்டா. 16 பரக்க - மிகுதியாக.

- 20 வணையச் சூழ்ந்து வம்பு புரிந்துளாய்:
திறமை யில்லா நண்பனைக் காட்டிலும்
திறமுறு பகைவன் சிறந்தவன் எனலாம்.
பழுதுநீ செய்ததால் பரந்தஇவ் வரண்மனை
முழுதும் துயர்க்கடல் முழுகியது காண்பாய்.
- 25 தண்ணீர் இல்லாத் தடாகம் எதற்கு?
வெண்ணில வில்லா விண்ணகம் விளங்குமோ?
உணவே விளைக்கா உவர்நிலம் இருந்தென்?
மணமே இல்லா மலர்தான் ஏனோ?
ஏலிசை எழுப்பா இயங்களால் பயனென்?
- 30 கோளில் பொறிகளால் கொள்நலம் யாதோ?
இளவர சில்லா இந்த அரண்மனை
பொலிவிலா திருந்தென் பொன்றிலென் புல்லனே
என்றெலாம் புலம்பி யசோதரை அழுதுபின்
குன்றிய குதிரைபால் கூறுவாள் நைந்து:
- 35 கண்டகப் பரியே கள்வனைப் போலக்
கொண்டு சென்றுஎன் குடியைக் கெடுத்தனை.
சொல்லாய் உனக்குநான் சூழ்ந்த துயரெது?
வல்லே போரில் வாகை சூடியே
வெல்ல உதவிய வென்றிக் குதிரைநீ.
- 40 உனது திறமை ஊங்குப் போயிற்று?
எனதா ருயிரை இறங்க விடலாமா?
புறிய படியே இங்கே கொணர்ந்து

26 தடாகம் - குளம். 27 உவர்நிலம் - உவர்ப்பு
(உப்பு)மண். 29 ஏல்இசை - ஏற்கும் இசை. 30 கோள் -
கவை, ஒளி, ஊறு, ஒலி, மணம் என்னும் ஐம்புல உணர்வு
கொள்ளுதல்; பொறிகள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு,
செவி என்னும் ஐம்பொறிகள். 32 பொன்றுதல் - அழிதல்
புல்லன் - அற்பன். 34 குன்றிய - சோர்ந்த. 38 வல்லே
விரைவில். 40 ஊங்கு - யாங்கு. 41 ஆருயிர் - கணவன்.

- வீற்றிடச் செய்ய வேண்டிய துண்கடன்.
எல்லாம் நடத்தி ஏறக் கட்டினர்.
வல்லதென் தலைவிதி வருந்திப் பயனென்? -
என்றெலாம் நொந்துபின் இளவரசை எண்ணிப்
பொன்றி யுள்ளம் புகல்வாள் இன்ன:
பண்டைய வேந்தர் பத்தினி மாரையும்
அண்டையில் கொடுசென்று ஆற்றினர் அருந்தவம்.
- 50 என்னைத் தனியே இங்கே விட்டுநீர்
துன்னினீர் கானகம் துளியும் இரங்கீர்.
வீட்டுப் பொறுப்பையே விரும்பு வேன்; மேல்
வீட்டு நெறியை விரும்பேன் யானே.
கணவரே எனக்குக் கடவு ளாவார்.
கணவரே என்னைக் கடைசி வரையும்
குணமொடு பேணும் குறைவிலாச் செல்வம்.
இவ்வா றுண்மை இருக்க, நீவிர்
எவ்வாறு என்னை இரிந்தே ஓடினீர்?
பகைவரும் பார்த்தால் பரிவு கொளும்இத்
தகவுறு நம்குலத் தளிரைப் பாரீர்!
என்ன தீங்குமக்கு இவன்இங்கு இழைத்தான்
கொள்ளே பிரிந்தீர் குறையுள் உமதுளம்
இரும்பா கத்தான் இருக்க வேண்டும்இக்
கரும்பை விட்டுக் காடுசென் றீரே!
- 55 இலகும் மகவால் எய்திடும் இன்பினும்
உலகம் முழுதும் உளதோ வேறு?
'குறு குறு' நடந்தும் குறுங்கை நீட்டியும்
இயங்கி மெல்ல இனிய மழலையால்
- 49 கொடு சென்று - கொண்டுசென்று. 52 வீட்டுப்
பொறுப்பு - குடும்பப் பொறுப்பு. மேல் - மோட்சம். 58
இரிந்து - பிரிந்து 60 தளிர் - தளிர் போன்ற குழந்தை.
62 கொள்ளே - வீணே. 65 இலகுதல் - விளங்குதல்.

- 70 இயங்களை வென்றும் இனிதே கவர்ந்திடும்
குழந்தை இன்பம் கோடி கோடியாய்க்
கொட்டிக் கொடுக்கினும் கொளல்அரிது விலைக்கே.
என்ன செய்வேன் எவரிடம் சொல்வேன்!
பன்னருங் கொடுமையைப் பார்த்த பின்னரும்,
புலனும் யானோ இறக்க வில்லையே!
- 75 என்னுறு உள்ளம் இரும்போ பாறையோ!
என்று துயரின் எல்லையை அடைந்து
கொழுகொம்பு இழந்த கொடியே போல
அழுது புரண்டே ஆழ்ந்தாள் துயர்க்கடல்.
அப்பால்,

தாய்மர்கள் அரற்றல்

- மட்டிலா அன்புத் தாயர் மாழ்கினர்:
80 கட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் கால்மேலும் தோள்
மேலும்
மடியிலும் மார்பிலும் மகிழ்ந்துஉணை இருத்தியும்
'ஆராரோ' பாடியும் அருமையாய் வளர்த்தோமே
பெரியவெண் திங்கள்நேர் பீடுறு குடைக்கீழ்
அரியணை அமர்ந்தே ஆளவேண் டியநீ,
85 கரடு முரடாம் கல்முள் நிறைந்த
கானகம் போந்து கடுவெயில் திரிந்து
ஊனுறக் கமின்றி உழலவா வளர்த்தோம்?
மனைமக னொடுதாய் மாரையும் தந்தையையும்
நினைவின் மறந்துநீ நெடுவழி செல்லவா
90 கண்ணை கண்மணியே காத்துஉணை வளர்த்தோம்
உயிரிலா உடல்போல் உன்னைப் பிரிந்துளோம்;
73 பன்னரும்—சொல்லமுடியாத. 79 மாழ்கினர் —
கினர். 88 மனை — மனைவி.

மயிரிழந்த கவரி மாவைப் போல்யாம்
உயிர்போகா தின்னும் உலகில் வாழ்கிறோம்.
எங்குனைக் காண்போம் என்றுனைப் பார்ப்போம்.

- 95 அங்கே எம்மையும் அழைத்தேகி யிருப்பின்
உயரிய பற்பல உணவுசெய் தளிப்பமே!
உயிரே மீண்டும் எம் உடலொடு சேர்ந்திடு
என்றெலாம் தாயர் இனைந்துரைந் தனரே.

மன்னன் அரற்றல்

- இப்பால்,
மகனைப் பிரிந்த மன்னன் உழந்து
100 மகனை மீட்டிட மாதேவை வேண்டக்
கோவிலுக் குப்போய்க் கும்பிட் டிருந்தான்.
மாவும் வந்ததாய் மற்றவர் கூற,
மகன்வந் திருப்பான் மகிழலாம் என்றே
அகமுகங் குளிர்ந்தே அடைந்தான் மறுகினை.
105 கோமகன் இன்றிக் குதிரை திரும்பிய
ஏமமில் செய்தி எட்டியது செனியில்.
வெலவெலத் துள்ளம் வெம்பி நடுங்கிட
வலவன் கூறிய வாய்மொழி கேட்டான்;
எவரும் தவறிலர்; எனதே தவறு
110 மகன்துற வாமே மன்னச் செயாதது

92 கவரிமா = (மயிர் இழந்தால் வாழாத) ஒரு வகை
வகை. "மயிர் நீப்பின்" — என்னும் (969) திருக்குறள்
பாங்கு. 98 இனைந்து — வருந்தி. 100 மாதேவு — கடவுள்.
101 மா — குதிரை. 104 மறுகு — தெரு. 105 கோமகன் — இள
நரசன். 106 ஏமம் — இன்பம் — காப்பு. 108 வலவன் —
கைன். 110 மன்ன — (இங்கேயே) நிலைத்திருக்க.

மிகளன் குற்றமாம் மெய்யென நொந்தான்.
மகன்தனைப் பிரிந்ததும் மன்னன் தசரதன்
இகந்தனன் உலகை; இன்னும் யானுளேன்-
என்றெலாம் பிதற்றி ஏங்கித் தனித்துப்

- 115 பெண்டிரைப் போலப் பெரிதும் புலம்பினான்.
மண்டிய மன்னனின் மலையனை உரமும்
நிதியாம் மைந்தனை நீங்கிய துயரால்
கதிர்முன் பனிபோல் கலைந்தழி வுற்றதே.

6. அமைச்சரும் புலவரும் அழைத்த காதை

(ஆசிரியப்பா)

அழைப்பு அறிவுரை

1. அரண்மனை முழுதும் ஆறாத் துயரொடு
அரண்சிறி துமின்றி அரற்றிய வேளையில்
அரசவைப் புலவரும் அமைச்சருள் முதல்வரும்
அரசனை அடைந்தே ஆறுதல் கூறினர்;
5. தாங்கள் காடுபோய்த் தவத்திரு மகனை
ஈங்குக் கொணர்வதாய் இயம்பிச் சென்றனர்.
விள்ளரு சீரிள வேந்தைக் காண்கண்டு
உள்ளத்தை மாற்ற உரைத்த அறிவுரை
சொல்லும் அளவின தன்றெனச் சொல்லலாம்;
10. செம்மைத் தோன்றலே செவ்விதின் நுந்தை
உம்மைக் கொணர்கென உரைத்தெமை அனுப்பினார்.
நாட்டார் நகருளோர் நலியும் வண்ணம்
வீட்டைத் துறந்து மேல் வீட்டை விரும்பினீர்.
வாட்டிடும் நுந்தையின் வருத்தம் அறியீர்!
15. நாட்டிலே இருந்து நன்றாய் ஆண்டபின்
காட்டை அடைந்து கடுந்தவம் புரியலாம்;
மீட்டும் ஒருவழி மேவ உரைப்பம்;

2 அரண் - பாதுகாப்பு. 6 கொணர்தல் - கொண்டு
வருதல். 7 விள்ளரு சீர் - சொலற்கு அரிய சிறப்பு; காண்
- காடு. 10 தோன்றல் - உயர் மகன்; நுந்தை - உம்
தந்தை. 13 வீடு - அரண்மனை. மேல் வீடு-மோட்சம். 17
மேவ - பொருந்த.

113 இகந்தனன் - பிரிந்தான். 116 மண்டிய உரம் -
மிகுந்த வலிமை; மலை அனை-மலையை ஒத்த - திண்ணிய
117 நிதியாம் மைந்தன்-செல்வமகன். 118 கதிர்- ஞாயிறு.

நல்லரண் மனையில் நாளும் தங்கி
இல்லறத் துறவறம் இனிதே ஏற்கலாம்;

- 20 நாளே வந்திடும் நறும்பலா வினும்இவ்
வேளை கையுள களாவே விழுமிது.
காணவொண் ணாததைக் கண்டிட வீணே,
காணுமின் பத்தைக் கைவிடல் அறிவோ?
மங்கல நீராடி மகுடம் புனைந்து நீர்
- 25 வெண்கொற்றக் குடைக்கீழ் வீற்றிருந் தாள்வதை
ஒருநா ளாயினும் உந்தை கண்டபின்
வரலாம் காணென வகுத்துரைத் துமக்கே
இன்னே கொணர்கென ஏவினார் நுந்தை.
போன்னேர் நம்பீ போகலாம் வாரீர்
- 30 இன்னும் மறாதீர் என்று வேண்டினர்.

சித்தார்த்தன் உறுதி

எதற்கும் அசைந்திடா ஏந்தல் இயம்புவான்:
மக்களுள் பல்லோர் மாக்களின் தாழ்ந்து
மிக்க தீமைகள் மேவிப் புரிவதை
நாட்டிலே வதிந்து நானறிந் ததனால்,

- 35 காட்டிலே தங்கிக் கடுந்தவம் புரிந்து
தக்கமெய் யறிவைத் தகவாய்த் தெளிந்து
மக்களைத் திருத்தவே மாமனை துறந்தேன்.

19 இல்லறத் துறவறம் - இல்லறத்தில் இருந்தபடியே
கடைப்பிடிக்கும் துறவற நெறி. 20 நறும் பலா - ந
சுவைப் பலா. 21 விழுமிது - சிறந்தது. 26 உந்தை
உம் தந்தை. 29 பொன்னேர் - பெரன்போன்ற; நம்பீ
சிறந்த ஆண்கள். 30 மறாதீர் - மறுக்காதீர். 32 மா
களின் - விலங்குகளைக்காட்டிலும். 36 மெய்யறிவு - மெய்
ஞானம். 37 மா மனை - பெரிய அரண்மனை.

அரண்மனை முழுதும் அறியாமைத் தீயால்
எரிவ தாகவே எனக்குத் தோன்றும்;

- 40 ஆங்கே உள்ள அறுசுவை உண்டிகள்
நீங்கா நஞ்சென நினைக்கின் றேன்நான்;
பள்ளி அறையில் பஞ்சனை மெத்தை
முள்ளெனக் குத்தும் முழுதுடம் பினிலும்;
சிறையாம் உடம்பினுள் சிக்கிய உயிரோ
- 45 சிறையை உடைத்துச் செல்லலாம் என்றும்;
உடம்பைப் பற்றிய உண்மை என்ன?
திடம்பெறக் கூறுவன் தெரிந்து கொள்வீர்:
அஃது,
காற்றில் கிழிந்திடும் கடுதாசிப் பட்டம்;
காமத் தீயில் கருகிடும் சருகு;
- 50 பழிபாவக் கொடிகள் பற்றிப் படரக்
கொழுகொம் பாகிக் குலைந்து வீழ்வது;
புல்லுனி நீர்போல் புலப்படா தழிவது;
நீர்மேல் குமிழிபோல் நிலைத்துநிற் காதது;
பொத்தல் குடமது, போய்விடும் தண்ணீர்;
- 55 ஆற்றங் கரைமரம், அழிவது திண்ணம்.
சார்ந்துள ஈற்றமோ சந்தைக் கூட்டம்;
ஓர்ந்திடா தெவரும் உற்றுழி உதவார்.
சொல்லரு அரண்மனைச் சூழலில் தங்கியே
இல்லறத் துறவினை ஏற்கலாம் என்கிறீர்.
அகத்தில் ஒன்றும் புறத்தில் ஒன்றுமார்.

48 பட்டம் - காற்றாடி. 53 நீர்மேல் குமிழ் தரிசு
மேலே கொப்புளம் போல் தோன்றும் மொகன்கள்
ஓர் தல் - உற்றாராய்தல்; உற்றுழி - உற்று நேர்நட
த்தில். 60 அகம் - உள்ளம்; புறம் - வெளிவாழ்க்கை.

நகத்தகு பொய்யுரு நன்கு புனைந்து
நடிக்கச் சிறிதும் நானோ ஒவ்வேன்;
நடக்கு முன்காலை நலிந்து பின்வைக்கேன்.
எறிந்து விட்ட எச்சிலை மீண்டும்

65 அருந்தி நுகர்வது அளவிலா மடமையாம்.
தணலி லிருந்து தப்பிய ஒருவன்
தணலிலே மீண்டும் குதிப்பது தகுமோ?
பிணிமூப்பு இறப்பெனும் பேய்களை வெல்ல
ஒடிவந் திட்டநான் உவந்துபின் அவற்றொடு

70 கூடிக்கூலவிக் கொஞ்சதல் கூடுமோ?
பிறவிக் கடலில் பெயர்த்தும் வீழின்
அநவே, 'நான்' எனும் முதலை அருந்திடும்;
மும்மல அலைகள் முன்னும் பின்னுமாய்
எம்ம இழுத்து வீழ்த்திடும் கடலுள்.

75 அறிவெனும் தெப்பமே அங்கே உதவும்அவ்
அறிவு பெறவே அடைந்தேன் அடவி.
அரண்மனை நடுவண் அடையும் அமைதி
முரண்கொள்தி நடுவிலே மொள்ளநீர் போலும்.
பேருண்மை இஃதெனப் பிறர்உரைப் பதையும்

80 முழுஉண்மை இஃதெனும் முதுநூல் மொழியையும்
ஆய்வு செயாமல் அப்படியே நம்பேன்.
ஒய்வும் இயக்கமும் ஒன்றாவ தில்லை.

61 நகத்தகு-பிறர் கேலி செய்யத் தக்க. 62 ஒவ்வேன்
- உடன்படேன். 63 முன் வைத்த காலைப் பின்வைக்க.
மாட்டேன் (ஊர் திரும்பேன்). 66 தணல் - நெருப்பு.
69 உவந்து - மகிழ்ந்து. 72 நான் - நான் என்னும் அகந்
சாரம். 73 மும்மலம்-ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும்
உலகக் கட்டுகள். 76 அடவி - காடு. 82 ஒய்வு வேறு -
இயக்கம் வேறுபோல், அரண்மனை வாழ்வு வேறு -
அறிவு (நான்) வாழ்க்கை வேறு.

பற்றற நோற்றும் பலவும் ஆய்ந்தும்
முற்றும் நானே முயன்றறிந் திடுவேன்.

அறிஞர் உரைப்பதும் அருநூல் நுவல்வதும்
சிறிதும்ஒவ் வாமல் செருவிடச் செய்யும்.
குருடர்க்குக் குருடர் 'கும், இருட் டதனில்
அருவழி காட்டல்போல் அமைந்துள எல்லாம்.
அடியோ டிமயம் அசைப்பீ ராயினும்

93 அடியேன் உறுதியை அசைக்கவொண் ணாதே-
என்றெலாம் கூறி எவரையும் நோக்காது
சென்றனன் சித்தன் சேரவே றிடமே.
திருடனை இரவில் தேள்கொட் டினாற்போல்
அறிவுறு புலவரும் அமைச்சரும் ஆகிய

95 இருவரும் 'திரு திரு' என்றே விழித்து,
கண்ணீர் கசியக் காவலற் சார்ந்து
புண்ணில் வேலைப் புகுத்துவ தொப்ப
நடந்தன எல்லாம் நவின்றிட அனைவரும்
முடிந்திடாத் துயர்க்கடல் மூழ்கியாழ்ந் தனரே.

83 பற்று அற - அவா நீங்க; நோற்றல் - தவம் புரிதல்.
84 அருநூல் - அரிய நூல்கள்; நுவல்வது - சொல்வது. 86
ஒவ்வாமல் - பொருந்தாமல்; செருவிட - கருத்துவேற்று
மைச் சண்டையிட. 86 'கும்' - இரவின் அமைதியை
உணர்த்தும் ஒரு வகைக் குறிப்புச் சொல். 88 அருவழி -
கடத்தற்கு அரிய வழி. 89 இமயம் - இமயமலை. 90 ஒண்
ணாது - முடியாது. 95 'திருதிரு' - அச்சச் சூழ்நிலையில்
செயலிழந்து தவிப்பதை உணர்த்தும் ஒருவகைக் குறிப்புத்
தொடர். 96 காவலற்சார்ந்து - மன்னனை அடைந்து.

17. பொதுமக்கள் திறனாய்வு புரிந்த காதை

(ஆசிரியப்பா)

தூற்றும் ஆய்வு

- 1 பொதுமக் களுள்பலர் புகழுறு சித்தரின்
மதுகையை ஆய்ந்த மாற்றமென் சொல்வது!
ஒருவர்க் கொருவர் ஒவ்வாக் கருத்தினை
மருவக் கூறி மனமது குழம்பினர்:
- 5 மனைவி மைந்தன் மன்னர் சுற்றம்
அனைவரை யும் துறந்து அகன்றவன் கடமை
மறந்தவன் ஆவான்' மறுப்பே இலையெனத்
திறந்துளம் கொதித்தே திட்டினார் ஒருவர்.
பெண்டு பிள்ளையைப் பிரிபவன் எதற்குக்
- 10 கண்டுகா 'தலித்துக் கடிமணம் புரிந்தான்?
பெண்டாட்டி பிள்ளையைப் பேணமுடி யாதான்
அண்டும் பிறர்க்கெலாம் ஆற்றும் உதவியென்?
எண்ணிலார் தவிக்க இன்னான் மட்டும்
நண்ணரு வீடு நச்சுதல் முறையோ?
- 15 என்று சாடினார் எரிச்சலோ டொருவர்.
துறப்பவர் எவரும் துய்க்கும் உணவினை
மறுப்ப தில்லையே; மற்றவர் உழைப்பில்
தின்று கொழுத்துத் திரிவதே துறவோ
என்று தூற்றி ஏசினார் ஒருவர்.

2 மதுகை - திறமை; மாற்றம் - மாறுபட்ட
உரைகள். 3 ஒவ்வா - பொருந்தாத. 4 மருவ - பொரு
9 பெண்டு - மனைவி. 13 இன்னான் - இந்தச் சித்தன்
நண்ணரு வீடு - அடைய அரிய மோட்சம்.

- 20 மாட்சியோ டுழைக்கா மடையர் தமக்கு
மோட்சமோ என்று முணுமுணுத் தார்சிலர்.
பல்லோர் உழைப்பதைப் பார்த்த பின்னரும்
ஒல்லும் வகையால் உழைக்கா தமர்ந்து
தூங்குவது தானா துறவென் றார்சிலர்.
- 25 உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு மாந்தரும்
உலகைத் துறந்தே உயரத் துணிந்திடின்,
உழுபவர் யாவர் உடைதரு வாரெவர்
பழுதிலா தின்னும் பற்பல பணிகளை
ஏற்று முயன்றே இயற்றுவோர் யாரென
- 30 ஆற்றச் சினந்தே ஆர்ப்பரித் தார்சிலர்.
எல்லாரும் சிவிகை ஏறின, தூக்குவோர்
இல்லையாய் விடுவர் என்றார் ஒருவர்.
பிறவி மடியர் பிதற்றித் திரிந்து
துறவி உருவில் துய்ப்பது சரியா?
- 35 இல்லறத் தார்பலர் எலும்பாய் இருக்க,
தொல்லையில் துறவியர் தூண்போல் தடிப்பதா?
இந்த உலகில் ஏதும் செயாதவர்
அந்த உலகை அடைந்து செய்வதென்?
என்றெலாம் ஒருவர் எடுத்தெறிந்து பேசினார்.
- 40 காவி உடைகளைக் கண்டதும் உடனே
தூவிக் கற்களைத் துரத்துகென் றார்சிலர்.
எறும்பு முதலா எல்லா உயிரியும்

20 மாட்சி - பெருமை. 23 ஒல்லும் வகையால் -
மடிந்த வரையில்; அமர்ந்து தூங்குவது - தலத்தில் இருப்
பு போல் அமர்ந்து தூங்குவது. 30 ஆற்ற - மிகவும். 31
சிவிகை - பல்லக்கு. 33 பிறவி மடியர் - பிறவியிலேயே
மோம்பேறிகள். 41 கற்களைத் தூவித் துரத்துக.

- வீரும்பி உழைக்கையில் வீணர் சில்லோர்
வாளா இருப்பதை வாளா விடுவதா?
- 45 கேளா மடியிதைக் கேட்பவர் இல்லையோ?
இறைவன் பெயரால் எளியரை எல்லாம்
அறவே ஏய்க்கும் அற்பரை இன்னும்
நாட்டினர் பணிந்து நடமாட விடாமல்
ஒட்டவே நன்றென உறுத்தினர் சில்லோர்.
- 50 அவானினை முற்றும் அறுத்தல் வேண்டும்
தவாவிட்டு நெறியே தக்க தாகும்
எனவே பேசி ஏய்த்துத் திரியும்
கனிவே இலாஇக் கயவரைப் பேசியென்?
இந்த அவாவே இல்லையேல் உலகில்
- 55 எந்தத் தொழிலும் எவரும் செய்யார்.
உலகார் உய்ய உதவும் வண்ணம்
இலகும் அறிவியலார் இனிதாய்ந் தியற்றி
எளித்திடும் பொருள்கட்கு அவாவே தாயாம்.
எளித்திடும் உலகில் கண்டவ ரெல்லாம்
- 60 ஏச்சில் துறவறம் ஏற்றுப் போற்றி
முக்கபேச் சடக்கி முழுகின் தவத்தில்,
ஆருயிர்க் கெல்லாம் ஆகவேண் டியதை
ஆக்கித் தருபவர் ஆரென இவர், சீர்
நாக்கி நவிலத் துளியும் இயலுமா?

44 வாளா - சும்மா (வேலை செய்யாமல்). 45 கேளா -
கேட்டுக் கேள்வியில்லாத; மடியிதை - இந்தச் சோம்பல்
வாழ்க்கையை. 47 அறவே - முழுதும். 49 உறுத்துதல்
- சிந்தனையை வற்புறுத்திக் கூறல். 51 தவா - அழியாத;
விட்டுநெறி - முத்தியடையும் வழி. 57 இனிது ஆய்ந்து
இயற்றி. 58 அவாவே தாயாம் - "Necessity is the
mother of invention" என்னும் ஆங்கில மொழி ஈண்டு
ஒப்புநோக்கத் தக்கது. 60 ஏச்சில் - ஏச்சு இல் - ஏசல்

எதுவும் செயாமல் ஏய்த்துக் கெடுக்கும்
உதவாக் கரைகளை உயிரொடு விடாமல்
கழுவில் ஏற்றவே அரசின் க்டமையாம்:
வழுவில் லாத வாய்மை இஃதெனத்
தாக்கிப் பேசித் தத்தம் வெறுப்பைத்
தேக்க மின்றித் தெறித்துக் கொட்டி
ஏக்கத் தொடுசிலர் எரிந்து விழுகையில்,-

போற்றும் ஆய்வு

வேறொரு சாரார் வேறொரு விதமாய்
ஆறப் பேசி அடக்கினர் அவர்களை.
அஃதாவது:-
கெட்ட முறையில் கிளறி நீவிர்
நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து நெருப்பைக் கொட்டினர்.
ஆற அமர அமர்ந்து நீங்கள்
தீர எண்ணின் தெளிவுறும் யாவும்.
எல்லாரும் சிவிகை ஏறமுடி யாதுதான்;
எல்லாரும் துறவியாய் ஏகஇய லாதுதான்;
எல்லாரும் உழைக்கா திருத்தலும் தகாதுதான்;
ஏணிமேல் ஏறி யாவரும் வீடு
மாண எய்தலும் மாட்டா ஒன்றே.
வீணே அவாவை வெறுத்தலும் அஃதே.
ஆனால்,
இவற்றிற் கெல்லாம் ஏற்ற விதிவிலக்கு

இல்லாத. 66. உதவாக் - கரைகள் - ஆற்றுக்கு உதவாமல்
விதைந்து கிடக்கும் கரை போன்றவர்கள். 67 கழு - உயி
ரைக் கொல்லும் கூர்மையான இரும்பு மரம். 68 வழு -
குற்றம்; வாய்மை - சரியான உண்மைக்கருத்து. 81 வீடு
முத்தி. 82 மாண - சிறக்க; மாட்டா ஒன்று - முடி
யாத ஒன்று.

- 85 இருக்க வேண்டுவது இன்றியமை யாததே. மத்த யானையின் மதத்தை அடக்கக் குத்துகோல் கையிலே கொள்ள வேண்டும்; முரட்டுமாட் டிற்கு மூக்கணாங் கயிறும் புரவிக்குச் சேணமும் பூட்ட வேண்டும்;
- 90 களைகளைக் களைந்து காக்கப் பயிரை, களைகட்டி என்னும் கருவி வேண்டும்; கண்ட இடமெலாம் கடுகிப் பாய்ந்து மண்டி ஊரை மாய்க்குவெள் ளத்தைத் திண்டிற லோடு திருத்தம் உறச்செய்
- 95 ஆற்றுக் குக்கரை அமைப்பது மன்றி ஆற்றவும் பலபயன் அடைவதற் காக ஆற்றின் குறுக்கே அணையும் வேண்டும்; கட்டிய தேரைக் கணக்காய்ச் செலுத்த முட்டுக் கட்டை முதன்மையாய் வேண்டும்;
- 100 கப்பல் முறையே கரையை அணையத் தப்பில் விளக்கு தரையில் தேவை; அசையா மலையையும் அசைக்கும் புயலால் திசையறி யாமல் திரிநா வாய்க்குத் திசையறி கருவி திருத்தமாய் வேண்டும்;
- 105 பாறையில் படாமல் பதமாய்த் திருப்பிச்

85 இன்றியமைபாதது - முக்கியம். 86 மத்தம் பைத்தியம், வெறி. 87 குத்துகோல்-அங்குசம். 89 சேண குதிரையை அடக்கப் பூட்டும் அணிகலக் கருவி களைகட்டி - களை பறிக்கும் கருவி. 92 கடுகி - விரை. 94 திண்டிறல் - வலிய திறமை. 96 ஆற்றவும் - மிகவும். 99 முட்டுக்கட்டை - தேர் உருளைகளை நெறிப்படுத்தவும் மரக்கட்டை. 100 அணைதல்-கரையை அடைத்து. இது கப்பல்துறைக் கலைச்சொல். 101 விளக்கு - கலங்க விளக்கு. 103 நாவாய் - கப்பல்

- குறையை வெல்லச் சக்கான் வேண்டும்; புயல்வழி விட்டால் பொங்கும் கடலில் அயல்வழி திரிந்து அழிந்திடும் கப்பல்; அதனால் அப்போழ்து.
- 110 அடைவே ஒரேஇடம் அழுந்தி இருக்க நடுவே பெரிய நங்குரம் வேண்டும்; உரைத்த இவையெலாம் உண்மையே யன்றோ? மறைத்தே இவற்றை மறுக்கார் எவரும். எதுஎது எதுஎதற்கு இருக்கவேண் டுமென
- 115 இதுவரை இங்கே இயம்பப் பட்டவோ, அன்னவை போலவே அனைத்துல கிணையும் நன்னெறிப் படுத்த நல்லோர் வேண்டும். அன்னவரே அறவோர் அவர்களே துறவோர். செலத்தகா வழிகளில் செல்லும் மக்களை
- 120 நலத்துடன் நல்லுரை நல்கினல் வழியில் செலுத்துதல் துறவியர் செய்யும் கடமையாம்- பேணுபிள் ளைக்குப் பெற்றோர் போலவும் மாணவர் தமக்கெலாம் ஆசான் மாணவும் செய்யும் கடமைகள் செப்பி மக்களை
- 125 உய்யச் செய்பவர் உண்மைத் துறவியர். மருள்தரும் இல்லறம் மன்னியோர் சேய்க்குப் பொருள்சேர்த் திடவே பொழுதைப் போக்குவர்; பிறர்நலம் அன்னார் பேணல் அரிது.
- 106 குறை - பெரும்புயல்; சக்கான் - கப்பலைத் திருப்ப உதவும் கருவி. 108 அயல்வழி - கேடான வற்று வழி. 110 அடைவே - முற்றிலும். 111 நங்குரம் - கப்பல்நகராமல் இருக்கச் செய்யும் கனமான இரும்புக் கட்டை. பேணுதல் - காத்தல். 122 மாணவும் - போலவும். 123 மருள் - ஆசைமயக்கம்; மன்னியோர் - சார்ந்திருப்பவர்; சேய் - பிள்ளை.

துறவறம் பூண்ட தூய்மை யோர்க்கோ

130 அறவே சேய்கள் இல்லை யாதவின்
ஈர்த்துப் பொருள்களை இமயம் அளவு
சேர்த்திடும் எண்ணம் சிறிதும் இராது;
அதனால் அவர்கள்,
பொதுப்பணி புரிவதில் பொழுதைப் போக்குவர்

135 மற்றவர்க் கெல்லாம் மட்டிலா நன்மைகள்
உற்றிடச் செய்வர் உண்மைத் துறவியர்.
போலித் துறவியைப் புறத்தே ஒதுக்கலாம்;
ஆயிரம் பயறுள் அழகலொன் றிரண்டும்
ஏய இருக்கும் இதில்வியப் பில்லை;

140 பழுத்தநெல் மணிகளுள் பதர்கள் சிலவும்
அழுத்தம் இன்றி அமைவதும் இயற்கையே;
எதிலும் தீயது இருப்பது உண்மையே;
இதில்விதி விலக்கோ என்றுமே இல்லை;
எனவே,
உலுத்துப் போன ஒன்றைக் கொண்டே

145 அலுத்திவ் வுலகை அளததல் தகாது.
பொல்லாங்கு செய்யும் போலித் துறவியர்
இல்லாமல் இல்லை; இதனால், உலகுள்
எல்லா அறிவரையும் ஏசுதல் முறையோ?
நண்ணி ஒருரில் நவையறு மக்கள்

150 எண்ணிலார் இருப்பினும் எண்ணிடும் அளவில்
ஒரு மருத்துவரே உதவிக்கு இருப்பர்;

130 அறவே - முற்றிலும். 131 ஈர்த்தல் - இழுத்துப்
போட்டுக் கொள்ளுதல். 138 அழகல் - அழகிய பயறு.
139 ஏய - பொருத்த. 146 பொல்லாங்கு - தீமை. 140
நவை - குற்றம்.

யாரும் மருத்துவராய் யாங்ஙனம் அமைவர்?
அதுபோல்,
எல்லாரும் துறவியாய் இருக்க ஒண்ணாது.
உய்வதற்கு வேண்டும் உணவுஉடை பிறவும்

155 செய்வது மருத்துவர் செய்ய்பணி யன்று.
மற்றவர் முயற்சியால் மண்டிடும் பொருள்களை
மருத்துவர் துய்த்து மருத்துவம் ஒன்றையே
பொருத்தமாம் முறையில் புரிவர் உலகுய.
அதுபோல்,
துறவியர் ஒன்றும் தோன்றப் பண்ணார்.

160 பிறரது உழைப்பால் பெற்ற பொருள்களைத்
துறவியர் தாமும் துய்த்துக் கொண்டே
அறிவிலா இருளின் அகன்று மக்கள்
அறிவுறும் வழிகளை ஆய்ந்து நல்குவர்.
உடற்கு மருத்துவம் உஞற்றுவோர் போல,

165 உயிர்க்கு மருத்துவம் உதவுவோர் துறவியர்.
வாழ்வெனும் கப்பல் வழிசெல உதவும்
கலங்கரை விளக்காய், திசைகாட்டும் கருவியாய்,
சுக்கானாய், நங்குரமாய்ச் சொல்லத் தக்கவர்
உண்மைத் துறவியர்; உண்மையிஃ துண்மை.

170 'உலக்கைப் பிடிபிடித்தால் உளிப்பிடி தேறும்' என்று
உரைப்பது போல உண்மைத் துறவியர்
கடுமையாய்த் தமது கடமையைச் செயினே
கடுகள வாவது கண்டிடும் நன்மை.
உண்மைத் துறவரின் உரைப்படி நடக்கின்

155 உய்தல் - பிழைத்துக் கடைத்தேறுதல். 156 மண்டுதல்
நிரம்ப உண்டாதல். 162 அறிவிலா இருளின் -
அறியாமையாகிய இருளிலிருந்து. 164 உடற்கு - உட-
லுக்கு; உஞற்றுதல் - செய்தல்.

175 நன்மையாம் பொதுவுடைமை நாட்டில் மலரும்.
இதனை நன்றாய் எண்ணிப் பார்க்கின்
எதனையும் ஆயாது ஏசு மாட்டிர்.
துறவியர் ஆற்றும் தூய பணிகளை
மறவீர் என்றும் மகிழ்வீர் ஏற்றே -

180 என்றெலாம் சில்லோர் இணக்கமாய்க் கூற,
நன்றலா துரைத்தோர் நவின்றனர் புகழ்ச்சி.
அறனார் சித்தரை ஆய்ந்து மக்கள்
திறனாய்வு செய்ததால் தெரிந்தது உண்மையே.

181 நன்றலாது - நல்லது அல்லாத பொல்லாப்பு
நவின்றனர் புகழ்ச்சி - புகழ்ச்சியாய்ப் பேசினர். 182 அ
ஆர் - அறம் நிறைந்த. 183 திறனாய்வு - ஒன்றைப்
றிய நல்லது கெட்டதாகிய - நிறை குறையாகிய திற
- நிலைமையை ஆய்வது.

18. பிம்பிசாரன் வேள்வியைத் தடுத்த காதை

ஆட்டு மந்தை காணல்

- 1 பிம்பிசாரன் எனும்வேந்தன் பேணி ஆளும்
பெருநாடாம் மகதத்தில் பெருமை பெற்று
துன்புசாரா இரத்தனகிரி எனும்பேர் துன்னும்
தொன்மலையின் பாலொருநாள் தூயோன்
நின்றான்.
- 2 அங்குநட்ட நடுப்பகலில் ஆற்ற வொண்ணு
அனல்கக்கும் வெய்யிலிலோர் ஆட்டு மந்தை
தங்கநிழல் இல்லாமல் தவிக்க, ஆயர்
தடதடென ஓடுமாறு தள்ளிச் சென்றார்.
- 3 கடும்பசியில் ஒருபுல்லும் கடிக்க ஒட்டார்.
கலுழந்துவரும் கண்ணீரே தண்ணீ ராகும்.
இடும்பைசார் ஆடுகளை ஏந்தல் கண்டான்;
எங்கோட்டிச் செல்கின்றீர் என்று கேட்டான்.
மாலையில் தான் ஆடுமாட்டை மந்தை விட்டு
மடக்கிவரு வதுவழக்கம் மனையில் தங்க.
வேளையில்லா வேளையிலே கண்ட தாலே
வியப்புற்று வினவலானான் விளம்பு மாறு.

1 தூயோன் - தூய சித்தன் - 2 நட்ட நடுப்பகல்
நடுப்பகல்; ஆற்ற ஒண்ணு - தாங்க முடியாத;
தடென - தடதட என - 'தடதட' என்பது விரைவை
நீர்த்தும் குறிப்புத் தொடர். 3 தள்ளுதல் - விரைந்து
காலதபோது பின்னே பிடித்துத்தள்ளுதல். 3 ஒட்டார்
ஒட்டன்படார்; கலுழ்தல் - அழுதல்; இடும்பை - துன்
4 மனை - வீடு. மடக்கி வருதல் - திரும்ப ஒட்டி
தல்.

5. இந்நாட்டின் தலைநகரம் எனும்சீர் பெற்ற
இராசக்கி ருகமென்னும் இனிய ஊரில்
நன்னாட்டம் உறுமன்னன் நடத்து கின்ற
நல்வேள்விக் கிவைசெல்ல நடத்து கின்றோம்.
6. என்றாயர் சொலச்சித்தன் இரும்பைக் காய்ச்சி
இன்செவியில் ஊற்றியதை ஏய்ப்பக் கேட்டு,
குன்றாத உறுதியொடு கொலையை நீக்கக்
கொண்டிட்டான் உள்ளத்தில் கொள்கை
7. வேகாத வெய்யிலதை வெய்யோன் கக்கி
வெளிவானின் உச்சியிலே வீறு கொண்டு
நோகாத தில்லையென நுவலு மாறு
நொக்குநொக்கு நொக்கென்றே நொக்கி
விட்டா

(வேறு)

8. ஆட்டுநல் மந்தையின் மையத்தில் - ஓர்தாய்
ஆடுதன் நொண்டிடும் குட்டியையும்
கூட்டியே சென்றிடப் பிண்திரும்பிக் - கூனிக்
கொலையறி யாமலே சென்றதுவே.
9. காட்டுள மாந்தர் அடித்ததாலோ - காலில்
கல்லைச் சிறுவர் எறிந்ததாலோ

5. இராசக் கிருகம் - தலைநகரின் பெயர்; நன்னாட்டம் - நல் நாட்டம் - வீடுபெறும் நல்ல நோக்கம்; வேள்வியாகம். 6. ஏய்ப்ப - ஒப்ப. 7. வேகாத வெய்யில் - வேககூடாத வெய்யில் - உண்ணும்படி காய்கறியை வேகவைக்காமல், உடம்பைக் காய்கிற வெய்யில்; வெய்யோன் ஞாயிறு; நொக்குதல் - மிகவும் தாக்கி வருத்துதல் (தென்றாக்காடு வழக்கு). 8. மையம் - நடு. கொள்கை - அழைத்திச் செல்கின்றனர் என்பதை அறியாமல் தகுட்டியைக் காப்பாற்றத் தாய் ஆடு முயல்கிறது.

வாட்டும் வலியொடு காலைநொண்டி - அது
வாய்விட்ட ரற்றி நகர்ந்த தந்தோ?

10. பார்த்திடு சித்தனும் பைதலுற்று - வல்லே
பாய்ந்துநற் குட்டியைத் தூக்கிமார்பில்
சேர்த்தே அணைத்தவண் செப்பிடுவான் - ஆட்டின்
செல்லமாம் குட்டியைக் காப்பனென்று.

(வேறு)

11. சித்தார்த்தன் பெற்றிட்ட சீரி யோளும்
செல்வமகன் இராகுலனைச் சேராப் பேறு
செத்தாலும் கேள்வியிலாச் சிறிய ஆட்டின்
செல்லநொண்டிக் குட்டியினைச் சேர்ந்த தம்மா!
12. மகவேந்தி நடந்தறியா மன்னன் மைந்தன்
மறியின்ற குட்டியினை மார்பில் ஏந்தி,
தகவேயக் குட்டியுடைத் தலையை நீவித்
தடவிநனி நெடுந்தொலைவு தாண்டிச் சென்றான்.

(வேறு)

மாலைக் காட்சி

13. மாலைப் பொழுதுமே மன்னியது - மந்தை
மாடுகள் வீடு திரும்பினவே.

9. அந்தோ - ஐயோ. 10. பைதல் - துன்பம்; அவண் - அங்கே. 11. சீரியோன் - சிறந்தவன்; பேறு - பாக்கியம்; செல்லம் - ஆசைச் செல்லம்- 12. மகவு - குழந்தை; மன்னன் மைந்தன் - சித்தோதன மன்னனுடைய செல்வமகனாகிய சித்தார்த்தன்; மறி - ஆடு; ஈன்ற - பெற்ற; தகவே - தகுதியாக; நீவித் தடவுதல் - மீண்டும் மீண்டும் தடவிக் கொடுத்தல்; நனி - மிகவும். 13. மன்னியது - வந்து சேர்ந்தது.

சோலையை நண்ணியே நங்கிலவே - எங்கும்
சுற்றித் திரிந்த பறவையெலாம்.

- 14 தாயைப் பிரிந்திடு கன்றருந்த - நன்கு
தானாகத் தாய் பால் சோரிந்ததுவே.
சேயைப் பிரிந்த பறவையினம் - இரை
தேடியே கொண்டுவந் தூட்டினவே.
- 15 மாலை மலர்கள் மணம்விசி - வண்டை
மயக்கியே தம்பால் மடக்கினவே.
காலை மலர்ந்திடு தாமரைகள் - கண்டு
கவிழ்த்துத் தலை, நனி நாணினவே.
- 16 தாய்மனை சென்றிடும் பெண்ணைப்போல் - கல்விச்
சாலையி னின்றும் புறப்பட்டுப்
போய்மனை சேர்ந்த சிறுவர்கள் - ஆடிப்
பொழுதினைப் போக்கி மகிழ்ந்தனரே.
- 17 வேலைகள் விட்டுத் திரும்பியவர் - வீட்டில்
விதவித மான உடைஉடுத்து
மாலைப் பொழுதுக்கு நன்றிசொல்லிக் - கலை
மன்றங்கள் நோக்கி நடந்தனரே.
- 18 மஞ்சள் வெயிலும் மறையுமுன்னே - ஐயன்
மறிச்சிறு குட்டி சுமந்தபடி
அஞ்சா துநகர்த் தெருக்களிலே - கண்டோர்
ஆற்ற வியக்க நடந்தனனே.

15 தம்பால் மடக்கின - தம்பக்கம் வரும்படி மடக்கி
சுர்த்தன; கவிழ்த்துத் தலை - தலை கவிழ்த்து; நாணின
வேட்க முற்றன - தாமரை மலர்கள் மாலையில் இய்த
கையாகக் கவிழ்த்து குனியும்; ஆனால், மாலை மலர்களை
கண்டு நாணி அவ்வாறு செய்வதாகக் கூறியிருப்பது
'தற்குறிப்பேற்ற அணி' ஆகும். 17 மனை - வீடு. 18
கலை மன்றங்கள் - இசை, கூத்து, சொற்பொழிவு முதலான
கலைகள் நடைபெறும் கழகங்கள். 18 மஞ்சள் வெயில் -
மாலையில் மஞ்சள் நிறமாகத் தெரியும் ஞாயிற்று ஒளி.

வேறு

நுகர மக்கள் வியந்து காணல்

- 19 அண்ணலின் துறவுக் கோலம்
அமைந்திடு தோற்றத் திற்கும்
புண்ணூறு குட்டி ஆட்டைப்
பொற்புறு தோளின் மேலே
நண்ணிடச் செய்து தூக்கி
நடந்திடும் செயற்கும் உள்ள
எண்ணரு வேறு பாட்டை
எவருமே வியப்பர் தானே!
- 20 வேந்தரின் வேள்வித் தீயில்
வெந்திடக் கொணர்வர் ஆயர்;
வேந்தரைப் போன்று காணும்
வியத்தகும் இவரும் ஆய
மாந்தரோ! அன்றி ஆளும்
மன்னரின் குலத்தர் தாமோ!
போந்தவர் இன்னார் என்று
புகலொணா தென்றார் கண்டோர்.
- 21 வறியவர் வாரி நல்கும்
வள்ளலைச் சூழ்ந்தாற் போலச்
சிறியவர் வினையாட் டாகச்
செம்மலைச் சுற்றிச் சென்றார்.
குறியபல் நாய்கள் கண்டு
குரைத்தன 'லொள்ளொள்' என்றே.

19 பொற்பு - அழகு; எண்ணரு - எண்ண அரு -
எண்ணுதற்கு அரிய; 20 ஆய மாந்தர் - இடைக்குல் மனி
தர்; புகலுதல் - சொல்லுதல். 21 சிறியவர் - சிறு பிள்ளைகள்
செம்மல் - உயர்ந்த சித்தன்; குறிய - குட்டையான;
பல் - பல; குரைத்தல் - குலைத்தல், 'லொள்ளொள்' - ஒலிக்
கிழிப்பு.

உரியநல் தெருவில் சென்றோர்
ஒதுங்கினர் வழியை விட்டே.

22 கிணற்றிலே தண்ணீர் மொண்டோர்
கிணற்றுளே குடத்தைப் போட்டு
நணற்கரு நம்பி காண
நண்ணினர் தெருவின் பக்கல்.
உணற்குநல் அமிழ்து செய்தோர்
உலையிலே பாலும் பொங்க
எணற்கரும் ஏந்தல் நோக்க
எய்தினர் மறுகின் பாங்கர்.

23 குனித்தவர் ஈரத் தோடு
குளிர்ற ஓடி வந்தார்.
கனித்தவர் மதுவை உண்டு,
கலத்தொடு கடுகி வந்தார்.
ஒளித்தபல் பொருள்க ளோடே
உற்றனர் காணக் கள்வர்.
அளித்தவர் குழவிக் குப்பால்,
அழகிழ விட்டு வந்தார்.

24 வேசியர்ச் சார்ந்த காம
வெறியரும் மறந்து தம்மை,
வேசியர் உடையைச் சுற்றி
வெளியிலே வந்து பார்த்தார்.

22 நணற்கரு - நண்ணற்கு அரு - அடைதற்கு அரிய
நம்பி-சித்தனை; தெருவின் பக்கல் - தெருப்பக்கம்; உணற்கு
- உண்ணற்கு - உண்ணுவதற்கு; அமிழ்து - உணவு;
எணற்கரும் - எணற்கு அரும் - எண்ணற்கு அரிய; மறுகு
- தெரு; 23 மதுவை உண்டு கனித்தவர்; கலம் - கள்ளு
மொந்தை; கடுகி விரைந்து; ஒளித்த - திருடி. மறை
வாய் ஒளித்துவைத் திருந்த; காண உற்றனர்; பால் அளித்
தவர். 24-வேசியர் - பரத்தையர் - விலை மாதர்; தம்மை

மீசையைச் சிரைத்தோர் ஒற்றை
மீசையைச் சிரைக்கா துற்றார்.
காசையும் மறந்து, விற்போர்,
கடையினை விட்டு வந்தார்.

சீதையின் நகைகள் பெற்று,
சீறிடும் குரங்குக் கூட்டம்
ஈதிதற் குரிய தென்றே
இம்மியும் அறியா தெங்கும்
ஏதையும் உறுப்பு மாற்றி
எய்திட அணிந்தாற் போல,
மாதரும் உறுப்பு மாற்றி
மணிகலன் அணிந்து வந்தார்.

வீட்டையும் பூட்ட வில்லை;
வேறெதும் காவல் இல்லை.
மாட்டையும் கன்றே ஊட்ட
மடியிலே பாலும் இல்லை.
வாட்டிடும் பிணியி னாலே
வருந்தினோர் வலிம றந்தார்

மறந்து; சிரைக்காது உற்றாரா - சிரைக்காமல் அதரு
வை அடைந்தார்; விற்போர்-வணிகர். 25 ஈதிதற்கு
- ஈது இதற்கு உரியது - இந்த நகை இந்த உறுப்புக்கு
உரியது; ஏதையும் - எந்த நகையையும். மணி கலன் -
மணிகளால் ஆன ஆபரணங்கள். இராவணன் சீதையை
எடுத்துச் சென்ற போது, சீதை தன் நகைகளைக் கழற்றிக்
கீழே எறிந்தாள்; அவற்றைக் கிட்கிந்தைக் குரங்குகள்
எடுத்து, எதை எதை எங்கே எங்கே அணிய வேண்டும்
என்பதை அறியாமல் உறுப்பு மாற்றி அணிந்து கொண்
டதைப் போல, இங்கே பெண்கள், காணவரும் விரை
விலே கலங்களை உறுப்பு மாற்றி அணிந்து ஓடிவந்தனர்.
26 மடி - பசுவின் பால் மடி; வீட்டுதல் - அழித்தல்,
வருத்தல். விழி உண - விழி உண்ண-கண்கள், சித்தனது

வீட்டிடும் பசினோ யுற்றோர்
விழியுணப் பசியும் தீர்ந்தார்.

- 27 இன்னணம் தெருவில் உள்ளோர்
இன்பொடு வியந்து காண
அண்ணலும் நடந்து, நொண்டி
ஆட்டினைச் சமந்த வாறு
மன்னவன் வேள்வி செய்யும்
மனைதனை அடைந்தான்: அங்கே
எண்ணரு மறிகள் யாவும்
எய்திடக் கண்டு நொந்தான்.
- 28 கொல்லவே மந்தை ஆட்டைக்
கூறும் கத்தி, கூற்றை
வெல்லவும் வல்லோர் ஆட்டை
வெட்டிடும் கொடிய தீயோர்,
செல்லுறு குருதி பாயச்
செவ்வனே அகன்று நீண்ட
கல்லினால் கட்டி யுள்ள
கால்வழி, எல்லாம் கண்டான்.

(வேறு)

கொலைக் களம்

- 29 மன்னன் அமைச்சர் புடைகுழ - வேள்வி
மன்றுள் நடப்பதைப் பார்வையிட்டான்.

காட்சியாகிய உணவை உண்டதால், வாய் உண்
வேண்டிய பசினோய் தீர்ந்து போயிற்று. 27 மன்னவன்
பிம்பிசாரன்; மனை - அரண் மனைப் பகுதி: எண்ண
- எண்ண அரு - கணக்கிட்டு எண்ணுதற்கு முடியா
28 ஆட்டைக் கொல்ல; கூற்று - எமன்; செல்லு
- செல்கின்ற; குருதி - இரத்தம்; கால் வழி - வாய்க்கால்

பன்னரு வேதியர் கூட்டத்தார் - பல
பண்டங்கள் இட்டே எரிவளர்த்தார்;

- 30 ஆர மரக்கட்டை அத்தியில் - பற்ற
ஆயிரம் ஆயிரம் இட்டனரே;
சேரத் தவநனி சோமபானக் - கள்ளைச்
செந்தியில் வானாய்ப் பொழிந்தனரே;
- 31 எண்ணெயும் கண்டிடா ஏழைமக்கள் - நாட்டில்
எண்ணிலார் ஏங்கி இருக்கையிலே,
வெண்ணெய் உருக்கிய நெய்க்குடங்கள் - பல
வேள்வி நெருப்பிலே கொட்டினரே;
- 32 பிம்பிசா ரர்மிகச் செய்திட்ட - தீய
பிழைகள் பொறுத்துப் புரந்திடவே
வெம்பவே வெட்டிடும் ஆடுகளைத் - தேவர்
விரும்பியே ஏற்றிட வேண்டினரே;
- 33 வேதத்து மந்திரம் ஒதிமிகக் காதில்
வெடிக்கத் தவனையாய்க் கத்தினரே.
ஒதும் சாத்திரச் சொற்படியே - எல்லாம்
ஓர்ந்து நிகழ்த்தி முடித்தனரே.
- 34 வான வரைப்போய் அழைப்பதுபோல் - எரி
வானினை முட்ட எழுந்ததுவே.

29 மன்னன் - பிம்பிசாரன்; புடைகுழல் - பக்கத்தில்
ஒன்று வருதல்; வேள்வி மன்று - யாகம் செய்யும் இடம்;
வேதியர் - வேதம் வல்லார். 30 ஆரமரக் கட்டை - சந்
சேர மரக் கட்டை; சோமபானம் - தேவர்கள் விரும்புவ
சேரக் கூறப்படும் மதுவகை; வானாய் - மேகம்போல். 32
புரந்திட - (மன்னரைக்) காக்க; 33 ஓர்ந்து - ஆய்ந்து,
ஒன்று. 33 வெடிக்க - வெடி போல் ஒலிக்க; தவனையாய் -
தவனை போல்.

மானமார் வேதியர் கூட்டத்தார் - வெட்ட
மறிகள் கொணர்ந்து நிறுத்தினரே.

- 35 மக்களுள் சில்லோர் இடுகாட்டைக் - கண்டு
'மாழ்கியே அச்சம் அடைவதுண்டு.
மக்கள் வயிற்றை இடுகாடாய் - எண்ணி
மறிகளும் அஞ்சி நடுங்கினவே.
- 36 ஏந்தவே மாலை கழுத்திலிட்டார் - பின்
இறுக்கியே வாயையும் சுட்டிவிட்டார்;
மாந்த உதவும் அவிக்காக - உயிர்
மாய்க்கவும் வாளினை ஒங்கினரே.

(வேறு)

வேள்வியைத் தடுத்தல்

- 37 அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலினும் - ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்றென்று - சாலத்
தவிக்கும் மறிகளைக் கொல்லுமுன்பே - சித்தன்
தாவியே பாய்ந்து தடுத்திட்டான்.
- 38 வேத மறையோர் தமைநோக்கி - ஐயன்
வேதனை யோடு விளம்பலுற்றான் - இரு
காது கொடுத்துநீர் கேட்டிடுவீர் - ஏற்குக்
கணக்காய்ப் பதிலும் பகர்ந்திடுவீர்.

34 வானவர் - தேவர்; வான் - விண்; மானம்
அகங்காரம். 35 இடுகாடு - பிணம் இடும் இடம்; மாழ்கி
மயங்கி - ஆடுகள், மாந்தரின் வயிறுகளைக் கண்டு இடு
காடாய் எண்ணி அஞ்சுவதாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டுள்
ளது. 36 ஏந்த - மேலே பொருந்த; மாந்த - உண்ண;
அவி - தேவரை அடைவதற்காக வேள்வித் தீயில் இடும்
உணவுப் பொருள். 37 வேட்டல் - வேள்வி செய்தல்;
செகுத்து - கொன்று; நன்றென்று - நல்லது என்று
கருதி; 'அவி சொரிந்து' என்னும் (259) குறளை நோக்குக
சால - மிகவும். 38 மறையோர் - வேதியர். ஏற்கு -
எனக்கு.

ஒருவர் பிழைத்திடப் பல்லுயிரை - வாளால்
ஒங்கியே வெட்டின் இனும் தீமை - ஆர
மருவிடும் என்றே அறியீரோ - மேலும்
மன்னனைத் தீவினை மன்னிடுமே.

- 40 மறிகளை வெட்டியே தீயிலிடின் - தேவர்
மாந்திட எவ்வாறு சென்றிடுமோ? - தீய
வெறிகொடு நீங்களே வெட்டியிட்டு - உம்
விலாக்கள் புடைத்திட உண்டிடுவீர்.
கடவுளின் பிள்ளை உயிரனைத்தும் - அந்தக்
கடவுளுக் கேயவ் வுயிரைவெட்டி - முழு
மடவோர் படைத்திடின் உண்ணுவாரோ - தாயும்
மக்களை உண்ணும் மரபுமுண்டோ?
- 42 ஒவ்வொரு பண்பார் உயிர்முழுதும் - நீடு
உலகிலே வாழ விரும்பிடுமே - நீர்
இவ்வொரு செய்தியை அறியீரோ - உமை
இறக்கவே செய்திடின் ஏற்பீரோ?
- 43 ஆடுகள் செய்யும் அரியநன்மை - யாதும்
ஆய்ந்துபா ரீரோ! அவை குளிரை - மிகச்
சாடிடும் கம்பளி தோலானே - சுவை
சார்ந்தநற் பாலும் கொடுத்திடுமே!

39 இனும் - இன்னும் (இடைக்குறை); ஆர -
மிகவும்; மருவிடும் - சேரும்; மேலும் மன்னிடும் - இக்
கொலையால், மன்னலின் தீவினை கழிவதற்குப் பதிலாக
மேலும் கூடுதலாகும். 40 வெறி கொடு - வெறி கொண்டு;
விலாக்கள் புடைத்திடல் - வயிற்றின் இருபக்கமும் உள்ள
விலாக்கள் உப்புதல். 41 முழு மடவோர் - முழு மடையர்;
மரபு - வழக்கம். 42 ஒவ்வொரு பண்பு ஆர் - ஒவ்வொரு
வகைக் குணம் பொருந்திய. நீடு - நீண்ட காலம். 43 சாடு
தல் - எதிர்த்து நீக்குதல்.

- 44 ஆடுகள் செய்யும் நன்மையெலாம் - உமக்கு
அளவறு தீமையாய்த் தோன்றிடுமோ? - இந்த
ஆடுகள் மக்களின் சார்பின்றித் - தாமே
அருந்த உணவுநீர் தேடிடுமே!
- 45 மாந்தர் ஒருவரை மாய்த்துவிடின் - மன்னர்
மானும் ஒறுப்பும் அளித்திடுவார் - நீர்
மாந்தப் பிறையிர் மாய்ப்பதனை - எந்த
மறைமொழி நல்லதென் றுரைத்திடுமோ!
- 46 உலகிலே மக்களும் உண்ணுதற்கே - எந்த
உயிரையும் கொல்லா உணவிலையோ? - காண
அலகில் கனிகாய் கிழங்குகரை - எங்கும்
அருந்த அழகாய் நிறைந்துளவே.
- 47 வேள்விப் பெயரினைச் சொல்லிமிக - ஆட்டை
வெட்டியே உண்ண வழிவகுத்தோர்
மாள்வ துறுதி; கொலைசெய்ய - இனி
மறுத்திடு வீரென மண்டியிட்டான்.

(வேறு)

- 48 மன்னனை ஐயன் நோக்கி
மறிகளை வெட்டும் வேள்வி
இன்னமும் செய்ய வேண்டா;
இதனினும் தீய தல்லை;

44 அளவு அறு - அளவு அற்ற; சார்பு - தொடர்பு
துணை; அருந்த - உட்கொள்ள. 45 மானும் ஒறுப்பு
கொலைத் (மரண) தண்டனை; மாந்த - உண்ண; மறை
மொழி - வேத வாக்கு. 47 விதி - சட்டம் (நியாயம்).
மண்டியிடுதல் - கால்களை மடக்கி முழந்தாள்களை ஊன்றித்
கேட்டுக் கொள்ளுதல்.

- என்னவே வேண்ட, மன்னன்
ஏந்தலைப் புரிந்து கொண்டு
பொன்னனை அடிகள் போற்றிப்
பொறுத்தருள் கென்று தாழ்ந்தான்.
- 49 வேந்தனே வணங்கும் போது
வேறுளார் நிலைதான் என்ன!
போந்தபல் வேதி யர்கள்
பொன்றிட ஆட்டை வெட்டி
மாந்திடக் கொள்ளெண் ணத்தில்
மண்விழ, உள்ளம் மாழ்கி
ஏந்தலே பொறுத்திட் டெம்மை,
இன்னருள் புரிக என்றார்.
- 50 மன்னவன் பிம்பி சாரன்
மயக்கமும் தெளிந்து தேர்ந்தே
தன்னரு நாடு முற்றும்
தயங்கிடா துயிரைக் கோறல்
பன்னருங் குற்றம் என்று
பறையறைந் திடவே பண்ணிப்
பின்னரும் அதற்கு வேண்டும்
பெருந்துணை பலவும் செய்தான்.

(வேறு-ஆசிரியப்பா)

மன்னனின் வேண்டுகோள்

51 மகத நாட்டு

மன்னன், துறவியைத்

48 மன்னனை - பிம்பிசாரனை; ஐயன் - சித்தன்.
இன்னமும் - இனிமேலும்; பொன் அனை - பொன்
போன்ற. 49 பொன்றுதல் - அழிதல்; கொள்ளெண்ணம்
கொண்ட எண்ணம். 50 தன்னரு - தன் அரிய;
தயங்கிடாது - தயக்கம் கொள்ளாமல்.

- தகவே அறிந்து
தாள்களைப் பணிந்தே,
52 இளமை யிலேயே
ஏனோ துறந்திட
உளமது கொண்டீர்?
உரிய தோஇது?
- 53 உற்ற இவ் வுலகின்
உயரிய இன்பம்
முற்றும் துய்த்தபின்
முதுமையி லேயே
- 54 நற்றவம் புரிய
நாடுதல் முறையெனச்
சொற்றிட, துறவி
சொல்லுவன் அவற்கே:
- 55 இளமையில் புதையும்
சேற்றில் இறங்கியோர்
வளம்பெற மீண்டும்
வந்திடா தழுந்துவர்.
- 56 ஐந்தில் வளையாத
தைம்பதில் வளையுமா?
வந்தோம் உலகில்,
வாழ்ந்தோம், என்றுபின்
- 57 மாள்வதில் எந்த
மதிப்பும் இல்லை

52 உரியதோ இது - உமக்கு இது உரியதா - ஏற்றதா.
53 உற்ற - வந்து பிறந்து சேர்ந்துள்ள. 54 சொற்றிட -
சொல்ல; அவற்கு - அந்தப் பிம்பிசாரனுக்கு. 57
மாள்வது - இறப்பது; மீளாத்துயரின் - மீளமுடியாத
துன்பத்திலிருந்து.

- மீள்வது என்றோ
மீளாத் துயரின்?
58 இன்பமெல் லாரும்
எய்திட விரும்பின்,
துன்பம் முற்றும்
தொலையத் துறந்தே
- 59 உலகுக் கறிவுரை
உரைப்பவர் யாரோ?
கலகப் புலன்களைக்
கடிந்திடின் அன்றோ
- 60 உலகில் உய்யலாம்
என்றே உரைத்திட,
அலகில் மதிப்புறு
அண்ணலை நோக்கிப்
- 61 பிம்பி சாரன்
பெரிதும் வேண்டுவான்:
நம்பியே! உமக்கு
நண்ணிய துயரம்
- 62 என்ன என்றே
இம்மியும் அறிந்திலேன்.
துன்னும்உம் நாட்டில்
துயரெதும் இருப்பின்,
- 63 என்னுறு நாட்டில்
ஈவனோர் பகுதி

59 கலகப் புலன்கள் - கலகம் செய்யும் ஐந்து புலன்
கள் - அவை : கவை, ஒளி, ஊறு, ஒலி, நாற்றம் என்
பன்; கடிதல் - கடிந்து நீக்குதல். 60 அண்ணல் - சித்தன்.
61 நம்பியே - சிறந்தவரே (சித்தனே). 62 துயர் எதும்
துன்பம் ஏதேனும்.

- மன்னி அதனை
மாண்பொடு ஆண்டே
- 64 என்றும் மகிழ்ச்சி
எய்திட வாழ்வீர்!
என்றே உரைத்திட,
ஏந்தல் இயம்புவான்:
- 65 நங்கிநா டானாதல்
தாள்களில் பூட்டும்
நங்கச் சங்கிலி,
தகவாய் உணர்மின்.
- 66 உமதுபே ருதவிக்கு
உரியதென் நன்றி.
உமது நாடும்
உவப்பொடு வாழ்க!
- 67 தடையே இலாமல்
தனியிடம் ஏக
விடையும் கொண்டேன்;
வேந்தே வருகிறேன்;
- 68 என்றுசித் தார்த்தன்
இனிக்க இயம்பித்
துன்றினான் நடந்து
தொலைவிடம் ஒன்றையே.

63 என்னு - எனக்கு உற்றுள்ள - என்னுள்
சுவன் - கொடுப்பேன். மன்னி - இங்கே நிலைத்திரு
65 தாள்கள் - கால்கள். 66 உவப்பு - மகிழ்
67 வேந்தே - (பிரம்பிசார) மன்னனே. 68 துன்று
நெருங்கிச் சேர்தல்; தொலைவிடம் - தொலைவு இடம்.
தொலை தூரத்தில் உள்ள ஓரிடம்.

19. ஆயர் சிறுவன் அமிழ்தாட்டு காதை

ஆய்ச் சிறுவன் அமிழ்தாட்டல்

- 1 வீடுமனை துறந்துவந்த விறலோன் மேலாம்
வீடுபெறும் உயர்நிலையை விரும்பித் தேடிக்
காடுமலை எலாந்திரிந்து கஞ்சி யின்றிக்
கடும்வெயிலும் தாங்காமல் கால்கள் நோக,
வாடிமண்ணில் சாய்ந்துவிட்டான் வருத்தம் மிக்கு;
வழிப்போக்கர் பார்த்தருகே வரவே இல்லை.
ஆடுமேய்க்கும் ஆய்ச்சிறுவன் அங்கு வந்தான்;
ஆர்தழைகள் கொண்டுவந்தே அமைத்தான்
பந்தர்.
- 2 உருவத்தைப் பன்முறையும் உற்று நோக்கி
உயர்குலத்தார் இவரென்றே உளத்தில்
கொண்டான்;
வெருவித்தன் குலமெண்ணி வீணே தாழ்ந்து,
வீழ்ந்துகிடப்பவன்மெய்யை விரலால் தீண்டான்;
வருவித்தான் அவரருகே வளமார் ஆட்டை;
வாய்க்குள்ளே பால்பீய்ச்சி வார்த்து நின்றான்.
ஒருவச்செய் துறுபசியை, உடலைத் தேற்ற,
உயர்ந்தவனும் கண்விழித்தே உற்றுப் பார்த்தான்.
- 3 இன்னும்பால் ஒருசிறிதே சுதல் வேண்டும்.
ஏதாவ தொருகலத்தில் எடுத்து வாராய்

பாடல்: 1 விறலோன் - வெற்றிப் பெருமை உடையவன்;
மேலாம் வீடு - மோட்சம்; ஆய்ச் சிறுவன் - ஆயர் குலச்
சிறுவன்; ஆர்தழைகள் - நிறைந்த தழைகள்; பந்தர் -
பந்தல். 2 பெய் - படம்பு; ஒருவச் செய்தல் - நீங்கச்
செய்தல்; உறுபசி - மிக்க பசி (உறு - உரிச்சொல்);
உயர்ந்தவன் - சித்தார்த்தன்.

என்ன இளந் துறவி அவண் இயம்பக் கேட்டே
இடைச்சிறுவன் நடுநடுங்கி இன்ன சொல்வான்
மன்னுமுயர் குலத்தீர்நீர் மாடும் ஆடும்
மந்தையிலே மேய்க்குங்கீழ் மரபி னோன்றான்,
என்னுடைய கலயத்தில் இனிய பாலை
எடுத்துவந்தே உமக்களித்தல் ஏலா தென்றான்.

ஒன்றே குலம்

- 4 உயர்குலமோ தாழ்குலமோ ஒன்றும் இல்லை.
ஒர்குலமே எல்லாரும்; உண்மை ஈதாம்.
உயர்குலத்தார் உடம்பினிலே ஓடும் செந்நீர்
ஒவ்வாதார் குருதியினும் உயர்ந்த தில்லை.
உயர்திணையும் அஃறிணையும் ஒன்று சேர்ந்தே
உடலுறவால் பிள்ளைபெறல் உலகில் இல்லை
உயர்குலத்தா ரொடுதாழ்ந்தோர் உடலால் ஒன்றின்
ஒண்மகவு பிறப்பதாலெக் குலமும் ஒன்றே.

(வேறு)

- 5 பிறந்திடும் போது யாதும்
பெருமையோ சிறுமை தாரே
அறிந்திட உடம்பில் எங்கும்
அழிகுறி ஒன்றும் இல்லை.

3 கலம் - பாத்திரம்; என்ன - என்று; அவன் - அவ்விடத்தில்; இன்ன - இத்தகையவை (பின்வருபவை - குறிப்பு வினையால் அணையும்பெயர்); மந்தை - ஆட்டு மந்தையும் மாட்டு மந்தையும் மேயும் இடத்திற்கும் மந்தை என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டது; மரபு - குலம்; கலயம் - பாத்திரம்; ஏலாது - பொருந்தாது. 4 செந்நீர் - இரத்தம். ஒவ்வாதார் - சமம் இல்லாதவர் என சொல்லப்படுபவர்; குருதியினும் - இரத்தத்தைக் காட்டிலும்; உயர்திணை - உயர்ந்த மக்கள் இனம்; அஃறிணை - மக்கள் அல்லாத மற்றவை; ஒண்மகவு - ஒளி உள்ள - நல்ல பிள்ளை.

இறந்திடும் போதும் யாரும்
எதுவுமே எடுத்துச் செல்லார்.
சிறந்திடும் செயலா லன்றிச்
சிறப்பிலை பிறப்பி னாலே.

இந்தநேர் வழியாய்ப் பல்லோர்
ஏகியே இருப்பார்; ஆனால்,
நொந்திடும் என்னைக் கண்டு
நொந்தவர் யாரும் இல்லை.
வந்தநீ மட்டும் என்னை
வாழ்ந்திடச் செய்த தால்நீ
எந்தஓர் குலத்தார் தம்மின்
இமயமாய் உயர்ந்து விட்டாய்.

- 7 இட்டவர் உயர்கு லத்தார்,
இடாதவர் தாழ்கு லத்தார்;
பட்டறிந் துயர்ந்தோர் சொன்ன
பாங்குறும் மொழியாம் இஃது.
கெட்டவர் பிறரைத் தாழ்த்திக்
கெடுத்திடல் இனியும் உண்டோ?
மட்டமாம் வேறு பாட்டை
மாய்த்திட வந்தேன் தம்பீ.

5 அறிகுறி - அடையாளம். ஈண்டு, "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்னும் (972) திருக்குறள் காண்க. 6 குலத்தார் தம்மின் - குலத் தாரைக் காட்டிலும். 7 இட்டவர் - பிறர்க்குக் கொடுத்தவர்; இடாதவர் - கொடுக்காதவர் - "சாதி இரண்டொழிய" என்னும் ஔவையின் நல்வழிப் (2) பாடல் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. பட்டறிதல் - அனுபவப்பட்டு அறிந்திருத்தல். பாங்கு - நல்ல பண்பு; கெட்டவர் - கெட்ட இயல்புடையவர். மாய்த்திடல் - அழித்தல்.

- 8 கடவுளைத் தொழுது போற்றும்
கடைமடை யர்கள் பல்லோர்,
கடவுளே உலகைத் தோற்றிக்
காத்திடு கின்றார் என்பர்.
கடவுளின் மக்க ளாகக்
கருதிடும் மாந்த ருள்ளே
தொடவுமே தகாதார் உண்டோ?
'தூதூ' உமிழ்க காறி.
- 9 மாட்டினைத் தொழுவார் போற்றி;
மக்களைத் தொடவே மாட்டார்.
மாட்டினும் இழிந்த தாமோ
மக்களின் பிறவி? மற்றும்
வீட்டினுள் வரலாம் தாழ்ந்த
விலங்குகள்; ஆனால் மக்கள்
வீட்டினுள் வரற்க என்று
விதித்துளார் வெட்க மின்றி.
- 10 உண்ணுநல் வெண்ணெய், பால், மோர்,
உருக்கிடும் வெண்ணெய், தாமே
பண்ணுதல் அரிய தென்று
பலருமே தொடலாம் என்பர்.
தண்ணிய நீர்துள் பின்றித்
தரையிலே கிடைப்ப தாலே
மண்ணுறு நீரை மட்டும்
மற்றவர் தொடலா காதாம்.

8 கடை மடையர் - கடைப்பட்ட அறிவினிகள். 9 மாட்டினும்-மாட்டைக் காட்டினும்; வரற்க - வராமல் இருப்பாராக; விதித்துளார் - சட்டம்போல் கட்டுப்பாடு செய்துள்ளார் 10 பண்ணுதல்- தயாரித்தல்; அரியது-சிரமமானது. தண்ணிய - குளிர்ந்த (குறிப்புப் பெயரெச்சம்); தரையிலே - பூமியில்; மண்ணுதல் - கழுவுதல், குளித்தல், தூய்மை செய்தல்.

- 11 உண்டிடும் உணவை, ஓணான்,
உடம்பு, தேள், அரணை, பல்லி,
அண்டிடும் காக்கை, கோழி,
ஆடு, நாய், மாடு, பூனை
கண்டிட லாகும் என்னும்
கய்வரே, மற்ற மக்கள்
கண்டிட லாகா தென்பர்;
கடைந்தெடு மடமை ஈதாம்.
- 12 தம்பிநீ கொடுக்கும் பாலே
தக்கது; குடிப்பேன் யானும்.
வெம்பிநீ வருந்த வேண்டா;
விரைவினில் கொணர்க என்று
நம்பிதான் கேட்க, பையன்
நனிமகிழ் வுற்றுப் பாலைச்
செம்பிலே கொணர்ந்தே ஈயச்
சீரியோன் அருந்தி னானே.
- 13 அருந்திய வுடனே சோர்வும்
அகன்றிடச் சிறாணை நோக்கி
விருந்துநீ செய்த தாலே
விரைவிலே உயிர்பிழைத்தேன்!
பெருந்தகைப் பிள்ளாய்! நல்ல
பேறுநீ பெற்று வாழ்க!
பிரிந்துநான் செல்வேன் என்று
பீடுறும் அண்ணல் போந்தான்.

11 கயவர் - கீழோர்; கடைந்தெடுத்தல் - கடைந்து உண்டாக்குதல்; மடமை - முட்டாள்தன்மை; 12 நம்பி - சித்தார்த்தன்; ஈய - கொடுக்க; சீரியோன் - சிறந்த சித்தன். 13 சிறான் - சிறுவன்; பெருந்தகை - பெரியபெயர்; பிள்ளாய் - பிள்ளையே; பேறு - பாக்கியம்; பீடு - பெருமை.

(வேறு)
ஆசிரியர் கூற்று

- 14 'சிறுதுரும்பும் பல்குத்த உதவும்' என்று
சீரியோர் செப்பியது சிறந்த உண்மை.
சிறுபையன் ஈந்திட்ட செம்புப் பாலால்
சீரியனைப் பெற்றுலகு சிறந்த தன்றே?
- 15 மேற்குலத்து மாக்களும், மேன் மேலும் செல்வம்
மிக்கவரும் தம்நலமே மிகவும் கொள்வர்.
தாழ்குலத்தின் ஏழையரே தளர்ந்தோர்க் குக்கை
தந்திடுவர் என்பதுதான் சூக்க உண்மை.

14 சீரியோர் - சிறந்த பெரியோர்; சீரியன் - சிறந்த சித்
தார்த்தன். 15 மாக்கள் - தம் நலமே உடைமையால்
மாக்கள் எனப்பட்டனர்; கை தந்திடுவர் - கை கொடுத்த
துக் காப்பாற்றுவர்.

துறவியர் சிலரொடு தொடர்பு
கொள் காதை

ஆசிரியப்பா

பார்க்கவத் தவப் பள்ளி

- 1 பார்க்க வர்தவப்
பள்ளியில் உளோரைப்
பார்க்கச் சென்றார்
பண்புறு சித்தர்.
- 2 ஆங்குளோர் அவரை
அன்பொடு வரவேற்றுப்
பாங்காய்ப் பேசிப்
பரிவு காட்டினர்.
- 3 இத்தகு பள்ளியை
இன்றே யானும்
நத்தி முதல்முதல்
நண்ணிக் காண்கிறேன்.
- 4 எனக்குத் தவமுறை
எல்லாம் விளக்கி
இனிக்கக் கூறுவீர்
என்று அவர் வேண்ட,
- 5 பார்க்கவ வேதியர்
பகர்ந்தார். பலவும்:
வேர்க்க உழவர்
விளைத்தபண் டங்களை

1 தவப்பள்ளி-தவம் செய்யும் இடம். 3 நத்தி-விரும்பி;
5 அவர் - சித்தர்.

- 6 ஏமமாய் உண்ணார்.
இரும்பெரும் காட்டில்
தாமா விளைந்த
தானியம், காய்கனி,
- 7 கீரை, மலர்கள்,
கிழங்குகள் இவற்றையே
ஆர உண்பர்
அருந்தவர் சிலலோர்;
- 8 புல்லை மட்டுமே
புசிப்பவர் ஒருசிலர் -
மெல்லக் காற்றை
மிசைவர் ஒருசிலர்;
- 9 நீருள் மூழ்கியும்
நெருப்பிடை நின்றும்
ஆரச் சில்லோர்
ஆற்றுவர் கடுந்தவம்.
- 10 இவ்வாறு செய்யின்
இனிய துறக்கம்
செவ்வையாய் அடையலாம்
என்று செப்பினார்.
- 11 இவ்வுரை கேட்ட
ஏந்தல் எண்ணுவார்:
இவ்வுலகு விட்டே
எங்கோ உள்ள
- 12 துறக்கம் நண்ணித்
துய்க்கும் இன்பம்

6 ஏமம் - இன்பம். 7 ஆர - நிறைய, பொருந்த
மிசைதல்-உண்ணல் - உட்கொள்ளுதல். 9: ஆற்று
செய்வர். 10 துறக்கம்-சுவர்க்கம்.

- சிறக்கப் பெறவே
செய்கின் றனர்தவம்.
- 13 அந்த உலகில்
அடையும் இன்பம்
இந்த உலக
இன்பம் போன்றதே.
- 14 இதற்குத் தானா
இவ்வாறு உடலை
வதக்கி வாட்டி
வருத்திட வேண்டும்?
- 15 புல்லை மட்டும்
புசிப்பதால் துறக்கம்
செல்லலாம் என்றால்
அவ்வணம் செய்யும்
- 16 மானும் துறக்கம்
மன்னுதல் உண்டோ?
மீனும் நீரில்
மின்னி வாழ்வதால்
- 17 அதுவும் துறக்கம்
அடைவது உறுதியோ?
எதுவும் யாரும்
எங்கும் செய்யலாம்.
- 18 இதனால் எவர்க்கும்
ஏற்றம் இல்லை.
இதயத் தூய்மையே
இருக்க வேண்டுவது.

16 மானும் - மான் என்னும் விலங்கும், மின்னி - பளி
த்தி (பளிச்சிட்டு). 18 ஏற்றம்-உயர்வு; இதயம்-உணர்வு
ஆகும்.

- 19 மிகத் தூய்மை உடல்
மேவலாம் புனலால்;
அகத்தை அடக்கினே
அகத்தாய் மையுறும்-
- 20 என்னவே தமக்குள்
எண்ணிச் சிலநாள்
மன்னி அங்கே
மகிழ இருந்தபின்.
- 21 விடைதரு மாறு
வேண்ட, துறவோர்,
'உடலை விட்டே
உயிர்போக உடன்படோம்.
- 22 இங்கே நீவிர்
எம்முடன் என்றும்
தங்கி யிருந்து
தவஞ்செய வேண்டும்' -
- 23 என்று வேண்ட
இனியவர், அவர்க்கு
நன்றி செலுத்தி
நவில லானார்;
- 24 அன்பு நீர்க்குள்
ஆழ்த்தினீர் என்னை.
இன்பொடு இங்கே
என்றும் இருப்பதோ?

19 புனல்-தண்ணீர்; 21 துறவோர் - (அங்கிருந்த) துறவிகள் - உயிர்போன்ற உம்மை உடல் போன்ற எம்மை விட்டுப் பிரிய உடன்படோம். 23 இனியவர்-இனிய சித்தர்.

- 25 நண்பினும் சிறந்த
நற்றுணை இல்லை-
துன்பமே எனக்கும்
துறவியர்ப் பிரிவது.
ஆனால்,
- 26 என்னுடை இலக்கை
எய்திட வெளியே
துன்னிட உள்ளம்
துணிந்தேன் அடியேன்.
- 27 உமக்கும் எனக்கும்
உள்ளது வேற்றுமை.
நமக்குள் என்ன!
நவிலுவேன் தெளிவாய்!
- 28 உம்மனோர் குறிக்கோள்
துறக்கம் உறுவது;
எம்மனோர் குறிக்கோள்
இப்பிறப்பு அறுத்தல்.
- 29 எனவே யானும்
இங்கிருந் தேக
முனமே எண்ணி
முடிவுசெய் திட்டேன்-
- 30 என்ற சித்தர்க்கு
இயம்புவார் ஒருவர்:
நன்று நுமது
நாட்டம்; அடுத்தினி,

25 நற்றுணை-நல்ல துணை; துறவியர்ப் பிரிவது - துறவியராகிய உங்களைப் பிரிவது. 26 இலக்கு-குறி. 28 உம்மனோர் - உம் போன்றவர்; எம்மனோர் - என் போன்றவர்; 29 முனமே - முன்னமே (இடைக்குறை). 30 ஒருவர்-ஒரு துறவி.

- 31 அரும்பெருந் துறவியாம்
ஆலார காலாமர்
பெருந்தவம் புரியும்
பெருமைசால் பள்ளியை
- 32 அடைந்து நீவிர்
அறிவுரை பெற்றிட
நடந்துட னேசெலல்
நன்றென; சித்தர்
- 33 தடந்தனை வினவித்
தகவாய் மேலே
கடந்து சென்றார்
கடுவழி பலவே.

ஆலார காலாமர்

- 34 மகத நாட்டுள
பாண்டர மலையின்
குகையிலே உள்ள
'வைசு வந்தரம்'
- 35 என்னும் பள்ளிக்கு
ஏந்தல் சென்று அவண்
மன்னும் அந்தண
மாபெருந் துறவியாம்
- 36 ஆலார காலாமர்
தம்மை அடைந்து

31 ஆலார காலாமர் - ஒரு பெரிய துறவி. 33 தடந்தனை-தடம்தனை - வழியினை; வினவி - கேட்டு அறிந்து; கடுவழி - கடுமையான காட்டு வழி. 34 பாண்டரம் - ஒடுமலையின் பெயர்; வைசுவந்தரம் - தவப் பள்ளியின் பெயர். 36 காலாமர் தம்மை - காலாமரை; தோலா-தோற்கார்.

- தோலா மொழிகளைத்
துன்பம் அறுத்திட
- 37 அருளுக என்றே
அடிபணிந்து வேண்டினார்.
மருளறு காலாமர்
மகிழ்வொடு ஏற்றே
- 38 அறிவுரை நல்கி
அறம்பல விளக்கினார்.
செறிவுறு மொழிகளைச்
செவியில் மடுத்தது,
- 39 சித்தர் அவற்றைச்
செவ்வனே ஆய்ந்து
மெத்தக் கருத்து
வேற்றுமை கண்டார்.
- 40 உடலிலே 'நான்' எனும்
ஒருபொருள் உள்ளது.
கெடலில் ஆன் மாஎனக்
கிளத்துவ திதனையே -
- 41 என்று காலாமர்
இயம்பிய கருத்தை
நன்றெனக் கொளாது
நவில்வார் மறுப்பு;
- 42 ஒருபொருள் தனையும்
உற்ற அதன் குணத்தையும்
கருத்தள வில்நாம்

மருள் - மனமயக்கம். 38 செறிவுறல் - கருத்து நிறைவு. 40 கிளத்துவது - சொல்லுவது; 41 கொளாது - கொள்ளாது.

- பிரித்துக் காண்கிறோம்.
எடுத்துக் காட்டு -
- 43 வெப்பம் வேறு
நெருப்பு வேறெனத்
தப்பா துளத்தில்
தகவாய் உணர்கிறோம்.
ஆனால்,
- 44 இரண்டையும் பிரித்தே
இருவேறு பொருளாய்
முரண்டிடாது காட்சியில்
காண முடியுமோ?
- 45 அடைவே இதனை
ஆயாது நோக்கின்,
உடல்வேறு 'நான்' எனும்
உயிர்வேறு என்பதாய்
- 46 எண்ணத்தில் தெரியினும்
இரண்டையும் வேறாய்க்
கண்ணெதிர் காட்சியில்
காண ஒண்ணுமோ?
- 47 உருவம், எண்ணம்,
உணர்ச்சி, அறிவெலாம்
மருவிய ஒன்றையே
மாந்தர் என்கிறோம்.
அதனால்,
- 48 கூறி 'நான்' எனக்
குறிப்பதை, உடலின்

44 முரண்டாது - முரண்பாடு இல்லாமல். 45 அடை
வே - முறையே. 47 மருவிய ஒன்றையே - கலந்த ஒரு
கூட்டுப் பொருளையே; மாந்தர் - மனிதர்.

- வேறு பொருளாய்
விளம்புதல் சரியிலை;
- 49 அடைவே உணர்கென
அறைந்தார் சித்தர்.
உடல்வேறு உயிர்வேறு
என்பர் ஒருசிலர்;
- 50 உடலும் உயிரும்
ஒன்றென் பர்சிலர்;
உடலின் இயக்கமே
உயிர்என் பர்சிலர்;
- 51 பின்னிரு கருத்தும்
பேசின் ஒன்றே.
பின்னதே சித்தர்
பேணிடும் கருத்தாம்.
- 52 மாணாக்க ராக
வந்த சித்தரை,
நாணாதி, ஆசானாய்
நன்கு திகழ்கிறீர்
- 53 என்று காலாமர்
இனிது புகழ்ந்தார்.
நன்றி கூறி
நடந்தார் சித்தர்.

50 உடலின் இயக்கமே உயிர் - உடலின் இயங்கும்
ஆற்றலே (இதயம் வேலை செய்தலே) உயிர் ஆகும். 51
பின் இரு - பின் சொன்ன இரண்டு; பேசின்-சொல்லப்
போனால்; பின்னதே - பின்னால் சொல் லப்பட்டுள்ள கருத்
தே; பேணிடும் - கருத்து போற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்
தாரும். 52-நாணாதி- (ஆலார காலாமர்) வெட்கம் அடை
யார்மல்; ஆசானாய் - (சித்தரை) ஆசிரியராய்.

உருத்திரகர்

- 54 அடுத்து உருத்திரகர்
என்னும் அறிவரை
அடுத்து நல்லுரை
அருளென, அவரும்
- 55 'நான்' எனும் ஆன்மக்
கொள்கையே நவின்றிட,
தாம்ஒரு கருத்தைத்
தணிவாய்க் கூறுவார்:
- 56 ஐம்பொறி களையும்
அடக்கி ஆளும்
ஆன்மா எனஒன்று
அவற்றினும் வேறாய்
- 57 இருப்ப துண்டேல்
இதற்குப் பதில்என்?
உருப்படி யாக
உரைப்பீர் நல்விடை.
- 58 கண்களைப் பறித்திடின்
காணுமோ ஆன்மா?
இன்செவி இல்லையேல்
கேட்குமோ ஆன்மா?
- 59 மூக்கிலாது ஆன்மா
மோந்தறி வதுண்டோ?
நாக்கிலா தான்மா
நற்கலை நுகருமோ?
- 60 தோலிலாது ஆன்மா
தொட்டறி வதுண்டோ?

54 அடுத்து - அடுத்த படியாக; அடுத்து - அடை
அவரும் - உருத்திரகரும், 60 தோல் - உடம்பின்

நூலில் வல்லீர்!

நுவன்றருள் புரிக

- 61 என்றிட, அவரும்
இவரைப் போற்றினார்.
நன்றெனச் சித்தர்
நடந்தார் மேலே,
அதன் பின்,
- 62 கோவில் களிலுள
குருக்கள், தொண்டர்,
தானில் துறவியர்
முதலோர் தம்மை,
- 63 நண்ணிக் கேட்டும்
நற்பயன் இல்லை.
எண்ணிய கருத்தை
எவருமே இயம்பிலர்.
- 64 உயிர்க்கொலை புரிந்தே
உயர்தே வர்க்குச்
செயிரறப் படைத்துச்
சிறக்கஉண் டலையே
- 65 மேலவர் பல்லோர்
மேவுதல் கண்டு
சால வருந்திச்.
சால்பொடு எண்ணுவார்:

நூலில் வல்லீர் - நூல் கற்று வல்லவரே; நுவன்று -
நூல். 61 அவரும் - உருத்திரகரும்; இவரை-சித்தரை.
தான் இல் - குற்றம் அற்ற; முதலோர் தம்மை -
தலைநிலை. 64 செயிர் அற - குற்றம் நீங்கவேண்டி -
பயம் நீங்கவேண்டி. 65 மேலவர் - மேலோர் என்று
நூல்படுபவர்: மேவுதல் - விரும்புதல்.

- 66 மெல்லுமந் திரங்கள்
மிதிக்கா தீமையை.
சொல்லும் பாக்கள்
சொற்குவி யல்களே.
- 67 தொழுது போற்றலால்
துளியும் பயனிலை.
அழுது வேண்டலால்
அணுவும் நன்றிலை.
- 68 அவாவை அறுத்தும்,
அறநெறி பற்றியும்,
தவாத்தீ உணர்ச்சியைத்
தாண்டிக் கடந்தும்,
- 69 நல்லன வற்றையே
நன்குகைக் கொண்டும்,
அல்லன வற்றை
அறவே அகற்றியும்,
- 70 வாழ்வதே கடவுள்
வணக்க மாகும்.
தாழ்வ தாகும்
தரமில் செய்வது-
- 71 என்றெலாம் உளத்தில்
எண்ணி, இனிமேல்

66 மெல்லு மந்திரங்கள் - மெல்லும் மந்திரங்கள் -
மெல்லுவது போல் வாயை அசைத்துக் கொண்டு முழு
முழுக்கும் மந்திரங்கள்; தீமையை மிதிக்கா - தீவினைகளை
மிதித்து அழிக்கமாட்டா; சொல் குவியல்கள் - சொற்
களின் தொகுப்புகள். 67 துளியும் - துளியளவும்-சிறிதும்;
அணுவும் - அணு அளவும் - சிறிதும்; கடவுளை அழுது
தொழுது போற்றுவதால் சிறிதும் பயன் இல்லை. 64 தவா-
திவா த- 69 அல்லன - நல்லவை அல்லாத தீமைகள். 70-
71 தரமில் தகுதியில்லாத செயல்கள். 71 துன்றி-நெருங்கி

- துன்றி ஒருவரைத்
தொழுது கேட்பதால்
- 72 தக்க பயனிலை.
தாமே முயன்று
மிக்க தவத்தை
மேவிப் புரிந்தே
- 73 உய்ய உளத்தை
ஒருவழி நிறுத்தலே
மெய்யறி வைப்பெறும்
மேன்மை வழியாம்
- 74 என்னும் முடிபினை
ஏந்தல் கொண்டார்.
'தன்கையே தனக்குதவி'
என்பதும் தக்கதே!

73. உய்ய - கடைத் தேறும்படி; மெய்யறிவு-ஞானம்,
போதம்.

21. ஆளுண்டு அருந்தவம் ஆற்றிய

காதை

ஆசிரியப்பா

உருவேலாவில் தவம்

- 1 சித்தார்த்தர்,
மகத நாட்டில் 'நைரஞ் சரை எனும்
சேனாவி ஆற்றின் கரையில் செறிந்துள
உருவேலா அல்லது கயைஎனும் உயர்பெயர்
- 5 மருவிய காட்டில் மாதவம் தொடங்கினார்,
அஞ்ஞான்று,
கௌடில்ய குலபுத்திரர், தசபால காசியபர்,
பாஷ்பர், அசுவசித், பத்திரகர் என்னும்
ஐந்தினந் துறவியர் அவரொடு சேர்ந்தனர்.
- 10 அங்கே சித்தர்,
கரடு முரடாம் வாழ்வுகைக் கொண்டார்:
உடையில் லாமலே இருந்ததும் உண்டு;
அழைத்தவீட் டிற்கும் அடிகள் போகார்;
கொண்டுவந் தீயும் உணவும் கொள்ளார்:
- 15 வாயிற் படியில் வைத்த உணவையும்
காலதர் வழியே காட்டிய உணவையும்
வீரும்பார்; சிலநெறி விதித்துக் கொண்டார்;
சிலநாள் கொள்வது,
ஒரே வீட்டில் ஒருபிடிச் சோறே.

2-3 நைரஞ்சரை, சேனாவி என்னும் இரு பெயர்
ஒரே ஆற்றிற்கு உரியன. 4 உருவேலா, கயை என
பெயர்கள் ஒரே இடத்திற்கு உரியன. 5 மருவிய-பொரு
- 16 காலதர்-கால் அதர்-காற்று வழி-சன்னல்.

- 20 சில நாளில்,
இரண்டுமுதல் ஏழு வீடுசென் நேற்பார்;
வீட்டிற்கு ஒருபிட்யே விரும்பிக் கொள்வார்;
சிற்பில நேரத்தில்,
ஒருநாட்கு ஒருவேளை, இருநாட்கு ஒருவேளை,
- 25 ஏழுநாட்கு ஒருவேளை, திங்கட்கு இருவேளை, எனப்
பற்பல விதமாய்ப் பழகிக் கொண்டார்.
சில நேரம்,
தழைத்த காட்டில் தாமாய்க் கிடைக்கும்
உணவுப் பொருளையும் உண்டு வந்தார்.
- 30 ஆவின் சாணம் அருந்தியது முண்டு.
ஒருகால்
உடலை வருத்துதல் உதவா தென்றவர்
உடலை வருத்தவில் ஊக்கமும் கொண்டார்;
உடையெனக் கண்டதை உடுத்த லானார்;
சணலுடை, தோலுடை, சார்ந்த புல்லுடை,
மரவுரி, சிறகுடை, மயிருடை உடுத்தார்;
பிணங்களின் மீது போர்த்திய உடையொடு
குப்பையில் கிடைக்கும் துணியையும் கூடத்
தப்பென் நெனாது தாமாய் உடுத்தார்;
தலைமயி ரினையும் தாடி மயிரையும்
முனையொடு பிடுங்கி மொட்டை யாக்கினார்;
நெடுநாள் அமராது நின்று பழகினார்.
படுமுட் களின்மேல் படுத்தும் பயின்றார்;
மூன்று வேளை மூழ்கிக் குளித்தார்;

30 ஆ-பசு. 36. மரஉரி-மரப்பட்டை; சிறகு உடை-
சிறகுகளால் ஆன உடை; மயிர் உடை-
மயிர் போன்றவற்றால் ஆன உடை. 39 எண்து-
ண்து. 42 அமராது-உட்காராமல். 43. படுமுள்-மிக்க
முள்.

- 45 நீருக் குள்ளே நெடுநேரம் இருந்தார்;
சில நேரம்,
திங்கள் பல நீரைத் தீண்டியது மில்லை;
புதர்க்குள் பலநாள் பொழுதைக் கழித்தார்;
சுடலை என் பின்மேல் சோராது உறங்கினார்.
- 50 அவ்வழி யேசெலும் அயலவர் அவர்மேல்
துப்பியும், மண்ணைத் தூற்றியும், செவியில்
குச்சியை விட்டுக் குடைந்தும், வருந்திலர்;
பற்களை இறுகக் கடித்துப் பழகினார்;
நாக்குவாய் வெளியே நண்ணப் பயின்றார்.
- 55 மூச்சை விடாது முற்றும் அடக்கவே
செவிவழி மூச்சு செல்லலா யிற்றாம்.
மூக்கொடு வாயை மூடிய தன்றிச்
செவியையும் கையால் செவ்வனே அடைத்ததால்
மூச்சு வெளியே செல்ல முடியாமல்
- 60 மூளையைத் தாக்க முட்டியது; அதனால்
கூரிய வான்கொடு குத்து வதுபோல்
குடைந்தது மண்டையை, கொல்வது நிகர்க்க.

உடல் நலக் கேடு

- உடம்பிலே எரிச்சல் உண்டாயிற் றானால்
கொஞ்சமும் உறுதியைக் குலைக்க வில்லை.
- 65 இடைவிடா திங்ஙனம் இழைத்ததால் உற்ற
உடலின் நிலையை உரைத்தல் அரிதே:
உடம்பு முழுதும் உலர்ந்து தளர்ந்து,

47. திங்கள்பல-பலமாதங்கள். 49 சுடலை-சுடுகாடு
என்பு-எலும்பு. 57-58- மூக்கையும் வாயையும் கையால்
இன்றித் தாயே அடங்கச் - செய்யலாம்; ஆனால் காலை
அடக்கக் - கைகளின் உதவி தேவை. 62 நிகர்க்க-போல

- நாணல் குச்சிபோல் நசிந்து விட்டது.
பின்னிருக்கைத் தசையெலாம் பெரிதும் வற்றவே
- 70 எருதின் குளம்புபோல் இருந்தது தோற்றம்.
முதுகின் எலும்புகள் முடிச்ச முடிச்சாய்
வெளியே தெரிந்து வேதனை தந்தன.
குலைந்த வீட்டுக் கூரையின் குச்சுபோல்
விலாவின் எலும்புகள் வெளிறித் தெரிந்தன.
- 75 ஆழ்ந்த கிணற்றின் அடிப்பகுதி போல,
ஆழ்ந்த பள்ளமாய் அமைந்தன கண்கள்.
தொட்டு வயிற்றின் தோலைப் பார்க்கையில்
முதுகின் எலும்புகள் முட்டின கையில்;
முதுகின் எலும்பைத் தொட்டிட முயல்கையில்
- 80 வயிற்றுத் தோலே வந்தது கைக்கு;
இவ்வாறு
முதுகும் வயிறும் முன்பின் இன்றி
ஒன்றோ டொன்றாய் ஒட்டிக் கொண்டன.
கொழுதசை கரைந்தது; குருதிகண்-டிற்று.
- 85 உடம்போ எலும்புக் கூடாய் உலர்ந்தது.
தங்க மேனி தன்னிறம் மாறி
மங்கிக் கருக, மறைந்தது பேரெழில்.

உண்மை உணர்தல்

இவ்வணம் ஆரூண்டு இருந்தவம் புரிந்தபின்,
செவ்வனே உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டார்.

67 உலர்தல் - காய்தல், வாடுதல். 68 நசிதல் - கெடு
தல், நசுங்குதல். 69 பின்னிருக்கை - பின்இருக்கை - பிட்
டம் - ஆசனம் - உட்காரும் உறுப்பு. 3 தசை - சதை.
74 வெளிற்றுதல் - வெளுத்தல். 84 கொழுதசை - கொழுத்த
சதை. 86 தங்க மேனி - தங்கத்தின் நிறமான உடம்பு. 87
பேரெழில் - மிக்க அழகு. 88 இரும் தவம் - பெரியதவம்.

- 90 'பட்டால் தெரியும்' என்பது பழமொழி.
பட்டறிந் தெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டார்.
சுவர்இருந் தாலே ஓவியம் திட்டலாம்.
உலுத்துப் போன உதவாக் கட்டையை
வலித்துக் கடையினும் வராது நெருப்பு.
- 95 உடம்பிருந் தாலே உன்னியது எய்தலாம்.
உடம்பை வளர்த்தல் உயிர்வளர்த் தலாகும்.
வாட்டி உடலை வருத்து வதனால்
நாட்டத் தக்க நன்மை ஒன் றுமிலை
பசிவரின் எல்லாம் பறந்து போய்விடும்.
- 100 புசிப்ப தில்லையேல் பொன்றும் உடம்பு.
அவாவை நீக்கி அறிவு பெறவே
அவாவுவோர் அரைவயிற்று அரிசிக் கஞ்சியும்
உண்ணு ராகில் ஒருநற் பேறும்
நண்ணூர் என்பது நான்காண் முடிபு.
- 105 ஐம்பொறி கட்டும் அஞ்சாது சிறிது
வேலை கொடுக்க வேண்டும்; அஃதும்

93-94 உலுத்துப் போன மரக்கட்டையைக் கடைந்தாள்
நெருப்பு வராது; அதுபோல் ஓய்ந்த உடம்பால் ஒன்று
செய்ய முடியாது - இது, எடுத்துக்காட்டு உவமை.
வலித்து - வலுவோடு இழுத்து. 95 உன்னியது - என்
ணியது. 96 'உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர் ...
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே' என்னும் தி
மந்திரப் பாடல் (724) பகுதியை ஈண்டு ஒப்பு நோக்கு.
99 எல்லாம்பறந்து போய்விடும் - மானம், குலம், கல்
வண்மை, அறிவுடைமை, தானம், தவம், முயற்சி, தாளா
மை, காமம்-என்னும் பத்தும் போய்விடும் என்னும் கரு
துடைய 'மானம் குலம்' என்னும் ஔவையாரின் (நல்வா
26) பாடலை ஒத்திட்டு நோக்குக. 100 பொன்றும் - அழியு
102 அவாவுவோர் - விரும்புவோர். 104 நான் கா
நான் கண்ட.

- அளவாய்க் கொடுப்பதாய் அமைதல் வேண்டி,
மிகவும் முறுக்கினால் வீணையின் கம்பிகள
தகர்வது உறுதி; தகுந்த முறுக்கும்.
- 110 இல்லையேல் வீணையில் இசைபிற வாது
நல்லிசை பெற்றிட நடுநிலை வேண்டும்.
அதேபோல்,
உடலாம் வீணையும் உறுதவ கொழுக்க
உடலா காது; வீணைய் மெலிந்தும்
- 115 கெடலா காது; கெட்டிடின் அறிவாம்
இன்னிசை சிறிதும் எழாது போகும்;

நடுநிலை வழி

- எனவே,
நடுநிலை வழியே நலம்பெறச் செய்யும்.
என்பதே சித்தரின் ஏற்ற கொள்கை.
- 120 இறுதி வரையும் இதைக்கைக் கொண்டார்.
இனியஇக் கொள்கையை ஏற்ற பின்னர்
உணவு கொள்வதில் ஊக்கம் காட்டினார்.
மெல்லச் சேனாணி ஆற்றை மேவிப்
புல்லுமெய் அழுக்கைக் குளித்துப் போக்கி
- 125 அருகே உள்ள அரசமரத் தடியில்
அமர்ந்து சிறிதே அமைதி பெற்றார்.
அவருடன் இருந்த துறவியர் ஐவரும்
அவரது உணவுக் கொள்கையை அறிந்ததும்
உடைந்தனர் உள்ளம்; ஒன்றி ஐவரும்
- 130 அடைந்தனர் வேறிடம் அவரைப் பிரிந்தே.

- 109 தகர்வது - அறுவது. 113 உறுதவ - மிகவும்.
123 மேவி - அடைந்து. 124 புல்லுதல் - பொருந்தி
இருத்தல்; மெய் - உடம்பு; புல்லு மெய் அழுக்கு - உடம்
பில் பொருந்தி இருந்த அழுக்கு.

22. சுசாதை உணவு படைத்த காண்

(ஆசிரியப்பா)

சுசாதையின் நோன்பு

- 1 சேனானி என்னும் சிற்றூர் வாழ்பவள்
தேனாம் 'சுசாதை' திருவணை நல்லாள்
'நந்தப் பாலா' எனும் நற்பெயரு முள்ளாள்.
காட்டாற் றில்நனி கடுகுவெள் ளம்போல்
- 5 வீட்டில் செல்வம் விரைந்து பெருகியும்
பிள்ளை யில்லாப் பெரிய குறையால்
உள்ளம் உடைந்துணண் உறக்க மின்றி
மனையில் மகிழ்ச்சி மன்னா நிலையில்
நினையவும் இயலா நெடுந்துயர் உற்றாள்.
- 10 பெரியோர் அவளது பெருமனை போந்தே
இரியவே துன்பம் ஏற்றன மொழிந்தனர்:
சுண்டு நீயும் இன்மக வடைய
வேண்டு மென்றால் வேட்டல் வேண்டும்.
தெய்வம் போற்றல், திருவிழா எடுத்தல்.
- 15 உய்வழி அறியா ஊனமுற் றோர்க்கும்
ஏழை எனியரொடு இழிகுலத் தோர்க்கும்
ஊழையும் வெல்லும் உயர்துற வியர்க்கும்
இயங்க இயலாது ஏங்கு முதியோர்க்கும்
தயங்கிப் பிணியால் தவிப்பவர் பலர்க்கும்

1 சேனானி - ஓர் ஊர்ப்பெயர் - அதனருகே ஓடும் ஆற்றிற்கும் அப்பெயர் உண்டு. 2 தேனாம் - தேன் போன்றவளாம்; திரு அணை - திருமகள் போன்ற. 4 கடுகுவெள் - விரைந்தோடுதல். 8 மன்னா - பொருந்தாத. 10 போந்து - போய். 11 இரிய - நீங்க. - 13 வேட்டல் - நோற்றல். 16 இழிகுலம் - இழிக்கப்பட்ட குலம்.

20 பெருந்தவ உணர்வொடும் பெட்பொடும் உணவுகள்
அருந்த அளித்தே ஆருயிர் காத்தல்,
விளங்கும் உடைகள் விரும்பி ஈதல்,
குளங்கள் தொடுதல் கோயில் எழுப்புதல்,
திருப்பதி பலவும் தேடிச் சென்று

25 விரு ப்பொடு பூசனை வேண்டிப் புரிதல்,
கருப்பில் அறநிலை காணல் என்கும்,
இடமிலார் தங்க என்கும் சாவடி
இடமுறக் கட்டி இன்னுயிர் புரத்தல்,
இன்ன பிறவும் இயற்றுதி யாயின்

30 பின்னர் மதலை பெற்றிடு வாயென்
முத்த அறிஞர்கள் மொழிந்தனர் அவளிடம்.
ஏத்த யாவரும் எல்லா அறங்களும்
சுசாதை கணவனொடு சூழ்ந்து செய்தாள்;
கானத் தெய்வம் களிக்கப் பூசனை

35 மாணப் புரிவதாய் மண்டி யிட்டு
நீடிய அன்பொடு நேர்ந்து கொண்டாள்:
ஈடில் சுசாதை இயற்றிய தவத்தால்
ஆண்மக வொன்றை அரிதின் பெற்றாள்;
மாண்புறு மகிழ்ச்சிக்கு மட்டு லலை.

40 ஊண்பூண் பலர்க்கும் உவப்பொடு ஈந்தாள்;
காணக் கடவுளைக் களித்திடச் செய்யக்
காணிக்கை செலுத்தும் கடமை தொடங்கினாள்:—

20. பெட்பு - அன்பு, விருப்பம். 23. தொடுதல் - தோண்டுதல். 24. திருப்பதி - சிறந்த தெய்வ ஊர். 26. கருப்பு இல் - பஞ்சம் இல்லாத; காணல்-தோற்று வித்தல். 28 இடமுற - விசாலமாக. 30 மதலை - சூழ்ந்தை. 32 ஏத்த-போற்ற. 36 நீடிய - நீண்ட, மிக்க; நேர்தல் - வேண்டிக் கொள்ளுதல். 40 பூண் - அணிகலம்.

- ஒழுகிநீர் ஓடும் உயர்சேனாவியின்
அழகுக் கரையுள் அரச மரத்தின்
- 45 அடியிலோர் தெய்வம் அமர்ந்திருப் பதாகப்
படியில் பலரும் பகர்வது வழக்கமாம்.
மரத்தடிக்கோயில்கள் மன்னிய வரலாறு
பொருத்தமாய் இஃதெனப் புகல்பவள் போல,
அத்தகு மரத்தின் அழகுறு அடியில்
- 50 நித்தலும் தோழியொடு நேரிழை சென்று
மெத்தப் பெருக்கி மெழுகிய பின்னர்,
மரத்தின் அடியில் மஞ்சள் பூசி
அரத்தப் பொட்டும் அழகாய் வைத்து,
கொண்டு வந்த கொழுமை உணவைப்
- 55 பண்டையோர் போலவே படைப்பது வழக்கம்.
ஓர்நாள் மதியம் ஒப்பிலா வகையில்
பால்பெய் சோறு பருப்பு பாயசம்
பல்பழம் பண்ணியம் பலவும் கொண்டு
தொல்பெரு மரத்தைத் துன்னிய வேளை,

கண் கண்ட கடவுள்

- 60 என்றுங் காணா இன்பக் காட்சி
அன்று கண்டே அகம்பூ ரித்தாள்.
கும்பிடப் போன தெய்வம் குறுக்கே
நம்பிட வந்ததாய் நவில்வர் முதுமொழி,
சுசாதையோ,
கும்பிடப் போன தே குறுக்கிடா விடினும்

43 சேனானி - ஓர் ஆற்றின் பெயர். 46 படியில்
உலகில். 47 மன்னிய - அமைந்த. 50 நித்தலும் - நாள்
தோறும்; நேரிழை - அணியணிந்த சுசாதை. 53 அரத்த
பொட்டு - சிவப்புப் பொட்டு. 54 கொழுமை - செழுமை
58 பண்ணியம் - அப்பவகை. 64 தே - தெய்வம்.

- 65 தெம்புடன் அங்கே தெரியக் கண்டாள்;
நண்ணிக் காண்பது நனவிலை கனவெனக்
கண்ணைக் கசக்கினாள்; கண்ணை நம்பிலள்;
பின்னர்க்
காண்பது நனவெனக் கண்டனள் தெய்வம்.
எவ்வுரு விலே தே இருக்கும் என்பதை
- 70 இவ்வளவு நாளாய் இவளோ அறியாள்;
ஆணுரு விலே தே அமைந்திருக் குமென
மாண்திஞ் ஞான்று மகிழ்வொடு அறிந்தாள்.
வணங்கும் கடவுட்கு வளமார் உணவை
இணங்க இலையில் இட்டுப் படைத்தாள்.
- 75 இதுவரை கடவுட்கு இலைபோட்டு உணவினைப்
பதமுறப் படைப்பதும் படைத்தவ ரேயதை
வீழ எடுத்து விருந்தளித் துண்பதும்
வாழையடி வாழை வழக்கமா யிருந்தது.
ஆனால்,
பெண்டு சுசாதை பெட்புடன் படைத்ததைக்
- 80 கண்ட தெய்வம் கடகடென அள்ளி
உடம்பெலாம் வயிறாய் உண்டு பசியாறத்
திடம்படு மேனி திகழ்ந்தது மின்னி.
உய்வ தறிந்த உயரிய சுசாதை
தெய்வத்தி னடியில் திருமென விழுந்து.

66 நனவு - கண்ணெதிரே தெரிய நடப்பது. 69 தே -
தெய்வம். 71 தே - தெய்வம். 77 வீழ - விரும்ப. 78
வாழையடி வாழை வழக்கம் - வாழையில் ஒன்றன்பின்
ஒன்றாய்க் கீழ்க்கன்றுகள் தொடர்வது போன்ற நெடு
நாளாய் வழக்கம். 79 பெண்டு - பெண், சுசாதை; பெட்பு
விருப்பம். 83 உய்வது - பிழைப்பது, வாழ்வது. 84
இடும் - விரைவுக் குறிப்புச் சொல்.

- 85 வணங்கிவாய் மொழியால் வாழ்த்தத்
தொடங்கினாள் :
உணங்குமென் உள்ளம் உவப்பெய் திடவே
இணங்கிவந் தருளிய என்னருந் தெய்வமே!
காட்சிதந் ததோடு களித்து என் உணவை
மாட்சியோ டுண்டு மகிழ்ச் செய்தாய்.
- 90 இன்று வாய் திறந்தே எனக்கருள் நல்லுரை
என்றவள் வேண்ட, இனிய அத் தெய்வம்
மென்றுவாய் முத்தை மெல்லச் சொரிந்தது:

கடவுளின் உரை

- அன்பே உருவமாய் அமைந்தபெண் மணியே!
உன்போல் அருள்உள ஒருத்தியைக் காணேன்.
- 95 என்னைப் போற்றி இணையிலா அன்புடன்
உண்ணச் செய்த உதவியை மறவேன்.
எண்ணுமாப் போல யான்தெய்வ மில்லை.
கபிலையில் இருந்து கடவுள்போல் ஆளும்
சுத்தோ தனரின் சொந்த மகன்நான்;
- 100 சித்தார்த் தன்னெனச் செப்புவர் என்பெயர்.
வீடு மனையெலாம் வெறுத்துத் துறந்துநான்
காடுவந் திட்டேன் கடுந்தவம் புரிய.
வந்த இடத்திலே வருத்தும் வெய்யிலில்
நொந்து சுற்றி நொண்டிபோல் நடந்தேன்.
- 105 உணவைக் கண்டநாள் ஒருமூன் றிருக்கும்.
வாட்டும் பசியால் வருந்தி மிகவும்
காட்டு மரமிதன் காலில் அமர்ந்தே

86 உணங்கும் - வாடிவருந்தும். 92 மென்று - மெல்
வதுபோல் மெதுவாய் வாயசைத்து; வாய்முத்து-முத்துப்
போன்ற வாய்ச் சொல்; மெல்ல - மெதுவாக. 97 எண்ணு
மாப் போல - நீ எண்ணுவது போல.

ஈட்ட நீழலில் இளைப்பாற லானேன்.
வானோக்கும் பயிர்உய வள்ளலாய்ப் பொழியும்

- 110 வான முகிலென வந்தெனைக் காத்தாய்.
படியில் சிறந்த பண்புசார் நினக்கோ
அடியேன் செய்ந்நன்றி அறிந்திலேன் அன்னையே!
உன்றன் வரலாறு உரைத்திடு முழுதும்
என்றவர் வினவ, இயம்புவாள் சுசாதை:

சுசாதை வரலாறு கூறல்

- 115 அன்பரே, என்னுர் அருகில் உள்ளது.
என்பெயர் சுசாதை என்றே வழங்குவர்.
அழுந்தச் செல்வம் அளவிலா திருந்தும்
குழந்தையில் குறையால் கொழுநரொ டழுங்கிப்
பெருந்தவம் புரிந்தபின் பெற்றேன் ஆண்சேய்.
- 120 பிறந்திடின் மகவு, பெரிய பூசனை
புரிந்திட நேர்ந்த பொறுப்புறு கடமையை
இந்த மரத்தடி இயற்ற வந்தேன்.
வந்த இடத்திலே வாய்த்தது பேறு.
கண்கண்ட 'தே' எனக் கழறப் படுவதை
- 125 மண்கொண்ட இம்பரில் மடுத்துளேன் செவியால்.
செவியுறு செய்தியைச் செவ்வனே நிறுவப்
புவியுறு தெய்வமாய்ப் புலப்படு கின்றீர்.

108. ஈட்ட நீழல் - தொகுதியான நீழல், ஈட்டிய
செல்வம் போலும் நீழல். 109. வானோக்கும் -
வானத்தை நோக்கும். 110. முகில் - மேகம். 111. படி -
உலகம். 117. அழுந்த - நிலையாய் இருக்க. 118. அழுங்கி -
வருந்தி. 119. சேய் - குழந்தை. 125 இம்பர் - இவ்வுலகு -
இந்த மண்ணுலகு; மடுத்துளேன் கேட்டு உட்கொண்டுள்
ளேன். 127 புவி - பூமி.

இன்றே ஏழையேன் இரும்பே நெய்தினேன் -
என்றவள் புகழ், ஏந்தல் உரைப்பான்:

- 130 பழுதில் செல்வம் பரக்கப் பெற்றுளாய்
கொழுநன் மகிழக் குடும்பம் நடத்துதி.
குழவிச் செல்வம் குறையறப் பெற்றனை.
நவையற இன்னும் நண்ணவேண் டியன
எவையும் உளவோ? இவ்வுலக வாழ்வில்
- 135 அடைந்த மகவொடு அனைத்துத் தேவையும்
முடிந்து விட்டவா? முயன்று மேலும்
முடிக்கவேண் டியவை முன்னியுள் ளாயோ?
நொடிக்குள் உன் கருத்தை நுவலுக என்ன,
கசாதை சிற்சில சொல்ல லானாள்:
- 140 ஐய, என் வாழ்வில் அறங்கொள் பெரியோர்
மெய்யென நம்பும் மேன்மைக் கருத்துகள்
உய்யக் கூற உற்றுளேன் செவியில்.
அடித்திடின கவரில் அடித்த பந்தோ
அடித்தவர் தம்மையே அடைதல் போல,
- 145 நன்மை பிறர்க்கு நாம்செய் திடினே
நன்மை மறித்து நமக்கே வந்திடும்;
தீமை பிறர்க்குச் செய்திட டாலோ
தீமையே நம்மைச் சேர்ந்து வருத்தும்;
முற்பகல் செய்வது பிற்பகல் திரும்பிடும்;
- 150 தினையை விதைத்தால் தினையே விளையும்;
வினையை விதைக்கின்அவ் வினையே விளையும் -
இன்னபல் செய்திகள் இயன்ற அளவில்

130 பரக்க - நிரம்ப. 133 நவை - குற்றம்.
முன்னி - எண்ணி. 138 நுவலுக - சொல்லுக. 142 உய்ய -
- கடைத்தேற. 146 மறித்து - திரும்பவும்.

முன்னரே தெரிந்து முயன்றுழைக் கின்றேன்;
பன்னருங் கொடுமைகள் பதறச் செய்திடேன்;

- 155 என்ன உதவிகள் யார்யார்க் கெல்லாம்
பண்ண முடியுமோ பணிந்து செய்கிறேன்.
என்னுறு கணவர் இணையிலா அன்பினர்.
ஒழுங்குறு மகவும் உவகை தருகிறான்.
செழுங்கிளை தாங்குதல் செல்வர்க்கு அழகெனச்
- 160 சுற்றம் மகிழ்ந்து சூழ வாழ்கிறேன்.
மற்றெவ் வுயிரும் மாதுயர் உறாமல்
உற்றுழி உதவி ஓம்பி வருகிறேன்.
வீடு பேறோ வேறுபே றுகளோ
நாடிச் செய்திலேன்; நம்முடைக் கடனென
- 165 அடைவே எல்லாம் ஆற்றி மகிழ்கிறேன்;
கடவுள் பூசனை கணக்கே யில்லை;
வறிஞன் பெறுமறு வாழ்வே போல
அறிஞராம் உம்மை அடைந்தேன் ஏழை;
அறிவு நிரம்பா அடியனை வாழ்த்தி
- 170 அருளுக என்றே அன்னவள் வேண்ட,
தெருளுறு புத்தர் தெரியக் கூறுவார்:

சித்தார்த்தரின் அறிவுரை

தினைக்கவும் இயலா நேயச் சுசாதையே!
எனக்கே அறிவுரை ஈயும் அளவு
தினக்கும் செய்திகள் நிரம்பத் தெரிந்துள.

161 மாதுயர் - பெருந்துன்பங்கள். 162 உற்றுழி
- உற்றுப்போது. 163 வீடு பேறு - மோட்சம்.
165 அடைவே - முறையே. 171 தெருள் - தெளிவு.

- 175 செவ்வனே செய்வன எல்லாம் செய்துளாய்.
இவ்வுலக வாழ்வோ இம்மியும் நிலையிலை;
காற்றுள் ளபோதே தூற்றல் வேண்டும்;
போற்றுக் அறங்களைப் பொருளுள் ளபோழ்தே;
உடலில் இளமை உள்ள போதே
- 180 கெடவில் நல்வினை கிளர்ந்துசெய் திடுக;
பொய்யாம் உலகப் போதையை மறந்து
மெய்யாம் உணர்வு மேவச் செய்க.
ஆயினும்,
கொழுநன் மகிழக் கூறுவன புரிக;
குழவி வளர்ச்சியைக் குறியாய்க் கொள்க;
- 185 குடும்பப் பணிகளைக் குறையறச் செய்க;
இடும்பை தீர ஏந்துக சுற்றம்.
ஆயினும்,
தண்ணீர் மேலுள தாமரை இலைபோல்,
நண்ணிய ஒட்டின் நழுவு விளாப் போல்,
போற்றும் தோலுள் புளியம் பழம்போல்,
- 190 சேற்றில் அமிழ்ந்த சிறு பிள்ளைப் பூச்சிபோல்,
உலகப் பொருள்களோடு ஒட்டியும் ஒட்டாமல்
இலகநின் வாழ்க்கையை இனிதமைத் திடுக.

175 செவ்வனே - செவ்வையாய். 176 இம்மியும் - ஒரு
கிறிதும். 178 போற்றுக் - போற்றிச்செய்க. 186 இடும்பை
- துன்பம்; ஏந்துதல் - தாங்கிக் காத்தல். 187 தாமரை
இலையில் தண்ணீர் ஒட்டாது. 188 நண்ணிய - பொருந்தி
யுள்ள; ஒட்டின் - ஒட்டினின்றும்; நழுவுதல் - நழுவிப் பிரிதல்
விளா-விளாம்பழம்; பழுத்த விளாம்பழ ஒட்டுக்குள் சதைப்
பற்று ஒட்டை. ஒட்டாமல் விலகியிருக்கும். 189 பழுத்த
புளியம்பழ ஒட்டுக்குள்ளும் பழத்தின் சதைப் பகுதி ஒட்டா
மல் பிரிந்திருக்கும். 190 பிள்ளைப்பூச்சி என்னும் ஒருவகை
உயிரி. சேற்றுக்குள் இருப்பினும், அதன் மீது சேறு ஒட்டு
வதில்லை. 191 உலகத்தோடு ஒட்டியிருப்பினும், உள்ளுணர்
வால் ஒட்டா இருக்கவேண்டும். 192 இலக - விளங்க.

என்றும் நினக்கே இனியநற் பேறுகள்
நன்றாய் வாய்க்கும்; நம்பிடு என்னுரை.

- 195 என்னைநீ வணங்கினாய்; யான்உனை வணங்குவல்.
நன்னர் பொலிக! நலம்பல மலிக!
சென்று வருகிறேன் செல்விடை தருக-
என்று வாழ்த்தி இறைமகன் நீங்கித்
தீற்று வேறிடம் சென்று நிலையாய்ப்
- 200 போதம் பெறஓர் போதி மரத்தைத்
தேடி அடைந்து திகழ அமர்ந்தே,
ஆடி ஓடிடும் அகத்தை அடக்கி
நாடி அமைதி நண்ணலுற் றாரே.

(வேறு)

நேரிசை வெண்பா

சித்தார்த்தர் பல்தவம் செய்திடினும் நற்பதம்
ஒத்துவரும் போதே உறும்போதம்- மெத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரமுங் கூடப்
பருவத்தே நல்கும் பழம்.

195 வணங்குவல் - வணங்குவேன். 196 நன்னர் -
நன்மை. 198 இறைமகன்-புத்தர். 200 போதம் - மெய்ஞ்
ஞானம்; போதிமரம் - அரசமரம் - அம்மரத்தின் அடியில்
அமர்ந்து புத்தர் போதம் பெற்றதால் அம்மரம் 'போதி'
எனப் பெயர் வழங்கப் பெற்றது. வெண்பா: 1 நற்பதம்
நல்லபக்குவம், நல்ல வேளை. 4 பருவத்தே - உரிய
பருவத்தில்தான்.

23. சித்தர் புத்தர் ஆன சிறப்புக் காதை

ஒருமை முடிபு
(ஆசிரியப்பா)

- 1 எட்டும் அருகில் இருக்குமெய் யறிவை
எட்டாது மாந்தர் எத்தனைத் தொலைவோ
சென்றுதீ அவாவாம் சேற்றில் அழுந்துவர்.
நன்றும் உண்மையை நாடார்; மயக்கமே
- 5 மேலாம் என்று மேவுவர் தவறி.
தீவினை அவர்க்குத் தித்திப் பாகத்
தெரிவதால் அதனையே திரும்பச் செய்வர்.
உடம்பை வருத்துதல் உதவா ஒன்றெனத்
திடம்படப் பலர்க்குத் தெரிவித்த யானே
- 10 உடம்பை வருத்தி உழன்றேன் வீணாய்.
நாட்டையும் நகரையும் நமரையும் துறந்து
காட்டில் வந்து கடுந்தவம் புரிந்தும்,
எனது குறிக்கோள், எட்டா விண்மீனாய்
உனவிய லாமல் உயரே செல்லும்;
- 15 அடைய அடைய அடிவா னம்போல்
அடைய இயலாது அகன்று நீளும்.
வானெரி மீனை வயங்குமீன் என்றும்,

3 தீ - தீய. 4 மயக்கம் - பற்று மயக்கம். 5 மேலாம் - விரும்புவார். 10 உழன்றேன் - வருந்தினேன். 11 நமம்மவர் - உறவினர். 13 விண்மீன் - நட்சத்திரம். 14 உன இயலாமல் - உன்ன இயலாமல் - நினைக்கவும் இயலாமல் (உன - இடைக்குறை). 17 வானெரி மீன் - வானெரி மீன் எரிநட்சத்திரம்; வயங்கு மீன் - ஒளி வீசும் நல்ல நட்சத்திரம்.

கானலை நீராய்க் கருதியும், சிறிதும்
அறியா தலைந்துநான் அயர்ந்தே போனேன்.

- 20 எனது பயணம் என்று முடியுமோ?
நீண்டு கொண்டே செல்வதை நினைக்கின்
காண்டலொல் லாதெனக் கருதத் தோன்றும்.
என்றன் போராட்டம் என்று முடியுமோ?
என்றெலாம் என்னை, ஓரிரா,
உளத்தின் உறுதியை உண்மை நண்பனாய்
உளத்தில் கொண்டே ஒருமைத் "தியானம்"
புலத்தை அடக்கிப் புரிய லானார்;
அமைந்த அந்நாள் வைகாசிப் பருவமாம்.
அமைதியாய் அறவழி 'எண்ணலே' தியானம்.

நான்கு எண்ணங்கள் (தியானங்கள்)

- நால்வகை 'எண்ணம்' நாடிக் கொண்டார்.
முதல் எண்ணம்:
அவாவும் பற்றும் அறுத்த நிலையில்
ஆழ்ந்த நினைப்பொடு ஆராய்ச்சி கொண்டது.
இரண்டாவது:
ஆராய்வும் நினைப்பும் அறவே இன்றி
உள்ளம் ஒருநிலை உறச்செய் தலாகும்.
மூன்றாவது:
மூழுஅமை தியோடு விழிப்புநிலை பெறுவது.
நான்காவது:

18 கானல் - வெய்யிலில் நீர்போல் தெரியும்
ய்த் தோற்றம். 22 காண்டலொல்லாது - காண்டல்
ஆது - காண முடியாது. 25 உளம் - மனம். 26
உளம் தியானம் - உள்ளத்தை ஒன்றுபடுத்திச் செய்யும்
நாள். 27 புலம் - ஐம்புலங்கள். 28 பருவம் - பெள
பு - சிந்தனை.

- 40 பழமை முழுதும் மறந்து, பாழாம்
இன்பதுன் பங்களை இரியச் செய்தே
அமைதியும் விழிப்பும் அடைந்திருத் தலாகும்.
நான்குஎன் னங்களின் நற்பய னாக
நான்கு வாய்மைகள் நன்கு தெளிந்தார்:
- 45 துக்கம், துக்கத் தோற்றம், துக்க
நீக்கம், துக்க நீக்க வழி, அவை.
நான்கு வாய்மைகளுள் நன்முத லாவது,
(வேறு)
- 48 துக்கம்: பிறப்பு, வளர்ப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு
ஆகியவை தொடர்பானது இது. விரும்பத்தகாதவ
வற்றை விரும்புவதும், விரும்பியவற்றைப் பெற
முடியாபையும், விரும்பத் தக்கனவற்றி லிருந்து
விலகுதலும் துக்கம் ஆகும்.
- 49 இரண்டாவது துக்கத் தோற்றம்: துக்கத் தோற்றத்
தின் காரணம் அவா. உலகச் சூழ்நிலை ஐம்புவ
உணர்ச்சி வேட்கையை எழுப்புகிறது. அது நிதை
வேறாதபோது துக்கமாகிய வலையில் விழ நேர்கிறது.
பொய்யான இன்பங்க ளாகிய தூண்டில்களில் அகப்
பட்டு விடுவதால், முடிவாகத் துன்பம்-துக்கம் தோன்று
கிறது. இது துக்கத் தோற்றம்.
- 50 மூன்றாவது துக்க நீக்கம்: 'நான்' என்னும் அகம்
அகன்றால் அவா-ஆசை அற்று விடும். அவா அற்று
விடின் துக்கமாகிய நெருப்பு பற்றி எரிவதற்கு ஒரு
பொருளும் அகப்படாமல் போகும். அதனால் அந்த
'ஆசை' நெருப்பு அவிந்துவிடும். இது துக்க நீக்கம்.

41 இரியச் செய்தல் - ஓடச் செய்தல். 44 வாய்மை
கள் - உண்மைகள். 49 வேட்கை - விருப்பம்.

நான்காவது துக்க நீக்க வழி: 'நான்' என்னும்
அகத்தை ஒழித்தால் மெய்யறிவு பெறலாம். உள்ளத்
தில் உறுதி கொண்டு செய்ய வேண்டிய அறக்கடமை
களைப் பயன் கருதாமல் செய்தால், துக்கச் சிறையி
லிருந்து விடுதலை பெறலாம். ஒழுக்கமும் பிற உயிர்
கட்கு உதவுதலும் வேண்டும். இத்தகைய வழிகளைக்
கடைப் பிடித்தால் துக்கம் தொலையும்.

எட்டு வழிகள்

- 52 இதற்கு உரிய வழிகள் எட்டு (அட்டாங்க மார்க்கம்)
எனத் தொகுத்துக் கூறலாம். அவை: நற்காட்சி, நல்
லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை,
நல்லாக்கம், நற்கடைப்பிடி, நல்லமைதி என்பனவாம்.
இவற்றால் துக்க நீக்கம் பெறலாம்.

பன்னிரண்டு சார்புகள்

- 53 பின்னர், புத்தர், மக்களுக்கு இருக்கக் கூடாத பன்னி
ரண்டு சார்புகள் (நிதானங்கள்) பற்றி அறிந்தார்.
எல்லாத் தீமைகட்கும், பேதைமையை (மடமையை)

52 நல் ஊற்றம் - நல்ல உறுதி (கலங்காமை). நல்
கடைப்பிடி - நல்லனவற்றைக் கடைப்பிடித்தல். 53 அருஉரு
- உருவமும் உருவம் இல்லாத பண்பும் (அரு) சேர்ந்திருக்
கும் நிலை. 'அருஉரு' என்பதற்கு, சாத்தனார், மணிமேகலை
நூலில், உயிரும் உடம்பும் சேர்ந்த தொகுப்பு என்பதாக
ஒரு விளக்கம் தந்துள்ளார்:

"அருஉரு என்பது அவ்வுணர்வு சார்ந்த, உயிரும்
உடம்பும் ஆகும் என்ப" (30:84-85) என்பது பாடல் பகுதி.
உணர்வினால், உயிர் உள்ள பொருள்கள் மட்டும் நினை
வைத் தூண்டுவதில்லை; உயிர் இல்லாத பொருள்களும்
(உணவு, உடை, ஒப்பனைப் பொருள்கள் முதலியனவும்)
நினைவைத் தூண்டுகின்றன; எனவே, சாத்தனாரின் விளக்
கம் சரியில்லை. சாத்தனார் கூறியிருப்பதுபோல் புத்தரே
கூறியிருப்பினும் பொருந்தாது. மற்றும், 'வாயில்கள் ஆறு'
என்று புத்தர் தொடர்பான நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அடிப்படையாகக் கொண்ட அந்தப் பன்னிரண்டு சார்புகளும் முதற்காரணமாய் இருப்பதைத் தெளிந்தார். அந்தப் பன்னிரண்டும் சங்கிவித் தொடர்போல் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு உடையனவாகும். அவை முறையே வருமாறு: பேதைமை, செயற்பாடு, உணர்வு அருஉரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, தீவினைத் தொகுதி (பவம்), பிறப்பு (தோற்றம்), வினைப்பயன்-என்பனவாம்.

54 பேதைமையால் செயல்படுதல் (செயற்பாடு) உண்டாகிறது; செயல்படுதலால் உணர்வுகள் தோன்றுகின்றன; உணர்வுகளால் உலகப் பொருள்களின் உருவமும் (உரு) அவற்றின் வடிவில்லாத (அருவான) பண்பும் வந்த நினைவைத் தூண்டுகின்றன; இதனால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் வாயில்கள் (Gates of Knowledge) வேலை செய்யத் தொடங்குகின்றன; இதனால் உலகப் பொருள்களோடு ஊறு (உறும் தொடர்பு) ஏற்படுகிறது; இதனால் நுகர்வு (துய்த்தல்-அனுபவித்தல்) உண்டாகிறது; இதனால் மேலும் வேட்கை (விருப்பம்) ஏற்படுகிறது; இதனால் விடாப்பிடியாகிய

சார்த்தனார் தம் மணிமேகலை நூலில், “வாயில் ஆறும் ஆயுக் காலம்” (30-86) என வாயில் ஆறு என்பதாகக் கூறியுள்ளார். உளவியல் வளர்ச்சி பெறாத அந்தக் காலத்திலே இந்தக் கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தக் காலத்திலே இது பொருந்தாது. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்து (ஐம்பொறிகள்) வாயில்களோடு மனத்தையும் சேர்த்து வாயில்கள் ஆறு எனக் கூறியுள்ளனர். இது சரியில்லை. ஐம்பொறிகளாகிய ஐந்து வாயில்களின் வாயிலாக (மூலமாக) மனம் உலகப் பொருள்களோடு தொடர்பு கொள்கிறது. வாயில் வழியாகப் போய்வரும் ஒருவனையும் ஒரு வாயில் என்று சொல்லுதல் தகாது. எனவே வாயில்கள் ஐம்பொறிகளாகிய ஐந்து மட்டுமேயாகும்.

பற்று உண்டாகிறது; இதனால் மிகுதியாய்த் (கூட்டமாய்) தீ வினைகளைச் செய்ய நேர்கிறது; இதனால் பிறப்பு தோன்றுகிறது;

மீண்டும் பிறப்பதால், துன்பம், பிணி, முதுமை, இறப்பு ஆகிய வினைப் பயன்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படுகின்றன. இந்தப் பன்னிரண்டு சார்புகளும் அகன்றால் துக்கம் அடியோடு நீங்கும். இஃதும் துக்க நீக்க வழியாம்.

வேறு

போதம் பெற்றமை

(ஆசிரியப்பா)

- 1 இன்னபிற நல்ல
இனிய கருத்துகள்
எண்ணலில் தோன்ற
எழிலுறு சித்தர்,
- 2 இப்பூ வலகில்
இனிதே பிறந்தபின்
முப்பத் தைந்தாம்
அகவை முதிர்கையில்
- 3 புத்தம் புதிய
போதம் பெற்றுப்
புத்தர் ஆனார்
பூவுலகு உய்ய.
- 4 பொய்யாம் அறியாமை
எனுமிருள் போக
மெய்யறிவுச்சுடர்
மேலியது உளத்தில்.

பாடல் 1: எண்ணல் - தியானம். 3 போதம் - மெய்யறிவு தியானம்; புத்தர் - போதம் உடையவர். 4 அறியாமை - அஞ்ஞானம்; மெய்யறிவு - மெய்ஞ்ஞானம்.

- 5 சித்தார்த்தர் எனவும்
சிறந்த சர்வார்த்த
சித்தர் எனவும்
சீர்ப்பெயர் கொண்டவர் ,
6. போதம் பெற்றபின்
புத்தர் எனும்பெயர்
ஈத லுற்றார்
இவ்வுல கோரால்.
- 7 கவுதமக் குடியில்
கவினுறப் பிறந்ததால்
கவுதமர் என்று
கழறும் பெயரும்
- 8 ஒழுங்காய் ஒன்றக்
கவுதமப் புத்தரென
வழங்கப் பெற்றார்.
வாழ்வைத் துறந்தவர் .
- 9 புத்தர் போதம்
பெற்ற புகலிடம்
'புத்த கயை' எனும்
புகழ்ப்பெயர் பூண்டது.
- 10 போதம் பெறுதற்கு
ஏற்ற புகலிடம்
ஆதல் பற்றி அவ்
வரச மரமும்

5 சித்தார்த்தர், சர்வார்த்த சித்தர் - எண்ணிய
எல்லாம் எய்தப் பெறுபவர். 7 கவின் - அழகு, பொலிவு;
கழறுதல் - சொல்லுதல். 8 வாழ்வைத் துறந்தவர் -
புத்தர்.

- 11 போதி மரமெனப்
புகழ்ப் பெற்றது.
ஒதுதல் எளிதோ
இதனது உயர்வை!
- 12 இந்த மரமதை
இம்மா நிலத்தில்
எந்த மாந்தரும்
ஏத்துதல் மரபு.
- 13 போதம் பெற்றபின்
புத்தர் பெருமான்
மாதவம் புரிந்தஅம்
மரத்தின் அடியிலும்
- 14 போதம் தந்தஅப்
பொழிலின் பாங்கரும்
மோதும் பற்றுகள்
முற்றும் அற்றிட
- 15 ஏழு வாரம்
இனிதே நோற்றார்.
வாரம் உயிர்களின்
வருத்தம் பலவும்
- 16 அறிவுக் கண்ணால்
ஆழ்ந்து கண்டார்.
உறவு கொண்டார்
உயிர்க ளிடத்தெலாம்.

11 போதி - போதம் உற்றது. 14 மோதும் பற்றுகள்
- மனத்தோடு அலை மோதும் பற்றுகள். 15 ஏழுவாரம் -
நாற்பத் தொன்பது நாள்.

முதல் மரணுக்கர்கள்

- 17 இடுக்கண் இன்றி
இருந்தஅவ் விடத்தே,
வடக்குள உத்கல
நாட்டி லிருந்து
- 18 வணிகர் ஆருவர்
திரிபுசன், பல்லிகள்
எனும்பெயர் கொண்டவர்,
ஏற்றஐந் நூறு
- 19 வண்டியில் சரக்குகள்
ஏற்றி வருகையில்
முண்டித மான
மொட்டைத் தலையொடு
- 20 விளங்கிய புத்தரை
வ்ருப்பொடு கண்டு,
துளங்கிய அறிவொடு
தொழுது வணங்கி,
- 21 வெல்லமும் நெய்யும்
வீறுகொள் தேனும்
நல்லன வாக
நல்கிட, அவற்றைப்
- 22 புத்தர் இன்பொடு
புசித்து இளைப்பாறி
மெத்த நன்றி
மெச்சிக் கூறினார்.

17 இடுக்கண் - துன்பம்; உத்கலம் - ஒரு நாடு
19 முண்டிதம் - முழுக்க வழித்த மொட்டை. 20 துளங்கி -
தல் - விளங்குதல். 21 வீறு - ஆற்றல்; தேன், உத்கலம் -
வர்க்கு விருவீருப்பைத்தரும். 22 மெச்சுதல் - புகழ்தல்.

- 23 போதம் பெற்றபின்
புசித்தநல் உணவு
நாதாம்; இ.நன்பின் அவ்
விருவரும் உய்ந்திட
- 24 ஆய்ந்தநல் அறவுரை
அளித்தார் புத்தர்.
எய்ந்த முதல்மா
ணுக்கர் இவர்களே!
அதன்பின்.
- 25 எங்கும் போந்தே
எவர்க்கும் அறிவுரை
தங்கி நல்கும்
தக்க குறியொடு
- 26 காசியா நகரைக்
களித்துக் காண
மரசில் புத்தர்
மகிழ்ந்துசென் றாரே.

24 எய்ந்த-ஏற்ற, பொருந்திய. 25 போந்து- போய்;
அறி - குறிக்கொள். 26 மரசில் - மாகூல் - குற்றம்
சீற்ற.

24 புத்தர் கபிலைக்குப் போந்த காதை

(ஆசிரியப்பா)

தந்தையின் அழைப்பு

- 1 தந்தைசுத் தோதனன்
தகுதி பெற்ற
மைந்தர் புத்தரை
மகிழ்ந்து காண,
- 2 தழைத்த வளங்கொள்
தலைநகர் கபிலைக்கு
அழைத்து வரும்படி
அறிஞர் ஒருவரை
- 3 அனுப்பினார். அவர்சென்று
அறவுரை கேட்டே
இனிப்பொடு துறவறம்
ஏற்றங் கேயே
- 4 தங்கி விட்டார்.
தக்கஇச் செய்தியை
மங்கிய உளத்தொடு
மன்னன் கேட்டே,
- 5 ஒன்பது பேரை
ஒவ்வொரு வராக,
அன்புரு வாக
அமைந்து திகழும்
- 6 புத்தரை அழைத்து
வருகெனப் புகல,
அத்தனைப் பேரும்
அங்கே சென்றதும்

- 7 திருமா நகர்க்குத்
திரும்பி வராமல்
பெருமான் மொழியும்
பேருரை மழையில்
- 8 நனைந்து குளிர்ந்து
துறவே நன்றென
நினைந்துமேற் கொண்டு
நிலைத்தனர் அங்கணை
- 9 பின்னர் மன்னர்,
பிரியா நண்பனாய்
மன்னி யிருந்த
'உதாயி' என்பானை,
- 10 உன்னுடை நண்பனாய்
உற்றஎன் மைந்தனை
இன்னே சென்றுநீ
இட்டு வருகென
- 11 அனுப்பிட, அவனும்
புத்தரை அடைந்து
நினைப்பு மாறாது
நீள்செவி இரண்டிலும்
- 12 பஞ்சை அடைத்துப்
பகவன் மொழிவதைக்
கொஞ்சமும் கேளான்;
குனிந்து வணங்கி,
- 13 அரசர் உம்மை
அழைத்து வரும்படி
உரைசெய யானும்
உவந்து வந்துளேன்.

பாடல் 8 அங்கணை - அங்கேயே. 12 பகவன் -
புத்தன்; கேளான் - கேளானாகி (முற்றெச்சம்).

- 14 தந்தையின் விருப்பைத்
தட்டா துடனே
வந்து நீவிர்
வழங்குக வாழ்வென
- 15 வேண்டிட, புத்தர்
விரும்பி வருவதாய்
ஆண்டுநீ சென்று
அறிவித் திடலாம்;
- 16 ஏழாம் நாளில்
இனிய நகரைத்
தாழா தடைவேள்;
தடையிலை; செல்கென,
- 17 எதாயினும் முயன்றே
இயற்றி முடிக்கும்
உதாயி நனிமிக
உவந்துசென்றனே.
- 18 அடுத்து முயலின்
ஆகும் நாளில்
எடுத்த நற்செயல்
இயல்வது மெய்யே.

16 தாழாது - காலம் தாழ்க்காமல். 17 எதாயினும் - எதுவாய் - எந்தக் காரியமாய் இருப்பினும். 18 இயல்வது - கைகொடுவது. 18 ஆம்பாடலில், வேற்றுப் பொருள் வைப்பு'என்னும் அணி அமைந்துள்ளது.

(வேறு)

புத்தர் வருகை

- 19 தந்தைசுத்தோ தனன்விடுத்த தனிய ழைப்பைத்
தனியன்போ டேற்றிட்ட தகைசால் புத்தர்
மைந்தரெனும் உறவுமுறை மனத்தில் இன்றி
மாநகராம் கபிலையினை மன்ன லுற்றார்.
- 20 புத்தரது வரவுணர்ந்து பூரிப் புந்தப்
பொன்னகரை மக்களெலாம் புனைந்த தோடு
தத்தமதில் லங்கனையும் தரமாய்ப் பேணித்
தனிப்பொலிவு மகிழ்ந்திடவே தங்கச் செய்தார்
- 21 வாயிலிலே தோரணங்கள் வயங்கக் கட்டி
வரவேற்பு வளையங்கள் வாய்ப்பாய் வைத்தார்
கோயிலிலே பூசனையும் குளிரச் செய்து
கொண்டாடிக் கலைநிகழ்ச்சி குலாவ வைத்தார்.
- 22 அரசிலுள அலுவலர்கள் ஆவல் பொங்க
அரியபுத்தர் வரவைபெதிர் பார்த்து நின்றார்.
முரசினொலி வருவோர்க்கு முகமன் கூற,
முன்கொடிகள் கையசைத்து வரவை ஏற்ற.
- 23 நியக்குரோத வனமென்னும் நெடும்பேர் பெற்ற
நீளால மரம்நிறைந்த நெடிய தோப்பில்
மயக்கமறு புத்தர்தாம் மகிழ்ந்து தங்க
மாபெருஞ்சீர் மண்டபமும் மண்ணச் செய்தார்.

20 பூரிப்பு உந்த - மகிழ்ச்சி செலுத்த. 22 அரசிலுள அலுவலர்கள் - அரசாங்க ஊழியர்கள். முகமன் - உபசாரமொழி; முன் - முன்னால் உள்ள; வரவை ஏற்ற - வருகையை ஏற்ற - வரவேற்பு செய்தன. ஏற்ற - ஏற்றன. அதாவது துணியாகிய கையை அசைத்து வரவேற்றன. 23 நியக்குரோதம் - ஆலமரம்; மண்ணுதல் - ஒப்பினை செய்தல்.

மன்னரின் வரவேற்பு

- 24 மைந்தரைத்தாம் வரவேற்க மன்னர் தேரில்
மாண்புடனே அமர்ந்துநனி மகிழ்ந்து நோக்க,
எந்தையையாம் காண்பமென மக்கள் ஈண்ட,
எவ்விடத்தும் எள்விழவும் இடமே இல்லை.

(வேறு)

- 25 ஆற்றச் சிரைத்த தலையுடனே - கூட
அளவில் துறவியர் சூழ்ந்துவர
ஊற்றமார் உள்ள உறுதியொடு - புத்தர்
உயர்ந்த நகரை உறலானார்.
- 26 காவிக்கடலில் கதிரவன்போல் - ஐயர்
காவி உடைஅணிந் தோர்நடுவே
மேனி வருவதைக் கண்டதுமே - மன்னர்
மிக்க உணர்ச்சி அடையலுற்றார்.
- 27 மைந்தர் உறவை மறந்துவிட்டுப் - பெரு
மலைநிகர் தேரின் இறங்கிவந்து
தந்தைசுத் தோதனர், தண்ணருளார் - தம்
தனயனைக் கண்ணுறத் தாவினரே.

24 எந்தையை - எம்தந்தை போன்ற புத்தரை; ஈண்ட - திரள. 25 ஆற்ற - மிகவும் மழுங்க; ஊற்றம் - ஆற்றல், வலிமை, 26 காவிக்கடல் - காவி நிறக்கடல். காவி நிறக் கடலில் ஞாயிறு தோன்றுவதில்லை; ஆதலின், 'இல்பொருள் உவமை' அணி ஆகும். (செங்கடலை இங்கே விட்டுவிடுக). 27 மலைநிகர் - மலை போன்ற; தேரின் - தேரிலிருந்து; தண்ணருள் ஆர் - குளிர்ந்த அருள் மிக்க; தனயன் - மகன்.

- 28 சென்றமுற் கால நினைவுவர - வேந்தர்
சித்தார்த்தா என்றே அழைத்திடவும்
நன்றே கருதித்தம் நாவெடுக்கப் - பின்அது
நல்லதன் றென்றே அடக்கிவிட்டார்.
- 29 மன்னரும் மக்களும் போற்றிடவே - புத்தர்
மழைபோல் அறவுரை பெய்திட்டார்.
பின்னர்ப் பொழிலுறு மண்டபம்போய்ப் - பல
பிக்குகள் சூழ்ந்திடத் தங்கினாரே.
- 30 மற்றைநாள் கால திருவோடு - கையில்
மன்ன மறுகின் நடுப்போந்து
பெற்றிட உண்டி பெரிதிரந்தார் - மக்கள்
பேசொணாத் துன்பொடு கண்டனரே.
- 31 ஊண்டர மங்கையர் போட்டியிட்டு - நல்ல
உணவு கொணர்ந்து நிரப்பினரே.
வேண்டா அழுகை யிடையேதான் - இந்த
வெறுப்பு நிகழ்ச்சி நடந்ததுவே.
- 32 கண்ணீர்க் கடலின் நடுறின்று - இந்தக்
காணொணாக் காட்சியைக் கண்டசிலர்
மன்னர் அறிந்திடச் செய்ததனால் - அவர்
மைந்தனைக் கண்டிட ஓடிவந்தார்

28 முற்கால நினைவு - சித்தார்த்தன் அரண்மனையில் இருந்த காலத்து நினைவு. 29 பொழில் - சோலை; பிக்குகள் - புத்த சமயத் துறவியர். 30 மற்றைநாள் - மறு நாள்; பெரிது இரந்தார் - பெருந் தன்மையோடு பிச்சை கேட்டார்; பேசொணா - பேசொண்ணா - சொல்லமுடியாத. 31 ஊண்டர - ஊண்டர; வேண்டா அழுகை - விருப்ப வில்லாததனால் உண்டான அழுகை. 32 அவர் - மன்னர்.

- 33 என்ன செயலினைச் செய்கின்றாய் - இனி
எனது பெருமையும் என்னாகும்?
துன்னிய திங்கே துறவுற்றே - எனைத்
தொலைத்திட வோன்றார் புத்தரிடம்.
- 34 பின்னர், பகவரும் பிக்குகளும் - உண்ணப்
பெரிய விருந்து படைத்திட்டார்;
மன்னுபே ரால மரத்தோப்பைத் - தம்
மைந்தர் இருக்க அளித்துவிட்டார்.

(வேறு)

யசோதரை

- 35 புத்தரின் வரவைத் தோழி
புகன்றிட, அறிந்த இல்லாள்
மெத்தவே வருந்தி, நானாய்
மேவிட மாட்டேன் என்றாள்.
இத்தையும் புத்தர் கேட்டே
யசோதரை இருக்கும் இல்லம்
நத்தியே தாமாய் நண்ணி
நயவுரை பகர, அன்னாள்
- 36 கணவரின் காலில் வீழ்ந்து
கதறியே கண்ணீர் விட்டாள்.
“துணைவரைப் பிரிந்த பின்னர்த்
துவருடை அவளும் பூண்டே
உணவினைக் குறைத்து, நீள
உற்றதன் கூந்தல் நீக்கி
நினைவினை அவர்மேல் வைத்து
நெடுந்தரை படுத்து வந்தாள்” -

34 பகவர் - புத்தர். 35 இல்லாள்-மனைவி; மேவிட - விரும்பி அடைதல்; நத்தி - விரும்பி; துணைவரை - கணவர்; நெடுந்தரை - நீண்ட தரை, அதாவது -

- 37 என்னவே தோழி கூற,
ஏந்தலும் கேட்ட பின்னர்,
இன்னமிழ் தனைய மைந்தன்
இராகுலன் தனையும் கண்டே,
அன்னவர் அவாவ றுக்க
அறவுரை அவர்க்கும் நல்கி,
துன்னிய உறவோர் சில்லோர்
துறக்கவும் வழிவ குத்தார்.

சுற்றத்தர்கள்

- 38 தந்தையின் இரண்டாம் இல்லாள்
தந்திடு தம்பி நந்தன்,
தந்தையின் தம்பி மைந்தன்
தக்க ஆனந்தன், மற்றும்
தந்தையின் குடியைச் சேர்ந்த
அநுருத்தன், தேவ தத்தன்
இந்தஎல் லோர்க்கும் புத்தர்
இன்னுரை அருளிச் செய்தார்.
- 39 உடம்பினை நிழல்பற் றல்போல்
உற்றனன் ஆனந் தன்தான்;
புடம்பெறு தங்கம் போல்வான்,
புகழ்ந்திடும் தூய பண்பன்,
நிடம்பெறப் புத்த ரோடு
திரிந்துமே எங்கும் செல்வான்;
கடனெனப் புத்த ரைத்தான்
கடைவரை காத்து வந்தான்.

37 அமிழ்து அனைய - அமிழ்தம் போன்ற; அன்னவர் - யசோதரை, இராகுலன் என்னும் அவர்கள். 38 இல் - மனைவி. 39 புடம் பெறு - புடம் போட்ட; கடன் - கடமை; கடை வரை - கடைசிவரை.

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

உபாலியை ஏற்றல்

40. அரண்மனை வாழும்
அன்பர் சில்லோர்
அரண்பெறத் துறவை
அடைவதற் காக
41. அவர்தம் தலையை
அரங்க வழித்த
இவரில் உபாலி
என்னும் நாவிதன்
42. தானும் துறவைத்
தாங்க விரும்பி
நாணும் உளத்தொடு
நம்பிபால் கூற,
43. ஏந்தல் அவற்கும்
ஈந்தார் துறவு.
காந்தும் நெஞ்சொடு
கண்டு மற்றவர்,
44. இழிந்த குலத்தான்
இவன்கூ டாதெவ
மொழிந்து புத்தர்பால்
முணுமுணுத்து நின்றனர்.

40 அரண் - பாதுகாப்பு. 41 இவரில் - இவர் இல் -
ஆசை இல்லாத; நாவிதன் - முடிதிருத்துவோன். 42
நாணும் - கூச்சப்படும்; நம்பி - புத்தர். 43 காந்தும் -
பொறாமை கொண்ட.

45. பெருமான் அவர்தம்
பித்தம் தெளிய
அருமை அறவுரை
அள்ளிப் பொழிந்தே
46. உள்ளம் தெளிவித்து,
உற்றவர் எல்லாம்
கொள்ளச் செய்தார்
குளிர்ந்து துறவை.
47. இதனால், முன்பு,
உறவே பற்றை
உறுதியாய்க் கொண்டு
துறவை வெறுத்த
தூய நகரில்
48. கண்ட இடமெலாம்
காவி உடையும்
முண்டிதத் தலைகளும்
முன்னே தெரிந்தன;
49. திரும்பிய இடமெலாம்
திருவோடு கையில்
விரும்பி ஏற்றோர்
விளங்கிநிள் றனரே.

45 பித்தம் - பைத்தியக்காரத் தன்மை. 47 உறவே
உறும்படியாக.

25. மகனிழந்த தாயுளத்தை மாற்றிய

காதை

மகன் இழந்த தாய்

- 1 ஒம்பிவந்த ஒருமைந்தன் ஓடி யாடி
ஒருபுற்றின் அருகினிலே உற்ற போது,
பாம்புகடித் திறந்திடவே பார்த்த நற்றூய்
பதைபதைத்துப் புரண்டமுது பதற்றம்
கொண்டார்.
- 2 இறந்திட்ட பாலகனை இருகை ஏந்த,
என்னசெய்வ தென்றறியா தேங்கித் தேம்பி
அறிந்திட்ட மருத்துவரை அணுகிக் காட்ட
அவரொன்றும் செயமுடியா தனுப்பி விட்டார்.
- 3 நெஞ்சமொரு நிலையின்றி நினைவும் மாற
நீள்வாழைக் குருத்தொத்த நேய மைந்தன்
மஞ்சணிறத் துணிக் குள்ளே மறையச் செய்து
மார்பின்மேல் அணைத்தபடி மயங்கி வீழ்ந்தான்.
- 4 அண்டையரு கிருந்தவர்கள் அவனைத் தேற்றி
அயலேஓர் காட்டிலிலே பொறிகள் ஐந்தும்
கண்டிடவே அவித்தொரு துறவி உள்ளார்;
சொல்லினவர் துயர்தீர்ப்பார் என்று சொன்னார்.
- 5 கண்மணியை இழந்திட்ட கண்ணே டோலக்
கதறியவா றவரிருக்கும் காட்டை நோக்கிக்
கண்மணியைச் சுமந்துகொண்டு கண்ணீர் விட்டு
கல்முள்ஆர் வழிகடந்து கடுகிச் சேர்ந்தான்.

1 நற்றூய் - பெற்ற தாய். 3 நேயம் - அன்பு. 4 அண்டையரு - மஞ்சள்நிற. 5 அயலேஓர் - அருகில். 6 வந்தவினை - அவரிடம் வந்த வேலை. 7 மத்தம் - மத்தகாத மதம்; வேலை - நேரத்தில். 8 தமிழள் - தவிதவியள். 9 கண்ணின் கருமைப் பகுதிக்குள், பார்க்கும் பகுதியைப் பாவை (பாப்பா) என்பது உள்ளது; 10 - அளவு.

புத்தரிடம் புலப்பல்

- 6 மைந்தனுயிர் பெறச்செய்யும் மாண்பு மிக்க
மருத்துவரும் இவரென்றே மனத்துள் நம்பி
வந்தவினை அவரறியும் வண்ணம் செய்து
வழிகேட்பின் பிறக்குமென வகுத்துச் சொல்வார்:
- 7 சித்தார்த்தர் ஒருமரத்தைச் சேர்ந்த மர்ந்து,
செலக்கூடா இடமெல்லாம் செல்லா வண்ணம்
மத்தமுறும் உள்ளத்தை மடக்கி வைத்து
மாறாத ஒருநிலையை மன்னும் வேலை
- 8 சிவபூச னைசெயுங்கால் கரடி ஒன்றைச்
செவவிட்டாற் போன்றஅவள் செய்கை யால்தன்
தவபூச னைகலைய, தமிழள் வந்து
தவித்துரைக்கும் செய்தியினைத் தாங்கிக்
கேட்டார்.
- 9 கையிலுள மகவையவர் காணக் காட்டி
கடினமுறு கருங்கல்லும் கரையும் வண்ணம்
ஐயனிடம் தனதுயரை அள்ளிக் கொட்டி
ஆற்றாது சொன்னகதை அறைதற் பாற்றோ?
- 10 பெருந்தவங்கள் பலசெய்தும் பெரிதும் நோற்றும்
பிள்ளையிவள் ஒருவனைநற் பேறாய்ப் பெற்றேன்.
கருமணியின் பாவையைப்போல் கருதிப் பேணிக்
கரையில்லாக் களிப்புடனே காத்து வந்தேன்.

6 வந்தவினை - அவரிடம் வந்த வேலை. 7 மத்தம் - மத்தகாத மதம்; வேலை - நேரத்தில். 8 தமிழள் - தவிதவியள். 9 கண்ணின் கருமைப் பகுதிக்குள், பார்க்கும் பகுதியைப் பாவை (பாப்பா) என்பது உள்ளது; 10 - அளவு.

(வேறு)

- 11 மகவைக் குளிப்பாட்டி மையிட்டுப் பொட்டிட்டு
மாணிக்கத் தொட்டிலிலே மகிழ்வோடு

படுக்கவைத்துத்

தகவாய் 'ஆராரோ' தாலாட்டுப் பாட்டிசைத்துத்
தன்னிகரில் இன்பத்தில் தருக்கொடுநான்

முகிடுவேன்

(வேறு)

தாலாட்டு

- 12 பேழை பேழை யாகச் செல்வம்
பெற்றவர் பிள்ளை இலாதி ருக்க,
ஏழை என்னைக் காக்க வந்த
எழில் மணியே தாலே தாலேலோ!
- 13 அடிசில் வகைபல நிறைந்தி ருந்தும்
ஆரும் மகவு இலோர் இருக்க,
கடைசி வரைஎனைக் காக்க வந்த
கண்மணியே தாலே தாலேலோ!
- 14 நூறுண்டு காலம் இவ்வுலகத்தில்
நோய்நொடி துன்பம் ஏதும் இன்றி
ஏறாய் வாழ வளர்ந்து வரும்
என்னுயிரே தாலே தாலேலோ!

11 தன்நிகர் இல் - தனக்கு ஒப்பில்லாத; தருக்கு - செருக்கு. 12 பேழை - பெட்டி. 13 அடிசில் - உணவு; ஆரும் - உண்ணும். 15 தப்பனை - தவளை; தவளைபோல; குட்டி; (குழந்தை) குதித்தாற்போல் தவழுதல்; குடில் - குடியிருக்கும் சிறு வீடு. 12, 13, 14 பிள்ளைத் தமிழ்க்கு உரிய பத்துப் பருவங்களுள் இது தாலாட்டுப்பருவம்.

குழந்தை தவழும் பாடல்

- 15 தப்பனை யாங்குட்டி தவழ்ந்து வரத்
தரை எத்தனை பேறு பெற்றதோ!
குட்டி யானை குதித்து வரக்
குடில் எத்தனை தவம் செய்ததோ!

உணவுப் பாடல்

- 16 மம்மு கடம்மா மம்முசுடு,
மாணிக்கக் கையாலே மம்முசுடு
அள்ளித் தின்னம்மா அள்ளித் தின்னு,
அமிழ்தக் கையாலே அள்ளித் தின்னு.
பொட்டு குத்தம்மா பொட்டு குத்து
பொண்ணு கையாலே பொட்டு குத்து.

நிலாப் பாட்டு

- 17 நிலா நிலா ஓடிவா - நிலலாமல் ஓடிவா.
எங்கள் தம்பி அழைக்கிறான் -
இறங்கி நீயும் ஓடிவா.
உண்ண உணவு தந்திடுவான்:
அவனும் சேர்ந்து உண்டிடுவான்.
நிலா நிலா ஓடிவா - நிலலாமல் ஓடிவா,
மலைமேலே - ஏறிவா மல்லிகைப்பூ கொண்டுவா.
நடு வீட்டிலே வை - நல்ல போற்றி செய்.
வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் பால் சோறு
அள்ளி எடுத்து அப்பா வாயில்
கொஞ்சிக் கொஞ்சி ஊட்டு;

15 இது வருகைப் பருவம். 16 மம்மு - தின் பண்டம் - (தென்னார்க்காடு வழக்கு); சுடு-ஆக்கு, செய். 17 போற்றி துதி; இப்பாட்டு அம்புலிப் பருவம்.

குழந்தைக்குச் சிரிப்பு சாட்டு.
நிலா நிலா ஓடிவா - நிலலாமல் ஓடிவா.
எங்கள் தம்பி அழைக்கிறான்—
இறங்கி நீயும் ஓடிவா.

குழந்தை சாய்ந்தாடல்

- 18 சாய்ந்தா டம்மா சாய்ந்தாடு
சாயுங் காலத்திலே சாய்ந்தாடு.
சாய்ந்தா டம்மா சாய்ந்தாடு
சாலைக் கிளியே சாய்ந்தாடு.
குத்து விளக்கே சாய்ந்தாடு
கோயில் புறாவே சாய்ந்தாடு.
மாடப் புறாவே சாய்ந்தாடு
மணி விளக்கே சாய்ந்தாடு,
சாய்ந்தா டம்மா சாய்ந்தாடு.

குழந்தை கைவீசல்

- 19 கைவீசம்மா - கைவீச
கடகமணிக் கையால் கைவீச
கடைக்குப் போகலாம் கைவீச
கனிகள் வாங்கலாம் கைவீச
இனிப்பு வாங்கலாம் கைவீச
இன்பமாய்த் தின்னலாம் கைவீச,
மிட்டாய் வாங்கலாம் கைவீச
மெதுவாய்த் தின்னலாம் கைவீச.
கைவீசம்மா கைவீச - கைவீசம்மா கைவீச.

18 இப்பாட்டு செங்கிரைப் பருவம். 19 கடகம்
ஓர் அணிகலன்.

கை கொட்டல்

- 20 கை கொட்டம்மா - கை கொட்டு
கையிரண்டும் சேர்த்துக் கொட்டு.
தட்டாங்கி தட்டாங்கி
தட்டாங்கி கொட்டம்மா தட்டாங்கி.
தட்டாங்கி கொட்டுமாம் கண்ணு,
தயிரும் பழையதும் தின்னுமாம் கண்ணு.
ஆப்பம் கண்டால் அமுக்குமாம் கண்ணு
அழாதே என்றால் அழாதாம் கண்ணு
கை கொட்டம்மா கை கொட்டு.

நீன்று நடத்தல்

- 21 நிற்கிறான் தம்பி - நிற்கிறான் தம்பி
நிலையாய்க் கால்மேல் நிற்கிறான் தம்பி.
நடக்கிறான் தம்பி - நடக்கிறான் தம்பி
நன்றாய்க் காலெடுத்து நடக்கிறான் தம்பி.

முத்தம் கொடுத்தல்

- 22 முத்தம் கொட்டம்மா - முத்தம் கொடு
முகத்தில் முந்நாறு முத்தம் கொடு,
ஒழுகிச் சொல்லு சிந்து கின்ற
உதட்டால் ஓராயிரம் முத்தம் கொடு,
ஆசை நீர முத்தம் கொடு,
ஆயிரம் ஆயிரம் முத்தம் கொடு,
கன்னம் சிவந்திட முத்தம் கொடு,
கணக் கில்லாமே முத்தம் கொடு,
முத்தம் கொட்டம்மா - முத்தம் கொடு.

20 தட்டாங்கி - கைகளைத் தட்டிக் கொட்டி ஓலி
எழுப்பல் (தென்னார்க்காடு வழக்கு); இப்பாடல் சப்
பாணிப் பருவம். 21 இதையும் வருகைப் பருவம் என்ன
லாம். 22 சொல்லு ஒழுகிச் சிந்துதல் - வாய்ச் சொல்
லோடு வாய் எச்சில் நீரும் சேர்ந்து வெளிப்படுதல்;
இந்தப் பாடல் முத்தப் பருவம்.

23 காதணி வீழாப் பாடல்

- 1 கண்ணான கண்ணுக்குக்
காது குத்தப் போறோம் என்று
- 2 முந்நாறு சேர் திறந்து
முடியளந்து நெல்லு குத்தி,
- 3 ஐந்நாறு தென்னை மரம்
ஆளை விட்டுக் காய் பறித்து,
- 4 எள்ளைப் பொரித்துக் கொட்டி,
இளந் தேங்காய் சீவிக் கொட்டி,
- 5 பச்சைப் பயறதனைப்
பாங்காய் வறுத்துப் போட்டு,
- 6 பாகைப் பதமாக்கிப்
பக்குவமாய் அரிசி கிண்டி,
- 7 அள்ளி வழங்குங்கள்
அருமைப் பிள்ளை காப்பரிசி
- 8 கொட்டி வழங்குங்கள்
குழந்தைப் பிள்ளை காப்பரிசி.
- 9 எல்லாம் நன்றா யிருக்க
இன்பமாய்ச் செய்து வைத்து
- 10 கண்ணான கண்ணுக்குக்
காது குத்திடுவோம்.

23 - 2 சேர் - தானியம் கொட்டி வைக்கும் குதிர், தொம்பை; முடியளத்தல் - அளக்கும் படியின் தலையளவு நிறையக்கட்டி அளத்தல். 23-6 பாகு - வெல்லம் காய்ச்சி வந்த பாகு. 23-7. காப்பரிசி - குழந்தையைத் தெய்வம் காக்கவேண்டி வழங்கும் அரிசி.

(வேறு)

- 24 என்றெல்லாம் பாட்டிசைத்தே இனியமகன் இன்
புறவே
ஏற்றநலம் எல்லாமும் இயன்றவரை இயற்றி
வைத்து
நன்றேநான் வளர்த்துவந்தேன்; நான்சிறிதும் அறி
யாமல்
நமன்கொடியன் உயிர்கவர்ந்த நடப்புதனை நவின்
றிடுவேன்;

(வேறு)

- 25 சிறுவருடன் தோட்டத்தில் செல்வன் சென்று
சிரித்துவினை யாட்டிலுளம் செலுத்தி நிற்க,
அரவமொன்று வந்துகையில் அணிபோல் சுற்றி
ஐந்துதலை விரித்துநனி ஆடக் கண்டான்.
- 26 அறியாத சிறுவனைவன் ஆத லாலே
ஐந்துதலைப் பொம்மையென அதனை எண்ணித்
தெரியாமல் அதன்தலையைத் திருகிப் பற்ற,
தீண்டிவிட்ட தவனை உயிர் திரும்பா வண்ணம்.
- 27 என்னென்ன மருத்துவமோ ஏற்பச் செய்தும்
இறைமொழிகள் பலஒலித்தும் ஏதும் நன்மை
மன்னவில்லை ஆதலாலே மனமும் சோர்ந்து
மருத்துவரும் இனிஉதவ மறுத்து விட்டார்.

24 நமன்-எமன். 24 நடப்பு - நடந்த வரலாறு. 25 அரவம் - பாம்பு; அணி - ஆபரணம். 26 தீண்டி விட்டது - (பாம்பு) கடித்து விட்டது. 27 இறை மொழிகள் - கடவுள் தொடர்பான மந்திரங்கள்.

- 28 பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் பரிவு கொண்டு,
பார்புரக்கத் துறவுகொண்ட பண்பு மிக்கோர்
பக்கத்தில் அதோ உள்ளார், பார்த்துச் சொன்னால்,
பறந்தஉயிர் மீட்பரெனப் பகர்ந்தார் ஐயா.
- 29 இந்த ஒரு மகனன்றி எந்தச் சார்பும்
இல்லாதேன் வாழினி என்ன செய்வேன்?
மைந்தனுயிர் மீள்விக்கு மாறு செய்ய
மாளாமல் இன்னும்யான் மண்மேல் உள்ளேன்.
- 30 இடுப்பினிலே அம்மாவே ஏந்து கென்பான்;
இனித்திடும்ஓர் பாட்டிசைப்பாய் என்று
கேட்பான்;
துடிப்புதரும் கதையொன்று சொல்லு கென்று
துளைத்திடுவான் கதைகேட்டுத் தூக்கம் கொள்
வான்.
- 31 தலைவாரிப் பூச்குட்டித் தக்க ஆடை
'தகதகக்க' உடுத்திடுவாய் தாயே என்பான்;
கலையாரும் கவின்பொம்மை களித்து வாங்கக்
காசுதரு வாயென்று கனிந்து கேட்பான்.
- 32 வினையாடச் செல்கின்ற வேளை யெல்லாம்
விடையென்பால் பெற்றிட்டே வெளியே
செல்வான்
வினையாட்டில் அவன்பிறரை வெற்றி கொள்வான்;
வென்றிட்டேன் என்று வந்து வியந்து சொல்வான்

29 சார்பு - துணை, பற்றுக்கோடு. 30 துளைத்திடுவான் - தொந்தரவு செய்வான். 31 தகதகக்க - பளபளக்க; கலைஆரும் - கலைத்திறமை பொருந்திய; கவின்பொம்மை - அழகு. 32 விடை - உத்தரவு.

- 33 குழலினிதாம் யாழினிதாம் என்று கூறிக்
குளறுவோர், தம் கருத்தினை, என் குளிர்ந்த
மைந்தன்
மழலைமொழி தம்செவியில் மடுத்துக் கேட்கின்
மாற்றிக்கொள் வாரிதிலே மாற்றம் இல்லை.
- 34 என்னுறுமைந் தன்கையால் எடுத்த ளாவி
இட்டிடுங்கு ழாயிடினும், இனிய தேவர்
உண்ணுறுநல் அமிழ்ததனின் உயர்வா காதே
ஒருவருமே இதைமறுக்க ஒண்ணு துண்மை.
- 35 பழகியநல் பசுங்கிளிக்குப் பழமும் பாலும்
பசியாறப் படைப்பவர்யார் பரிவு கொண்டே?
அழகியநல் மயில்வந்தே அவனைத் தேடிச்
அவனிருக்கும் இடம்ஏதென் றறைவன் யானே!
- 36 வினையாட்டுப் பொருளெல்லாம் விளக்கம் இன்றி
வேலையில்லார் தவர்போல வீணாய் மக்கும்.
வினையாட்டுப் பொருளையெல்லாம் வெறித்துப் பார்த்து
வேதனையால் வெம்புவதே எனக்கு வேலை.
(வேறு)
- 37 சீர்பெற மைந்தன் சிரிக்கின்றான் - அவன்
செத்திட னில்லை; துயில்கின்றான்;
ஏர்பெற என்கை இருக்கின்றான் - அவன்
என்னைவிட டேதவி ஏகுவனோ?

33 மாற்றம் - வேறு மறுப்பு. 34 எடுத்து அளாவி - எடுத்துக் குழப்பிப் பிசைந்து; அமிழ்து அதனின் - (தேவர் உண்ணும்) - அமிழ்தம், என் மைந்தன் பிசைந்த கூழாகிய அதனைக் காட்டிலும். 33-34ஆம் பாடல்களின் கருத்துகள், 'குழலினிது' (66), 'அமிழ்தினும்' (64) என்னும் குறள் களின் கருத்துகளாகும். 35 பசுங்கிளி - பச்சைக்கிளி; பரிவு-அன்பு, இரக்கம்; அறைவன் - சொல்வேன். 37 ஏர்பெற - அழகுற.

- 38 கண்ணை விழித்தவன் கண்டிடுவான் - இனிக்
கன்னல் மழலையும் விண்டிடுவான்;
எண்ணிலா முத்தமும் ஈந்திடுவான் - அவன்
எழுந்து நடந்தினி தாடிடுவான்.
- 39 வாழப் பெரியவ னாகிடுவான் - அவன்
வளமொடு கல்வி பயின்றிடுவான்;
தாழச் செயாதெனைத் தாங்கிடுவான் - அவன்
தரையினர்க் கெல்லாம் உதவிடுவான்.

(வேறு)

- 40 இல்கையில்லை என்பிள்ளை இறந்தே விட்டான்.
ஏதேதோ பித்தத்தில் இயம்பி விட்டேன்.
வல்லஅவன் கைகாலில் வலிமை இல்லை;
வாயிலிருந் தொருசொல்லும் வரவே இல்லை.
- 41 மின்னிட்ட அவனுடம்பு மேனி குன்ற,
மேலுள்ள உறுப்பெல்லாம் மெலிந்து விட்ட.
முன்னரிய வீட்டுலகம் முதலில் சென்றான்;
முன்முடிந்த இறப்பாலே மூத்து விட்டான்.
- 42 இப்படியே பிதற்றிக்கொண் டிருந்தால் மைந்தன்
எழுந்திடுவ தெவ்வாறென் றேங்கி மாழ்கி
ஒப்பரிய துறவியாரின் உயர்ந்த காலே
உறுதியொடு பற்றிக்கொண் டுரைக்க லானாள்;

38 கன்னல் - கரும்பு (போன்ற); மழலை - கொஞ்சம் பேச்சு; விண்டிடுவான் - வெளியிட்டுப் பேசுவான். இனிது - இனிமையாக. 39 தரையினர் - உலகோர். 40 பித்தம் - மயக்கம். 41 மேனி - அழகு, பொலிவு; மெலிந்து விட்ட - மெலிந்துவிட்டன; முன்னரிய - முன்ன அரிய - நினைத் தற்கு அரிய; வீட்டுலகம் - மோட்சம். 41-4: என் மகன் பிறப்பாலே சிறியவன்; ஆனால், முன்னால் இறந்து விட்டதால், இறப்பாலே, இப்போது உயிர்வாழ்பவர்களைவிட மூத்து முதியவ னாகிவிட்டான். 42 மாழ்கி - மயங்கி; துறவியார் - புத்தர்.

(வேறு)

எந்தையே! மைந்தன் உயிர் பிழைத்து - மீண்டும்
எழுந்து நடந்திடச் செய்யவேண்டி.
வந்தனன் நின்பால்; உயிர் பெற்றே - அவன்
வாழ்ந்திடச் செய்யவும் வேண்டுமையா?
இந்த உதவியை யான்மறவேன் - வேண்டின்
என்றன் உயிரையும் ஈந்திடுவேன்.
மைந்தன் பிழைத்திடின போதுமையா - என்று
மன்றாடி வேண்டித் தொழுதழுதாள்.

புத்தரின் வேண்டுகோள்

(வேறு)

- 43 அண்ணலும் அவளைத் தேற்ற
ஆவன செய்ய லானார்;
அன்னையே! காய்ந்து பட்ட
அடிமரம் துளிர்க்கச் செய்யப்
பண்ணிடும் வித்தை ஈது;
பார்க்கிறேன் முயன்று நானும்.
என்றொரு வேண்டு கோளை
ஏற்றுநீ செய்தல் வேண்டும்.
- 44 சாவையே அறியா வீட்டைச்
சார்ந்துநீ, அங்குள் னோரை
நாவுரிக் கடுகு மட்டும்
நல்கினால் போதும் என்று

43 எந்தையே - எம் தந்தை போன்றவரே. 44 மன்றாடி மிகவும் வாதாடி. 45 அன்னையே - தாய் போன்றோய்; பட்டமரம் துளிர்க்கச் செய்வது போன்ற வீண் முயற்சி இது. 46 நாவுரி - ஒரு முகக்கும் அளவை - ஒன்றரைப் படி கொண்டது; இது இடத்துக்கு இடம் மாறுபடலாம் ஆவி - உயிர்.

கூலியே கேட்டுப் பெற்றுக்
கொணர்ந்திடின், இறந்த மைந்தன்
ஆவியைப் பிழைக்கச் செய்தே
அளித்திடு வேன்நான் என்றார்.

- 47 கண்மணி இழந்தோர் மீண்டும்
கண்ணளி பெற்றாற் போலப்
பெண்மணி மகளை மீண்டும்
பெற்றதாய் ஊக்கம் உற்றே
அண்மிஓர் மறுகை ஆவி
அளித்திடும் கடுகு வாங்க
ஒண்மகன் உடலைத் தாங்கி
ஒவ்வொரு வீடாய்ச் சென்றாள்.

(ஆசிரியப்பா)

கடுகு வேண்டல்

- 48 அகன்றதோர் இல்லம்
அடைந்து நின்று
புகன்றுதன் கதையைப்
புலம்பிய படியே
- 49 நாவுரிக் கடுகு
நல்கின் என்மகன்
ஆவி பெறுவான்;
அகமகிழ்ந் துய்வேன்—

47 கண்மணி இழந்தோர் - கண்ணுக்குள் இரு-
வேண்டிய கருமணிப் பாவையை இழந்தவர்; பெற்றதா-
- பெற்றதாகவே; அண்மி - அணுகி - அடைந்து; ஒண்-
மகன் - விளக்கத்திற்கு உரிய (நல்ல) மகன்.

- 50 என்று கெஞ்ச,
இல்லத் தரலி
குன்றி உள்ளம்
குழைய, முன்னாள்
- 51 இறந்ததன் மகனாய்
இவனை நினைத்து, உயிர்
துறந்த உடலைத்
தூக்கிக் கையால்
- 52 ஆவல் தீர
அணைத்துத் தந்தபின்,
நாவுரிக் குமேல்
நால்நாழிக் கடுகு
- 53 கொண்டு வந்து
கொடுக்க முயல,
கண்டிவள் சொல்வாள்
கண்டிப் பாக;
- 54 சாவே இதுவரை
சாரா வீட்டார்
நாவுரிக் கடுகு
நல்க வேண்டும்;
- 55 அன்னையே இந்த
அகன்ற இல்லில்
முன்னர் யாரும்
முடிந்த துண்டோ?

50 முன்னாள் - முன்னொருநாள். 51 இவனை - இறந்த
பிக்குழந்தையை. 52 நால் நாழி - நான்குபடி. 55 முடிந்-
தது - செத்தது.

- 56 கூறுக என்ன,
கூறுவாள் அவளும்:
யாரும் இதுவரை
இறவா வீடே
- 57 எங்கும் இல்லை;
ஏந்திழாய் நீயும்
அங்கும் இங்கும்
அலைந்து கேட்கினும்
- 58 பயனே இல்லை;
பகர்வேன் எம்கதை;
துயரே மிஞ்சிடத்
துஞ்சினர் பல்லோர்.
- 59 அம்மை நோயால்
அழிந்தார் ஒருவர்;
வெம்மைக் காய்ச்சலால்
விளிந்தனர் இருவர்;
- 60 கழிச்சல் நோயால்
கழிந்தனர் மூவர்;
எழுச்சிப் போரில்
இறந்தவர் நால்வர்;
- 61 மாப்பல் பிணிகளால்
மடிந்தவர் ஐவர்;
மூப்பு முதிர்வால்
முடிந்தவர் அறுவர்;

57 ஏந்திழாய் - அணிகலம் பூண்ட பெண்ணே. 58 துஞ்சினர் - இறந்தனர். 59 விளிந்தனர் - இறந்தனர். 60 கழிச்சல் - காலரா; எழுச்சி - துடிப்பு (மறஉணர்வு).

- 62 குழவி, சிறியோர்,
குழகர், பெரியோர்,
கிழவி, கிழவராம்
கேளிர் பல்லோர்
- 63 ஈண்டு மடிந்தனர்;
எனவே, எங்கும்
மாண்டவர் இல்லா
மனையே இல்லை.
- 64 மீண்டு செல்கென
மென்மையாய் உரைக்க;
ஆண்டை அகன்றே
அயலொரு மனையை
- 65 அடைந்து கேட்க,
அங்குளாள் ஒருத்தி
நடந்த நிகழ்வெலாம்
நன்கு புரிந்து,
- 66 வியப்புமீக் கூர
விளம்புவாள்: மகனும்
உயப்பெற வேண்டி
உழலும் நங்காய்!
- 67 பிறந்தவர் மிக்க
பெருமைய ராயினும்
இறந்தே தீர்வர்;
இதில்விலக் கில்லை.

62 குழகர் - இளைஞர்; கேளிர் - உறவினர். 64 ஆண்டை - அவ்விடத்தை. 65 நிகழ்வு - நிகழ்ச்சி. 66 மீக் கூர்தல் - மிகுதியாதல்; நங்காய் - நங்கையே.

- 68 சுன்ற உயிரெலாம்
இறந்தே தீரும்;
தோன்றிய பொருளெலாம்
தொலைந்தே போகும்.
- 69 கற்றோர், கணக்கர்,
கலைஞர், மறவர்,
முற்றத் துறந்த
முனிவர், செல்வர்,
- 70 உழுதுல கோம்பிய
உழவர், வணிகர்,
முழுதுல காண்ட
முடியுடை வேந்தர்
- 71 முதலியோர் அனைவரும்
முடிவில் இறந்ததாய்
நுதலிய வரலாற்று
நூலெலாம் நுவலும்.
- 72 கறந்த பால்முலைக்
காம்பில் ஏறுமோ?
இறந்தவர் உயிர் பெற்று
எழுதல் உண்டோ?
- 73 எனவே, புலம்பி
ஏங்கும் மடந்தையே!
இனியும் எங்கும்
ஏகேல்; பிணத்தை

69 கணக்கர் - ஆசிரியர்; மறவர் - வீரர். 71
நுதலிய - சிறந்ததாய்க் கருதிய; நுவலும் - சொல்லும்.
73 ஏகேல் - செல்லேல்.

- 74 இடுகாட் டிட்டே
ஈமக் கடன்கள்
விடுவி டென்று
விரைந்து செய்து
- 75 முழுகுவாய் தலையென
முடிவுரை கூற,
அழகு மகவை
அணைத்த படியே
- 76 மற்றும் பலமனை
மன்னிக் கேட்க,
பெற்றனள் ஒரேபதில்;
பேதைகள் செய்வாள்!
- 77 ஒருபால்,
உயிரிலாக் கன்றின்
உடம்புக் குள்ளே
உயிர்தரு வைக்கோல்
உற்றிடத் துறுத்துபொய்க்
- 78 கன்றினைக் கொண்டுபால்
கறந்திடும் கடுஞ்செயல்
நன்றாய்க் கண்ணெதிர்
நடந்திடக் கண்டவள்,
- 79 இறந்த கன்றினை
என்றுமே கண்ணெதிர்
மறந்து விடாமல்
மாடு காண

74 ஈமக்கடன் - சாவுச் சடங்குகள்; 'விடுவிடு' -
விரைவுக் குறிப்பு.

- 80 நல்லதோர் வாய்ப்பு
நல்கி யுள்ளனர்.
வல்ல இந்தச்
செயலே மான,
81 இறந்து போன
என்மகன் உடலையும்
சிறந்திடச் செய்யின்
செலுத்துவேன் நன்றி—
82 என்றெலாம் புலம்பி
ஏழை நைந்து
குன்றி மேலும்
குழற லானாள்:
83 உடம்புக் குள்ளே
ஓடிடும் குருதிதன்
திடம்பெறு செந்நிறம்
திரிந்து மாறி
84 வெண்ணிற மாநீ
விழிகளின் வழியாய்க்
கண்ணீ ராகக்
கடுகி வழிய,
85 பிறந்தவர் இறப்பது
பெரிய உண்மையே;
பிறந்த குழந்தை
பெரியவ னாக
86 வளர்ந்துபல் லாண்டு
வாழ்ந்தபின் அன்றே
தளர்ந்து மடிதல்
தக்க தாகும்?

80 வல்ல - சாமர்த்தியமான; மான-போல. 81 சிறந்திடச் செய்யின் - சிறந்து தோன்றும்படி செய்தால்:- 82 ஏழை - பெண். குழறல் - குளறுதல். 84. கடுகி-விரைந்து.

- 87 இதற்கில் வலகில்
எவரும் பதில்சொலார்;
எதற்குநான் இன்னும்
இருக்க வேண்டும்?—
88 என்றெலாம் எண்ணி
இடுகாட் டிற்குள்
சென்று மகற்குச்
செய்ய வேண்டிய
89 ஈமக் கடனெலாம்
இயற்றி முடித்தபின்
ஏமம் பெற்றிட,
ஈடிலாத் துறவியை
90 அடைந்து கண்ணீர்
ஆறாய்ப் பெருக,
நடந்தவை அனைத்தும்
நவின்று வருந்தினாள்.
புத்தரின் அறிவுரை
91 மடந்தைபால் புத்தர்
மறாமொழி கூறுவார்:
நடந்தது முற்றும்
நடந்ததாய் விடுக.
92 வையக வாழ்வின்
வரலாறு இதுதான்!
கையத் துள்ள
கரும்பொருள் யாவும்

91 மறாமொழி - எவராலும் மறுக்க முடியாத உரை; இந்தப் பாடலோடு 'Past is Past' என்னும் ஆங்கிலமொழியை ஒப்பிட்டு நோக்குக. 92 வையகம் - உலகம். கரும்பொருள் - வலிமையுடைய - பெருமை

- 93 மெய்யிலை; சிறிதே
மின்னி மறைந்திடும்.
பொய்யநாம் உலகைப்
புரிந்து கொண்டு
- 94 பேரவா அறுத்துப்
பேணின் உயிர்களை,
பேரவே செய்யலாம்
பெரிய துன்பெலாம்.
- 95 அரிவையே! உள்ளம்
ஆறுதல் அடைக.
பெறுகுவை பின்னர்ப்
பெருமித வாழ்வு—
- 96 என்றெலாம் அருளி,
இளைபவள் உளத்தை
நன்றே மாற்றி
நடந்திடச் செய்தார்.
- 97 பிள்ளையை இழக்கினும்
பெரியவர் ஒருவரின்
நல்ல துணையை
எாடிப் பெற்றது
- 98 ஈடிலா வகையில்
ஈடு செய்யவே
நீடிய அமைதி
நிலைத்தது அவட்கே.

உடைய பொருள்கள். பேரவே -- பெயர்ந்திடவே, நீங்கி
டவே. 95 அரிவையே -- பெண்ணே; பெருமிதம்-பெருமை
96 அருளி -- உரைத் தருளி; இளைபவள்-வருந்துபவள். 97
ஈடிலா -- ஈடு -- சமம் இல்லாத; ஈடு செய்தல் -- பதிலுக்குப்
பதில் சரி செய்தல்; நீடிய -- நீட்டித்த, நிலையான
அமைதி -- ஆறுதல், சாந்தி; அவட்கே -- அவருக்கே.

(வேறு)

வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரளினும்
மாண்டார் வருவது மாநிலத்தி லேயில்லை;
மாண்டாரை எண்ணியே மாளா தழுவுவோரும்
மாண்டு விடுவதை மாநிலத்துக்-காண்டலால்,
இந்த உலகில் இருக்கும் வரையும்
எந்தப் பழியும் இன்றி
வந்தவர்க் குதளி வாழ்தல் கூடுவன.

மருட்பா: 2 மாநிலம்-உலகம். 3 மாளாது -- ஓயாமல்,
இந்த முடியாமல். 4 காண்டலால் -- பார்த்தலால். 7
தவி -- உகவி செய்து.

26. புத்தரால் துறவு பூண்டோர் காதை

சாரநாத் சார்தல்

- 1 கங்கையாறு பாய்கின்ற காசிமா நகரம்
கல்விகலைக் கிருப்பிடமாய்க் கவின்பெற் றோங்கும்.
எங்குமுள மாந்தர்கள் இங்கு வந்தே
'இறந்துவிடின முத்தி' என்னும் இரும்பேர்
தாங்கும்.
- 2 மாநகராம் காசிதனை மகிழ்ந்த டைந்து
மகிழ்சோலை யிலேஒருநாள் மன்னி அங்கே
நானகலக் காணவந்த நல்லோர்க் கெல்லாம்
நயமுடனே அறமொழிகள் நல்கிப் பின்னர்,
- 3 பாணினேந்தூட் டுகின்றமுதல் பண்புத் தாய்போல்
பரிவுடனே அங்குமிங்கும் பாங்காய்ச் சென்று,
போனஐந்து பிக்குகளைப் பொருந்தத் தேடிப்
புகழ்'சார நாத்' அதனைப் புத்தர் சேர்ந்தார்.
- 4 புத்தரைமுன் பிரிந்துசென்ற புதியோர் ஐவர்
பொன்மான்சோ லைதன்னில் புக்கு நோற்றார்.
நத்தியவ ரைக்காண ஐயர் நண்ண,
நன்கவரும் வரவேற்று நலமே செய்தார்.

1 'காசியில் இறந்தால் முத்தி' என்பது ஒரு நம்பிக்கை.
2 நான் அகல - 'நான்' என்னும் அகங்காரம் நீங்க. 3
பாணினேந்து - பால் நினைந்து; முதல் தாய் - முதன்மைத்
தால்; குழந்தைக்குத் தானாக நினைந்து பால் ஊட்டுபவள்
முதல்தாய்; குழந்தை அழுத பின்னர் ஊட்டுபவள் இடைத்
தாய்; குழந்தை அழ அழ விரைந்து வந்து ஊட்டாமல்
வேறு வேலையைச் செய்து கொண்டிருப்பவள் கடைத்தாய்
- எனய் மரபு. 3 சாரநாத் - காசிக்கு அருகில் ஆறு கல்
தொலைவில் உள்ள இடம். 4 நத்தி - விரும்பி; நன்கு
அவரும் - நன்றாக அந்த ஐவரும்.

பெருமானார் தாம்கண்டு பெரிதும் போற்றும்
பீடுபெற்ற நடுநிலையாம் வழியைப் பேண
வருமாறே ஐவர்க்கும் வாய்ம லர்ந்து
வழிகாட்டிப் பேருரையும் வழங்க லுற்றார்.

(வேறு)

நடுநிலைவழி

- 6 உடலை வருத்தவும் கூடாதாம் - அந்த
உடலுறு இன்பமும் கூடாதாம் - தக்க
உடையால் உணவால், பெரும்பேற்றை - யாரும்
உற்றிடல் என்ப தியலாதாம்.
- 7 முடியை அரங்கச் சிரைப்பதாலோ - அன்றி
முழுநீ ளமாக வளர்ப்பதாலோ, - மற்றும்
கடிய தவங்கள் புரிவதாலோ, - அன்றிக்
கனல்கொடு வேள்வி இயற்றலாலோ,
- 8 ஏற்றமாம் நன்மைகள் எய்திடாவாம் - நல்ல
இயல்போ டொழுக்கமும் பின்பற்றி - மேலுட
ஆற்றநல் மெய்யறி வுற்றிடினே - யாரும்
அடையலாம் நற்பே நென்மொழிந்தார்.

அற ஆழி உருட்டுதல்

- 9 அறவாழினை உருட்டலானார் - ஐயர்
அதற்கும் விளக்கம் அளிக்கலானார் - நல்
அறஞ்சார் ஒழுக்கம், உருளையதின் - வல்ல
ஆயநற் கால்களாய் ஆர்ந்துளதாம்;

6 உடல் உறு - உடலால் அடையும்; இயலாதாம்
- முடியாதாம். பாடல் 7 அரங்க - முழுக்க; கடிய -
கடுமையான; கனல் கொடு - நெருப்பைக் கொண்டு.
8 ஏற்றம் - உயர்வு; இயல்பு - பண்பு ஆற்ற - மிகவும்.
9 அற ஆழி - அறமாகிய சக்கரம்; உருளை - சக்கரம்;
ஆர்ந்துளது - அமைந்து (பொருந்தி) உள்ளது.

- 10 ஆழிமேல் சுற்றும் இரும்புவட்டம் - மெய் அறிவாம்; அடக்கக் குடத்திற்கு - மிக ஆழமாம் உண்மையே அச்சாக - நளி அமைந்திட ஆழி உருள்கிறதாம்.
- 11 அறத்தேர் இயக்கிப் பெருமானார் - பிறர்க்கு அளிக்கும் அறவுரை ஆழ்ந்ததுவே - ஈர் உறவே உயிரென ஒன்றிற்கா - இங்கே ஒருவரும் கவலைப் படவேண்டா.
- 12 துறக்கம் எனும்பித்து வேண்டாவாம் - உண்மைத் தூய அறிவே பெறவேண்டும் - யாரும் மறக்கவே வேண்டா அறநெறியை - என மக்களுக் கெல்லாம் எடுத்துரைத்தார்.

(வேறு ஆசிரியப்பா)

சங்கம்

- 1 பிரிந்த ஐவரும் புத்தரைப் பேணி, பிரிந்த தற்காப் பெரிதும் வருந்தினார். வருந்திர ளான மக்கட் கூட்டம் திருந்தப் புத்தர் திகழுமோர் சங்கம்

9-10: அறமாகிய சக்கரத்திற்கு நல்லொழுக்கமே ஆயக் (குறுக்குக்) கால்களாம்; சக்கரத்தின்மேலே சுற்றியுள்ள இரும்பு வட்டம் மெய்யறிவாம்; அடக்கமே சக்கரத்தின் குடமாம்; ஆழியின் அச்ச உண்மையாம்; இதற்கைய சக்கரத்தைப் புத்தர் உருட்டினார்; அஃதாவது அறநெறி எங்கும் பரவச் செய்தார். 11 அறத்தேர் - அறமாகிய தேர்; இயக்கி - செலுத்தி, ஓட்டி; ஆழ்ந்தது - ஆழ்ந்த கருத்துடையது. 12 துறக்கம் - சவர்க்கம்.

- 5 அமைத்ததன் வாயிலாய அனைத்துல கோரும் அமைதி எய்த அறவழி கண்டார். மேல்மேல் சங்கம் மேன்மை உற்றது. ஆள்மேல் ஆள்வந்து அடைந்தனர் சங்கம். சிறந்தசங் கத்தில் சேர்ந்து சேவை
- 10 புரிந்த பலரின் புகழ்ப்பெயர் வருக:-

சங்கம் சார்ந்தோர்

அசயன், நாலகன், சஞ்சயன், யசன் முதல் பற்பலர் காசியில் சேர்ந்து பற்றினர். காசிகை என்னும் கணிகை தன்னுறு மைந்தர் களோடு மன்னினாள் சங்கம்.

- 15 வேதியர், குருக்கள், வேறுபல் லோர்க்கும் மாதவர் அறவுரை மாண்பொடு கூறிச் சங்கக் குழுவைச் சாரச் செய்தார்; பின்னர்ப் பெருமான் உருவேலா என்னும் கயையை அடையக் கங்கையைக் கடந்தார்.
- 20 அங்கே, 'அக்கிலி காசியபர்', 'நதீகாசியபர்' ஆகிய இருவர் அனை வணங்குவோர்; இவர்தமை, அளவில் மாணுக்கர் அடைத்தி ருந்தனர். அண்ணல் இவர்தம் அனல்வழி பாட்டைத்
- 25 தின்னமாய் மறுத்துத் திருப்பினர் தம்பால். பொருமைகொண் டிருந்த புதியராம் இவர்கள் மருது புத்தரை வணங்கி ஏற்றனர்.

5 அதன் வாயிலாய் - அதன் மூலமாக, 16 மாதவர் புத்தர். 18-19 கயைக்கு உருவேலா என்ற பெயரும் உண்டு. 22 இவர்தமை - இவர்களை. 27 மருது - மலுக்காமல்.

- அருது மாணவர் அனைவரும் சேர்ந்தனர்.
போதி அடைந்த ஆறும் ஆண்டில்
- 30 அதாவது, நாற்பத் தோராம் அகவையில்
பெரியார் புத்தர் பிம்பி சாரவின்
அரிய அன்பால் அவனது நகராம்
இராசக் கிருகம் எய்தி அவற்கும்
அவனுறு மனைவி 'சேமை' என் பாட்டும்
- 35 எண்ணிலாப் பலர்க்கும் இயம்பினார் அறவுரை.
பின்னர், மன்னன் பேணி வளர்க்கும்
வேணு வனத்தில் விகாரை ஒன்று
மாணக் கட்டிட, மாதவர் அங்கு
மாணவர் பலருடன் மகிழ்ந்து தங்கினார்.

இரு கைகள்

- 40 அங்கே ஐயரை அடைந்த மூவர்
எங்கும் புகழ் இனியபேர் பெற்றவர்:
சாரீ புத்திரர், மௌத்கல் யாயனர்,
காசியபர் அக்கினி தத்தர் என்பார்.
இவர்களுள் முன்னவர் இருவரும் புத்தரின்
- 45 இரண்டுகைகளாயும், புத்தர் நெறிக்கே
இரண்டுதூண் களாயும் இலங்கிய வராவர்.

சாரீ புத்திரர்

வந்துமா னாக் கர் பல்லோர் வணங்கும்
அந்தணத் துறவியாம் சாரீ புத்திரர்,
இராசக் கிருகத் தெருவில் ஒருநாள்

28 அருது - அறமல் - நீங்காமல். 33 அவற்கும் -
அவனுக்கும். 34 என்பாட்டும் - என்பவளுக்கும். 37 வேணு
வனம் - மூங்கில் நிறைந்த சோலை; விகாரை - பெளத்
தப்பள்ளி.

- 50 ஐயரின் அன்பர் அகவசித் என்பார்
ஐயம் ஏற்றபோது அவரது தோற்றம்
கண்டு வியந்து கனிவொடு வினவினார்:
மேலோய் உனது மேனியைக் காணின்
ஏலுமா சானாய் எண்ணத் தோன்றும்;
- 55 உண்மையோ இதுவென, உரைப்பார் அகவசித்:
எனக்குமேல் ஆசான் இருக்கிறார் ஒருவர்;
தமக்குத் தாமே நிகரவர் தகுதியில்.
எனக்கும் அவர்க்கும் இடையுள வேற்றுமை
அணுவொடு இமய மலைக்குளது போன்றது;
- 60 ஒருதுளி நீர்க்கும் உவர்க்கடல் நீர்க்கும்
உள்ளது போன்றது - என்றெலாம் உரைத்துப்
புத்தரின் மாண்பினைப் புரிந்திடச் செய்தார்.
ஞாயிறு வந்தபின் நாடார் விளக்கினை.
ஞாயிரும் புத்தரின் நலமெலாம் கேட்டபின்
- 65 முக்கோல், கமண்டலம், முடியெலாம் துறந்து
சாரீ புத்திரர் புத்தரைச் சார
எண்ணி ஏ குகையில் இன்னோர் அந்தணத்
துறவிமௌத் கல்யா யனரெனும் தூயரும்
மருவிட அவரொடு, மற்றவ் விருவரும்

54 ஐயம் - பிச்சை. ஏலும் ஆசான் - ஏற்கத் தகும்
குரு. 56 ஒருவர் - புத்தராகிய ஒருவர். 65 முக்கோல்,
கமண்டலம், முடி ஆகியவை வைதிகத் துறவிகள் வைத்துக்
கொண்டிருப்பவை; முக்கோல் - மூன்று கவையாக உள்ள
தடி (திரிகுலம்); கமண்டலம் - நீர் உள்ள கலம்; முடி -
தலை முடி - சடாமுடி. 67 இன்னோர் - இன்னொரு. 69
மருவிட அவரொடு - அவரொடு மருவ - சாரீ புத்திர
ரோடு சேர; அவ்விருவரும் - சாரீ புத்திரர், மௌத்கல்
யாயனர் என்ற இருவரும்.

- 70 புத்தரை நண்ணிப் புத்தம் பெற்றனர்.
சங்கம் சார்ந்த சாரீ புத்திரர்
மங்காது பணிபல மகிழ்ந்து செய்தார்.
பொதுவிடம் போந்து பொழிந்தார் சொல்லமழை.
விகாரைபல இடங்களில் விளங்கச் செய்தார்.
- 75 தகாப்பகை வர்க்குத் தருமறுப்பு அறைந்தார்.
மெத்தப் புரிந்த மேலாம் பணிகளால்
புத்த மதத்தில் புகழ்மிகப் பெற்றார்.

மெளத்கல்யாயனர்

மெளத்கல் யாயனர் புத்த மதத்தின்
உட்பொருள் முழுதும் உணரப் பெற்றவர்,

- 80 இவர்பெயர் கேட்கினே இரிவர் மாற்றார்.
சீயம் போலத் திறம்மிகப் பெற்றுப்
பாயும் வெள்ளமாய்ப் பரப்பினார் புத்தம்.

காசியபர் அக்கினி தத்தர்

கல்வியொடு செல்வமும் கணக்கிலா துபெற்ற
காசியபர் அக்கினி தத்தராம் அந்தணரும்

- 85 புத்தம் சார்ந்தபின் புகழ்நலி பெற்றார்.
பிற்கா லத்தில் பெருமைசால் இவரை
'மகாகா சியபர்' என வழங்கிய துலகம்.

73. பொது இடம் - மக்கள் கூடுகின்ற பொதுஇடங்கள்
பொது மன்றங்கள்; போந்து - சென்று. 74 பல இட
களில் புத்த விகாரை கட்டி விளங்குமாறு செய்வித்தார்.
75 தகா - தகுதியற்ற; தகு மறுப்பு - தக்க மறுப்பு
அறைந்தார் - (அறைவது போல்) கூறினார். 80 கேட்டால் -
கேட்டால்; இரிவர் - அஞ்சி ஓடுவர்; மாற்றார் -
வர். 81 சீயம் - சிங்கம்.

- ஐயரின் அறவுரை அனைத்தையும் தொகுத்துத்
'திரிபிட கங்கள்' எனத் திகழச் செய்ததில்
- 90 இவர்க்குப் பெரும்பங்கு ஏற உண்டு.
இவர்களே யன்றி,
சாரீ புத்திரரின் தாய்மா மனுவ
கோட்திலா வுடனே குணமுறு பலரும்
ஐயனைச் சார்ந்தே அறணன் மாந்தினர்.

அநாத பிண்டிகர்

- 95 கோசல நாட்டின் தலைநக ராக
அசிரவதி ஆற்றின் அருங்கரை உள்ள
செல்வம் கொழிக்கும் சிராவத்தி நகரில்
அநாதைகட் கெல்லாம் ஆருணவு அளித்ததால்
'அநாத பிண்டிகர்' எனும்பெயர் பெற்றவர் -

- 100 இராசக் கிருக நகரில் இருந்த
'குலர்' என்னும் செல்வரின் தங்கையைச்
சால மனைவியாய்ச் சார ஏற்றவர்;
இவர்ஒரு நாளில் இராசக் கிருகம்
சென்றுமைத் துனரின் செல்வ மனையில்

89 திரிபிடகம் - மூன்று நூல்; திரி-மூன்று; பிடகம் -
நூல்; புத்தரின் உரைகள், விநயம், சத்தம், அபிதம்மம் -
என்ற மூன்று நூல்களாகத் தொகுக்கப் பெற்றன;
இவற்றைத் 'திரிபிடகம்' எனல் மரபு. 90 ஏற - மிகவும்.
93 கோட்திலா - (கோஷ்திலா) ஒருவர் பெயர். 94. அற
ணன் - அறமாகிய உணவு; மாந்தினர் - உட்கொண்டனர்.
97 சிராவத்தி - சிராவஸ்தி என்னும் நகரம். 98
அநாதை - ஆதரவில்லோர்; ஆருணவு - நிறைந்த
உணவு, அருமையான உணவு.

- 105 துன்றி இருக்கையில், சூலர் இவரை
எதிர்நோக் காதுதம் ஏவலர்க்கு என்னவோ
புதிராய் வேலைகள் புகன்றுகொண் டிருந்தார்.
'என்ன இவையெலாம்' என்றிவர் கேட்க,
புத்தர் பெருமான் விருந்து புசிக்க
- 110 ஒத்துக் கொண்டுளார்; உறுவர் நாளை.
அதனால் இந்த அரியஏற் பாடுநல்
னிதமாய்ச் செய்கிறேன் என்றவர் விளம்ப,
புத்தரைக் காணப் புறப்படு வேனெனப்
பிண்டிகர் கூற, பேரிரவு வேண்டா,
- 115 நாளை காலை நண்ணலாம் என்ன,
காலை கதிரவன் வருமுன் மும்முறை
எழுந்தெழுந் துகாண இருளாய் இருந்ததால்
வைகறை வந்ததும் வல்லே சென்று
புத்தர் பள்ளியுள் புகுந்து விட்டார்.
- 120 மெத்த அவரை மேலோர் ஏற்றுத்
தெளிவுரை பலவும் தேன்மழை போல
அனியொடு அருளிஞர் அவற்றுள் ஒன்று: -
ஆண்டவ ரேமென்ற ஆக்கினர் என்றால்,
சுண்டெலா உயிர்களும் எய்தும் இடர்க்கெலாம்

105 இவரை - பிண்டிகரை. 106 எதிர் நோக்காது -
வரவேற்சாமல்; ஏவலர் - பணியாளர். 107 புதிராய் - புரி
யாத புதுமையாய்; புகன்று கொண்டு - (செய்யும்படி)
சொல்லிக் கொண்டு. 108 இவர் - பிண்டிகர். 112 அவர் -
சூலர். 115 என்ன - என்று சூலர்சொல்ல. 118 வைகறை -
சிறிது இருட்டு இருக்கும் விடியற்காலம்; வல்லே -
விரைந்து. 120 மேலோர் - புத்தர். 122 அளி - அருள்,
இரக்கம். 124 சுண்டு எலா - இவ்வுலகில் உள்ள எல்லா
(எலா - இடைக்குறை).

- 125 அவரே பொறுப்பென உயிர்கள் அனைத்தும்
தவறாய்ப் பழிசொலும்; தகாது இக் கொள்கை;
எனவே, நாமே எதையும் ஓர்ந்து
நினைவில் கொண்டு நிகழ்த்தவேண் டுமெனத்
தெள்ளத் தெளியத் தெரிவித் தாரவர்.
- 130 வெள்ளைத் துகிலில் விரைவில் சாயம்
பிடிப்பது போலப் பிடித்திட உளத்தை,
படிப்பினை யாகப் பலவும் அறிந்து
பிண்டிகர் பிரானிடம் விடையும் பெற்றார்.
மறுநாள் விருந்து முடிய, மற்றதன்
- 135 மறுநாள் பிண்டிகர் மைத்துனர் மனையிலே
ஐயர்க்குப் பெருவிருந்து அளித்தார்; பின்னர்ச்
சிராவத்தி நகர்க்குச் சீரியோர் வரும்படி
மறுநாள் வேண்ட, மாண்பினர் இசைந்தார்.

பிம்பி சாரரைப் பிரிதல்

பெரியார் கவுதமர் பிரிய இருப்பதால்

- 140 பிம்பி சாரர் பெரிதும் வருந்தி
அன்பிற்கு அறிகுறி யாக ஐயரின்
சிறுமயிர் முடியும் சிறிது நகமும்

125 அவரே - ஆண்டவராகிய கடவுளே. 128 நிகழ்த்தல்
- செய்தல். 129 தெள்ளத்தெளிய - மிகவும் தெளிவாக.
130 துகில் - துணி. 131 உளத்தைப் பிடித்திட. 133 பிரான்
- பெருமான். 137 - சீரியோர் - சிறப்புறு புத்தர். 138
மறுநாள் உற வேண்ட - அவர் மறுக்காது வரும் அளவுக்கு
வேண்டிக் கொள்ள; மாண்பினர் - மாண்புடைய புத்தர்.
141 அறிகுறி - அடையாளச் சின்னம். 142 சிறு மயிர் முடி
- சிறிதளவு முடிமயிர்; சிறிது - கொஞ்சம்.

அருமையாய்ப் பெற்றே அரண்மனைக் கோயிலில்
வைத்துப் பூசனை வகையாய் நடத்தினார்.

145 பின்னர்ப் பிண்டிகர் செய்தது பேசலாம்:

சேத வனம் சேர்தல்

சிராவத் திக்குச் சென்று பிண்டிகர்
பெருமான் தங்கப் பெரிய விகாரை
அருமை யாக அமைக்க முயன்றார்.
'சேதன்' எனும்பெயர் சேர்இள வரகபால்

150 'சேத வனம்' எனும் செழிப்புறு சோலையை
விடைக்குப் பெற்று, அதில் விகாரை சிறந்த
கலைக்குப் பெயர்போம் கட்டடம் எனும்படி
அமைத்த பின்னர், ஐயரும் வந்து
தமைத்தொழும் மாணவர் குழுவொடு தங்கி

155 அருளுரை பலர்க்கும் அருவிவீற் றிருந்தார்.
கோசல நாட்டின் கோனாய் ஆண்ட
பிரசேன சித்தும் பீடுறு மருகன்
சுதர்சன குமாரனும் சூழ்ந்து புத்தரை
மதர்வுற அருள்மொழி மடுத்தவர் செவியில்.

வைசாலி விடுதல்

160 சேத வனத்தில் சிறிது காலம்
போதர் இருந்தபின், புகழ்சால் 'விரிசி'

145 இந்த அடி நூல் ஆசிரியர் கூற்று. 149 - 151 சேதன்
என்னும் இளவரசனுக்கு உரியதான சேதவனம் என்னும்
சோலையை விடைக்கு வாங்கி அதில்விகாரை கட்டினார். 152
பெயர் போம் - பெயர் பெற்ற. 156 கோன் - அரசன்.
157 பிரசேன சித்து - மன்னன் பெயர். சுதர்சன குமா
ரன் - மன்னனின் மருமகன் பெயர். 159 மதர்வு - வளமை
161 போதர் - புத்தர்; விரிசி - விரிஜி என்னும் நாடு.

என்னும் நாட்டின் இன்தலை நகராய்
மன்னு 'வை சாலி' மன்னி அங்குள்
'கூடா கார' விகாரையில் குழுவுடன்

165 ஈடே இலாத ஏந்தல் இருக்கையில்,
ஆங்கு நிலவிய அழிபிணி, வறுமை
நீங்கச் செய்து, நிகரிவா அறமாய்
ஒங்கும் அறவுரை உளோர்க்களித் திருக்கையில்.

தந்தையின் இறுதி

தொண்ணூற் றேழாம் அகவையில், தொன்மைக்

170 கபிலையில் தந்தை கடும்பிணி உற்றுத்
துஞ்சும் நிலையைத் துன்னியது அறிந்து
விஞ்ச துயரொடு விரைந்து சென்று
மருத்துவம் செய்தும் மாண்டார் தந்தை.
வருத்த மீக் கூர வழிமுறைக் கடன்கள்

175 அனைத்தும்ஆற் றியபின் சிறியதாய் கவுதமி
மனத்தில் துறவை மகிழ்ந்து கொள்ள
நினைத்து வேண்ட, நேரியோர், அவளொடு
வந்தபெண் டிர்க்கெலாம் வாய்ப்பாய் அறவுரை
தந்துசங் கத்தில் சார்ந்திடச் செய்து, பின்,

163 மன்னு - நிலைத்துள்ள; வைசாலி - ஒரு நகரின்
பெயர்; மன்னி - பொருந்தித் தங்கி. 164 கூடா காரம் -
விகாரையின் பெயர். 166-167 மருந்தால் பிணி நீக்கல்,
செல்வர்களைக்கொண்டு ஏழைகளின் வறுமை போக்கல்.
168 உளோர்க்களித்து - ஆங்கு உள்ளோர்க்கு வழங்கி.
170 தொன்மை-பழம் பெருமை. 171 துஞ்சும் - இறக்கும்.
172 விஞ்சுதல் - மிகுதல். 174 மீக்கூர்தல் - மிகுதல்; வழி
முறைக் கடன்கள் - முன்னோரின் வழி வழியாக முறையோடு
செய்யும் ஈமச்சடங்குகள். 177 நேரியோர் - நேர்மை
புனை புத்தர்.

போர் சீறுத்தம்

- 180 உரோகிணி ஆற்றில் ஓடும் நீரைப்
பயன்படுத்தி திக்கொளல் பற்றிப் பகைத்த
சாக்கிய அரசும் சாரயல் நாட்டுக்
கோவிய அரசும் கொடும்போர் புரிய,
ஆற்று நீருடன் அளவிலாக் குருதியும்
- 185 ஊற்றாய்ச் சேர ஓடியது வெள்ளம்.
அறிந்த புத்தர் அன்னவர் இருவரும்
நிறைந்த பகைமை நீங்கி ஒன்றிட
ஆவன புரிந்தே அமைதி காத்தார்.
“மேவிடும் எல்லாம் மேலோர் முயலின்”.

கௌசாம்பி சேர்தல்

- 190 ஒருமுறை,
ஐயர் ‘கௌசாம்பி’ அடைந்த காலை,
அரசன் உதயணன், அரச குமரன்
இராட்டிர பாலன் என்னும் இருவரும்
மக்களும் புத்தரின் மாண்புரை கேட்டு
- 195 மிக்க மகிழ்வொடு மேவினர் பௌத்தம்.

காசி பாரத்துவாசர்

போதி அடைந்த பதினொராம் ஆண்டில் -
அதாவது, நாற்பத் தாரும் அகவையில்

182 சார் அயல் நாடு - சாக்கிய நாட்டின் பக்கத்தில்
சார்ந்துள்ள நாடு. 184 குருதி - இரத்தம். 186 அன்னவர்
இருவரும் - சாக்கிய நாட்டாரும் கோவிய நாட்டாரும்.
189 மேலோர் முயன்றால் எல்லாம் நடக்கும் - இது
‘வேற்றுப் பொருள் வைப்பு’ அணி. 191 கௌசாம்பி
ஒரு நகரம். 194 மக்களும் - பொது மக்களும்.

இராசக் கிருக இன்வகர் அருகுள
‘எகனா வா’ எனும் சிற்றூர் எய்தி

- 200 ‘தட்சிண கிரி’ எனும் தக்க விகாரையில்
புத்தர் இருக்கையில், புகலும் காசிப்
பாரத் துவாசர் என்னும் பார்ப்பனர்
தீரஎண் னாமல் திரிபாய் வாதிட,
ஓர மாதவர் ஓத லானார்:
- 205 அறமே எனது வினைநில மாகும்;
அவா எனும் கஹையே அகற்றிடல் வேண்டும்;
அறிவாம் கலப்பையால் ஆழ உழுதிட
முயற்சியாம் எருதுகள் முதன்மையாய் வேண்டும்;
தெளிவுறு காட்சியே தெளிக்கும் விதைகள்;
- 210 பண்பே நிலத்தில் பாய்ச்சும் நீராம்;
அழியா அமைதியே அறுவடை யாகும்
என்றெலாம் கவுதமர் இயம்பக் கேட்ட
பாரத் துவாசர் பகர லானார்:
எறிந்ததை மீண்டும் எடுத்துக் கொடுத்தீர்;
- 215 மறைந்ததை வெளியே மன்னச் செய்தீர்;
வழிதவ றியோர்க்குநல் வழியும் காட்டினீர்;
விழியிலோர்க் களித்தீர் விழியும் - என்றுரைத்து
இரும்புகாந் தத்தால் ஈர்க்கப் படல்போல்
மாதவர் அருளால் மனமது மாறி

198 அருகுள - அருகே உள்ள. 199 எகனாலா -
ஒரு சிற்றூர். 200 தட்சிண கிரி - விகாரையின் பெயர்.
203 திரிபாய் - உண்மையைத் திரித்து வேறாய்; வாது
இட - வாக்கு வாதம் செய்ய. 204 ஓர - நன்கு உணரும்
படி. 209 தெளிவுறு காட்சி - தெளிந்து கண்ட அனுப
வங்கள்; தெளித்தல் - விதைத்தல். 214 கைவிட்ட நல்
லதை. மீண்டும் கைக்கொள்ளச் செய்தீர். 215 மறைந்த
உண்மை மீண்டும் வெளிப்படச் செய்தீர்.

220 போதம் பெற்றுப் புத்தம் தழுவினார்.

ஆலவிகள்

போதி உற்ற பதினொறாம் ஆண்டில்
அதாவது ஐம்பத் தோராம் அகவையில்
ஆலவியை அண்ணல் அடைந்த காலை,
ஆலவிகள் என்னும் அறமிலா இயக்கனின்

225 கொலைத்தொழில் நீக்கியாட் கொண்டார் அவனை

அணுக்கத் தொண்டு

போதம் அடைந்த இருபதாம் ஆண்டில்
(அதாவது ஐம்பத் தைந்தாம் அகவையில்,
சிராவத்தி நகரின் சேத வனத்தில்
தங்கி யிருக்கையில், தக்கதொண்டர்கள்
அங்கே பல்லோர் அருகில் இருப்பினும்

230 நுணுக்கமாய் எதையும் நோகாது செய்திட
அணுக்கத் தொண்டராய் ஆனந்தரைக் கொண்டார்.
அப்போது ஆனந்தர் துறவறம் அடைந்தபின்
இருபது ஆண்டுகள் ஆகி யிருந்தன;
மேலும் இருபத்தைந் தாண்டு காலம்

235 ஐயரை அகலாது அரும்பணி ஆற்றினார்.

அங்குலி மாலன்

சிராவத்தி நகரில் செல்வர் இருக்கையில்
அங்குலி மாலன் என்னும் அந்தணன்
கொள்ளை யடிக்கும் கொடியனாய் மாற
வள்ளல் அறவுரை வழங்கித் திருத்தினார்.

223 ஆலவி - ஓர் இடம், ஊர். 224 இயக்கன் - இயக்
கர் என்னும் ஓரினத்தைச் சேர்ந்தவன். 231 அணுக்கத்
தொண்டர் - அணிமையில் இருந்து நெருங்கிப் பழகும்
தொண்டர்.

புத்தரின் ஓபன்னுரை

240 புத்தர் பலர்க்கும் புகன்ற உரைசில:
புத்தம், அறநெறி, சங்கம் என்னும்
முத்திறம் வளர்க்க முயல்க தொடர்ந்து.
அகற்றவேண்டியன அறிவிப் பேன்இதோ:
வீணுரை, மடிமை வேணவா, தீவினை.

245 உதவிக்கு இன்றி ஊதிய நோக்கொடு
இயங்குதல், எல்லாம் நானெனும் கொள்கை,
தன்னலம், சிற்றின்ப உணர்வே தங்குதல்.
இன்ன வாய்ப்பிற ஏலாச் செயல்கள்-
தள்ளவேண்டுவன வாகும்; தக்கவாய்க்

250 கொள்ளவேண்டியவையும் கூறுவல் இன்னே:
நிரம்பிய கல்வி, நேர்மை நம்பிக்கை,
தெளிந்த அறிவு, திறமுறு ஊக்கம்,
உண்மை நாட்டம், நிலையாமை உணர்வு,
உள்ளத் தூய்மை, உற்ற ராய்தல்,

255 அசையா உறுதி, ஆற்றல் உடைமை,
அமைதி, அடக்கம், ஆழ்ந்த-எண்ணம்.
இன்ன நல்லன இருந்திடச் செய்க-
என்றுநல் உரைகள் ஏந்தல் அருளிப்
பகராத் தாணிபோல் பதியச் செய்தார்.

241 அறநெறி - தருமம் என்பதன் தமிழ்ப் பெயர்ப்பு
இது; தருமம் என்பதற்கு 'மெய்ப் பொருள்' என்று
ஓபாருள் கூறுவாரு முளர். 242 முத்திறம் - மூன்று வகை
யான இயக்கம். 244 வீணுரை - வீண்பேச்சு; மடிமை-
சோம்பல்; வேணவா - பேராசை. 245 ஊதிய நோக்கு -
ஓலாப நோக்கம். 251 நேர்மை நம்பிக்கை - நேர்மையில்
நம்பிக்கை. 253 உண்மையில் நாட்டம் கொள்ளல். 259
மரத்தாணி போல் பதிதல் - காயாத பச்சை மரத்தில்
படிக்கும் ஆணி. எளிதாய் உள்ளே சென்று பதியும்.

- 260 பகவரின் அன்பர் பல்லா யிரவர்
மிகவும் கேட்டு மேன்மை யுற்றனர்.
தம்முடைக் கொள்கைகள் தரையெலாம் பரவச்
செம்மல் பலரைத் திசையெலாம் அனுப்பிச்
சங்கம் அமைத்துச் சால்புறச் செய்தார்.

சங்கப் பணிகள்

- 265 ஆங்காங் குள்ள சங்க அமைப்பின்
வாயி லாக வகைவகைத் தொண்டுகள்
தாயைப் போலத் தகவாய்ப் புரிய
ஏற்பாடு செய்தார்; இன்ன சிலஅவை:
தாயை இழந்து தவிக்கும் குழந்தைகள்,
270 நோயினால் வருந்தி நொந்து போனவர்,
ஓம்புவோர் இலாமல் உழலும் முதியோர்,
நாம்பிப் பசியால் நலியும் ஏழையர்,
இன்னவர்க்கு எல்லாம் ஏற்ற உதவிகள்
துன்னச் செய்து துயரம் துடைத்தனர்;
275 மருந்தால் பிணியரின் துன்பம் மாற்றினர்:
அருந்த ஏற்ற ஐய உணவைப்
பசித்து வாடுவோர் பசிநீங் கிடவே
புசித்திடத் தந்து போக்கினர் இன்னல்;
அறியாமை இருளில் ஆழ்ந்து மூழ்கிக்
280 குறிய நல்லன கொள்ளா தோர்க்குக்
கல்வி -றிவு கசடறத் தந்தனர்;
முடப் பழக்க வழக்கம் முற்றும்

260 பகவர் - புத்தர். 263 செம்மல் - மேலான
புத்தர். 271 ஓம்புவோர் - பாது காப்பவர். 272 - நாம்பி
மெலிந்து. 275 பிணியர் - பிணியாளர். 276 ஐய உணவு
- பிச்சை உணவு. 278 இன்னல் - துன்பம். 280 குறியாய்
நல்லன - நல்ல குறிக்கோள்களை. 281 கசடு அற - குற்றம்
நீங்க. 287 மறைமொழிநீர் - மெய்நூல் உரையாகிய நீர்.

- ஓடச் செய்தனர் பகுத்தறிவு ஊட்டி;
இருக்க இடமே இல்லா தோர்பலர்
285 மறுக்காது விகாரையில் மருவச் செய்தனர்:
தீய செயல்களாம் தீ விழுந் தோரை
மாய விடாமல் மறைமொழி நீரில்
தோய வைத்துத் தூய்மை செய்தனர்;
ஆய இப் பணிகள் ஆரப் புரிந்ததால்,
290 பொழுதுக்குப் பொழுது புத்தமும் அறமும்
பழுதில் சங்கமும் பரவின உலகிலே.

புத்தரின் கொள்கைகள்

- புத்தரின் கொள்கைகள் பூவுல கெங்கும்
மெத்தப் பரவின; மேன்மையாம் சில இவை:
கடமைச் செயல்களே கருதற் பாலன.
295 கடமை ஆற்றிடின கடவுள் அருள்வார்.
அவரவர் செய்யும் கருமமே அவரவர்க்கு
அனைத்துள் உடைமையும் சொத்தும் ஆகும்.
சிறுமையோ பெருமையோ தரும்தம் செயல்களே.

சார்புத் தோற்றம்

- இல்பொருள், உள்பொருள் எனஒன் றுமில்லை.
300 எல்லாம் இருப்பதும் இலாமையும் இன்றித்
தோன்றி மறைந்து தொடர்வன வாசும்.

289 ஆர - நிரம்ப, பொருந்த. 296 கருமம் - வினை
கள். 297 அனைத்துள் - எல்லாமாய் உள்ள. 298 "பெருமைக்
கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும்" என்னும் (505) குறட்பா
காண்க. 299-301: எந்தப் பொருளையும் நிலையாய் உள்ள
தாகவோ இல்லாததாகவோ கூற முடியாது; ஒவ்வொன்
றும், தோன்றுவதும் மறைவதுமாய்த் தொடர்ந்து
நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஒன்றினால் ஒன்றுமற் றொன்றினால் மற்றொன்று
என்ற காரண காரிய இயல்பாய்
ஒன்றைச் சார்ந்தொன்று தோன்றும் என்பதே

- 305 ஐயரின் கொள்கை; அவர்மற் றிந்த
உலகத் தோற்றம் பற்றி உரைத்திலர்;
இறந்தபின் எய்துதல் பற்றியும் இயம்பிலர்;
ஒழுக்க விதிகளை மட்டுமே உரைத்தார்;
எதையும் ஆய்ந்தே ஏற்க வேண்டும்;

302-305 ஒன்று திரிந்து மற்றொன்றாக உருவெடுக்க
கும் என்னும் சாங்கிய மதத்தாரின் பரிணாமக் (திரிபாக்கக்)
கொள்கையினைப் புத்தர் ஏற்கவில்லை; ஒன்றால் மற்றொன்று
உண்டாகிறது - அஃதாவது - ஒன்றைச் சார்ந்து
மற்றொன்று உண்டாகிறது என்னும் 'சார்புத் தோற்
றம்' என்கிற கொள்கையே புத்தருடைய தாகும். சார்புத்
தோற்றம், 'Dependent origination' எனவும் 'Dependent
Production' எனவும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு
ள்ளது. இதனைச் சாத்தனர் தம் மணிமேகலை நூலில்
'சார்பில் தோற்றம்' (30:16-24)-(அதாவது, சார்பினால்
தோன்றுவது) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'கவுதமப் புத்தர்
காப்பியம்' என்னும் இந்நூலின் 23-ஆம் காதையில், பன்
னிரண்டு சார்புகளும், அவை ஒன்றினால் ஒன்று-ஒன்றைச்
சார்ந்து ஒன்று தோன்றுவதும் விளக்கப்பட்டிருப்பது
காண்க. இதுவே சார்புத் தோற்றக் கொள்கையாகும்.

302-303 காரண காரிய இயல்பு - ஒரு காரண
தால் தோன்றும் இன்னொன்று 'காரியம்' எனப்படுவது
இயல்பு (இயற்கை). எடுத்துக் காட்டாகப் பன்னிரண்டு
சார்புகள் வருமாறு: -பேதைமை, செயற்பாடு (செய்கை),
உணர்வு, அருஉரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்றி
பவம், தோற்றம், விளைப்பயன் - என்பன. இவற்றுள்,
பேதைமையால் செய்கை தோன்றுகிறது; செய்கையால்
உணர்வு தோன்றுகிறது; இவ்வாறே ஒன்றினால் ஒன்று
பன்னிரண்டும் தோன்றுகின்றன. பன்னிரண்டாவதான
விளைப்பயனால், முதலாவதாகிய பேதைமை மீண்டு
தோன்றுகிறது. இவற்றுள், செய்கைக்குப் பேதைமை
காரணம்; பேதைமையின் காரியம் செய்கை; உணர்வுக்குச்
செய்கை காரணம்; செய்கையின் காரியம் உணர்வு;
இப்படியே பன்னிரண்டையும் கொள்க.

- 310 கண்முடித் தனமாய்க் கடைப்பிடி தகாது.
எந்த மதத்தையும் இகழலா காது;
எவரும் இன்னொரு மதத்தை இகழ்வது,
மல்லாந்து உமிழ்வது மார்புமேல் விழுவது
போன்ற தான பொல்லாச் செயலாம்.

- 315 வன்முறை நல்வழி வகுத்துத் தராது;
இருபக் கத்திலும் கூர்மை இருககும்
கத்தி போன்றது கடுமையாம் வன்முறை.
வெகுண்டு பேசுதல் விரும்பத் தகாதது.
பொறுக்கும் பண்பே புகழ்த் தக்கது.

- 320 சாதி வேற்றுமை சங்கத்தில் இல்லை;
ஆறுகள் கடலை அடைந்த உடனே
கூறிடும் தம்பெயர் கொளாதிழப் பதுபோல்
சங்கத்தில் சேர்ந்ததும் சாதி மறைந்திடும்.
அனைத்துயி ரிடத்தும் அன்பு வேண்டும் -

- 325 என்னும் அறிவுரை இயம்பிய கவுதமர்,
சொன்ன வாறே சொந்த வாழ்க்கையில்
செய்து காட்டிச் செம்மை உற்றார்:

சொல்லும் செயலும்

ஒருகால்,
உம்மினும் பெரியவர் இல்லையென்றுரைத்த
சாரீ புத்திரரைச் சாலவும் மறுத்தார்.

- 330 பார்ப்பனர் ஒருவர் பகவரைத் தாழ்த்திப்
பேசிய போது பெரிதும் வெகுண்டார்

316-317 இருபக்கத்திலும் கூர்மை உள்ள கத்தியால்
ஒருவரைக் குத்தி எடுக்கும்போது மற்றொரு பக்கம் குத்தி
பவனைக் குத்தும். 318 வெகுண்டு - சினந்து. 319
செம்மை - நேர்மையான பெருமை. 328 ஒருகால் - ஒரு
முறை.

மாணவர் செயலை மறுத்தார் இவ்வணம்:
தம்மை ஒருவர் தாழ்த்தின், மறித்து
வெம்மை கொண்டு வெகுண்டு பேசின்,

- 335 தம்முடைத் தூய்மையின் தரமே கெட்டிடும்;
தம்குறை அறியத் தக்கவாய்ப்பு இராது;
அறியா மையினால் அவர்செய் தாரெனக்
கொள்ளல் வேண்டும் - என்பது அவ்ருரை.
ஏந்தலை ஒருவர் இகழ்ந்த காலை,
340 ஒருவர் பெறநாம் ஒருபொருள் தந்திடின்
பெறாதுஅவர் மறுத்தால், பின்னர் அப்பொருள்
நம்மையே சாரல்போல், நண்பரே! உமதுரை
உம்மையே சாரும்; உணர்வீர் இதனை!
ஆனால்,
உமது செயலால் நண்பராம் உம்மை
345 இழக்க நேரும் வறுமை எய்தினேன் -
என்றுஅவர்க்கு உரைத்தே இனிது திருத்தினார்.

மருத்துவ உதவி

- வயிற்றுப் போக்கால் வருந்தி மலத்தில்
கிடந்த ஒருவரைக் கிட்டிச் சென்றே
எடுத்துத் தூய்மை செய்தபின், எல்லா
350 மருத்துவ உதவியும் மகிழ்ந்து செய்தார்.

332 இவ்வணம் - பின்வருமாறு. 333 மறித்து-திரும்ப,
பதிலுக்கு. 334 வெம்மை - கொதிப்பு. 340-343 ஒரு
வர்க்கு நாம் கொடுக்கும் பொருளை அவர் ஏற்காவிடின்,
அப்பொருள் நம்மையே சேரல் போல, நீர் எனக்குச்
செய்த இகழ்ச்சியை நான் ஏற்காததால், இகழ்ச்சி
உம்மையே சாரும். 344-345 நண்பர் ஒருவரை இழப்பது
ஒருவரை வறுமையாக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது.

வற்புறுத்தாமை

- புத்தர் தாம்
வகுத்த நெறிகளை வற்புறுத்த வில்லை;
அவ்வப் போழ்தில் அவரவர் சூழ்நிலைக்கு
ஏற்ப மாற்றியும் இயங்கலாம் என்றார்.
355 எல்லா மாந்தரும் எளிதாய் ஏற்கும்
நல்ல நெறிகளே நல்கினார் ஐயர்.

ஐந்து விதிகள்

- துறந்தோர் துறவா தோர்க்கெலாம் பொதுவாய்
ஐந்து விதிகள் அமைத்துத் தந்தார்:
எந்த உயிரையும் எளிதெனக் கொல்லாமை,
360 காமம் இன்மை, கள்உண் ணாமை,
பொய்யுரை யாமை, பொருள்திரு டாமை-
என்பன ஐந்தும் இயம்பிய விதிகளாம்.
புலால்ஊண் பற்றிப் புகலுமாறு ஒருவர்
கேட்ட போது கிளத்திய தாவது:
365 உயிர்க்கொலை சிறிதும் உஞ்றறல் தகாது.
புலால்ஊண் புசித்தல் பொருந்தாச் செயலே.
ஐயம் ஏற்கும் காலை, அறியார்
அளித்த புலாலை அவருளம் நிறைவுற
ஏற்றுக் கொளலாம் எனினும், இதனை

363 புலால் ஊண் - மாமிச உணவு. 364 கிளத்தல் -
சொல்லுதல். 365 உஞ்றறல் - செய்தல். 367 ஐயம் ஏற்கும்
காலை - பிச்சை எடுக்கும்போது; அறியார் - (புலால்
புசித்தல் கூடாது என்பதை) அறியாதவர்கள். 368 அவர்
உளம் நிறைவுற - அவருக்கு மனத்திருப்தி உண்டாக.

370 என்றும் கொள்ளுதல் இரும்பிழை யாகும்.
ஈந்தவர் திருந்த இன்அற உரைகள்
ஈந்திடின் அவரே இனிது திருந்துவார்-
என்றே உரைத்தார். இனியர் ஆனந்தர்
அரிவையர் பற்றி அறைய வேண்டினார்.

375 நெருப்பும் பஞ்சும் நெருங்காது எட்டி
இருப்பதே சால ஏற்ற தாகும்;
பாவைய ரோடு பதமாய்ப் பழகுதல்
தேவை என்று தெரிவித் தாரவார்.
புத்தரால் துறவு பூண்டோர் பலரும்

380 இத்தரை பிறந்த எண்ணிலா மாந்தரும்
பகவரின் நெறியாம் படகில் ஏறித்
தகவாய்த் துயர்க்கடல் தாண்டியுய்ந் தனரே.
முறையாய்ப் புத்தர் மொழிந்த உரையெலாம்
மறைநூ லாக மன்னலுற் றனவே.

370 இரும்பிழை பெரும் பிழை. 371 ஈந்தவர் - பிச்சை
இட்டவர். 374 அரிவையர் - பெண்கள். 377 பாவையர் -
பெண்கள். 381 நெறி - போதனை முறை. 382 உய்ந்தனர் -
பிழைத்துக் கடைத்தேறினர். 384 மறை நூல் - வேதநூல்
(பெளத்த வேதம்); மன்னல் உற்றன - நிலைபெறலாயினர்
குறிப்பு: - துறவியர் ஐயம் (பிச்சை) ஏற்கும் காலம், ஐயம்
இடுபவர் அறியாமல் புலால் உணவு இடுவாராயின், மறுக்
காமல், இடுபவரின் உள்ளத்தை நிறைவு செய்வதற்காக
அந்தப் புலால் உணவை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் - என்று
புத்தர் ஒப்புதல் (உடன்பாடு) அளித்ததாகக் கூறப்படுவது
உண்மை யாகாது; பின்வந்தவர்கள் ஒருசிலர், தாம் புலால்
உண்பதற்கு உறுதுணையாகப் (ஆதரவாகப்) புத்தர் ஒப்பு
தல் அளித்தார் - என உண்மையைத் திரித்து எழுதி வைத்து
திருக்க வேண்டும் - என்பது ஆராய்ச்சியாளர் சிலரது கரு
தாகும். பிம்பிகாரனது வேள்வியில் ஆட்டை வெட்டிப்
போட்டு உண்ணலாகாது என்று தடுத்த புத்தர். புலால்
உண்ண ஒப்புதல் அளித்திருக்க மாட்டார் என்பதே உண்
மையாயிருக்க வேண்டும்.

27. பகைப் புகைப் படலம் படர்ந்த காதை

(ஆசிரியப்பா)

விசாகை

- 1 தகைமிகு புத்தரைத் தகவிலா முறையில்
பகைப்புகைப் படலம் படர்ந்ததும் உண்டு.
கோசல நாட்டுச் சாகேத நகரினர்
தனஞ்சயர் என்பவர் தம்மகள் விசாகையைச்
- 5 சிராவத்தி நகரின் செல்வச் சீமான்
மிகார ரின்மகன் புண்ணிய வர்த்தனன்
என்பா னுக்கு மணமுடித்து ஈய,
விசாகையும் கணவனும் விருப்பமாய் வாழ்ந்தனர்.
விசாகையோ புத்த நெறியின் வேட்கையள்.
- 10 வேற்றுச் சமயம் சார்ந்தவர் மிகாரர்.
மாற்று மதத்தரின் தூண்டலால் விசாகையை
வெறுத்து மாமனார் வெளியேறச் சொன்னார்.
மறுத்து விசாகை மனையை விடாது,
மாமனார் புத்தம் மறாமல் ஏற்றே
- 15 ஆமெனக் கொள்ள ஆவன செய்வாள்:

(வேறு)

பழையது உண்ணல்

- 1 ஓர்நாள் நடுப்பகல் வேளையிலே - மாமன்
ஊன்கொண் டிருக்கையில் ஓர் பெரியார்

அடி 2: பகைப் புகை - பகையாகிய புகை; புகைப்
படலம் - புகை அடுக்கு, புகைத் தொகுதி. 3 சாகேதம் -
ஒரு நகரம். 5. சிராவத்தி - ஒரு நகர்; 6 மிகாரர் - ஒரு
செல்வர். 9 வேட்கையள் - விருப்பினள். 15 ஆம் எனக்
கொள்ள - சரிதான் என்று ஏற்க. பாடல் 1 அவண்

ஆர்வ முடனே அவண்நண்ணி — அவரை
அழைத்துநல் வாயிலில் நின்றிருந்தார்.

- 2 மாமன் பழையதை உண்பதாக — மருகி
மறுபதில் சொல்லிட, அவ்வுரையை
மாமனார் கேட்டு மனம்வருந்தி — யான்
மாந்தும் உணவு சுடுகிறது;
- 3 உண்ணல் பழைய தெனநீயும் — அவர்பால்
உரைத்தது மிக்க படுபொய்யாம்.
என்னவென் றன்னவர் எண்ணிடுவார் — இதற்கு
இயம்பிடு வாய்பதில் என்றுரைத்தார்.
- 4 மாதவள் மேலே விளக்கலானாள் — தன்
மாமனார் உண்பது, முன்னோர்கள்
தீதற ஈட்டிய செல்வமாகும் — அவர்
தேடிய தொன்றும் கிடையாது;
- 5 ஆதலால் உண்ணல் பழையதென்று — யான்
அளித்த பதிலில் தவறில்லை.
ஈதைநீர் நன்றென ஏற்பீரேல் — எனையும்
ஏற்றிடு வீரென் றுலாத்தனளே.
- 6 பின்னர் மருகியின் மாண்புதனை — அவர்
பெரிதும் அறிந்து மதிப்பீந்து
கண்ணப் பொறுக்கென வேண்டிமிகத் — தாமும்
தழுவினர் புத்தர் நெறியினையே.

அவ்விடம்; அவரை — மிகாரரை. 2 மருகி — மருமகள்;
மாந்தும் — உண்ணும். 3 படு பொய் — பெரிய பொய். 4
மாதவள் — மாது அவள் — அம்மாது; தீது அற — தீமை
இன்றி ஈட்டிய — சம்பாதித்த. 5. ஈதை — இதை 6
பொறுக்கென — பொறுக்க என.

விசாகை அன்னை ஆனமை

(ஆசிரியப்பா)

- 1 தன்னைப் புத்தம்
தழுவச் செய்ததால்
அன்னை என்றே
அழைத்தார் மருகியை.
- 2 மிகாரர் பெற்றுள
மிக்கசெல் வத்தை
விகாரையாம் நிலத்தில்
விதைக்க லானார்.
- 3 அன்றுமுகல் புத்தரின்
அடியார்க் கெல்லாம்
நன்றே னிருந்த
நல்கி ஓம்பினார்.
- 4 பிக்கு கட்டுப்
பெரியாள் விசாகை
தக்க உதவிகள்
தானும் புரிந்தாள்.
- 5 புத்தம் சார்ந்த
புகழ்சால் விசாகையை
இத்தரை மாந்தர்
ஏத்திப் போற்றுவர்.
(சிஞ்சை)
- 6 சேதவன விகாரை
சேர்ந்து மக்கள்

சிறுபாடல் 2 மிகாரர் தம் செல்வத்தை, விகாரையில்
உள்ளோர்க்குச் செலவிட்டார்.

- மாதவன் உரையை
மகிழ்ந்து கேட்ட...
- 7 ஒருநாள், 'சிஞ்சை'
என்னும் ஒருத்தி
திருநாள் போலத்
திரண்டமக் களெதீர்
- 8 வந்து நின்றாள்,
வனப்பு மிக்காள்:
எந்தஆ டவரும்
ஏமாறு மாறு,
- 9 தனக்கி மினுக்கித்
தங்க மேனியைக்
குலுக்கிப் பேசும்
கோணல் குணத்தாள்:
- 10 புத்தரை நோக்கிப்
புகல லானாள்:
ஒத்த காதல்
உடைய கணவரே!
- 11 கருவுறு எனது
வயிற்றைக் காண்க.
மருவி என்னை
மகிழ்ந்து புணர்ந்தீர்.
- 12 அதனால் கருவை
அடியேன் பெற்றேன்.
இதனினும் சான்று மற்று
என்ன வேண்டும்?

8 வனப்பு - அழகு. 9 கோணல் - நேர்மையின்மை.
11 மருவி - சேர்ந்து; புணர்ந்தீர் - உடலுறவு கொள்ளு.
கருவுறு - கருப்பம் உற்ற. 12 சான்று - சாட்சி.

- 13 என்னை மனைவியாய்ப்
ஏற்றுக் கொள்க;
அன்னை யாகநான்
ஆகி விட்டேன்.
- 14 பிள்ளை பெறற்குப்
பெரிதும் வேண்டும்.
நல்ல மருத்துவம்
நாடிச் செய்க.
- 15 பிள்ளை பெற்றபின்
பேணி மகவை,
கொள்ளை மகிழ்வொடு
கொஞ்சி வாழ்வோம் -
- 16 என்றெலாம் அன்னாள்
இயம்பிக் கொண்டே
சென்றதைக் கேட்டவர்
சினமிகக் கொண்டனர்:
- 17 ஐயன் தலைமேல்
அழியாப் பழியை
வையம் தூற்ற
வைக்கிள் றனைநீ.
- 18 பெருமான் சிறிதும்
பிழையே செய்யார்.
சிறுமை அவர்க்குச்
சேர்க்க எண்ணி

15 மகவைப் பேணி, 16 அன்னாள் - அப்பெண்; இயம்பிக் கொண்டே சென்றதை - சொல்லிக் கொண்டே தாடர்ந்ததை. 17 வையம் - உலகம்.

- 19 இங்கு வந்துநீ
ஏலாப் பொய்யுரை
தங்கு தடையின்றித்
தாழ்வாய்க் கூறுவை.
- 20 சென்றது போக!
சென்றிடு உடனே -
என்று மக்கள்
ஏசினர் அவளை.
- 21 அண்ணல் அவளை
அமைதியாய் நோக்கி,
பெண்ணே மெய்போல்
பேசுவை பொய்யே;
- 22 உனக்கு மட்டும்
உண்மை யாகுமோ?
எனக்கும் உண்மையாய்
இருக்க வேண்டுமே!
- 23 உன்னைப் பற்றி
ஒன்றும் அறியேன்;
என்னை வம்புக்கு
இழுக்கிராய் வீணாய்;
- 24 சென்றிடு வல்லே
சென்றிடு வல்லே -
என்று புத்தர்
இயம்பிட, அவளோ,
- 25 பொய்யாய்க் கோலம்
புனைந்த துறவியே!

19 ஏலா - ஏற்க முடியாத; தங்குதடை - தங்கச்
(நிறுத்தச்) செய்யும் தடை; கூறுவை - கூறுவாய். 20
சென்றது போக - நீ நடந்து கொண்டது போகட்டும்.
25 கோலம் - வேடம்.

- மெய்யோ உமது
மிக்க நடிப்பு?
- 26 காவி உடையால்
காமம் மறைத்து
மேவிப் பெண்களை
மிகவும் கெடுக்கிறீர்.
- 27 உண்மையை மறாதே
ஒப்புக் கொள்கொள
வன்மையாய்த் தூற்றி
வழக்கு தொடுக்கையில்,
- 28 வயிற்றில் கட்டிய
வன்மரக் கட்டைகள்
கயிற்றை மீறிக்
கடகடெனச் சரிந்து
- 29 வெளியே வந்து
வீழ, அவளது!
நெளியும் வயிற்றை
நேரில் கண்டவர்
- 30 உண்மை உணர்ந்துபின்
உதையும் கொடுக்கவே,
பெண்மை துறந்த
பேயாம் அன்னவள்
- 31 உண்மையொன்று உரைத்தே
ஒடி விட்டாள்.
நன்மை தந்தது
நவீன்ற அவ் வுண்மை.

28 வன்மரம் - வன்மையான மரம்; 'கட கட' என
- விரைவுக் குறிப்பு.

- 32 மாற்று மதத்தினர்
மங்கையின் உளத்தை
மாற்றி இங்கே
மடக்கித் திருப்பி,
- 33 போற்று மக்களால்
புகழ்பெறு புத்தரைத்
தூற்றிடச் செய்ப்படி
தூண்டி அனுப்பினர் -
- 34 என்பதே அந்த
இரும்பேர் உண்மையாம்.
மன்பதை அறிய
மற்றுமொன்று உள்ளது: -

(வேறு)

சுந்தரி

- 1 காமனும் மயங்கச் செய்யும்
கட்டழ குடைய நங்கை;
காமுகர் கண்களுக்குக்
கடவுளாய்க் காட்சி ஈவாள்;
தீமையே செயாரும் புல்லத்
திருப்பிடும் வணப்பு மிக்காள்;
வாமமே கலையின் ஆர்ப்பால்
வருவதை அறிய வைப்பாள்;

சிறுபாடல் 34: இரும்பேர் - மிகப் பெரிய; மன்பதை - மக்கள் சமூகம். பெரிய பாடல் 1: காமன் - மன்மதன்; செயாரும் - செய்யாதவரும்; புல்ல- தழுவ- புணர்; திருப்பிடும் - மாற்றிடும்; வாமம் - அழகு, ஒளி; மேகலை - இடுப்பில் அணியும் ஒட்டியாணம் என்னும் அணி- இதில் ஒளிக்கும் சிறு சிறு சதங்கை மணிகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். ஆர்ப்பு - ஆரவார ஒளி; வருவதை அறிய வைப்பாள் - (மேகலையின் ஒளியால்) தான் வருவதை அறியச் செய்வாள்.

- 2 சுந்தரி எனும்பேர்க் கேற்ற
சுந்தரம் உடைய அன்னாள்,
தந்தையாம் புத்தர் நோற்றுத்
தங்கிடும் விகாரை நோக்கி
வந்திடு வதுவ முக்கம்
வயங்கிடும் மாலை வேளை;
செந்தழல் தோன்றும் காலை
செல்லுவாள் நகரை நோக்கி.
- 3 புத்தரின் விகாரை நோக்கிப்
பொழுதுபோம் வேளை வந்தே
இத்தரை விடியுங் காலை
ஏகிடும் செயலைக் கண்டு
மெத்தவே வியப்பு கொண்டோர்,
மேவிய அவளை நோக்கி
எத்திறம் நினது செய்கை?
இயம்பிடு கென்று கேட்டார்.
- 4 புத்தரின் வைப்பு நானே;
பொழுதுசாய்ந் திட்ட பின்னர்
இத்தனைக் குழுவும் தூங்கும்
இரவினில் என்னைப் புல்லி
முத்தமும் பொழிந்திட் டென்றன்
முலைகளைச் சுவைப்பார் பற்றி.
இத்தகு பெரிய இன்பம்
எய்துவேன் நாளும் என்றாள்.

2 சுந்தரம் - அழகு; செந்தழல் - சிவந்த நெருப்பு வடிவாயிருக்கிற ஞாயிறு; தோன்றும் காலை - புறப்படும் விடியற் காலம். 3 இத்தரை - இந்த உலகம்; ஏகுதல் - போதல்; எத்திறம் - எத்தன்மையது. 4 வைப்பு - வைப்பாட்டி; குழு - அடியார் கூட்டம்; இத்தகு - இத்தகைய; நாளும் - நாள்தோறும்.

- 5 எங்கணும் இந்தப் பேச்சே
எரியெனப் பரவிற் றந்தோ!
தங்கவே பழிகு மத்தல்
தகாதென மறுத்தார் சில்லோர்:
இங்கிதில் ஐயம் ஏதோ
இருக்கிற தென்றார் சில்லோர்:
பொங்கிடும் சினத்தி னோடு
புத்தரை வெறுத்தார் சில்லோர்.
(வேறு)
- 6 இடினும் நெருப்பில் தங்கம்
இன்னொளி குறைதல் இல்லை;
சுடினும் சங்கு வெள்ளைத்
தூநிறம் மாறல் இல்லை;
அடினும் காய்ந்து நற்பால்
அருஞ்சுவை குன்றல் இல்லை;
கெடினும் மேலாம் மக்கள்
கெட்டது செய்தல் உண்டோ?
(வேறு)
- 7 சுந்தரி என்னும் கொடியபாம்பு-செய்த
குழ்ச்சி எனும்நஞ்சு குழந்ததனால்
தந்தையாம் புத்தர் தனிப்பெருமை-சற்றும்
தாழ்ந்திட வில்லை தரைமீது.
- 8 சுந்தரி ஓர்நாள் கொலையுண்டு-குப்பை
குழந்திடு மேட்டில் கிடந்தனளே.
அந்த வழியிலே சென்றவர்கள்-அதை

5 எங்கணும் - எவ்விடத்தும்; அந்தோ - ஐயோ;
தங்கவே - (பழி)தங்கும்படி; 6 இடினும் - (நெருப்பில்)
இட்டாலும்; இன்னொளி இனிய பிரகாசம்; சுடினும் - (நெருப்
பில் இட்டுச்)சுட்டாலும்; தூநிறம் - தூய வெள்ளைநிறம்;
அடினும் - காய்ச்சினாலும்; குன்றல் - குறைதல்; கெடினும்
- (வாழ்வு)கெட்டாலும்; மேலாம் மக்கள் - மேலோர்; கெட்
டது - கெட்ட செயல். 7 தரைமீது - உலகில்.

- அரகம் அறியவே செய்தனரே.
- 9 புத்தரைத் தூற்றிடச் சுந்தரியை-அவர்பால்
போக்கி அனுப்பிய புல்லரெல்லாம்,
புத்தரைக் காக்கவே அவராட்கள்-இக்கொலை
புரிந்தனர் என்றொரு பொய்யுரைத்தார்.
- 10 பின்னர் அவனைக் கொலைபுரிந்தோர்-அரசின்
பெருந்திறல் ஒற்றர்பால் சிக்கினரே.
அன்னவர் புத்தரின் மாற்றாரே-மேலும்
அண்டிட வேபழி கொன்றனரே.
- 11 குற்றம் புரிந்த கொலையாளர்-பின்பு
கொல்லும் ஒறுப்பினைப் பெற்றிட்டார்.
நற்றவப் புத்தரின் நற்புகழ்பின்-இந்த
நானிலம் எங்கும் பரவியதே.
(வேறு - ஆசிரியப்பா)
ஐயர் புத்தரின் அரிய இரண்டு
கைகளுள் ஒன்றுபோல் கருதக் திகழ்ந்த
மெய்கொள் அடியவர் மெளத்கலி யாயனர்.
இறுதி அடைந்ததும் இவ்வகை யால்தான்.
- 5 இராசக் கிருக இன்னகர்க்கு அருகே
இசிகிலி மலையில் இருக்கும் குகைகளுள்
ஒன்றில் தங்கி உயரிய நெறிகளை
நன்றே பரப்பிய நாளில், பகைவர்
கொன்றே தீர்த்தனர் குணமுறும் இவரை.
- 9 அவர்பால் - புத்தரிடம்; புல்லர் - அற்பார்; அவர்
ஆட்கள் - புத்தரின் பணியாட்கள். 10 திறல் - திறமை;
மாற்றார் - பகைவர்; மேலும் பழி அண்டிடவே - மேலும்
புத்தருக்குப் பழி வந்து சேரும்படி. 11 கொல்லும்
ஒறுப்பு - மரண தண்டனை; நானிலம் - உலகம். அடி
4: இறுதி -சாவு. 5 இன் நகர் - இனிய நகர். 6 இசிகிலி
ஒரு மலையின் பெயர். 8 பரப்பிய நாளில் - பரப்பிய
காலத்தில். 9 இவரை - இந்த மெளத்கலியாயனரை.

- 10 அந்நாட் டரசன் அசாத சத்துரு
தன்நாட் டுக்கொலை யாளர் தம்மை
இடுப்பள வும்புதைத்து எரிக்கச் செய்தனன்.
கடுப்புள பகைக்கொரு காட்டாய்த் தெரிய
இங்கே இஃதும் இயம்பப் பட்டது.
- 15 எய்கே என்றே இப்பகைப் பண்பு
மாந்தர் இனத்தில் மன்னிற்று என்றே
ஆய்ந்து கூறல் அரிதே ஆயிலும்,
இரண்டாம் மாந்தர் இந்நில உலகில்
தோன்றிய போதே தோன்றிற்று எனலாம்.
- 20 இரண்டு மாந்தர் இருக்கும் வரையும்
முரண்டும் பகைமை முடிவுறுது போலுமோ!

11 தன்நாட்டு - தன் நாட்டில் இருக்கும் அந்த
கொலையாளர் தம்மை - கொலையாளிகளை; 13 கடுப்பு
சினம், கொதிப்பு; ஒரு காட்டு - ஓர் உதாரணம். 15-21
பகைக் குணம் என்று எங்கு எப்படி மக்கள் இனத்தில்
தோன்றிற்று என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட முடியா
தாயினும், உலகில் இரண்டாவது மனிதர் தோன்றிய
போதே இக்குணமும் தோன்றி விட்டிருக்கும் என்ற
சொல்லலாம்; எனவே, உலகில் இறுதியாய், இரண்டு மாந்தர்
தர்கள் இருக்கும் வரையும் இந்தப் பகைக் குணமும் இ
கும் போலும்.

28. அசாத சத்துருவை ஆட்கொண்ட காதை

ஆசிரியப்பா

- 1 ஒப்பிலாப் புத்தர்க்கு உரிய மைத்துனன் -
சுப்பிர புத்தனின் குதுசேர் மைந்தன் -
பாவையசோ தரையின் பண்பிலாத் தமையன்
தேவ தத்தனாம் தீமை உருவினன்,
- 5 சாலும் புத்தரின் சங்கம் புக்குப்
போலித் துறவறம் பூண்டங் கிருந்தான் -
இருவரும் இளைஞராய் இருந்த போழ்தே
மருவிய எனினம் மகிழ்ச் செய்ததால்
தத்தன் புத்தர்பால் தனிப்பகை கொண்டவன்
- 10 பித்தனாம் அவன் பெருமை விரும்பினான்;
இழுக்கில் புத்தரின் இரும்புகழ் நோக்கி
அழுக்கா றுற்றே அழிசெயல் தொடங்கினான்;
உதவிசெய் புத்தரை ஒழித்துத் தலைமைப்
பதவியைத் தானே பதமாய் ஏற்றுப்
- 15 பெருமை பெற்றிடப் பேதுற நடித்தே
அருமைப் புத்தரை அணுகிப் புகல்வான்;
ஐயரே உமக்கோ அகவை முதிர்ந்தது;
உள்ளச் சோர்வொடு உடலும் தளர்ந்தது;
மெள்ள இயங்குவீர் மேனியில் வலுவிலை.

3 தமையன் - அண்ணன். 5 சாலும் - அறிவு மிக்க;
புக்கு - புகுந்து. 8 மருவிய - வந்து பொருந்திய. 11
இழுக்கு - தீமை, குற்றம்; இரும்புகழ் - பெரும்புகழ். 12
அழுக்காறு - பொறாமை. 14 பதமாய் - பக்குவமாய்;
15 பேது உற - பித்து உற.

- 20 அதனால் பொறுப்பை அடைப்பீர் என்னிடம்:
இதனால் ஓய்வுநீர் எய்தி உய்யலாம் -
என்று வேண்ட, ஏலாது அவனுளம்
பொன்ற மறுத்துப் போக்கினார் புத்தர்.
பின்னர்த் தத்தன் பெரியதோர் சூழ்ச்சி
- 25 எண்ணி, இதற்கே இரும்பெருந் துணையாய்
அசாதசத் துருவை அடைய விரும்பினான்.
மகத நாட்டின் மாபெரு மன்னன்
பிம்பி சாரன் பெற்ற பிள்ளையே
அம்புவி ஏற்கும் அசாத சத்துரு.
- 30 அவனைத் தத்தன் அடைந்து கூறுவான்:
இவண்உம் தந்தை என்றுயிர் துறப்பார்?
அதுவரை யிலும்நீ ஆட்சிக் காசு
மெதுவாய்க் காத்துக் கிடப்பது மேலா?
அவரைக் கொன்றுநீ ஆட்சியில் அமர்க.
- 35 இவண்நான் புத்தரை எமனுலகு அனுப்பிப்
புத்தசங் கத்தின் பொறுப்பை ஏற்பேன்.
மெத்த எனக்குநீ மேன்மேல் உதவிடின்
நன்றாய் இருவரும் நலமொடு வாழலாம் -
என்றே ஏய்த்துநன்கு இறுக்கி முட்கு,
- 40 நம்பினான் அசாத சத்துரு நன்றென.
பிம்பி சாரரின் பெரிய செல்வம்
புத்தருக்கு உதவி புரிவதால் அழிவதாய்ப்
புத்தர் பால்பகை புலந்துகொண் டிருந்த
அசாத சத்துருவின் அகத்துக் குள்ளே

22 ஏலாது - ஏற்காமல். 23 பொன்ற - குன்ற;
போக்கினார் - அனுப்பி விட்டார். 29 அம்புவி - அழகிய
உலகம். 31 இவண் - இவ்வுலகில். 35-36 இவண் ஏற்பேன்
- இங்கே ஏற்பேன். 36 மெத்த - மிகவும். 43 புலந்து -
முறிந்து.

- 45 நெய்யை எரியும் நெருப்பிலிட் பாற்போல்
நஞ்சனை தத்தன் நல்கிய புல்லுரை
வஞ்சனைத் தீயை வளர்த்து விட்டது.
முதிர்வுறு தந்தையை முடிக்கக் காலம்
எதிர்பார்த் திருந்த ஒருநாள். இனியதன்
- 50 பிஞ்சுக் குழந்தையைப் பெட்புடன் எடுத்துக்
கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் குலவிய போது,
நம்மையும் இவ்வணம் நம்முடைத் தந்தை
அம்மா! வளர்த்தாரென் றடைந்ததோர் எண்ணம்;
அதனால் தந்தையின் ஆருயிர் கொலாது
- 55 பதமாய்ச் சிறையிடப் பண்ணி விட்டான்;
அதன் பின் அரியணை அமர்ந்தா ளவானான்.
இதன்பய னாக, ஈடிலா வஞ்சகன்
மதங்கொள் தத்தனாம் மடையன், புத்தரை
அகன்று பிரிந்தே அசாதசத் துருவின்
- 60 அகன்ற உதவியால் அடியவர் பலரொடு
தனியே சங்கம் தானாய் அமைத்து
நனிதவ பலர்க்கும் நல்லறம் பகரும்
நாடகம் ஒன்று நடித்தான்; அந்த
முடனைச் சேர்ந்தோர் மொய்ப்புற உண்ண
- 65 அசாத சத்துரு ஆருணவு அளித்தான்.
இந்த நிலையில், இணையிலா உறுதியாம்
மைந்துறு புத்தரை மாய்க்குமா நேவி

46 நஞ்சு அனை - நஞ்சு போன்ற; புல்லுரை - அற்ப
உரை. 50 பெட்பு - விருப்பம். 53 அம்மா - வியப்பு
இடைச்சொல். 54 கொலாது - கொல்லாது (இடைக்
குறை). 58 மதம் - ஆணவம். 59 அகன்று - நீங்கி. 60
அகன்ற - விரிந்த, மிகுந்த. 64 மொய்ப்பு - வலிமை.
67 மைந்து - வலிமை.

அளவில் மல்லரை அனுப்பினான் தத்தன்.
போனவர் அனைவரும் புத்தரின் உரையால்

- 70 மாணப் புத்தம் தழுவி மகிழ்ந்தனர்.
ஒழுகுநற் புத்தர் ஒருநாள் நடந்து
கழுகுக் குன்றைக் கடந்த போது,
பாறை ஒன்றைப் பகவர் உடலை
நூறத் தள்ளச் செய்தனன் நொய்மையன்.
- 75 பாறை சிதறிப் பகவரைக் கொல்லாது
அயலே வீழ்ந்தது; ஆயினும், வலிய
கல்லொன்று புத்தரின் காலில் பட்டதால்
ஒல்லென ஒருபுண் உற்றது அவர்க்கு.
தாவறு புத்தரின் தக்க அடியவர்
- 80 சீவகர் என்னும் சிறந்த புகழ்பெறு
மருத்துவர் புண்ணில் மருந்திட் டாற்றினார்.
வருத்தும் தத்தன் வலியச் சூழ்ந்தே
அசாதசத் துருவின் அரிய துணைகொடு,
இரத்தின பாலன் என்னும் யானையைத்
- 85 துரத்திப் புத்தரைத் தொலைக்க அனுப்பினான்.
பகவரின் கவர்ச்சிப் பார்வையைக் கண்டதும்
தகவே தன்மதம் அடங்கி யானை
மண்ணின் மேலே மலைசாய் வதுபோல்
அண்ணல் கால்களின் அடியில் வீழ்ந்து
- 90 வணங்கிச் சென்று வழியும் விட்டது.
அணங்கும் வேழம் அடங்கிய செய்தியை

70 மாண - சிறக்க. 71 ஒழுகு - நன்னெறி ஒழுகும்.
72 கழுகுக் குன்று - ஒரு மலையின் பெயர். 74 நூற -
நொறுக்க; நொய்மையன் - அற்பன். 78 ஒல்லென -
திடீரென - இஃது ஒரு வகை ஒலிக் குறிப்பு. 79 தாஅறு
குற்றம் அற்ற. 83 துணைகொடு - துணைகொண்டு. 87 தகவே
- தக்க முறையில். 91 அணங்கும் வேழம் - வருத்தக் கூடிய
யானை.

அறிந்து புத்தர்பால் அசாத சத்துரு
சிறந்த அன்பு செலுத்தினான் பெரிதும்.

தேவதத்தன் முடிவு

பின்னர்,
தேவதத் தனுக்கு ம்சேர்ந்துளோர் தமக்கும்

- 95 தானிலெவ் வுதவியும் தந்திலன் வேந்தன்
தத்தனைச் சார்ந்தவர் தணந்து பின்னர்ப்
புத்தரை அடைந்து பொலிவு பெற்றனர்.
உண்மை உணர்ந்த ஊரார் யாவரும்
உண்ணத் தத்தனுக்கு ஒன்றும் அளித்திலர்.
- 100 ஒன்பது திங்கள் ஒழியாப் பிணிகொடு
மன்பதை தூற்ற மாய்ந்தான் தத்தன்.

அசாத சத்துரு அறவுரை கேட்டல்

பெருஞ்சிறைப் பட்ட பிம்பி சாரர்
அருஞ்சிறை உடம்பையும் அகன்று நீத்தார்.
தந்தையின் இறப்பு தாக்கும் பாறைபோல்

- 105 மைந்தன் உளத்தை மையச் செய்தது.
பித்துப் பிடித்தவன் போலப் பெரிதும்
தத்தளித் திருந்தான் தந்தையைக் கொன்றவன்.
தணிவு பெறஉளம், தக்கார் ஒருவர்,
முனிவரை அணுகென மொழிந்தார் அறிவுரை

95 தானிலெவ் - தாஇல்எவ் - குற்றம் இல்லாத எந்த
96 தணந்து - பிரிந்து. 100 பிணி கொடு - நோய்
கொண்டு. 101 மன்பதை - மக்கள் சமுதாயம். 103 நீத்தார் -
இறந்தார். 105 மையச்செய்தல் - மாவுபோல் தகவல்
செய்தல்.

- 110 முனிவர் எவரினி மொழிவார் அறிவுரை?
உந்தும் அவன்மகன் உதாயி பத்ரன்,
எந்தநாட் டையாயினும் இரும்படை கொண்டு
முந்திப் பொருது முறையே வென்றிடின
உள்ளக் குழப்பம் ஒருவாறு நீங்கக்
- 115 கொள்ளலாம் ஆறுதல் என்று கூறினான்.
அசாத சத்துரு அதைமறுத் திட்டான்.
அப்போது அங்கே அரிய மருத்துவர்
ஒப்பிலாச் சீவகர் உரைத்தார் ஒருவழி:
அறவோர் புத்தர்பால் அடைக்கலம் புக்கே
- 120 அறவுரை கேட்கின் அகலும் துயரம் -
என்பது அந்த இனிய அறிவுரை.
பகவரை முன்பு பகைத்துக் கொண்டதால்
தகவாய் எப்படித் தான்செல் வதென்று
விழித்தான்; பின்னர் விரைவில் தெளிந்து
- 125 செழித்த அறிவுறு சீவக ரோடும்
பழகு நண்பர் பலரொடும் சென்றான்.
கழுகு மலைமேல் கவினுறு விகாரையில்
அழகுப் புத்தர் அமர்ந்துவீற் றிருந்தார்.
பருவ வெண்ணிலா பளபளப் பான
- 130 உருவொடு எங்கும் ஒளிவீ சியதை
நல்ல நிமித்தமாய் நவின்றனர் பலரும்.
பல்லோர் நடுவண் பகவர் இருந்தார்.
விண்பெரு வெளியில் வெய்யோன் யாரென
விண்மீன் நடுவண் வெண்ணிலா எதுஎன

111 உந்துதல் - ஊக்குதல்; அவன்மகன் - அசாத சத்துருவின் மகன். 113 முந்தி - முன்னேறி. 131 நிமித்தம் - சகுனம். 133 வெய்யோன் - ஞாயிறு.

- 135 வினவு வதுபோல், விகாரையில் புத்தர்
யாரென வேந்தன் யாதுமறி யான்போல்
சீராய் வினவ, சீவகர் புத்தரை
அறியக் காட்டி அடிபணி வித்தார்.
அறிவர் அவனை ஆட்கொண் டருளினார்.
- 140 சிறியோர் தமக்குச் செய்த சிறுமையைப்
பெரியோர் பொறுத்தல் பேருண்மை யன்றோ?
அரசன் அவர்பால் அளவில் அறவுரை
பரசிப் பெற்றுப் பண்பில் உயர்ந்தான்;
அப்புறம் தன்னை ஐயர் அடிகளில்
- 145 ஒப்படைத் திட்டான் உய்தி பெறவே;
மெய்யாம் சங்கம் மேவினான் அவனும்.
ஐயர் வாழ்த்தி அவனை அனுப்பினார்;
எனினும்,
தந்தையைக் கொன்ற தகாத தீவினை
மைந்தனை விடாதென மனத்துள் எண்ணினார்.
- 150 அந்தத் தீவினை அகல அரசனும்
நல்லறம் பலவும் நாடிச் செய்தான்.
இல்லை கழுவாய் இதனினும் அவற்கே.
மருவிய தீவினை மறையும் என்றே
ஒருவரும் புகல ஒல்லா தன்றோ!

139 அறிவர் - புத்தர். 143 பரசி - போற்றி, வணங்கி;
145 உய்தி - ஈடேற்றம். 152 கழுவாய் - பாவ நீக்கவழி.
அவற்கு - அவனுக்கு. 153 மருவிய - வந்து சேர்ந்த.
154 புகல ஒல்லாது - சொல்ல முடியாது.

29. இறுதிப் பயணம் ஏற்ற காதை

உற்றார் சிலரின் முடிவு

- 1 ஐயரின் பிந்திய காலத்தில் - சிறிய அன்னை கவுதமி ஆவிநீத்தாள். வைய மதில்நாற் றிருபதாண்டு - அவள் வாழ்ந்திட்ட காலமாம் என்றுரைப்பர்.
- 2 ஏழுபத் தெட்டாம் அகவையிலே - இல்லாள் யசோதரை ஞாலமும் விட்டகன்றாள். வீழுநற் கேள்வராம் புத்தருடை - அகவை வேறிலை ஒன்றே எனஉரைப்பர்.
- 3 புத்தர் இறுதிப் பயணமதை - இராசக் கிருகக் கிருத்திரக் கூடமென்னும் நத்தும் இடத்தில் தொடங்கினாரே - கூட நல்லபல் பிக்குகள் சூழ்ந்தனரே.
- 4 செல்லும் வழியெலாம் நல்லுரைகள் - ஐயர் செப்பிய வாதே செல்லலானார். அல்லலில் 'அம்பலத்தி கா' என்னும் - ஊரை அடைந்துசின் னொவண் தங்கியபின்.
- 5 நல்லவ ராம்சாரீ புத்திரரின் - ஊராம் நாலந்தா என்பதை நண்ணியங்கே அல்லன நீக்க அடியவர்க்குப் - பல அன்புரை சந்தே அகன்றிட்டார்.

2 ஏழுபத்தெட்டு - ஏழுபத் தெட்டு; இல்லாள் மனைவி; ஞாலம் - உலகம்; வீழும் - விரும்பும்; கேள்வர் கணவர் - புத்தருக்கும் யசோதரைக்கும் அகவை ஒன்றே. 3 கிருத்திரக் கூடம் - ஒரு மலையிடம் - தமிழில் கழுநீர் மலை என்பர்; நத்தும் - விரும்பும். 4 அல்லல் இல் - தீர்ப்பம் தராத; அம்பலத்திகா - ஓர் ஊர்; சின்னாள் அவள் சிலநாள் அங்கே. 5 அல்லன நீக்க - (அவ்வூரில் உள்ளவர்கள்) நல்லன அல்லாத தீமைகளை நீக்க.

- 6 பன்னரு சீர்ச்சாரீ புத்திரரும் - மிகப் பார்புகழ் மெளத்கலி யாய்னரும் இன்னல் அகன்றிட இவ்வுலகை - நீத்து இணையில் பெரும்பே றடைந்தனரே.
- 7 சாரீபுத் திரர்தம் நினைவாக - மிக்க சால்புறு சேதி வனத்தினிலே வாரீர் தொழஎன் றழைப்பது போல்-சீர் வயங்கு நினைவகம் கட்டினரே.
- 8 மெளத்கலி யாயன ரின்நினைவாய்ப்-புகழ் மன்னிடு வேணு வனத்தினிலே நித்தலும் மக்கள் தொழுதிடவே - நல்ல நினைவகக் கூடம் எழுப்பினரே.
- 9 அப்புறம் பாடலி காமமெனக் - கூறும் அரிய நகரை அடைந்துபுத்தர், தப்பில் சுந்தர், வருடகாரர் -நனி தக்க அறிவுரை பெறச்செய்தார்.
- 10 மேலும், பெருமான் விரிசினாட்டு -நகர் மேன்மைசார் வைசாலி சென்றடைந்து கோலமார் நல்அம்ப பாவிஎன்பான் - உரிமை கொண்டமாந் தோப்பினில் வீற்றிருந்தார்.

(வேறு)

அம்ப பாவி

- 11 அம்பபா வியெனும் நங்கை அழகுறு கணிகை யாவாள்;

6: இன்னல் - துன்பம்; நீத்து - நீங்கி. 9 அப்புறம் - அதன் பிறகு; தப்பு இல் - தவறு இல்லாத; சுந்தர், வருடகாரர் - இவ்விருவரும் புத்தரின் அடியவர்கள். 10 விரிசி - ஒரு நாடு; வைசாலி - விரிசி நாட்டுத் தலைநகர்; கோலம் - அழகு; அம்பபாவி - ஒரு பெண்ணின் பெயர்; உரிமை கொண்ட - (அம்பபாவிக்கு) உரியதான.

உம்பரில் இவளின் மேலாய்
உற்றிட ஒன்று மில்லை -
இம்பரில் இவளைப் புல்லல்
இரும்பெரு வீடு பேறாய் -
நம்பலாம் இதனை என்று
நவீன்றிடும் வண்ணம் உள்ளாள்.

- 12 உற்றிட இடமே இன்றி,
உயரிய அரசு மைந்தர்
சுற்றியே அவளில் லத்தைச்
சூழுவர் போட்டி யிட்டு;
பெற்றிடக் கடைக்கண் நோக்கைப்
பெரிதுமே காத்து நிற்பர்.
வெற்றிடம் இலாமல் எங்கும்
விளங்கின பரி, தேர் சூழ்ந்தே.
- 13 அரும்பெருஞ் செல்வர் பல்லோர்
பொருந்தவே தம்மெய் பட்டால்
அவளது துணியின் தூசி
போதுமென் றேங்கி நிற்பர்.
சுரும்புகள் உண்ணப் பூத்த
சுனைநிகர் பவளைப் புல்ல
விரும்புவோர் தொகையை முற்றும்
விளம்புதல் ஒல்லா திங்கே.

11 கணிகை - பரத்தை; உம்பர் - மேலுலகம்; இம்பர் - இவ்வுலகு; புல்லல் - தழுவுதல், புணர்தல். 12 அரசுமைந்தர் - அரசு குமாரர்கள்; பரி தேர் - அரசு குமாரர்கள் ஏறிவந்த குதிரை பூட்டியதேர். 13 மெய் - உடம்பு; சுரும்புகள் - வண்டுகள்; சுனை - பொய்கை; அவளது உடல் உறுப்புகள் சுனை மலர்களைப் போல் உள்ளனவாம்; நிகர்பவள் - போன்றவள்.

(வேறு)

- 1 அத்தகைய அழகுமிக்க அம்ப பாணி
அழிதொழிலாம் பரத்தமையின் அகன்று நீங்கி
இத்தரையோர் எதிர்மாறாய் ஏத்தும் வண்ணம்
எய்தரிய துறவுகொள்ள எண்ண மிட்டாள்.
- 15 தன்னலமே கலக்காத தண்ணீர் ஒன்று
தரைவாழும் உயிர்க்கெல்லாம் தணிக்கும் தாகம்;
அன்னதொரு தண்ணீரில் ஆழ்ந்து மூழ்கின்
அகன்றுவிடும் உளத்திலுள் அழுக்கு முற்றும்.
- 16 அத்தண்ணீர் இருக்குமிடம் அறிந்து கொண்டாள்
அதிர்சென்று குளித்திடவே ஆர்வம் உற்றாள்;
புத்தரருள் வெள்ளம் தான் புகலும் தண்ணீர்;
பொழுதுவரும் வரையுமவள் பொறுத்தி ருந்தாள்;
- 17 தன்னுறுமாஞ் சோலையிலே தங்கிப் புத்தர்
தக்கஅற உரைபலர்க்கும் தருதல் பற்றித்
தன்னுடைய ஏவலர்கள் தணிவாய்க் கூற,
தாலுமங்கும் செலக்கொண்டாள் தணியா
வேட்கை;
- 18 தன்னேமிக விளம்பரஞ்செய் தங்கப் பூண்கள்
தாங்காமே எளிமையாய்த் தாழ்ந்து சென்று

14 பரத்தமையின் - பரத்தைத் தொழிலிலிருந்து; எதிர் மாறாய் - இவ்வளவு நாள் பரத்தை என இழிவாய் எண்ணியதற்கு மாறாக. 15-16 தன்னலம் இல்லாத தண்ணீர் என்பது புத்தரின் அருளாகிய வெள்ளமே; இந்த வெள்ளத்தில் குளிக்க - அஸ்தாவது - புத்தரின் அருளைப் பெற எண்ணினாள். 16 பொழுதுவரும் வரை - உரிய காலம் வரும்வரை. 17 தன்னுறு - தன்னுடைய; ஏவலர்கள் - பணியாளர்கள்; தணிவாய் - தாழ்ந்து மென்மையாய்; செல - செல்ல. 18 தாங்காமே - அணியாமே

துன்னிளாள்மாஞ் சோலையினே: தூயோர் அங்கே
தொகுத்துரைத்த மெய்யுரையைத் தொழுது
கேட்டாள்.

- 19 வாழ்க்கையெனும் வண்டியிரு வகையாம் காளை
வலிந்திழுக்கச் செல்கின்ற வண்ணம் காண்க.
ஆக்கையுள ஐம்பொறிகள் ஒருசார் காளை;
அவையீர்க்கும் பொருள்கள்மற்றொருசார் காளை.
- 20 இரண்டுவகைக் காளைகளும் ஏறத் தாழ்
இல்லாமல் ஒருபடித்தாய் இழுத்திட டாலே
முரண்டுபடா மல்வண்டி முடுகி மேலே
முன்னேறிச் செல்லுமெனல் முழுதும் உண்மை.
- 21 ஐம்புலன்கள் பொருள்களினால் அழிந்தி டாமல்
அடக்கிவைத்தாள் வதுகடமை அறிக நன்கு.
ஐம்பொறிகள் பொருள்கள்பால் அளவாய் இன்பம்
ஆர்ந்திடலே நடுநிலையாம் அதராம் ஓர்க.
- 22 இன்னபல நல்லுரைகள் இயம்பக் கேட்டே
ஏந்தல்தன் பொன்னடியை இறைஞ்சி வேண்டி
இன்னேயான் புதுப்பிறவி எய்தி விட்டேன்;
என்மனைக்கு நாளையெழுந் தருள்க என்றாள்.
- 23 அவள்விடுத்த வேண்டுகோளை ஐயர் ஏற்றே
அடுத்தபகல் விருந்தருந்தி அகம கிழந்தார்.
அவளோதன் அகல்மனையை ஐயர் சங்கம்
அடைந்திடவே ஆவணஞ்செய் தளித்துவிட்டாள்.

19 அவை ஈர்க்கும் - அந்த ஐம்பொறிகளைக் கவர்
கின்ற; பொருள்கள் - உலகப் பொருள்கள். 20 முடுகி
வேக முற்று. 21 ஆர்ந்திடல் - துய்த்தல்; அதர் - வழி
ஓர்க - உணர்ந்து அறிக. 22 ஏந்தல்தன் - புத்தருடைய
இன்னே - இப்பொழுதே. 23 ஆவணம் செய்து - பத்
திரம் பதிவுசெய்து.

(வேறு-ஆசிரியப்பா)

உலுத்த தேர்

- அதன்பின் வைசாலி அருகே உள்ள
'பெலுவம்' எனும்ணர் பெருமான் சேரந்தார்.
அப்போ தடியவர் மெய்யறிவு அடைய
முப்பத் தேழுமெய் உண்மைகள் மொழிந்தார்.
- 5 சித்தர் மெய்யறிவு சேரப் பெற்றுப்
புத்த ரான நாற்பத் தைந்தாம்
ஆண்டுநண் ணியது; அணுக்கத் தொண்டு
பூண்டஆ னந்தர் புத்தரோ டிருந்தார்.
ஐயர் அடிக்கடி அருகுள வைசாலியை
- 10 ஐயம் ஏற்க அடைவது வழக்கம்.
'சாபால சேதியம்' எனும்பெயர் சார்ந்த
விகாரையில் புத்தர் வீற்றி ருந்தபோது
உகாது கண்ணீர், உரைக்க லானார்:
உடல்நிலை எனக்கு உலுத்த தேர்போல்
- 15 திடமிலா துளது; தேய்ந்தஇத் தேரைக்
கவன மாகக் காக்க வேண்டும்.
திட்ட மாகத் தெரியா தாயினும்,
முட்டையி லிருந்து வெளிப்படும் குஞ்சுபோல்
விடுதலை பெறுவது விரைவிலே நேரலாம்:
- 20 விடுவீர் என்பால் இருக்கும் விருப்பை
என்றே உரைக்க யாவரும் வருந்தினர்.
பின்னர்,

அடி 3: மெய்யறிவு - மெய்ஞ்ஞானம், போதம். 4 மெய்
உண்மை - தத்துவம். 7 ஆண்டு - வருடம். 10 ஐயம் -
பிச்சை. 13 கண்ணீர் உகாது - கண்ணீர் சிந்தாமல்; 14
உலுத்த - மக்கிச் சிதைந்த. 15 இத்தேரை - உடலாசிரிய
இந்தத் தேரை. 19 விடுதலை பெறுவது - இறப்பு உண்டா
தல்.

சந்தன் விருந்து

பண்ட காமா, அத்தி காமா,
அம்ப காமா, சம்பு காமா,

- 25 போகம்- முதலிய பொன்னூர் நகர்களைப்
பகவர் கடந்து 'பாவா' அடைந்து
சந்தன் என்னும் சால்புறு அன்பனின்
மாந்தோப் பதவில் மகிழ்ந்து தங்கினார்.
ஆங்கே,
- 30 விருந்து தந்திடச் சந்தன் விடுத்த
வேண்டு கோளை விரும்பி ஏற்றே
ஈண்டும் குழுவுடன் ஏந்தல் சென்றார்.
விருந்தில் பொங்கல், விதவித உண்டிகள்
அருந்த வைத்த தன்றிப் பன்றியின்
- 35 உலர்ந்த இறைச்சி உணவும் வைத்தான்.
புலாலைக் குழுவினர் புசிக்கலா காடுதன
ஆணையிட்டபின், ஐயர் மட்டும் அவ்
லுணைச் சிறிதே உண்டுசந் தனுக்கு
நெஞ்சி லேகுறை நிலவாது செய்தார்.
- 40 "பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டுபவர்" - என்பது மெய்யே.

25 பொன்ஆர் - பொன்போன்ற, அழகு பொருந்திய.
32 ஈண்டும் - நெருங்கிக் கூடியுள்ள. 35 உலர்ந்த இறைச்சி
- காய்ந்து பக்குவம் செய்யப் பெற்ற புலால். 38 ஊன் -
மாமிசம். 40-41 இந்த இரண்டு அடிகளும் (580 ஆம்) திருக்
குறளாகும்; இதன் பொருள் - எவரும் விரும்பும்படியான
கண்ணோட்டம் என்னும் நாகரிகத்தை விரும்புவவர், ஒருவர்
நஞ்சை ஊற்றித் தர நேரில் பார்த்தாலும், அவரை மகிழ்
விப்பதற்காக அந்நஞ்சை அருந்தி அமைதி கொள்
வர் - என்பதாம்.

பின்னர் அவ் லுணைப் பிறர் உணு வாறு
மண்ணிலே புதைத்து மறைக்கச் செய்தார்.
ஏந்தல் வார்வில் இறுதியாய்ச் சிறக்க

- 45 மாந்திய பெருமை மன்னியது இஃதே!
பன்றி இறைச்சியைப் பகவர் உண்டபின்
துன்றியது வயிற்றுக் கடுப்பு எனும் நோயே.
எதனால் வந்ததென் றறியா விடினும்
இதனால் வந்த தாகவே இயம்புவர்.
- 50 உற்றஇந் நோயைச் சந்தன் உட்பட
மற்றவர் அறியா வண்ணம் மறைத்தார்.
இறுதியாய், 'இரணிய வதி'க்கரை இருக்கும்
'குசீநா கரா' நகர் குறுக லானார்.
அப்போ தகவை என்பதா யிற்றே.
- 55 போகும் வழியில் 'புக்குசா' என்பவர்
பொன்னுடை போர்த்திப் போற்றி வணங்கினார்.
பொன்னுடை பெரிதும் பொலிவு பெற்றதே.

42 உணுவாறு - உண்ணாதபடி. 45 மாந்திய -
உண்ட; இஃதே பெருமை மன்னியது - சந்தன் அளித்த
விருந்துணவே பெருமை பெற்றது. 47 வயிற்றுக்
கடுப்பு - சீதபேதி. 49 இதனால் - பன்றி இறைச்சி உண்ட
இச்செயலால். 52 இரணியவதி - ஓர் ஆற்றின் பெயர்.
53 குசீநாகரா - ஒரு நகரின் பெயர். 55 புக்குசா - ஓர்
அன்பர். 57 புத்தர் அணிந்ததால் பொன் உடை பொலிவு
பெற்றது.

குறிப்பு:- "புத்தர் பன்றி இறைச்சி உண்ண
வில்லை; பன்றி இறைச்சி போன்ற மென்மையான ஒரு
வகைக் காளான் உணவை உண்டதாகவே பாலி மொழி
யில் கூறப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது; அதை மொழி
பெயர்த்தவர்கள், பன்றி இறைச்சி உண்டதாகத் தவறாக
மொழிபெயர்த்துவிட்டிருக்கக் கூடும்" - என்பதான ஒரு
கருத்து, "Buddha Mimamsa" (புத்த மீமாம்சா) என்னும்
ஆங்கில நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

30. அழியா அமைதி அடை காதை

(ஆசிரியப்பா)

குசீயில் தங்கல்

- 1 விழுமிய கவுதமர் விரும்பிய வானே
குழுவின ரோடு குசீநகர் சேர்ந்து
சாலவும் சிறந்த உபவர்த் தனம் எனும்
சாலமரச் சோலையைச் சார்ந்து தங்கினார்.
- 5 ஆனந் தரைஅவர் அன்புடன் அழைத்தே
ஆனந்தா! இங்குநான் அமைதி பெற்றிட
இவ்விடம் படுக்கையை எடுத்து வந்து
செவ்விதின் விரித்திடு என்று செப்பி
இரண்டு சால மரங்களின் இடையே
- 10 இருந்த இடத்தைச் சுட்டிக் காட்ட,
அந்த வண்ணம் ஆனந்தர் செய, அவண்
வந்து புத்தர் வடக்காய்த் தலைவைத்து
வலது புறமாய் வல்லுடல் சாய்த்துப்
பாறையில் சீயம் படுத்திருப் பதுபோல்
- 15 ஊறு நீங்க ஓய்வு கொண்டார்.
பின்னர்,

அவா அறுத்த புத்தரின் அவா

- உடல்தளர்ந் திடினும் உளம்தள ராமையால்
திடமுடன் அமர்ந்து தெரித்தார் சிலஉரை.
இறுதிமா ணுக்கராய் எய்தினார் சுபத்திரர்,
- 20 உறுதி அவர்க்கும் உரைத்தாட் கொண்டார்.
பின்புஆ னந்தரைப் பெருமான் அழைத்தே
அன்பாய் அவரிடம் அறிவித் தவைஇவை:
இறுதி எய்தின் எனதுடம் பிற்கும்
அரச மதிப்பினை அளித்திடல் வேண்டும்.
 - 25 உடலை எண்ணெயில் உற்றிடச் செய்து
கெடலே இலாமல் கிடத்திச் சிலநாள்
வைத்துப் பலரும் வணங்கிய பின்பு,
புத்துடை போர்த்திப் புதுமணம் வீச
நறுமணப் பொருள்கள் நன்கு தெளித்த
 - 30 விறகு களின்மேல் வீற்றிட வைத்தே
எரியூட் டியபின் எரிந்த நீற்றை
அரியதோர் குடத்தில் அடங்க வைத்துத்
தரையிலே புதைத்துத் தகுதியாய் மேலே
நினைவுக் கூடம் நிலைத்திடக் கட்டி
 - 35 அனைவரும் வழிபட ஆவன செயல்கடன்
என்றே இயம்ப, இதுவரை ஆனந்தர்
கட்டிவைத் திருந்த கண்ணீர்க் கடலை
விட்டு வெளியே வெதும்பி விம்மினார்.

1 விழுமிய - சிறந்த. 2 குசீ - குசீ நாகரா நகரின்
குறுக்கப் பெயர். 41 சால மரம் - ஒருவகை மரம். 6 அமைதி
- சமாதி. 11 அவண் - அவ்விடம். 14 சீயம் - சிங்கம்.
15 ஊறு - துன்பம்.

18 தெரித்தார் - தெளிவாய்ச் சொன்னார். 19 சுபத்
திரர் - ஓர் அன்பர். 20 உறுதி-உறுதிதரும் மொழிகள். 23
இறுதி- இறப்பு. 24 அரச மதிப்பு - அரச மரியாதை. 25
கிடத்தி - படுக்க வைத்து. 31 நீற்றை - நீறு - சாம்பல்.
32 அஸ்தி. 35 கடன் - கடமை. 38 விம்மினார் - தேம்பினார்.

புத்தரின் இறுதி உரை

- அறிஞர் கவுதமர் ஆனந்தர்க்கு அறைவார்:
40 பிறந்தவர் அனைவரும் பிரிவது உறுதி.
சிறந்தஇக் கருத்தைச் செவிமடுத்த திலையோ?
வாழ்வெனும் இன்ப மாளிகை, இறப்பாம்
தாழ்வடிப் படைமேல் தங்கி உள்ளது.
பிறந்த போதே இறப்பும் பிறந்தது.
- 45 ஒவ்வொரு உயிரியும் ஒவ்வொரு நொடியும்
இறந்து கொண்டே இருப்பது உண்மை.
ஊனுடல் அழியினும் ஒழியாது அறஉடல்.
அங்ஙனம் இருக்க அரற்றுவது ஏனோ?
இங்ஙனம் வருத்தம் எய்தல் தகாது.
- 50 ஐம்புலப் பரிகளை அடக்கி ஒட்டி
அறியா மையெனும் ஆரீருள் நீக்கி
அறிவெனும் பேரொளி அடையின், நல்ல
உய்தி கிடைப்பது உறுதி அறிதிர்.
இருபத் தொன்பதாம் அகவையில் இந்தத்
- 55 துறவு மேற் கொண்டு தொல்லைகள் கடந்தே
ஐம்பு தாண்டுகள் அயரா துழைத்தேன்.
என்ப தாண்டுகள் இதுவரை இருந்தேன்.
வந்தவர் போவது வழக்கமே யன்றோ?
நொந்தழ வேண்டா; நுவலுவேன் இறுதியாய்:

43 தாழ்வு அடிப்படை - கீழே தாழ்வாய் அமைத்
துள்ள கடைகால் - அஸ்திவாரம் - இறப்பாகிய அடி
படை. 45 உயிரி-உயிர் உடைய பொருள். 47 ஊன் உடல்
மாமிச உடல்; அறஉடல் - அறமாகிய உடல். 53 அறிதி
- அறிவீர்.

- 60 அமைதியாய்ப் புத்தமும் அறமும் சங்கமும்
அமைய உலகில் ஆவன இயற்றுவிர்.
என்றன் கொள்கைகள் என்றும் பரப்புவிர்.
நன்றே உயிர்க்கெலாம் நண்ணச் செய்விர்.
சென்று வருகிறேன் என்று செப்பினார்.

அழியா அமைதி

- 65 வைகாசித் திங்கள் விசாகம் வைகும்
முழுநிலா காய்ந்து முதிர்செவ் வாயில்
அழியா அமைதி அடைந்தார் புத்தரே.
அழியாப் புகழால் அவருளார் என்றமே.

அன்பர்கள் அரற்றல்

- புத்தரின் மறைவைப் பொறுக்கஒண் னாது
70 தத்தளித் தானந்தர், தக்க குழுவினர்,
குசி நகரின் குணமுறு தலைவர்கள்,
திசையுறு மக்கள், திரளாய்க் கூடி
வலம்பல வந்து வாய்விட் டரற்றிப்
புலம்பிய செய்தி புகல வேண்டாமோ!
(வேறு)

- 1 அரக்ககுணம் கொண்டிடே அலையும் தீயோர்
அரசாளத் துடிக்குமிந்த அகல்ஞா லத்தில்

61 உலகில் அமைய - உலகில் பரவ; ஆவன
இயற்றுவிர் - ஆகவேண்டிய செயல்களைச் செய்வீராக.
63 நன்றே - நல்லதையே. 65 விசாகம் - இருபத்தேழு
நட்சத்திரங்களுள் ஒன்று 66 முழுநிலா முதிர்ந்தல் - திங்கள்
பதினாறு கலைகளும் முதிர்ந்து முழுஉருவம் பெற்றுப் பெளர்
ணமி எனப்படுதல். 65-66 வைகாசித்திங்களில் விசாகமும்
பெளர்ணமியும் ஒன்று கூடிய செவ்வாய்க் கிழமை. 67
அமைதி - சமாதரி நிலை. 73 வலம் வந்து - (உடம்பைச்
சுற்றி வந்து. பாடல் 1: ஞாலம் - உலகம்.

இரக்கமொரு வடிவான எந்தை யேநீர்
எவ்வாறு நாடானும் இனிய வாய்ப்பைத்
துறக்கஉளம் கொண்டுமிகத் துணிந்து வந்து
துயர்க்கடலில் அமிழ்வோர்க்குத் தோணி ஆனீர்
மறக்கமுடி யாதஇந்த மாண்புச் செய்கை
மாவுலகம் உள்ளவும் மறையா துண்மை.

- 2 அரண்மனையில் அன்பரசி அளித்த ஊணின்
அகல்தெருவில் பெற்றஐயம் அமிழ்தா யிற்றே?
அரண்மனையின் அருமகவை அகன்று வந்தீர்.
ஆட்டுக்குட் டியோஉந்தம் அருமை மைந்தன்?
அரண்மனையின் அமளிமெத்தை முள்ளே ஆக
அடவிக்கல் லொடுமுள்பஞ் சணையா யிற்றோ?
அரண்மனையின் குளிர்ந்தநிழல் அனலைக் கக்க
அருங்கானின் வெயில்குளிர்ச்சி ஆன தெங்ஙன்?

- 3 அவாஅறுத்த உமதுமிக்க அவாவைக் கண்டோம்;
ஆளஒரு சிறுபகுதி அமையா தென்றே
அவாவிஇந்த உலகனைத்தும் ஆள எண்ணி
அருந்துறவு கொண்டஉண்மை அறிந்தோம் யாமே.
தவாத்துயரம் அகற்றிடவே தரையோர்க் கெல்லாம்
தக்கஅற உரைகறித் தடுத்தாட் கொண்டு
தவாதிந்த உலகமுற்றும் தனியே ஆளும்
தகுதிபெற்றீர் அறவாழி தனையுருட்டி.

2 அன்பரசி - மனைவி யசோதரை; ஊண் உணவு;
ஐயம் - பிச்சை; அருமகவு - அரிய குழந்தை; அமளி -
படுக்கைக் கட்டில்; அடவி - காடு. அனல் - நெருப்பு;
அரும் காண் - கொடிய காடு. 3 ஒரு சிறுபகுதி - சாக்கிய
நாடு என்னும் ஒரு சிறு பகுதி; அமையாது - போதாது
அவாவி - ஆசை கொண்டு; தவா - நீங்காத; தடுத்தி
ஆட்கொள்ளல் - தீமை செய்வதின்றும் தடுத்து நல்ல
செய்ய வைத்தல்; தவாது - (ஒரு சிறு பகுதியும்) விடு
படாமல். அற ஆழி - தருமமாகிய சக்கரம்.

- 4 கடவுளெங்கும் உள்ளதாகக் கழறு கின்றோர்
கடவுளரைக் கண்ணெதிரில் காட்ட மாட்டார்.
கடவுளிலை என்றுசிலர் கதைப்ப துண்டு;
காட்டிடுவீர் என்றவர்தாம் காட்டிச் சொல்வார்.
கடவுளரைத் தேடிடுவோர் காணார்; ஆனால்,
கண்ணெதிரே தெய்வமொன்று கண்டோம்
பாங்கள்;
கடவுளென வணங்கிடவே காட்சி தந்த
கவுதமரே நீர்கடவுள்; கண்டோம் உண்மை.

(வேறு)

- 5 கண்முடிப் பழக்கங்கள் மண்முடிப் போய்கிடவே
கண்டிர் சம்பம்;
புண்முடி வையாமல் புரையோடச் செய்யாமல்
புண்ணைக் கீறித்
தண்மையுறு வழியினிலே தகுபுரட்சி மருந்திட்டிர்;
தரையோர் நெஞ்சில்
வண்மைதரு நற்கருத்து வளங்கொழிக்க வைத்திட்டிர்;
வணங்கு கின்றோம்.
6 எத்தனையோ நற்பணிகள் யாரைநம்பி விட்டகன்றீர்;
என்ன ஆகும்?
எத்தனையோ பொறுப்புகளை எங்களிடம் ஒப்படைத்தீர்
எங்ஙன் செய்வோம்?
இத்தனைநற் கடமைகளும் யார்செய்வர் நீரின்றி?
ஏங்கு கின்றோம்.
அத்தனையும் முடிவுபெற அருள்புரிவீர்; முயன்றுமிக
அடியோம் செய்வோம்.

4 கதைத்தல் - பெரிதாய்ச் சொல்லுதல். 5 புரையோடுதல் - புண்உடம்புக்குள்ளே குடைந்து செல்லுதல்;
தண்மைவழி - குளிர்ந்த இனியவழி; புரட்சியாகிய மருந்து;
கண்முடிப் பழக்க மாகிய புண்ணைக் கீறிப் புரட்சியாம்
மருந்து இட்டு ஆறச் செய்தீர்; வண்மை - வள்ளலாமை.

- 7 கற்பனையின் பேருற்றே! கலைகல்விக் களஞ்சியமே!
கனிவு மிக்க
நற்பண்பின் நிலைக்களமே! நல்லறத்தின் கொள்கலமே!
நயத்தில் நாலே!
அற்புதனில் அன்னைமையே! அடக்கத்தில் ஆழ்கடலே!
அறிவில் எல்லை!
பொற்புறுநல் உறுதியினில் பொன்மலையே! புகழ்விசிப்
போய்விட்டீர்!

(வேறு)

- 8 சாதி சமயச் சாத்திரக் குப்பைகளைச் சாடித்
தீர்த்தீர்;
நீதி வழுவா நெறிமுறைக் கோட்பாடு நிலவச்
செய்தீர்;
ஓதி உணர்ந்தே உயர்ந்தநல் பகுத்தறிவை ஊட்டிக்
காத்தீர்;
கோதில் புரட்சி குன்றிடா மறுமலர்ச்சிக் கொள்கை
கண்டீர்

(வேறு)

- 9 சிரித்த முகமெங்கே சிதறாத நெஞ்செங்கே
கருத்து நயங்கொழிக்கக் கற்பிக்கும் நாவெங்கே
விரித்துப் பொருளுரைக்க விரைந்துசெலும் நடை
யெங்கே
கருத்தைக் கவர்ந்தீர்க்கும் கனிவுசெறி கண்ணெங்கே

7 ஊற்றுபோல் கற்பனை பெருகும். கொள்கலம் -
கொண்டுநிறைந்திருக்கும் குதிர. நயத்தில் நால் - நல்ல
நால், படிக்கப்படிக்க நயம் தரும்; அந்த நால் போன்றவரே;
ஈண்டு, "நவில்தொறும் நால் நயம் போலும்" - என்னும்
(783) குறட்பாவினை ஒத்திட்டுக் காண்க. அற்பு - அன்பு;
அன்னைமை-தாய்மை(அன்பில் சிறந்தது தாய்மையே); எல்-
ஞாயிறு;ஞாயிறுபோல் அறிவு ஒளிவீசும்; பொற்பு-பொலிவு,
மிகுதி; பொன்மலை-மேரு மலை. 8 கோதுவில் குற்றமற்ற.
9. நா-நாக்கு.

(வேறு)

- 10 என்னகுற்றம் யாம்செய்தோம்? ஏனிந்த வாளாமை?
எழுந்து கூறீர்
இன்னமுமா உறங்குகிறீர் இருந்தவமே செய்கிறீரோ
எதுதான் உண்மை?
பன்னரிய பெருங்கூட்டம் பதறுவதைக் கண்திறந்து
பாரீர்! பாரீர்!!
இன்னுமுள பணிகளெலாம் இயற்றிட்டே ஏகிடலாம்!
எழுந்து வாரீர்;

(வேறு - ஆசிரியப்பா)

- 1 என்றெலாம் பற்பலர் பலஉரைத்து இளைந்தனர்;
சென்றவர்க் காகச் செலஇருப் போர் அழல்
என்றும் உலக இயற்கையே அன்றோ?
அரற்றும் அழகையை அநுருத்தர் ஆற்றினார்;
- 5 ஐயர் போகினும் அவர்தம் கொள்கைகள்
மெய்யா யிருப்பதால், மேலோர் இறந்திலர்;
ஐயம் இலாமே அவர்தம் கொள்கையைப்
பின்பற்ற வேநம் பெரிய கடமையாம்-
என்பதாய்க் கூறி ஏக்கம் போக்கினார்.
- 10 ஆனந்த ரும்அநு ருத்தரும் சேர்ந்து
புத்த மறைகளைப் பொழிந்துகொண் டிருந்தனர்.

10 வாளாமை - பேசாமை, மவுனம். அடி 1: இளை
தல் - வருந்துதல். 2 சென்றவர் - இறந்தவர்; செல
இருப்போர் - (செல்ல) சாகப் போகிறவர்கள். அடிகள்
5-6 ஐயர், மேலோர்-புத்தர். 10 புத்தமறை - பௌத்த
வேதம்.

இறுதி வழிபாடு
ஆசிரியப்பா

- 1 பகவரின் ஊனுடல்
பலரும் வணங்கத்
தகவுறு; மேடையில்
தனிச்சிறப் புடனே
- 2 வைக்கப் பெற்றது;
வகைவகை நறுமணம்
மிக்க பொருளொடு
மிடைமலர் மாலையால்
- 3 இடும்பை நீங்க
இன்னுயிர் நீத்த
உடம்பைச் சுற்றி
ஒப்பனை செய்தனர்.
- 4 குசீநாட் டுள்ளோர்
கொளும்வழிக் கப்படி
இசையை இயங்கள்
இனிதே வழங்க.
- 5 ஆடலும் பாடலும்
அணிபெற நிகழ்ந்தன.
வாடலில் மேனியை
ஆறுநாள் வைத்து
- 6 வணக்கப் பூசனை
வகையாய் நடாத்தி
மணக்க ஏழாம்
நாளில் மாண்புறு

சிறுபாடல் 1 பகவர்-புத்தர். 2 மிடைதல்-நெருங்கத்
தொடுத்தல். 3 இடும்பை - துன்பம். 4 கொளும் - கொள்
ளும் (இடைக்குறை).

- 7 ஆரக் கட்டைகள்
அடுக்கிய சிதைமேல்
சேர உடலைச்
செவ்வனே வைத்து.
- 8 மாமறை முழங்க
மலர்களைச் சாத்தி,
ஈம நிகழ்ச்சிகள்
எல்லாம் செய்து,
- 9 முழமுறை சுற்றி
முனிவரர் வந்துபின்,
செம்மறை விதிப்படி
சிதைஎரி மூட்டினர்.
- 10 அடுத்தநாள் காலை
அவல்எரி நீற்றை
எடுத்துக் குடத்தில்
இட்டுப் பலரும்
- 11 அடுத்து வணங்க
அருமணப் பொருளும்
தொடுத்த மாலையும்
துன்னிடச் செய்தனர்.
- 12 குடத்தின் முன்னர்க்
குழுவாய்க் கூடி
நடத்திலும் பண்ணிலும்
நற்றிறம் பெற்றோர்
- 13 ஆடல் பாடல்
அனைத்தும் நடத்தி
ஈடில் பூசனை
இயையச் செய்தனர்.

7 ஆரம் - சந்தனம்; சிதை - ஈம விறகடுக்கு. 10 எரி
நீறு - எரித்த சாம்பல். 12 நடம் நடனம்; பண்- இசை;
நல்திறம்-நல்ல திறமை - 13 இயைய - பொருந்த, ஏற்ப.

- 14 பின்னர், நீற்றை
 15 மகதம் முதல் ஏழு
 நாட்டு மன்னர்
 தகுதிசார் தமக்குத்
 தரும்படி கேட்க,
 16 குசீயின் தலைவர்கள்
 கொடுக்க மறுத்தனர்:
 இசையச் செய்ய
 ஏற்பா டொன்று
 17 செய்யப் பெற்றபின்
 செவ்வனே இசைந்தனர்.
 வையமாந் தரெலாம்
 வணங்கும் படியாய்
 18 எட்டுக் குடங்களில்
 இட்டு நீற்றை
 எட்டுமன் னர்க்கும்
 ஒவ்வொன்று ஈதலே
 19 அந்த ஏற் பாடாம்.
 அதன்பின் எண்மரும்
 தந்தபொற் குடத்தைத்
 தத்தம் நகர்க்குக்
 20 கொண்டு சென்று
 குழியில் புதைத்து,
 கண்டு வணங்கக்
 கடவுட் கோயில்

15 மகதம் முதலிய ஏழுநாட்டு மன்னர்கள் நீற்றைத் தமக்குத் தரும்படி கேட்டனர். 19 எண்மர் - எட்டு மன்னர்கள்.

- 21 எடுத்தனர் மேலே
 உலகோர் ஏத்தவே.
 அடுத்தனர் மக்கள்
 ஐயரைத் தொழவே.
 22 மாந்தராம் புத்தர்
 மன்னும் தெய்வமாய்
 வாய்ந்த உண்மை
 வரலாறு இஃதே.
சுற்றுலாப் பகுதிகள்:
 23 பேதறு புத்தர்
 பிறந்த கபிலையும்
 போதம் பெற்ற
 புத்த கையையும்
 24 அறிவாழி உருட்டிய
 அருள்சா ரநாத்தும்
 அறவே அமைதி
 அடைந்த குசீயும்
 25 பலகொள்கை கொண்டு
 பரந்து கிடக்கும்
 உலகைச் சுற்றி
 உலாவரும் மக்கள்
 26 அலகில் மகிழ்வொடு
 அடைந்து போற்ற
 இலகும் பதிகளாய்
 எழில்பெற்றுளவே.
 நிற்க,-

23 பேதுஅறு - உலகமயக்கம் அற்ற 24. அறவே - முற்றிலும்; அமைதி - சமாதி நிலை - அமைதியான இறப்பு. இலகும் பதிகள் - விளங்கும் திரு இடங்கள்.

ஆசிரியப்பா

புத்தர் நெறியைப் போற்றும் மாந்தர்
புத்தம், தருமம், புகழுறு சங்கம்
என்னும் மூன்றையும் இயைந்துபற்றுவரே.
மற்றும்,

புத்தர் பிறந்ததும் போதம் பெற்றதும்

- 5 இத்தரை நீத்ததும் இனியவை காசிப்
பருவநாள் ஆதலின், பாரோர் வைகாசிப்
பருவ நாளைப் பண்பொடு மதிப்பரே.

பருவ விவண்ணிலா

வெண்ணிலா அமிழ்தை வீசும் பருவம்
மண்ணுள் மாந்தர் மகிழும் பொழுதாம்:

- 10 ஆற்றங் கரையிலும் அகல்கடற் கரையிலும்
காற்று குளிர்ச்சியாய்க் கவர்ந்து தழுவப்
போற்று நிலாணண் புசித்தே உவகை
ஊற்றுப் பெருக்கில் ஒருசிலர் திளைப்பர்;
மருவமா நன்மைகள் மரபுவழி மரபாய்ப்
- 15 பருவ நாளில் பல்லோர் நோற்பர்;
தெருவெலாம் கடவுள் திருமேனி சுற்றத்
திருவிழா எடுத்துத் தெய்வம் போற்றுவர்.
வெருவக் காயும் விரிகதிர் மறைந்தபின்
பருவத் தில்சிலர் பயணம் செய்வர்.

அடி 6: பாரோர் - உலகத்தார். 8 அமிழ்து - அமிழ்து
அனைய குளிர்ந்த ஒளி. 12 போற்றுதல் - மதித்தல்; நிலா
ணண் - நிலவொளியில் உண்ணும் உணவு. புசித்தல் -
உண்ணுதல். 12-13 உவகை ஊற்றுப் பெருக்கு - மகிழ்ச்
சியாகிய ஊற்று பெருகிய வெள்ளம். 14 மருவ - வந்து
சேர; மரபு வழி மரபாய் - தொன்று தொட்ட பழக்
கமாய். 16 திருமேனி - சிலை. 18: விரிகதிர் - ஞாயிறு.
19 பயணம். - ஊர்ப் பயணம்.

- 20 சிறுமியர் மண்ணால் சிற்றில் கட்டி.
வெறுமணல் சோற்று விருந்து நடந்துவர்;
சிற்றில் காணாயர் சிதைக்கும் செயலொடு
மற்றுபல் லாட்டம் மகிழ்ந்தே ஆடுவர்.
ஒன்றிய காதலர் உற்றுப் பூங்கா

- 25 அன்றிலாய் அணைந்தே ஆவல் தீரக்
கொஞ்சிக் கலந்து குலவிப் போதை
விஞ்சி உலகை விரைளில் மறப்பர்.
பொருந்துகா தலர்க்குப் போதைக் காம்
விருந்து நல்கிடும் வெண்ணிலா, வஞ்சகம்

- 30 புரிந்து சிலர்க்குப் பொல்லாங்கு செய்திடும்:
பிரிந்த கா தலர்மேல் பெய்திடும் அனல் மழை;
நிலாமுற் றம்சுடு நெருப்பு முற்றமாய்
நிலாவ மாற்றி நெடும்பகை கொள்ளும்.
காதலர்ச் சேராக் கன்னி ஒருத்தி

- 35 காதும் நிலாவைக் கடிந்து கூறுவாள்:
கண்ணில் நெருப்புக்கொள் கடவுளின் சேர்க்கையால்
விண்ணின் நெருப்பு நீ வீசுகின் றனையோ.
அமிழ்தின் கூட அலைகடல் பிறந்தநீ
அமிழ்தனை இனிமையை அகற்றிய தேனோ?

20 சிற்றில் - சிறிய மணல் வீடு. 22 சிறுமியர் கட்டும்
சிற்றிலை இளைஞர்கள் சிதைப்பது வழக்கம். 25 அன்றில்
- இளை பிரியா ஒரு வகைப் பறவை இனம். 27 விஞ்சி -
மிகுந்து. 33 நிலாவுதல் - அமைதல். 34 காதலர்ச் சேரா-
காதலரைப் பிரிந்துள்ள. 35 காதும்-வருத்துகிற. 36 கண்
ணில் - நெற்றிக் கண்ணில்; கடவுள் - சிவன். 37 விண்ணின்
- விண்ணிலிருந்து. 35-36 சிவன் முடியில் நிலா இருப்ப
தாகச் சொல்வது மரபு. 38 திருப்பால் கடலில் அமிழ்த்த
தோடு நிலா பிறந்ததாகச் சொல்வது புராணக் கதை.
39 அமிழ்து அனை - அமிழ்தம் போன்ற.

- 40 பெண்ணொடு கடலில் பிறந்த நீ இந்தப் பெண்ணின் மேல் ஏன் பெய்கிறாய் கனல்மழை? என்றன் நீண்ட இந்தப் பின்னலைத் தின்றுணை விழுங்கும் தீநா கமென்றே கன்றியென் னினையோ காயாய் நிலவே.
- 45 என்று புலம்பி இளைவாள் நைந்தே, இவ்வாறு, மற்றமாந் தர்க்கெலாம் மாறாச் சிற்றின்பப் பற்று விளைக்கும் பருவ வெண்ணிலா புத்தரின் உணர்வைப் பொசுக்க இயலுமோ? மெத்தவும் போதம் மேவியது அந்நாள்.
- 50 இமய மலையை எப்புயல் அசைத்திடும்? அமையும் ஞாயிறை அணைக்கும் புனல்எது? 'எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்' எனல் தேற்றமே!

40 திருப்பால்கடலில் திருமகளாம் பெண்ணொடு நிலா பிறந்ததாகக் கூறுவதும் புராணக் கதை. 42 பின்னல் - கூந்தல் பின்னிய சடை. 43 விழுங்கும் தீநாகம் - சந்திர கிரகணகாலத்தில் சந்திரனை விழுங்கும் கொடிய பாம்பாகிய இராகு. 42-44 எனது பின்னலை, உண்ண விழுங்கும் பாம்பு என்று எண்ணி என்மேல் பகை கொண்டு என்னை எரிப்பதை விட்டு விடு. 45 இளைதல் - வருந்துதல். 46 மாறா - நீங்காத. 52-53 'எண்ணிய ... பெறின்' - குறள் (666); 53 தேற்றம்-உறுதி.

நூல் பயன்

(கட்டளைக் கலித் துறை)

உலகெலாம் உய்ய உயர்புத்தர் ஈந்த உரைபலவும் அலகிலா மாந்தர் அகமகிழ்ந் தேற்ற அரியகாதை இலகவே யாத்த இனியவிக் காப்பியம் ஏற்றொழுகின் விலகிட வேணவா, வீரெடு பார்மேல் விளங்கலாமே

அடி 2 காதை - வரலாறு. 3 இலக - விளக்க முற, ஒளி பெற; யாத்த - இயற்றிய; ஒழுகின் - (ஏற்றுக் கற்ற படி) வாழ்க்கையில் பின்பற்றி நடந்தால். 4 வேணவா - பேராசை; வீறு - பெருமை, வெற்றி.

பிற்சேர்க்கை

அருஞ்சொல் - சிறப்புப்பெயர் அகர வரிசை

இந்த அகர வரிசையைப் பயன்படுத்தும் முறை வருமாறு: -

'அசயன் 26-11' என்பதை, 26 ஆம் காதையில் 11ஆம் அடி என்று கொள்ளல் வேண்டும்.

'அசாத சத்துரு - பதிகம் 42, 27 - 10, 28-26-40-44, என்பதை, பதிகத்தில் 42 ஆம் அடி என்றும், அடுத்து 27 ஆம் காதையில் 10 ஆம் அடி என்றும், அதற்கடுத்து 28 ஆம் காதையில் 26 ஆம் அடியும் 40 ஆம் அடியும் 44 ஆம் அடியும்-என்றும் கொள்ளல் வேண்டும். அதாவது, இத்தனையாம் அடிகளில் எல்லாம் அசாத சத்துரு என்னும் பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது என்று கொள்ளல் வேண்டும்.

'அபிதம்மம்-26-89 குறிப்புரையில்' என்பதை, அபிதம்மம் என்பது நூல் பாடலில் இடம்பெறவில்லை; 26 ஆம் காதையின் 89 ஆம் அடியின் கீழ்க் குறிப்புரையில் உள்ளது என்று கொள்ள வேண்டும்.

சில காதைகளில், ஒன்றிலேயே பலவகைப் பாடல்கள் யாக்கப்பட்டிருக்கும். 'ஆசிரியம்' என்றால், ஆசிரியப் பாடலில் இருக்கும் என்றும், 'சிறுபாடல்' என்றால், அதே காதையில் உள்ள சிறு பாடல்களில் இருக்கும் என்றும், 'பெரிய பாடல்' என்றால், அதே காதையில் உள்ள பெரிய பாடல்களில் இருக்கும் என்றும் கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக் காட்டு:-

'புத்தர் - 27 - 1, சிறிய பாடல் 10 - 24, பெரிய பாடல் 3-4, 29-2-9 - ஆசிரியம் 6, என்றால், 27ஆம் காதையில் முதல் (1) அடியிலும், அதே காதையில் உள்ள சிறிய பாடல்களுள் 10 ஆம் பாடலிலும் 24 ஆம் பாடலிலும், அதே காதையில் உள்ள பெரிய பாடல்களுள் 3ஆம் பாடலிலும் 4 ஆம் பாடலிலும், 29 ஆம் காதையில் தொடக்கத்தில் உள்ள பாடல்களுள் 2 ஆம் பாடலிலும் 9ஆம் பாடலிலும், இறுதியில் உள்ள ஆசிரியப்பாவில் 6 ஆம் அடியிலும் இப் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கும் எனக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்வாறே எல்லாவற்றையும் கண்கிட்டுக் காணல் வேண்டும். இனி அகர வரிசை வருமாறு: -

அருஞ்சொல் - சிறப்புப் பெயர் அகர வரிசை

அ
அக்கினி காசியபர் - 26-20
அங்குலி மாலன்-26 - 237
அசயன் 26-11
அசாதசத்துரு- பதிகம் 42,
27 - 10,
28-26-29-40-44-59-65-83-
92-116.
அசித முனிவர்-2-2
அசிரவதி - 26 - 96
அசுவசித்-21-8, 26-50-55.
அட்டாங்க மார்க்கம்
-23-52
அணுக்கத் தொண்டர்
26-231
அத்தி காமா 29-23
அநாத பிண்டிகர் 26-99-
114-133-135-145-146
அநுருத்தர் - ன் 24 - 38.
30-4-10 இடை ஆசிரியம்
அநோமம் 14-129,14-2
அபிதம்மம் - 26-89 குறிப்
புரையில்
அம்ப காமா - 29-24

அம்ப பாலி 29-10-11-14
அம்பலத்திகா 29-4
அம்பிகாபதி காதல்
காப்பியம் - பதிகம் 2-3
அரு உரு - 23 - 53
அறத்தேர் 26-11
அறம் 26-241-290, 30-60.
அறவாழி 26-9,30-24 (சிறு
பாடல்)
அறுவகைச் சுவை 10-75
அனலை வணங்குவோர்
26-21

ஆ

ஆலலி 26-223
ஆலவிகள் 26-224
ஆலார காலாமர் 20-31-36
ஆன்மா 20-41-55-57,26-11
ஆன்மக் கொள்கை 20-55
ஆனந்தன் 24-38-39,26-
231-232-377,29-8,30-5-6-
11-21-36-39-70. -30-10
(இடையில் ஆசிரியம்)

இ

இசிகிலி 27 - 6
இமயம் 1-1, 10-22, 19-6,
30 இறுதி ஆசிரியம் 50
இரணிய வதி 29 - 52
இரத்தின கிரி 18-1
இரத்தின பாலன் 28 - 84
இரதி 9-7
இராகுலன் 10-27, 13-34,
14-99,18-11,24-37
இராமம் 5-28
இராசக் கிருகம் 18-5, 26-
33-49-100-103, 26-198,
27-5,29-3
இராட்டிர பாலன் 26-193

உ

உத்கலம் 23-17
உதயணன் 26-192
உதாயி 24-9-17
உதாயி பத்ரன் 28-111
உபவர்த்தனம் 30-3
உபாபி 24-41
உருத்திரகர் 20-54
உருவேலா 21-4,26-18

உரோகிணி 1-2, 10-18,26-
180

உலும்பினி 2-30

எ

எகனாலா 26-199
எட்டு வழிகள் 23-52
எண்ணங்கள் 23-43
எண்ணம் 23-30-31

ஏ

ஏர்விழா 4-சிறுபாடலில் 1

ஐ

ஐம்புலன்கள் 23-27, 29-
21,30-50
ஐம் பொறிகள் 20-56,21-
105,

23-54,25-4,29-19-21

க

கங்கை 1-1, 26-1-19
கண்டகம் 14-125-132-
174, 15-35
கபில வாத்து 1-2
கபிலை 2-17-29,-15-2,22-
98, 24-2-19, 26-170, 30-23
கயை 21-4,26-19
கருவேள் 10-128

கவரி மா 15-92
 கவுதமக்குடி 23-7
 கவுதமப் புத்தர் 23-8
 (சிறுபாடல்)
 கவுதமர் 23-7, 26 - 139-
 212-328,
 29-10, 30-1- 39-30-4
 (பெரியபாடல்)
 கவுதமி 3-8, 7-8, 26 -175,
 29-1
 கமுகுக் குன்று 28-72- 127
 கனவு (கணா) நூல் வல்
 லார் 2-1-2, 13-49

கா

காசி 23-27, 26-1-201
 காசிகை 26-11
 காசி பாரத்துவாசர் 26-
 201
 காசியபர் 26-20
 காசியபர் அக்கினி தத்தர்-
 26-43-84

காமன் 27-1
 காலாமர் 20-37-41-53

கி

கிருத்திர கூடம் 29-3

கு

குசீ 30-2-71, 30-4-16-24
 (சிறுபாடல்)
 குசீநாகரா 29-53
 குமரி 1-9

கூ

கூடாகாரம் 26-164

கே

கேதாரி நோன்பு 3-4

கோ

கோசல நாடு 26-95-156,
 27-3

கோட்திலா 26-93
 கோலய அரசு 26-183
 கோலியநாடு 8-5
 கோலியர்-ன் 8-12-34-71

கௌ

கௌசாம்பி 26 - 191
 கௌண்டில்ய குல புத்
 திரர் 21-7

ச

சங்கம் 26 -4-7-8-9- 241-
 291, 28-61-146, 29-23, 30
 -60,30-2- இறுதி ஆசிரியம்
 சஞ்சயன் 26-11

சந்தகன் 14-121-151-162,
 15-1-7
 சந்தன் 29-27-30-38-50
 சந்நா 11-5
 சம்பு காமா 29-24
 சர்வார்த்த சித்தன் 2-2,
 23-5

சா

சாக்கிய அரசு 26-182
 சாக்கிய நாடு 2-12
 சாக்கியர் 1-3
 சாகேதம் 27-3
 சாந்தி தேவன் 4-4
 சாபால சேதியம் 29 - 11
 சார்புத் தோற்றம் 26-306
 சாரநாத் 26-3, 30-24
 சாரீ புத்திரர் 26-42-47-
 66-332, 29-5-6-7
 சால மரம் 30-4-9

சி

சிஞ்சை 27-7
 சித்தர்-ன் 2-2,4-1-43, 7-4,
 8 சிறுபாடல் 2-3,8 ஆசிரியம்
 21, 10-1-

ஆசிரியம் 23, 11,-1, 13-1-
 39, 14-4-22, 16-92, 17-1
 -182, 18-6-10, 20-1-39,
 21-119, 23 சிறுபாடல் 1,
 29-5

சித்தார்த்தர் -ன் பதிகம்
 16 - 21 - 25,
 2-1,6-1- ஆசிரியம் 2; 8-
 79, 9-9,
 10 - 115,13-29, 14-2- 36-
 115, 21-1
 22-100-இறுதிவெண்பா 1,
 23-5,24-28, 25 7
 சிராவத்தி 26-97 - 146 -
 228-236, 27-5

சீ

சீதை 18-பாடல் 25
 சீவகர் 28-80-118-125-137

சு

சுசாதை - பதிகம் 36, 22
 -2-33-37-64-83-114-116-
 137-172
 சுத்தம் 26-89 (குறிப்புரை
 யில்)

சுத்தோதனர்-ன் 1 -3,2-2
 1,22-99, 24-1-19

சுதர்சனகுமாரன் 26-158

சுந்தரி 27-2-7-8-9
சுந்தர் 29-9
சுப்பிர புத்தர் -ன் 8-6,
8-75-87, 28-2
சுபத்திரர் 30-19
சுபதம் 5-38
சுராமம் 5-23
சூ
சூலர் 26-101-105
செ
செவ்வாய் 30-66
சே
சேத வனம் 26-150-160-
228,27-6,29-7
சேதன் 26-149
சேமை 26-34
சேனா 21-3-123,22-1-43
சை
சைன சமயம் 27-10
சோ
சோம பானம் 18-30
த
தச பால காசியபர் 21-7
தசரதன் 15-112
தட்சிண கிரி 26-200

தருமம் 30-2 (இறுதி
ஆசிரியம்)

தவக் குடில் 14-131
தவப் பள்ளி 20-1
தனஞ் சயர் 27-4

தி

தியானம் 23-26-29
திரிபிடகங்கள் 26-89
திரி புசன் 23-18

து

துக்கத்தோற்றம் 23-45-49
துக்க நீக்கம் 23-45-46-50
துக்க நீக்க வழி 23-46-51
துக்கம் 23-45-48

தே

தேவதத்தன்(தத்தன்) 6-4
ஆசிரியம் 1-20-22,24-38,
28-4 -9-24-30-46-58-96-
99-101

தேவ தாகம் 2-14

ந

நடுநிலை வழி 21-118,
29-21,26-5

நதீ காசியபர் 26-20

நந்த பாலா 22-3

நந்தன் 24-38

நல்லமைதி 23-52
நல்லூக்கம் 23-52
நல்லூற்றம் 23-52
நல் வாய்மை 23-52
நல் வாழ்க்கை 23-52
நற் கடைப்பிடி 23-52
நற் காட்சி 23-52
நற் செய்கை 23-52
நா
நாலகன் 26-4
நால்வகை ஊண் 10-75
நால்வகை எண்ணங்கள்
23-30
நாலந்தா 29-5
நான் 20-40-48-55
நான்கு எண்ணங்கள் 23-43
நான்கு வாய்மைகள் 23-
44-47
நி
நியக்குரோத வனம் 24-33
நிதானங்கள் 23-53
நை
நைரஞ்சரை 21-2
ப
பகவர் 28-73-75-86-122,
29-3-26-46-260-333-385-
30-சிறுபாடல்-1

பண்ட காமா 29-23
பத்திரகர் 21-8
பருவம் 2-61,14-34,23-28,
30 இறுதி ஆசிரியம்-6-7-8
-15-19-47
பருவவெண்ணிலா 28-129,
30 இறுதி-47.
பல்லிகள் 23-18
பவம 23-53
பள்ளி 20-31-35,26-119
பன்னிரண்டுசார்புகள் 23-
53
பன்னிரண்டுநிதானங்கள் -
23-54
பா
பாடலி 29-9
பாடலி காமம் 29-9
பாண்டரமலை 20-34
பார்க்கவர் 14-130,20-5
பாரத்துவாசர் 26-202-213
பாலா 29-26.
பாஷ்பர் 21-8
பி
பிம்பிசாரர்-ன்-பதிகம்-32,
18-1-50-61,26-31-140,28-
28-41-102
பிரசேனசித்து 26-157

பிரகு 14-130

பு

புக்குசா 29-55

புண்ணியவர்த்தனன் 27-6

புத்த கயை 23-9, 30-23
(சிறுபாடல்)

புத்த சங்கம் 28-36

புத்தநெறி 27-9

புத்தம் 26-70-82-85-220

241-290, 27-1, 27-7,

30-60, 30-2 (இறுதி
ஆசிரியம்)

புத்த மதம் 26-77, 27-14,
27-6

புத்தமறை 30-இடை ஆசி
ரியம்-11

புத்தர்-பதிகம்-11,23-3-9-
22-28, 24-1-6-11, 26-3-4,
27-1-சிறிய பாடல் 10-24,

பெரிய பாடல்-3-4, 28-1-
79, 29-2-9-ஆசிரியம்-6.

30-12-67-69-இறுதி ஆசிரி
யம்-1-4.

புத்தர் பெருமாள் 23-
சிறிய பாடல்-13

பெ

பெலுவம் 29-2

போ

போகம் 29-25

போதம் 22-200-இறுதி

வெண்பா, 23-சிறுபாடல்-
3-6-9-10-13-14-23, 30

பொபாடல் -23- இறுதி
ஆசிரியம்-4-49

போதிமரம் 22-200, 23-11

பெள

பெளத்தம் 26-195

ம

மகதம் 18-1-20-34, 21-2,

28-27, 30-15 (சிறுபாடல்)

மகா காசியபர் 26-87

மகா பிரசாவதி 7-7

மரத்தடிக்கோயில் 22-47

மா

மாதேவி 2-1

மாயாதேவி-பதிகம் 17,1-4,
2-4, 3-6

மாயை 7-8

மாள்சோலை 26-4

மி

மிகாரர் 27-6-12, 27-1-6

மு

முதுக் குறைவு 4-41

முப்பத்தேழு உண்மைகள்-
முப்பத்தேழு தத்துவங்கள்
29-4

மெள

மெளத் கலியாயனர் 26-42
-68-78, 27-3, 29-6-8

ய

யசன் 26-11

யசோதரை 8-7-19-63-87,

9-9, 10-178, 13-1-29-41,

15-9-33, 24-35 28-3,
29-2

வ

வருடகாரர் 29-9

வா

வாய்மைகள் 23-44-47

வாயில் 23-53

வி

விகாரை 26-37-147-151-

164-200-285,27 சிறுபாடல்

2-6, 27 பெரியபாடல்

2-3, 29-12

விசாகம் 30-65

விசாகை 27-4-8-9-11-13,
27-2-4-5 (சிறுபாடல்)

விசுவாமித்திரர் 4-1-2

விநயம் 26-89 குறிப்புரை
யில்.

விரிசி 26- 61, 29-10

வே

வேணுவனம் 26-37,29- 8

வேழவில்லோன் 10-21

வேள் 9-6

வை

வைகாசி 2-61, 23-28, 30-
65, 30-5-6 (இறுதி ஆசிரி
யம்)

வைகாசிப் பருவம் 2-61,
23-28, 30-5-6- (இறுதி
ஆசிரியம்)

வைசாவி 26-163, 29-10,
29-1-9

வைசுவந்தரம் 20-34